

ceteris verbis male dicitur: sicut in verbo substantiuo bene dicitur. Vnde dicitur: curro male dicitur: sed presciantur suus bene dicitur. Alii dicunt cum quibus ego quod verbum substantiuum non habet aliam namque ante se quam cetera verba: vnde sicut male dicitur: Cicero accuso sine pronome ibi posito. Ita male dicitur sine pronome: Cicero suus: si ille natus intelligatur ex parte ante. Ille natus est tertie persone et euocatur ibi: non autem a pronome euocatur: quia non est ibi pronome: neque a verbo: quia dicitio euocatur de precedere dictione euocatur. si autem intelligatur ex parte post: bene dicitur et euocatur ab illo verbo sum: quia illa verba substantiuum et vocatiuum euocant nomen tertie persone: vt presciantur suus: presciantur vocatur: quod cetera verba nequaquam facere possunt. Non quod natus in vi noiatiuui retentus semper regit verbum positum vel subintellectum: vt petrus currit subintellectum potest aliqui: et maxime verbum substantiuum: vt polidorus ego: subaudi sum: et qui mare: qui terras omnium ditione tenere pollicitus: subaudi es. et visio Isaie: et onus moab subaudi est: quia sensus est: hec est visio Isaie: et hoc onus siue opprobrium quod vidit propheta Isaias super moab: et ita de filiis dicitur est. sed si natus non ponitur in vi noiatiuui non requirit verbum: vt aquile volat sublime. i. sublimiter. A modo de genitiuo videamus.

De genitiuo.

Genitiuus quique regit a nomine: vt asinus socratis. quique a verbo: vt miseror socratis. et a participio: vt suus miser socratis. et a pronome: vt ego meorum solus suus meus: hominum hic est bonus: ille malus. quique a prepositione: sicut per Grecismum. i. per versus grecorum: vt tenetur cruribus. i. in cruribus: et ab interiectione sicut in quosdam: vt o miser sortis. et ab aduerbio vt vbiq; terrarum. a coniunctione vero nunquam. Et sciendum quod genitius regit ex sex naturis: vt patebit. scilicet ex natura possessionis: ex natura verbalis significatiouis: ex natura partitiouis: ex vi accidentis: ex vi cause malis: et ex natura transitiois. Nota ergo quod omnis dicitio significans rem suam vt possessio. i. que habet potest regere genitium denotante rem possidentem. i. que habet ex natura possessiois: vt si dicatur equus socratis. vnde sicut in hoc nullus adiectiuus regit genitium ex ista natura: nisi ponatur substantie: vt bona istius civitatis: et oes sancti et sancte dei. i. quos deus habet. Item nullum verbum regit genitium ex hac natura: nisi sum es est: vt hec cappa est sortis. Secundum predictam regulam omnia nomina formarum regunt genitium: vt albedo platonis: et sapietia salomonis. Sicut nomina dignitatum et officiorum regunt genitium ex natura possessionis: vt episcopus bononie: pater mantue: capellanus sancti martini: et propria nomina que trahunt ad possessionem: vt dauus petri: et marcia catonis. Et sicut nomina ad aliquid dicta regunt genitium ex hac natura: vt pater socratis: filius platonis. Item scias quod verbalia definitia in toto vel in parte si descendat a verbis transitiuus potest regere genitium designante rem in quam transeat actus verbi: vt tu es doctor petri: quia doces ipsum: et si verbum regit duos diuersos casus: verbale sicut regit duos genitios: vt suus doctor tui grammatice. Si autem veniat a verbis absolutis: absolute ponuntur: vt spiro ras. rator. viuo viuis victor: nisi interueniat alia natura: vt cursor domini pape. i. qui pertinet ad dominum papam. Regunt autem ista verba genitium ex vi verbalis significatiouis sicut quosdam: ex eo quod retinet significationem sui verbi. Sed aliter quia verba cum tempore: sed habent verbalia cum qualitate. Sed potest dici quod regunt genitium ex natura possessionis: quia possunt reduci ad possessionem: vt si dicatur: sum doctor tui. i. tuus: et tu mei es doctor. i. meus. Et vbi cumque est quod genitius reducit ad possessionem est ibi natura possessionis. Sicut participia que veniunt a verbis transitiuus posita nominaliter regunt genitium ex vi verbalis significationis: vel ex vi possessionis: vt suus doces grammatice. i. doctor: et suus doctor grammatice. Item ad nomen possessionis partiua etiam reducuntur: quia vbi est participio ibi est caput partis a suo toto: vt vnus istorum currit alter istorum legit. vnde omnis pars est possessio totius. ergo recte reducuntur ad naturam possessionis. Regunt autem genitium ex natura partitiouis omnia partiua: vt aliquis: quod

dam: vnus et alter. Et pronome demonstratiua: vt ego: meorum: meus sum solus: et hominum hic est bonus: ille malus. Et similiter quod aduerbia localia: vt vbiq; terrarum et vbiq; locorum. Item dicimus quod sicut proprius nomen quique ponitur possessiue: ita ponitur partiue: sed tamen improprie. vnde procedimus: hominum sortes est bonus: plato est malus. proprium enim discretionem recipit a pluralitate: sicut Boetius. quorum basilius regio ministerio depulsus est. Dis itaque adiunguntur omnia que regunt genitium ex natura preeminetie: quia vbi cumque est preeminetia ibi est aliqua partitio: vt dominus dominatiuum: et rex regum: virgo virginum: sanctus sanctorum: canticum canticorum. Nam omnia que significant rem in qua possit esse preeminetia regunt genitium pluralis sui ex hac natura: vt doctor doctorum: seruus seruorum. Dis adiunguntur superlatiua que regunt genitium pluralis vel singularis nominis collectiui: vt sum fortissimus romanorum vel fortissimus romane gentis. hic est enim quedam partitio: quia res superlatiui est de numero rerum genitium: et ita est possessio: quia omnis pars dicitur possessio quantum ad suum totum. Sicut est preeminetia: quia res superlatiui semper signat cum quadam preeminetia: vt sum albissimus romanorum. i. sum vnus romanorum preeminens alijs in albedine. Nonolo te etiam ignorare quod nomina ad aliquid dicta: vt supra tetigi regunt genitium ex natura possessionis. Possunt autem habere nomina substantiuum que dicuntur ad aliquid regere datiuum cum verbo substantiuo: vnde bene dicitur: sum pater tibi: sum seruus tibi: quod potest intelligi duobus modis possessiue et acquisitiue. Si possessiue talis est sensus: sum pater tibi. i. sum pater tuus. Si acquisitiue talis est sensus suus potest tibi. i. ad tuum commodum. Regit autem vt quodam dicitur iste datiuus tibi de ly pater: et hoc non habet nisi cum hoc verbo suus es est. vnde male dicitur: pater petro currit: sed bene dicitur sum pater petro. Nos vero dicimus quod regit a sum es est: et non a nomine ibi posito: tamen construit cum ly pater per determinationem: cum ly est per regimen: et hoc potest videri: quia verbum potest interponi vt dicatur: pater sum tibi: sed pater sum tui male dicitur.

Aliso de genitiuo rei habitis: videamus nunc de genitio rei habitis. Scias ergo quod genitius designans rem habitam et genitius rem habitam iunguntur: tunc natus regit illud genitium ex vi accidentis et eodem modo ablatiuum: vt si dicatur equus albi coloris currit: et equus albo colore currit. i. equus habitus albo colore currit. Et sciendum quod nullum nomen nisi substantiuum regit genitium ex hac natura: et nullum verbum propter sum es est: vt deus est magne virtutis. i. habens magnam virtutem. Item propria nomina possunt regere genitium vel ablatiuum ex hac natura: quia propria nomina bene possunt signare rem suam vt habitam. vnde Quodius. Acute vocis illator. i. illator habens acutam vocem. Et Doratius. Fracto crure crudeles plane tollite clamat. i. planum habetis crurum fractum. Item pronome regunt ex ista natura. vnde Boetius. Illa vultu placido meis questionibus mota inquit. Illa notat rem habitam. i. illa habitus vultum placidum. Et ita proprius nomen et pronome regunt genitium et ablatiuum ex vi accidentis quia significant rem suam vt habitam. Nota quod quod genitius vel ablatiuus regit ex vi accidentis: semper requirit ibi adiectiuum vel aliquod nomen habens officium adiectiuum: quia oportet quod accidentis declaretur. vnde quis bene dicatur: equus albi coloris currit: tamen male dicitur: equus coloris currit. Dic tamen aduerte: quia inuenitur aliqui vnicus genitius: ita quod non est ibi adiectiuum: vt turris fortitudinis: homo pacis: petra scandali. Et ideo notandum est quod vnicus genitius aliqui potest stare sine adiectiuo. scilicet quod per se significat laudem vel vituperium: vt homo pacis. i. pacificus: turris fortitudinis. hic signat laudem: petra scandali signat vituperium. i. petra in qua fuerunt homines scandalizati. i. offensus: homo seditionis. i. homo seditiosus. Sed si per se genitius non signat laudem vel vituperium non potest stare sine

adiectiuo. vnde male dicitur: equus coloris currit: qz nō significat laudē vel vituperiū. Sed est dicēdū: equus albi coloris currit. Et scias qz lz ablatiuus regat ex vi accidētis: sicut grūs vnicus: tñ abltūs nō pōt stare p se sic vnus grūs. vt dicat hō pace: sic hō pacis: pētra scandalo: sic pētra scādali. Et rō ē qz abltūs nō hz istā nāz ppe: imo eam hz ex qdaz affinitate quā hz cū grō. nā abltūs significat causaz: grūs vō accidēs. z iō abltūs magis idiget auxilio adiectiui ad declarādū accidēs: qz idigeat grūs.

Postquam diximus de grō rei habentis: z de grō rei habite. nūc dicamus de gerundio rei mālīs. **Nota** ergo qz talis grūs pprie regit ab adiectiuis. Regit enī ab adiectiuo denotāte paupertatē vel suū dūiuz: vt hic est paup pecunie: z ille est diues auri. Et ab adiectiuo denotāte felicitatē vel suū dūium: vt ille est felix vel infelix animi: z ab adiectiuo denotante dignitatē vel suū dūiū: vt hic est dignus honoris: z iste est indignus laudis. z sicut pstruif cū grō ita etiā cū ablatiuo: vt iste est dignus auri vel auro: excepto abltō gerundij. vñ male dicitur dignus honorādo: sed dignus honorandi bene dicitur. Silr adiectiua qz ptnēt ad plenitudinē vel suū dūiū regūt grm ex vi cause mālīs: vt plenus vini: vel vacuus vino. Cōstruif silr cū ablatiuo: vt plenus vino vl vacuus vino. Possunt etiā hō noia regere grm z abltūm mediāte copulatiua pūctiōe. vñ in euāgelio Joānis. Vidimus eū plenū grē z veritate. Itē Isa. 25. ca. Dēs mense replete sunt vomitu sordidū: z illa que ptnēt ad audaciāz vel ad suū dūiū vt audax belli: timidus belli: sed nō regūt ablatiuū. Et illa adiectiua que possunt reduci ad vbaez significatiōē regunt grm ex eadē nā: vt cert⁹ z incertus: gnarus z egenus: vt cert⁹ suz huius rei. i. scio hāc rez: sum incert⁹ hui⁹ rei. i. dubito de hac re. suz egenus panis. i. egeo pane. **Scias** etiā qz grūs qnqz regit a verbo ex vi cause mālīs. vñ vba ptnētia ad redargutiōē siue accusatiōnem: vel ad suū dūiuz habēt regere grm ex vi cause mālīs: vt redarguo te furti: z dephēdo te criminis: arguo te iniuriaruz: laudo te bonitatis: miroz te iustitie. Et silr cōstruunt cū abltis: vt miroz te iustitia: laudo te prudētia. Itē vba qz ptnēt ad emptiōē: vl vēditiōē: valorē: z estimatiōē regunt grm denotātē pciuz ex vi cause mālīs: vt quāti emisti libruz tuuz: quāti vēdisti libruz tuuz: quāti cōstitit liber tuus: quāti facis libruz tuuz: quāti estimas: quāti dicis: Et cū abltō cōstruunt ista: vt quāto emisti: quāto vēdidisti: quāto estimas: quāto facis: Et scias qz auctores nunqz ponunt ista vba nisi cū grō denotāte pciuz ideterminatuz: vt quāti emisti libruz tuū. z cū abltō denotāte pciuz determinatuz: vt emi libruz meuz decē libris. illa tñ qz ptnēt ad estimatiōē bene pstruunt cū grō denotāte pciuz determinatuz: vt facio libruz meuz decē libraruz. i. estimo: z estimo amicitia tuaz vni⁹ oboli. De cōstructione autē hui⁹ vbi valeo vales qn pciuz denotat: dico qz pstruif cū grō denotante pciuz ideterminatuz: vt in digesto Julian⁹ ait. Sūduz tāti valere quāti vēdi pōt. Cōstruif silr cū actō denotāte pciū determinatū vel ideterminatuz: vt in Genesi. Terra quā postulas qdraginta siclos argēti facit. Cōstruif etiā cū abltō. Et scias qz ista duo vba. s. moneo z memoroz pstruunt cū grō z actō silr: vt moneo te iustitie: z memoroz te lectionis: vel moneo pstruif cū duob⁹ accusatiuis simul: vt moneo te iustitia: qz ptnēt ad doctrinā z recordatiōē. S; memini z memoroz deponēs nō pstruif cū grō z actō simul: s; diuisis: vt memini lectionis vel lectionē. Ex nā trāsitiōis aliquādo regit grūs: qñ. s. designat rem in quā trāsit actus verbi. vñ oia vba ptnētia ad recordatiōē vel obliuionez regūt grm ex nā trāsitiōis: vt memini lectiōis: recordoz lectionis: obliuiscor lectionis: recolo lectionis: z bec pstru

untur cū actō z abltō. silr regūt grm ex eadē nā vba qz ptnent ad idigētiāz: vt careo panis: z bec pstruunt cū abltō Itē misereor misereris regit grm ex eadē nā: vt misereor tui. regit etiā dñm. Silr ista qttuoz vba regunt grm ex nā trāsitiōis. abstineo: inuideo: desino: pfulo: vt abstineo irarū: desino qrelarū: inuideo tibi honoris vel honore: pfulo tibi huius rei vel hac re. vñ Quid. Ad me puenit cōsulitqz mei.

De datiuo.

Datiuus pncipalr regit ex nā acqfitiōis: z fz hoc noia qz ptnēt ad cōmodū vel icōmodū regūt dñm ex vi acqfitiōis: vt suz bon⁹ tibi: malus illi. Et vba qz ptnēt ad cōmodū vl icōmodū regūt dñm ex eadē nā: vt do tibi equū: lego tibi agrū. Et hoc vbu ē plus facit qz regit duos diuersos dtōs simul ex vi acqfitiōis: vt bec res est mibi cure: z bec est mibi honori: s; vn⁹ dtūs regit ex vi acqfitionis acqrētis. s. mibi: alter. s. cure ex vi acqfitiōis acqfite. vñ ibi ē duplex acqfitiō: acqrēs: z acqfita. vñ nō dz iterponi copula. Et scias qz nullū aliud verbū regit duos diuersos dtōs ex nā acqfitiōis: nisi suz es ē: et si iueniat alicubi. Dic tñ pñs. qz vnus illoz ponit aduerbialiter: vt i prudētio. pñsilit auxilio focys. i. ad auxiliādū. **Sed** pōt qri: an oē vbu regere pōt dñm ex nā acqfitionis. i. an habeat hoc ex nā ppria vel institutiōe. Dico qz nō. vñ male dicitur. Dec vestis decet mibi. Itē nota qz verba ipersonalia regūt datiuū ex vi. suoz psonaliū: sed sua psonalia regūt datiuū ex vi acqfitiōis: vt hoc placz mibi: g ex eadē nā z sua ipersonalia regūt datiuū. Regit et datiuus qnqz ex vi trāsitiōis. s. qñ significant rē in quā trāsit actus verbi vl passio: sed hoc facit pprie: vel iproprie. pproprie qñ ponit ex vi. sua. i. in vi datiuū: vt benedico tibi z inuideo tibi: z tunc pōt fieri diuersa locutio: vt benedico a te: z inuideo a te. Improprrie qñ nō ponit in vi sua. s; in ablatiuū z pponis: vt diligoz tibi p a te: z inuideoz tibi p a te. Qnqz aut datiu⁹ regit ex vi correlatiui respect⁹. vñ ista noia par z ipar: silis z dissilis: eqlis z ieqlis regūt dñm ex vi correlatiui respect⁹: qz est ibi intellect⁹ correlatiuus: vt suz par tibi. g tu mibi: suz silis tibi. ergo tu mibi. z sic de singulis. Patet ergo ex pdictis qz datiu⁹ regit ex trib⁹ naturis. s. ex vi acqfitiōis: ex vi trāsitiōis: z ex vi correlatiui respect⁹. volo et hic te scire qz vba pceptiua qz cōstruunt cū dtō sequēte infinitiuo: vt pceptio tibi legere. possunt et cōstrui cum actō: vt pceptio te legere. Itē nota qz qñ verbū pstruif cū aliquo obliquo sequente infinitiuo qz cōstruif cū silr obliquo: vt mibi placet seruire tibi obliuiscor est quis obliquo cui vbo reddat. Sed meli⁹ est ad pfectā pstructionē qz pms obliquis pmo verbo reddatur: vt vult pñs.

De accusatiuo.

Accusatiuus regit a noie adiectiuo p synodo: chē: qñ id qd est partis attribuit. toti: vt hic est bonus aiuz z a noie gētili vl patrio: vt lombardus gentē z bononiēsis patriā. Et hoc nomē qz vel qz silr regit actm p synodochen. vñ Uirg. Qui gen⁹ vñ estis quo tenditis. vñ venistis: Et ex eadē nā verba maxie passiva regūt actm: vt iste truncat caput: z neutra absoluta: vt hic dolet ventrē. Itē adiectiua regūt actm p figuraz qz dñr synthēsis. i. coincidentia: videlicet qñ ponunt loco picipioz: vt iste est exofus bella. i. exodiēs: z psci⁹ futura. i. psciēs. Nota qz ois infinitiuus vbi personalis regit actm an se itransitiue ex vi copule infinite: vt vez est me amari: z vez est me currere. S; hoc nō accidit vbiqz: qz qñqz ipedit ex adiuncto: vt volo eē bonus. vñ male dicitur: volo me esse bonus: imo debet dici: volo me esse bonū: sicut tangam in quinta parte in futuris. De infinitiui constructione dixi supra vbi egi de gerundijs. Similiter gerundij regit accusatiuū ante se ex eadē natura: vt magistrus legendū est yirgiliū. De hoc tñ require supra vbi agif de

gerundio. **C** Ex nā trāstīōis qñq; regit actūs a vbo qñ designat rē in quā trāstī actus vbi. vñ fm hoc oīa verba actiua regūt actū: vt amo te. Et cōia qñ significāt actiōnē: vt criminoz te. Et deponētia trāstītiua: vt sequoz te. Et neutra trāstītiua: vt aro terrā: et bibo vinuz. Passiua ē regūt actū ex nā trāstīōis qñ veniūt a vbis regētib⁹ duos diuersos actōs: vt doceoz grāmaticā: induoz tunicā. Quidā ē itidē dicūt de vbis ipsonalibus p̄dictoz vboz: vt a me docez grāmaticā. Sillr qdā vba passiua regūt actū: qñuis eoz actiua nō regāt duos diuersos actōs: et hoc fit qñq; p figurā q dī synodoche: vt iste trūcat caput: et radiatur barbā. Et qdā sūt q hñt actū adiūctū sue passioni: et iō regūt actū ex nā trāstīōis: vt pascoz panē. i. pascedo comedo panē: satioz carnes. i. satiādo comedo carnes: s; h⁹ regūt gtrñ et abltūz. **C** Nota q sūt qdā vba q regūt duos diuersos actōs: sic in pte ptinet bis vñb⁹. Flagito: peto: peto: doceo: rogo: calceo: celo. Induo: succingo: moneo simul exuo: iūgo. Instruo iungat sine quo res falsificat. Et etiā oīa q sūt filia istis: et q ptinet ad doctrinā: et depeccationē: et obsecrationē: vt instruo te bonos mores: oro te mltā: obsecro te hoc: obtestoz te hoc. **C** Regunt autē p̄dicta vba duos diuersos actōs ex nā trāstīōis hac rōne: qz ptinet ad diuersos act⁹. nā qñq; docet agit duo: agit in discipulū quē docet: et agit in artē quā ostēdit: et iō duos actōs regūt: s; qz ille due trāstīōes sūt nārū diuersarū nō debēt copulari: qz vna trāstīō ē depēdēs: alia ē pficiēs. Quidā tñ dicūt q p̄m⁹ regit ex nā trāstīōis: ali⁹ ex vi cāe mālīs. **C** Itē scias q qñq; regit actūs a vbo ex nā trāstīōis: s; minus pprie: vt hic ardet quādā. i. ardēter amat: et h⁹ horret te. i. horredo formidat: et hec lectio latet te. i. ignorat a te: vel tu ignoras ipsaz: et qz nō regūt ppe actū. iō nō pōt idē fieri puerfa locutio. **C** Itē regit actūs a ppōne trāstītiue: vt vado ad urbē: et ab aduerbijs que ppōnes dicunt a Donato: vt sūt infra: citra: itra: extra: supra: vt vado vltra renū. Qñq; ab iterectione fm quosdā: vt o admirabilez virū. Alij volūt q regunt a verbo subitellecto: vt dico o admirabile virū. Nos vō dicimus q oīs casus qui ponit cū iterectione nō regit. **C** Ex vi acqstīōis actūs qñq; regit sicut dtūs: qd ē mirū: vt hec vestis decet te. i. cōuenit tibi. Ex vi cause ē regit aliqñ actūs: vt vitupoz isipientē. i. vitupoz: qz sūz isipiēs. **C** Dabem⁹ q actūs regit sex modis: p synodochen: p synthesim: ex vi copule ifinite: ex natura trāstīōis ex vi acqstionis: et ex vi cause. **C** Uolo etiā te hoc scire q mitto et destino: et vba que ad missionē ptinet recipiūt post se actū: et si ille actūs designat rē rōnalē recipiūt aliū actū mediāte ppōne ad. vt mitto nunciū meū ad te. Si enī actūs ille q a vbo regit notat aliam rem q rōnalē: tūc vbu non recipit aliū actū: sed dtūz: vt mitto tibi cētū solidos: et mitto tibi equū. Qd iō cōtingit: qz res rōnalis nō est alicui acqstibilis: sed mittit ad locū: et ideo ponit cū actō et ppōne q significat localē circūstātiā: vt ad locū: qñuis inueniat istātiā: vt lectio epistole beati Pauli apli ad galathas. Qd pōt fieri: qz ibi quedaz sermōis directio denotat q p actū aptius fieri cōsuevit. pōt etiā queri de illo qd dicit in euāgelio Luce. Sic locutus est ad patres nostros abraā et semini eius: qz videt q actūs copulare datiuo: s; hoc declarabit in qnta parte in loquoz. **De vocatiuo.**

Vocatiuus regit a verbo: vt qdā dicūt: qz sicut ntūs tenet recordare cū vbo in numero et psona: ita vtūs tenet. vñ sic illa: hō legit ē cōgrua: boies legit ē incōgrua: ita et in vtō: hō lege ē cōgrua: boies lege ē incōgrua. S; ad hoc pōt dici q ista cōstructio boies lege nō est incōgrua ppter discordātiā vocatiui et vbi: sed qz directio sermonis facta ad plures regrebat vbu plura le poni in cōstructione: vt boies legite. vñ hec ē incōgrua

lege virgiliū: facta directione sermonis ad plures. Alij dicunt q regit ab aduerbio: qz regere est cōferre dictionez dictioni: vt ponat in tali casu: s; aduerbiū cōfert vtō vt i tali casu ponat: vt o petre: o iohannes. ergo aduerbiū regit ipsuz vtñ. S; ad hoc pōt dici q illud aduerbiū vocandi nō cōfert alicui dictioni q ponat in tali casu. s. vtō: qz sufficiēter ponit sine illo. Alij dicūt cū qb⁹ ego: q vtūs ponitur absolute. i. sine regimine: qz nō indiget vbo scōe psonae: nec aduerbio vocādi. p̄m. n. stare sine vtroq; teste p̄zif. q dicit. Apolloni⁹ scribit virgiliū. hoc. n. nō ē vbu scōe p̄sōe: nec aduerbiū vocādi. Dicim⁹ q ntūs et vtūs in hoc pueniūt. s. qz ambo sūt itransitiui: et ostēdunt ad idē ptinere. s; differūt in hoc: qz ntūs nō ponit absolute. i. sine regimine: imo semp regit a vbo posito vel subitellecto. Utūs vero ponit absolute et pōt idifferēter poni cū p̄ma: et scōa: et tertia psona vbi. vñ hñ dicit: lego virgili: legis virgili: legit aliquis virgili. **De ablatiuo.**

Ablatiuus regitur ex vi accidētis sicut et genitiuus: vt equ⁹ albo colore currit: sicut dicimus. equus albi coloris currit. Et ex eadem natura sum es est regit ablatiuum et nullum aliud verbū: vt hic est magna virtute vel prudentia: sicut iste est magne virtutis vel prudētie. Regitur etiā ablatiu⁹ ex vi cause formalis. et fm hoc oīa adiectiua pnt regere abltm denotantes formā sui: vt alb⁹ albedie: et coloratus colore currit: et grāmatic⁹ grāmatica. Itē noīa substātiua pnt regere ablatiuū ex eadē nā: vt hō hūanitate. Itē ppria noīa: vt socrates socratitate: vel ppā q̄litate. Noīa autē syncathegoreumatica. i. significatiua: nō pnt regere tales ablatiuos: qz nihil p se certū significāt: vt glz et nlls. Oīa autē verba pnt regere ablatiuū ex vi cāe formalis: vt amo te amatione. Ex vi et cōparatōis qñq; regit ablatiu⁹: qñ. s. significat rē ad quā fit collatio: vt sum maior psonae. Et cōparatiua pnt recipe silez casuz mediāte qz: vt sum fortior qz plato. de hoc dixi supra vbi egi de cōparatiuo noīe. S; si alia cōparatio ibi fuerit: o; qz seqt ali⁹ ablatiu⁹: vt sū magis fortior psonae cicerone. Itē hoc vbu malo regit abltm ex eadē nā: vt malo panē vino. i. magis volo. Itē ista duo vba pfero p̄sto. pnt regere abltm ex eadē nā: vt pfero vinum panē. i. magis volo. et hoc p̄stat illo. i. meli⁹ est. Regit etiā ablatiu⁹ ex nā trāstīōis: et hoc fit duobus modis. Qñq; mediante p̄positōe sic in oībus vbis passiuis cōtingit vel hñtib⁹ vim passiua: vt amo a te: vapulo a te. Qñq; sine ppōne: vt careo panē: et gaudeo societate tua. et alia similia q cōstruunt cum ablatiuo ex nā trāstīōis. Dic tñ aduerte: qz si ablatiuus denotat cām materialē: vel aliā preter efficientē nō d; poni cū ppōne. vñ male dicit: spoliuz a pbenda: sicut supra dixi: vbi egi de verbis ipersonalib⁹. Ex quadruplici et causa ablatiuus regi pōt. Nā aliqñ ex vi cause materialis regit: vt isti pugnant ferro: aliqñ ex vi cause formalis: vt diligo te puro corde. Aliqñ ex vi cāe finalis: vt ieiuno causa habēdi vitam eternā. Qñq; ex vi cause efficientis: vt scientia crescit studio. i. studiu; est cā quare scia crescit. Qñq; ablatiu⁹ significat duas causas accidentales. s. localē: vt bellū gerit toto orbe. et tpalē: vt audiui dialecticam triennio. Ex dictis patet q ablatiuus regit nouē modis: ex vi accidentis: ex vi cause formalis: ex vi comparisonis: ex natura transitionis: ex vi cause materialis: ex vi cause finalis: ex vi cause efficientis. qñq; aut notat locū: qñq; t̄pus. Nota q quidam dicunt q ablatiuus qui notat psequētiā. i. cōparationē vnus actus ad alterū regunt: sed nō nisi a verbo vel p̄cipio: qz nullaps orōnis significat t̄ps nisi vbu et p̄cipiu; et rō est fm eos: qz tales ablatiuus nō pnt stare per se. qz dependent a verbo. qz verbū regit illos. Qēs enī obliqui sunt depēdētes. qz nō ponunt absolute. i. sine regimine. Alij dicunt q

predicti ablativi nō regunt: s; absolute ponunt: vt pficio te docete: & pado currēte sedeo: & hec opio est cōioz. De regulis aut q̄s qdā fugitiuas appellat: dixi supra vbi egi de aduerbys. Multa p̄tinētia ad cōstructionē & regimē posui supra in tractatu de sp̄ibus noīuz: & ponā in quarta parte in tractatu de allotheta.

¶ Nec de ethymologia & diasynastica sufficiant.

¶ Quarta pars de vitis & figuris incipit.

Distquā in precedenti

bus terminauim⁹ de trib⁹ partib⁹ hui⁹ opis. s. orthographia: psodia: & ethymologia: vbi etiā de diasynastica aliq̄ miscuim⁹. Nūc de q̄rta pte. s. de figuris videam⁹. S; qz vnū oppositū p aliud cognoscit: iō p̄ de vitis annexis barbarismo & soloecismo dicem⁹: deinde de figuris. Nā de barbarismo & soloecismo in suo loco tractabim⁹ i gnta pte. ¶ Scias q̄ vitia annexa barbarismo & soloecismo s; Dona. sūt decē. s. aciologia: cacephaton vel cathophonā: pleonasmos: pifologia: macrologia: tātologia: eclipsis: tapinosis: cathesyntheton amphibologia.

De vitis annexis. **Aciologia** est ipropriā dictio: vt hic. Nūc ego si potui tm̄ sperare dolore. sperare enī dixit p timere. Et dicit ab a. qd est sine & ciros qd est manus: & logos qd est sermo: inde aciologia. i. sermo q nō est in manibus. i. in vsu. ea enī dicunt ad manū habere q̄ sunt vsitata. vel aciologia dicit ab a. qd est sine: & ciro qd est sancio: & logos qd est sermo: ide aciologia quasi fimo infancitus. qz nō firmat aliqua regula artis.

Cacephaton est obscena enūciatio: vel in cōposita dictione vel in vno verbo vt numerū cū nauib⁹ equat: & arrige aures p̄phile. Et dicitur a cacos quod est malum vel turpe: & phonos quod est sonus: quasi malus siue turpis sonus vel dicitur a cacos turpis: & phasis enūciatio: quasi turpis verbi enūciatio. vel dicitur cacephaton a cacos quod est malū: & phatos positio: vel phanos qd est son⁹: & teneo q̄si mala positio: vel malū sonū tenēs. Obscena. i. turpis enūciatio d̄r cacephaton: & fit vel in cōposita aliq̄ dictione & in cōtextu partiū: vt numerū cū nauib⁹ eq̄t. hic. n. est obscena enūciatio s; quosdā iter duas pres osonis. s. numerū & cū: vel vsaly volūt iter cū & nauib⁹. Nā ppositio cū sequēte n. litera: isolētē & obscenū reddit sonū: qz vt p̄ris. ait. M. i. extremate dictionū obscure sonat: & n. lra iter aspas psonātes reputat: vt Martian⁹ ondit. Vtriusq; ḡ cōtinuitate ppter obscurū sonū lre m. & aspiratē lre n. cacephaton gnatur. Propter hāc causaz nō dicim⁹ cū nobis s; nobiscū. vl in vno vbo: vt arrige aures p̄phile. hoc exēplū ex Terentio sumit. Hac aut lra r. geminata: aspiras in eo qd est arrige cacephaton efficit. Nec solū in his cacephaton in supficie cōstructionis cernit: sed in sensu turpitudine qdā iesse videt. vñ Diomedes ait. Cacephaton est vitio cōpōnis i uerecūda suspicio: vt arrige aures p̄phile. Nimirū callide significās p̄philū fuisse libidinosū. vñ & suo noie p̄philus q̄si ciuū amator interpretat. itaq; per rectas aures: arrectū calamū atq; ad libidinē patū eū hūisse significat. Decalio noie d̄r cacophonā: & d̄riat ei euphonia: vt infra dicam. Cacophonā autē est turpis sonus: vel turpis fat⁹. & cōponit a cacos turpe & phonos sonus: inde cacophonicus cacophonica cacophonici. i. male sonans.

Pleonasmos s; Dona. ē abiectio vbi supuacua ad plenā significationē: vt Sic ore locuta ē: & Aurib⁹ audite sidera celi. Poterat enī sufficere si dixisset: sic locuta est: etiā si nō addidisset ore. Ore enim loqmur nō oculis vel aure. ¶ Et scias qz quū

d̄r: niger coruus: nō ē ibi pleonasmos: s; epiteton. d̄r autē pleonasmos a pleos qd est plenitudo: & onoma qd est nomen: ide pleonasmos. i. plenitudo vel supabūdātia nois. vel dicit a pleo greco qd est supfluū & auaritia: & onoma qd est nomen: quasi supfluitas auaritie nois: qz sicut auarus plus querit q̄ sibi sufficiat: sic pleonasmos plures dictiones addit q̄ sensus exigit.

Perisologia est supuacua vboz adiectio sine vlla vi rerū: vt Ibat quo poterāt quo nō poterāt ibi stabāt. Sufficiebat enī dicere: ibant quo poterāt. Nullus enī ignorat qz qui vadit: in eā partē vadit in quā facultas eūdi suppetit: i eā partē nō vadit i quā facultas eūdi nō suppetit. & iō illud qd adycit: & quo nō poterāt ibi stabāt. supfluū ē oino. & d̄r a peri qd est circum: & logos qd ē sermo vel rō: ide perisologia. i. adiectio verboz plurimoz supuacua: vt Uiuat ruben & nō moriatur: quū nō sit aliud viuere q̄ nō mori: vel d̄r a perisos qd est supfluū: & logos qd est sermo: inde perisologia. i. superfluus sermo. ¶ Et scias qz pleonasmos adiectionē vnus verbi. Perisologia autē plurimoz verboz. Macrologia vō lōgas snias & res nō necessarias cōprehendit.

Macrologia est lōga snia res necessarias cōprehēdēs: vt legati non ipetrata pace retro: vñ venerāt domū reuersi sūt. h' snia apd Luciliū reperit. Distat aut iter perisologia & macrologia: qz pifologia oīo supuacua accumulāt vba: nō idē agēte snia. Macrologia vō lōgas snias & res nō necessarias cōprehēdat: tm̄ nō oīo supuacua vba iterferere videt. Poterat. n. fieri vt legati nō impetrata pace reuertētes: nec domū retro: vñ venerāt: fuerterent: s; ad alias ppe ptes regrederent: iōq; appositū ē: retro vñ venerant domū. & d̄r macrologia a macros qd ē lōgū: & logos qd est sermo: q̄si lōgus fimo vel oratio.

Tantologia est vitiosa repetitio eiusdez dictionis: vt egomet ipse: sufficiebat enī dicere: egomet: vel egoipse. & d̄r a tantos qd est vacuū vel iterum: & logos sermo: quasi eiusde vacuus vel iterat⁹ sermo. eiusde dico: saltem q̄tum ad intellectum.

Eclipsis est defectus qdem necessarie locutionis quez desiderat precisa snia: vt hic facunde. Est enim defectus hui⁹ verbi loquebatur. Item neq; ab oriente neq; ab occidēte: neq; a desertis montib⁹: supple via patet fugiendi. Iste aut defectus fit causa vitandē plixitatis: vt enim longa snia fastidiū suscitāt: sic breuitas sermonis molestiam effudit. & d̄r ab e. qd est extra & eclipsis qd est lux: qz tunc extra lucē ponit snia. Nā eclipsis pprie cū sit lune vl solis: trāsumit ad defectū dictionis: vel d̄r ab e. qd est extra: & clifso sas. qd est clepo pis. i. furari: qz in eclipsi necessaria dicitio d̄r furata: siue vt pro prius loquar sublata: vide in suo loco de figura.

Tapinosis est humilitas rei magne nō id agente. i. signante snia qd demonstrat: vt si mare vocei gurges. vñ versus. Tapinosim facies dicitur si mare gurges: vt vult Donatus. vel fm Jfido. quando imensitas diuina vilibus rebus ostendit: vt ego sum pastor: & ego sūz vermīs. & d̄r a tapin qd est humilitas: vel a tapinos qd est humile. Donatus dicit. Pelides stomacho cedere nescit. Pelides dictus est achilles a peleo patre. Stomachus aut posuit pro imensa ira vel fortitudine eius. Tante quippe audacie fuit vt nesciret cedere. i. locū dare hostib⁹ apponēs se periculo itrepide. Nū ergo magna res humili vocabulo noiat tapinosis dici pōt.

Cathesyntheton est vitiosa compositio dictionum: vt Versa que viuentium terga fustigamus basta. vitiosa compositio est hic: quia debuisset dicere: versa que viuentium fustigamus terga. dixit: versa que viuentium & c. & hoc

necessitate metri cogente factū est. Nō enim iuxta rōnē metri poterant sibi copulari versa ⁊ hasta. ⁊ dicit a cacos qđ ē malū: ⁊ syn qđ est con: ⁊ thesis qđ est positio: inde cacosyntheton. i. mala ⁊ vitiosa dictionū cōpositio.

Amphibologia est ambiguitas dictionis qđ fit aut p actm casum: vt sigs dicit: audio secutorē retiariū supasse. Nā hic dubiū ē vtruz secutor supauerit retiariū: vlt ecōuerso. Aut fit p cōe vbi vt sigs dicat: Crimina catō: vada tullius: nec addat quē vel a quo. C Dubiū enī est vtrū cato criminef aliqūē vlt ab aliquo criminef: vel vtrū tullius trabat aliqūē ad vdimoniū: an ipse trabat. vadoz vbi cōe est. i. causas ago: vel in causas agoz. vades q legaliter causas agūt. vadimoniū locus in quo cause agunt. Aut si p distinctionē: vt Uidi statuā aureā hastā tenentē. Dic dubiū est: vtrū statua sit aurea vel hasta. Sigs hic vitare voluerit amphibologiam: si illa statua fuit aurea distinguere dz hoc mō. Uidi statuā aureā: deinde dicat aureā hastā tenentē. Et ē fit amphibologia p ononima: vt sigs acie dicat: ⁊ nō addat oculo: aut exercitus: aut ferri. Significat. n. tria acies. vñ vsus. Est acies oculi: ferri: belliqz caterua. Sit ē vt dicit Dona. plurib⁹ modis amphibologia: quos dinumerare ne longū sit: nō oz. ⁊ dī amphibologia ab amphiqđ est dubiū: ⁊ bole qđ ē snia: qđ si dubia snia: ⁊ cōtinet sub se eguocationē: cōpositionē: diuisionē. Amodo de figuris videamus. Tractatus de figuris.

Figurarum tria sunt genera: metaplasms: allotheta: tropus. Primo de metaplasms. Secūdo de scemate: siue allotheta f3 Dona. Tertio de tropo. Quarto de allotheta f3 p. r. videam⁹. De metaplasms.

Metaplasms est transformatio quedam recti solitiqz sermōis in alterā speciē: metri: ornatus: necessitatē causa. Dicit aut metaplasms a meta quod est trans: ⁊ plasma qđ est forma: inde metaplasms. i. transformatio: qz littera vel syllaba: vel eius accidentia de ppria positione in aliā speciē transformantur.

Species metaplasmi fm Donatus sunt quatuordecim. s. pthesis: epthesis: paragoge: aferefs: syncopa: apocopa: extasis vel extesis: fistole: dierefs: synerefs vlt episyphalipha: elipsis: antithesis: metathesis. C Dic nota q metaplasms fit in dictione sicut barbarismus: cuius vt dixi quatuordecim sunt spēs. ⁊ fit triplr: p additionē: subtractionē: ⁊ trāsmutationē. Quū fit per additionē h3 tres spēs fm pncipiū: mediū: ⁊ finē. s. pthesis que fit p additionē in pncipio. epthesis que fit p additionē in medio. paragoge que fit per additionē ad finem. Itē fit p subtractionē: ⁊ sic h3 tres spēs pncipiū: mediū: ⁊ finē. s. pthesis que fit p subtractionē in pncipio. epthesis que fit p subtractionē in medio. paragoge que fit p subtractionē ad finem. Itē fit p trāsmutationē: ⁊ sic hab3 octo spēs vt patebit: ⁊ sic sunt quatuordecim spēs in vniuerso.

Prothesis est appositio quedā ad pncipiū dictionis littere vel syllabe: vt gnato pro nato: ⁊ tetulit p tulit. sic enī dicebāt antiqui. ⁊ dicit a pthos ⁊ thesis. Nā vt dicit Du. Thesis qđ est positio cōponit cū pthos qđ est pncipiū: ⁊ dī pthesis quasi pthotesis. i. pncipiū positio littere vel syllabe in pncipio dictionis. vel prothesis dicit a pros qđ est ad: ⁊ thesis qđ est positio inde prothesis. i. appositio.

Epenthesis est appositio ad mediā dictionē littere vel syllabe. vt Reliquias da-

natum: p reliquias: ⁊ Induperator pro imperator. Dec. n. in metro heroico aliter stare nō possunt. Dec a quibusdā dicit epenthesis: a quibusdā parthesis. Et dicit epenthesis ab epi qđ est supra: ⁊ thesis positio: inde epenthesis. i. suprapositio littere vel syllabe in medio dictionis fm Du. vel dī ab epen qđ est inter vel mediū: ⁊ thesis positio qđ est positio facta in medio: vel qđ est interpositio. vñ Grecif. Significat epen mediū qđ mōstrat epenthesis ipsa.

Paragoge est appositio quedam in fine dictionis littere vel syllabe: vt magis pro magi: ⁊ potestetur pro potest: ⁊ amariter pro amari. ⁊ pōt contingere in syllabica adiectione: vt huiusce pro huius. Danc aly proparalefim appellant: ⁊ dicit a para qđ est iuxta: ⁊ gogos ductio vel additio: quasi ductio vel additio facta circa finem dictionis.

Aferesis est ablatio a pncipio dictionis tria pthesis: vt tēno p cōtēno: ⁊ mitte pro dimitte. Et dicit a phares qđ interpretat diuisio: ⁊ a. inde bec aferesis quasi a capite diuisio. i. subtractio littere vel syllabe in pncipio a naturali quāritate dictionis: fm Du. ⁊ sic scribitur per f. vel ph. vel auferesis dicit ab auferēdo: ⁊ sic scribitur per au diphthongum: vide in situs.

Syncopa est ablatio de media dictōe lre aut syllabe tria epthesis: vt audacter p audaciter: ⁊ comozit p comouerit. Et dī a syn qđ ē con. ⁊ copos qđ ē cesio: ide syncopa qđ ē medio cesio. vlt dī Du. Lope grece latine cesio dī. ⁊ pponit a syn qđ ē con. ⁊ dī syncopa. i. abstractio lre vel syllabe de medio dictionis: qđ concesso. i. cōis cesio. Illud. n. qđ est inter pncipium ⁊ finem cōe est ipsis. Quū aut syncopa dz fieri in verbis ⁊ qđ nō: su pra dixi in tertia pte in preteritis tertie cōiugationis: vbi determinavi de verbis desinentibus in co.

Apocopa est ablatio de fine dictōis lre vel syllabe tria paragoge: vt Achilli p achillis ⁊ moysi p moysis: ⁊ fac p face. Et dicit ab apos qđ est extra: ⁊ copos qđ est cesio: inde apocopa quasi de fine cesura: vel fm Du. cope qđ ē cesio pponit cū apo. qđ ē de: ⁊ dicit apocopa. i. decisio: quasi deorsum cesio. i. subtractio lre vel syllabe de fine: inde apocopo pas. pare.

Extasis est extēsis syllabe tria vbi vt Italiā fato pfugus. cū italiā cor. pma syllaba dicit debeat: q diastole a quibusdā dī. Diastole aut dī a dia qđ ē diuisio vel diuidēs ⁊ stolos qđ ē missio: qz cū dictio breuis vnū tps habeat: mittit illā in duo tpa pducēdo. vel extasis est pductio syllabe nāliter breuis: ⁊ interpretat extensio. Et dī ab ex qđ est extra: ⁊ stasis qđ est stat⁹: qđ extra pncipiū statū positio: ⁊ dī extasis extēsis syllabe: qz breuitas extendit in lōgitudinē. Quidā dicūt extthesis ab ex ⁊ thesis positio: quasi extra suā positōez. Extthesis p e. qđ dī dicit: ⁊ est idem qđ ab aly dī extasis per a.

Sistole est correptio syllabe nāliter lōge tria extasis: qz sic extasis pdu. breuē syllabā: ita sistole cor. lōgā: vt aquosus orion: cū orion pducte dicit debeat in penl. ⁊ apud Latonē. Hoc vide: ne rursus leuiratis crimē dānes: vltima. n. h⁹ vbi cor. cū sit scde iugatiōis: ⁊ p duci debeat: vt vult magr Bene. Vel pōt dicit f3 quosdā q olim fuit tertie cōiugationis vido vidis. Et dī sistole vel sistola a syn qđ ē con. ⁊ stolos qđ est missio: qz ibi duo tpa q syllaba lōga h3 mutant in vnū tempus qđ h3 syllaba breuis. vel dicit a syn qđ est simul: ⁊ stolos qđ est curtatio: qđ simul curtatio: vel pōt dicit a syn qđ est sine: ⁊ telon qđ est longuz: quasi sine sua ppria longitudine. Dic nota q sistole qñqz fit p liquefctiā sequētis lre: vt apud Dora. Regis opus sterilisqz diu palus aptaqz remis. Liquefctit enī s. vltima hui⁹ nois palus in scāsiōe metri: qđ etiā fit apud Lato. Qđ nosti factuz nō recte nolito flere

ideo dirimo et disertus corri. pmas q̄ sunt nāl̄ longe: qz dirimo cōponit̄ ex di. et emo. disertus ex di. et ars. De hoc etiā dixi supra in p̄ma parte vbi egi de s. quō liquefit.

Dieresis est diuisio syllabe vni⁹ in duas facta: vt apud Quid. Tertia post alium successit aenea ples. et apud Doza. Nives q̄ deducit̄ iouē: nūc mare: nūc silue. hic enī silue est trissyllabū: vt dicit̄ Prif. in. i. mino. sic fit dieresis q̄nq; i hoc otō huic. vñ Prosp. Non tps: nō sexus huic: nō cā resistit. Q̄nq; i hoc otō cui: vt apud Albinū. Ille cui cernis capitolia celsa triūphis. Q̄nq; fit i vtō: vt apud Quid. Accipe pōpei deductū carnē ab illo. Nā pōpei dz eē bisyllabū pprie. Per hāc ē figurā sumitur bisyllabe hoc nomē dy: qz ē monosyllabū i illo vsuali vsu. Scribe dy: s; lege di si vis vrbā⁹ haberi. Et d̄r dieresis a dia qd̄ est duo: et heresis diuisio: q̄si vnus in duo diuisio. Et scias qd̄ dieresis ē syllabe diuisio: siue sit diphthongata: vt aulac: lōgae: aulay: lōgay. et dicit̄ poti⁹ aulay q̄ aulac: qz tūc a. nō posset pdu. si adderet̄ e. cū eēt vocalis ante vocalē: que cor. in latinis: sed addit̄ y. vocalis greca: et ita pdu. a. qz apud grecos vocalis pdu. ante vocalē: si etiā nō sit diphthongata: vt iābus: iason: trissyllaba.

Syneresis est aglutinatio duarū syllabarū i vnā facta tria dieresi: vt eripidē p acripidem: et deest p deest. vñ Luca. Nō deest plato ieiunus venditor auro. Nā in scāsiōe dicēdū ē deest p deest: et vnde p deinde. Et d̄r a syn qd̄ ē simul: et heresis diuisio: q̄si sil diuisa. vel d̄r a syn qd̄ est con: et heresis qd̄ ē diuisio: eo qd̄ et prius diuisa cōiungūtur. vel d̄r a syneresi vbo qd̄ ē glutino nas. qz due littere vocales sine diphthongo: vel due syllabe conglutinant̄ in vnā. Nec alio noīe episymplice dicit̄: eo qd̄ ibi vocalis abyci videat̄: vide in suo loco.

Synalimpha est abiectio vocalis in scāsiōe metri de fine dictionis quoz sequēs dictio incipit a vocali: vt apud Iuuenalē. Semp ego auditor tñ nunq̄ ne reponā. o. enī abyci de ego: et hoc ppter elegantiā: vt tollat̄ hiatus: et sic iducit ornatū. vñ licite pōt fieri et maxime in lōgo ope: sicut p̄z in libris poetarum: q̄ frequēter hac vtunt̄. Cōtrariū enī ipsius valde vitandū est. s. q̄n nō abycitur vocalis: et raro iuenit̄ a poetis. Et scias qd̄ aliqui synalimpha in p̄sa obseruat̄: vt sumope: magnope. et dicit̄ synalimpha q̄si condeletio. Deriuat a synalimpho vbo qd̄ ē cōpositū a syn qd̄ est con: et limpho qd̄ est oleo. vel dicit̄ a syn et limpha qd̄ est aqua: ide synalimpha. i. colliquescētia. vel fm̄ alios: limpha est qdā humor vel spuma in fronte canū: qua dispsa p caput isaniūt: et in rabiē vertunt̄: et dicit̄ a limpha liquore: qz ad modū illius discurrit. Et cōponit̄ cū syn qd̄ est con: et d̄r synalimpha idest cōcursus duarū vocaliū in diuersis syllabis et diuersis dictiōibus positarū cū collisione alteri⁹. et dicit̄ synalimpha q̄si liquor cōmixtio: qz sicut vbi duo liquores cōiungunt̄ soli: vn⁹ suā substātiā amittit: sic vbi fit talis vocalium cōmixtio solet vna amittere sonū q̄stū ad metrū: et d̄r synalimpha: a qbusdā syneresi: a qbusdā vero collisione.

Elipsis est quā in scāsiōe abyci cōsonās cū pcedente vocali: q̄ sequēs dictio incipit a vocali: et hoc fit frequēter in hac l̄ra m. vt apud Doza. Q̄ib⁹ hoc vitiū est cātorib⁹ iter amicos. Q̄nq; fit in hac l̄ra s. vt apud Latonē. Successus indignos noli tu ferre moleste. Q̄nq; abyci sine vocali: vt apud Doza. Regis opus sterilis diu palus aptaq; remis. Abyci enī s. finalis de hoc noīe palus vt fiat breuis ppter vocalē sequētē: et sic excusatur illud Latonis. Nolite silere. vnde frequēter fiebat olim i hac l̄ra s. elipsis: qz s. sonū hz valde facilē: et q̄si sibilantē: et multotiēs liquefit. Et scias qd̄ m. q̄nq; in p̄sa abyci in p̄nūciatiōe: vt circūago. Scribit̄ enī ibi m. sed nō p̄fert̄: qd̄ fit ne videat̄ syllabicari cū sequētē vocali: et

pp̄ter sonū difficilē: qz sonus ei⁹ terminat̄ clausis labijs: sed statim oz labia apiri ppter sequētē vocalē. Apud aut̄ antiquissimos nō abyciebat̄ m. sequētē vocali in scāsiōe: vt est illud Enny. Milia miliū octo. Q̄nq; aut̄ aspiratio accipit̄ p littera: et tūc m. nō abyci: sed syllaba cuius ipsa est finalis: positione pdu. vt apud Theodolū. Nec cuiq; hoīuz dedit̄ indagare sepulchrū. sed hoc n̄fo tpe nō licet. Fiebat etiā in alijs sonātibus olim elipsis: vt p̄z in b. qd̄ Virgili⁹ abyci de hoc noīe sabburra: vt sit p̄ma breuis. pdu. enī p̄ma positiōe. Fluctu iactate sabburra. Similiter subtraxit vnū p. de hoc noīe iuppiter: vt est illud. Mercurius: iuppiter: neptunus. Itē i. cōsonās frequēter subtrahit̄ de his verbis abycio: subycio: cā corripiedī p̄maz. In qbus oibus possum⁹ dicere qd̄ sit syncopa vel elipsis. Secundū aut̄ donatū elipsis est cōsonatiū cū vocalib⁹ ad se cōcurrentiū qdā difficilis ac dura collisio: vt multū ille et terris iactat⁹ et alto. et d̄r s; quosdā ab elido dis. vt dicit̄ ab en qd̄ ē in: et lipsis qd̄ ē defect⁹: q̄si iterior defect⁹. Et nō qd̄ p̄ has spēs. s. synalimpha et elipsim defendunt̄ oēs hiat⁹ et metacismi: q̄ in metro fiūt: vt nō vicio deputent̄.

Antithesis est littere pro littera positio: vt olli p illi: et impete pro impetu: et fit causa ornatus tm̄. Grecismus dicit. Antithesis fit si sedet ordine syllaba verso: vt disciplina pro disciplina. Et dicit̄ ab anti qd̄ est contra: et thesis positio: quasi cōtraria positio: vel quasi vnus littere pro alia positio.

Metathesis est trāslatio l̄rarū in alienū locū: parte nlla tm̄ ex dictiōe sublata: vt euandre p euāder. et hoc fit cā necessitatis. vñ Qui. Agnosces in me frater meleagre sororē. nā si dixisset meleager nō fuisset vsus. Dicit̄ aut̄ metathesis a meta qd̄ ē trans: et thesis positio: ide metathesis. i. trāspositio l̄re. Predictae metaplasmi spēs in his vsib⁹ p̄tinent. Prothesis apponit caput: anferesisq; recidit. Syncopa de medio tollit qd̄ ep̄thesis auget. Aufert apocope finē: quē dat paragoge. Quā nā iubet pducere: sistole curtat. Ep̄thesis eō pducē corripieda. Syneresim facies duo si iūgunt̄ in vnū. Dieresim reddit syllaba scā due. Elipsis necat m. s; vocalē synalimpha. Metathesis teuce iubet: antithesis canit olli.

Sequitur nunc tractatus de scemate.

De scemate amodo siue allothea s; doctrinā Donati videam⁹. Nā in fine istī q̄rte partis videamus de allothea fm̄ doctrinam Prif. Scias qd̄ allothea. i. aliena positio d̄r scema a donato. Et in scema lexeos et scema diaceos diuidit̄

ab eodē. Et nō qd̄ metaplasim⁹ ē remediū s; barbarismuz: sed scema ē remediū s; soloecismū. Scema latie iterptat̄ figura: et est figura fm̄ fido. q̄ fit in v̄bis vel sententijs p̄ varias dictionū formas pp̄ eloquij ornatū: s; Dona. due sunt ei⁹ spēs. s. scema diaceos: q̄si ornat⁹ snie: et p̄tinet ad oratores et rhetores. Scema nāq; figura vel mod⁹ loquēdi d̄r. Diaceos vō gt̄is grecus est: et latine sonat snie: et de ista nihil ad p̄sens. Itē scema lexeos. i. ornat⁹ v̄boruz vel dictionū: et p̄tinet ad grāmaticos. Lexeos gt̄is ē grec⁹: et latine sonat dictiōis. vñ scema lexeos. i. figura v̄boruz vel dictiōis. Vniūsmodi aut̄ s; Dona. multa sūt scemata: tm̄ ex oibus necessaria fere sūt decēseptē: quoz hec sūt noīa plen̄sis zeuma: hypozensis: silens̄is: anadiplosis: anafora epanalēsis: epizensis: paranomasia: scesisonomaton: paranomeon: omoepoton: omoetelēton: poliptoton: byrinos polysyntheton: dialeton: vel asyntheton.

Prolensis est presumptio rerum ordine secutarum: sicut infra plenius dicā cum agam de allothea fm̄ Prif.

Zeuma est unius verbi conclusio diuersis clausulis apta cōiunctio: s; Dona. In doctrinali etiā sic dicit: Zeuma fit in vbo si plurima clausulis vno: vt hymnus xpc tibi tibi laus tibi gloria def. De hoc plenius dicā infra: vbi determinabo de alleotheta s; m; p; r; i; f.

Hypozenesis est figura supiori s; r; i; a vbi diuersa vba singulis qbusdā clausulis p; p; r; i; e subiūgunt: vt sic regē adyt: r; regi memorat nomēq; genusq;. Dicit aut hypozenesis eē s; r; i; a zeumati: q; r; q; d; zeuma facit vno vbo ista diuersis pagit. D; quoq; vnūq; d; q; vbi suā clausulā: vt regē adyt: regi memorat. vñ s; r; i; a quosdā d; ab hypos q; d; eē s; r; i; a zeuma: q; s; i; s; r; i; a zeumati: vt vult Dona. Beda enī dicit: q; q; n; vba vel snie singulis qbusdā clausulis adiūgunt: fit hypozenesis. Verba: vt Virtutem terribiliū tuoz dicit: r; magnitudinē tuā narrabūt. Me moriā abundātie suauitatis tue eructabūt: r; iustitia tua exultabūt. Itē illud apli ad Cor. Siue pphie euacuabūt: siue ligue cessabūt: siue scia destruet. Snie: vt Si cōsistat aduersus me castra: nō timebit cor meū. Et si exurgat aduersus me plū: in hoc ego sperabo. Scōz doctrinale vō fit: q; n; plura vba addunt vni supposito: vt Nos vixit: nos ornet: nos saluet grā xpi. Et dicit s; m; Dug. ab hypos q; d; est sub: r; zensis dictio: vñ hypozenesis quedā figura: vbi singulis sensib; p; p; r; i; a vnicuiq; clausula est. Vñ s; r; i; a alios hypozenesis dicit ab hypos q; d; eē sub r; zensis iūctura siue iūctio: vñ hypozenesis. i. subiūctio: q; r; subiūgit verbum vnicuiq; clausule: vt Unū lerificat: supbia inflat: iracundia inflamat: rapacitas inquietat.

Silensis est dissimiliū clausularū per vnū verbum cōglutinata cōceptio s; r; i; a Donatū: vt Dic illius arma. hic currus fuit. De hoc plenius dicā infra vbi agam de alleotheta s; m; p; r; i; f.

Anadiplosis est quū ab eodē quo vnū vsus finit: alius incipit: vt dicit Donatus: Anadiplosis ē cōgeminiatio dictiois ex vltimo loco pcedētis vsus r; pncipio sequētis: vt Segitur pulcherrim; astur: Astur equus vidēs. Et in psal. Stātes erāt pedes nostri i atrys tuis hierusalē. Hierusalē q; edificat vt ciuitas rē. Doctrinale vult q; fiat q; n; vbi finit syllaba vñ; pedis ibi dēz incipit alia: vt Psallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite. Et d; ab ana q; d; est sursum: r; diplosis q; d; est duplicatio: quasi supioris versus duplicatio. vel quasi sursum iteruz duplicatio: vel d; ab ana q; d; est re: r; diplom q; d; est plica: quasi replicatio: q; r; dictio replicat: r; est idem cum colore rhetorico qui dicit cōduplicatio.

Anafoza est repetitio vel relatio eiusdē dictionis pncipiū pluriū vsuū: vt nate mee vires mea magna potētia solus. Nate p; r; i; s; sūmi. Et psal. Dñs illuminatio mea r; salus mea quē timebo. Dñs p; tector vi te mee a quo trepidabo. vel s; m; doctrinale fit q; n; diuersē clausule r; r; i; n; u; e ab eadē incipiūt dictioe: vt Xps mūdauit: p; r; i; s; nos purificauit. vel Te colo: te laudo: te glorifico: tibi plaudo. Itē. Tu dñs: tu vir: tu mihi frater eras. Itē. Vox dñi in v; tute: vox dñi in magnificētia: vox dñi r; fringētis cedros. Et d; ab ana q; d; est sursum: r; foros q; d; ē ferre: inde anafoza q; s; i; eiusdē vbi vel dictiois relatio: q; r; q; d; supra est dictū iterū ferē. vñ dicit ab ana q; d; est re: r; foros ferre: q; s; i; relatio: r; vocat in colorib; rhetoricis repetitio.

Epanalēsis vel epinalēsis ē s; m; onis in pncipio vsus positi eiusdē in fine replicatio vel repetitio. vñ doctrinale. pncipio finē facit epinalēsis eundē. vt Multa sup pamo rogitās sup bectore multa. Itē. Nobis grata p; r; i; s; nō sunt modo r; grua nobis. Itē. deus quis erit silis tibi: ne taceas neq; cōpescaris deus. r; Paulus. Haudete in dño semp: iterū dico gaudete. r; Iuuenalis. Crescit amor nūmi quātū ipa pecunia crescit. Et

d; ab epi q; d; est supra: r; ana q; d; est re: r; lēsis q; d; est supio: inde epanalēsis. i. supioris dictionis resumptio. r; vocat a Tullio cōduplicatio: r; est color rhetoricus.

Epizensis est eiusdē vbi in eodē vsu sine aliqua dilatione cōgeminiatio: vt memē. Itē. Cōsurge cōsurge. Itē in euāgelio Matth. Hierusalē hierusalē que occidis pphas. Itē psal. Uiuēs uiuēs ipse cōfitebit tibi. Itē Isa. Cōsolamini cōsolamini popule me. Et dicit ab epi q; d; est iterare: r; zensis q; d; est cōiunctio: quasi iterata cōiunctio. vel ab epi q; d; est supra: r; zensis q; d; ē duplicatio: inde epizensis: quasi supioris dictiois duplicatio In hoc autē differt epizensis ab epanalēsi: q; r; epanalēsis habet multa verba in medio: vt Crescit amor nummi quātū ipa pecunia crescit. Epizēsis vō nullū verbū habet in medio: sed sine mora idē repetitur: vt Me me assuz g feci in me cōuertite ferrum.

Paranomasia est quotienscūq; de nomine efficiē aliud nomē: veluti q; dam denominatio: vt Terētius in comedia. Nō icipio est amantius sed amentū s; m; Donatū. vel paranomasia est s; m; quosdam quando due vel plures dictiones ponūt: habentes idem pncipium vel eundem finem: ita q; significant diuersa: vt Luria curia: r; genitrix nutrix miseror. Beda autē dicit. Paranomasia. i. denoiatio dicitur quotiens dictio pene silis ponit in significatione diuersa mutata videlicet littera vel syllaba: vt in psal. zi. iuxta hebraicā veritatē. In te cōfisi sunt r; nō sūt cōfusi. r; Paulus. Videte malos operarios: videte cōcisionē. Nos enī circūciso q; spiritu deo seruiamus. Et dicit s; m; Du. a para q; d; est iuxta: r; noma q; d; est nomē: inde hec paranomasia. i. significatione diuersa dictio pene ipsa: vt Abire aut obire te cōuenit. i. exulē fieri aut mori. Itē nō curas vera sed era. vel dicit a para q; d; est ad: r; noma nomen: inde paranomasia. i. agnominatio: q; r; fit ibi agnominatio: r; vocat a Tullio talis color rhetoricus agnominatio.

Scesisonomaton s; m; Beda ē mltitudo nominū diūctoꝝ diuerso sono vnā rē significantiū: vt in Isa. Ue gēti peccatrici: p; p; lo graui iniquitate: semini neq; filijs sceleratis. r; i; psal. Peccauim; cum patrib; n; r; i; s; iniuste egimus: iniquitatē fecim; vel s; m; alios si dicā. Nubila nix grando pcella flumina vēti. Et d; a scesis q; d; est multitudo: r; onomaton q; d; ē nomen: i. de scesisonomaton: q; s; i; multitudo nominū vel d; a scesis q; d; est multitudo: r; onoma q; d; est nomē. r; tbesis q; d; est positio: q; s; i; positio nominū in simul positoz.

Paranomeon est cū ab eiusdē lris multa inchoāt vba vñ finiunt: vt O tite tute tate tibi tanta tyrāne tulisti. vt tal sit ordo. O tite tate tyrāne tulisti tute. i. tuipe tata tibi. Item Machina multa minat maxia muris. Itē in psal. Bndixim; vobis de domo dñi deus dñs. Itē s; m; similitudinē serpentis sicut aspidis surde rē. Itē virat vim virgo virilē. Et d; a para q; d; est cōiunctio vel ad: r; onomeon q; d; est silē: q; s; i; assimilatio vel iunctio similiū. Et scias q; hoc scemate raro vtēdū est: ne eiusdē lre assidua repetitio fastidiū generet.

Omoeptoton est cū i silēs casus exeūt vba diuersa: s; i; apud Enniū inuenit. Merētes flētes lachrimātes r; miserātes: s; m; Dona. vel s; m; Beda: Omoeptoton ē: cū diuersis casib; variat orō: vt Apl; dicit ad romanos. Quā ex ipso r; p ipm r; in ipō sūt oia: ipsi glia in secula. r; in psal. Nūe dealbabunt in selmon montē dñi: montē vberē. Et mons coagulat;: mōs pinguis: vt quid suspicamini montes vberes. Mons in quo beneplacitum est deo habitare in eo. Et dicitur ab ornos q; d; est vnū vel simile: r; ptotos q; d; est casus: q; s; i; vñ forunitas vel similitudo casuū: vel d; ab omoe q; d; est silē. r;

ptotos qd e casuale: ide omoeptoton. i. oſo vel dictio ſimi
liu casualiu. vel ſz Du. omos qd est vnu cõponit cõ pro
tos qd e casus: z dſ omoeptoton cõ plura noia p vnu casu
denotant: vt ſz neq; currētē: ſz nec cognoscit eutē. Tollē
tēq; manu saxu in mare mouētē. vel ſz Du. Omoptoton
vel omoeptoton e cõ vno mō plura vba ſumunt: vt cum
abyt: abſceſſit: euasit: erupit. Itē cātate: exultate: pfallite.

Omoetelenton est qñ sil' i mō dictiōes pluri
me finiunt: vt Eos reduci qz
reling: deuehi qz deſeri malui: z ſit ppe in vbis: vt Abyt
abſceſſit: euasit: erupit. vt vult Iſid. Inter omoeptoton z
omoetelēton ſz quosdā hoc diſtat: qz omoeptoton e quo
tiēs i ſiles casus vba diuerſa exeūt: vt Merētes zc. Qēs
enī illi casus acti ſunt. Omoetelēton vō dſ qñ plima vba
vnā hnt z ſilem clauſulā: vt Reduci qz reling zc. Alij di
cūt q ſit quū duo vsus vel due clauſule medietates vsuū
in fine ſilr terminātur: vt ſunt vsus leonini: z caudati: z cõ
catenati. Beda vō dicit q omoetelenton e quotiēs me
dia z poſtrēa vsus ſiue ſnie ſil' ſyl. finiunt: vt i Ecclē. Me
lius e videre qd cupias: qz dſiderare qd neſcias. Itē Me
lius e a ſapiēte corripit qz ſtultoz aduſatiōe decipi. Hac ſi
gura ſepe poete z oratores vtunt. Poete hoc mō. Peruia
diuifi patuerūt cerula pōti. Oratores vō ita. Btūs iob dō
ſoli z ſibi cogit in trāglitate ad noſtrā noticiā pducen
dus tactus e verberē: vt odorē ſuarū viriū tanto largius
ſpgeret: quāto more aromatū meli' ex icēſiōe fragraret.
Quo ſcemate ipſe q hoc dixit btūs papa Gregori' ſepiſſi
me vsus fuiſſe repit. Et dſ omoetelēton ab omoē qd e ſi
miliuz: z telenton qd est finis quaſi cõſimiliū finis. Nam
telos grece latine finis vel terminus dicit. Vel ſz quos
dam dicitur omoelētos: z tunc dicit ab omos qd est vnu
z lētos qd est finis: quaſi habēs vnu finē.

Poliptoton est multitudo casuū varietate di
ſtincta: vt Littoza littozibus ſzia
fluctib' vndas. Et ſcias q poliptoton grece: latie dicit
m̄ltitudo casuū: vbi. ſ. m̄lti casus ponunt: ſz diuerſi vt i p
dicto exēplo. Littoza littozib' zc. Ecce littoza e actūs ca
ſus: z littozib' dſ. z ſz Du. cõponit a polis qd e plalitas
z ptotos casus: ide poliptoton: qñ plalitas casuū: cuz. ſ. di
uerſis casib' ſnia varia: vt apd Perſiū. Ex nihilo nihil i
nihilum poſſe reuerti: z vocat in rhetorica traductio qui
dam color rhetoricus.

Hyrynos est ſeries oſonis vt ſtructio tenorē ſu
uz vsq; ad vltimū ſuās: vt apd Uir. In
pncipio celū ac terras cāpoſq; liquētes: Lucētēq; globū
lune: titaniaq; aſtra Spūs it' alit. ſz Dona. Beda vō dicit:
Hyrynos. i. ſueniētia dſ: qñ ſeries oſonis tenorē ſuū vsq;
ad vltimū ſuat: nulla videlz alia cā vl' pſona mutata: vt i
pſal. De' i noie tuo ſaluū me fac zc. vsq; dū ait. Et nō ppo
ſuerūt deū aſpectū ſuū. Qrat enī ppha: vt auxilio dñi
ſaluatoris ab hoſtiū iſecutiōe liberet. Et ſcias q hyri
nos e lōga ſtructiōis ſuſpēſio: vt apd auctores ſepe iueni
tur. Et dſ hyrynos qñ ſyrynos: a ſyren qd e tract'. Naz vt
dicit Du. a ſyren. qd e tract' dſ h' ſyryna ſyrynat. i. cauda
veſtis feminariū. Syryna e dſ lōga ſeries oſonis tenorē
ſuū vsq; ad vltimū ſeruās. Scōz aut Du. hyrynos e ſnia
cōtinuate oſonis tenorē ſuū vsq; ad vltimū ſuās. Hyri
nos qd e iterptat' ſuſpēſio. Et diſfert hyrynos ab hypbaton
qz hyrynos ordinez ſeruāt: hypbaton turbat: z iō hyrynos
cōtinet ſub ſcemate: hypbaton vero ſub tropo.

Polisyntheton est multis annexa cõiunctiōi
bus dictio: vt m̄ p̄q; nepoſ
qz. Itē pſal. Dñs cõſeruet eū z viuificet eū z beatū faciat
eū in terra: z nō tradat eū i aiaz inimicōz ei'. Et dſ a pol
qd e pluralitas: z ſyn qd e con: z theſis qd e poſitio: qñ ha
bēs plēs poſitiōes. i. iunctiōes: vt dſ a polis qd e plalitas

z ſyntheton cõpoſitio. ſ. qñ plēs qz due oſones iungunt in
vnā: qñ plus qz ſyntheton: vt dicit Du. z est ſz dſ dialiton.

Dialiton vel aſyntheton est ſzia polisyntheton.
z ſit ſz Dona. qñ ſine iunctiōe ib' pucta
tim pferunt dictiōes: vt Itē ferte cite flāmas: date rela
ipellite remos. Itē. Jubilate deo ois terra: pſalmū dicit
noi eius: date gloriā laudi eius: dicit deo zc. z in hymno.
Quē terra pōt' ethera colūt adorāt p̄dicāt. Et dſ a dia q
est dis: z lis diuifio: qñ diſolutio oſonuz: vt Ferro fame
peſte piſti: z dſ dialiton ſzia polisyntheton: qz ſic illa plu
res hz iunctiōes: ita iſta nō hz aliquā: z vt dicit Du. Dia cõ
ponit cuz liſis qd est ſolutio: z dicit dialitos vel dialiton:
quaſi diſolutio. ſ. pluriū orationū ſine iunctiōe plato
rum: qñ videlicet vna oratio per ſubtractionē iunctiōis
diuidit in plures ſpēs qz in duas. Si vō diuidat tñ in du
as. dicit figura illa aſyntheton ſm Du. Donatus nō facit
differētiā inter dialiton z aſyntheton. Et habet hec figu
ra tres formas: qñ aſyntheton: ſiquidez aut equalia: aut
ſimilia: aut ſzia diſtūgit: ſicut polisyntheton aut ſzia: aut
ſimilia: aut equalia cõiungit.

Aſyntheton idē e qd dialiton: ſm Dona. Et dſ
citur ab a quod e ſine z ſyn quod
est con. z theſis poſitio vel iunctio. i. ſine iunctiōe: z dſ
in colorib' rhetoricis articul'. Du. vō dicit: ſyntheton ppo
nit cū a z dſ aſyntheton: qñ. ſ. vna oſo diuidit in duas.

Syntheton vt dicit Du. dicit a ſyn qd est con. z
theſis qd est poſitio: ide hec ſynthe
ton qdam figura: qñ. ſ. due oſones iungunt in vnā.

Antitheton ponit ab Iſido. in li. etymo. z nō a
Dona. z ſm eū ſitybi ſzia p̄trarys
cõponunt: z ſnie pulchritudinē reddūt: vt illud. Frigida
pugnabant calidis: bumentia ſiccis: mollia cū duris: ſine
pondere habentia pondus. Et dicit ab anti qd est p̄tra:
theton qd est poſitio: quaſi cōtraria poſitio. vnde a Tul
lio appellat' hec figura contrariuz. Doctrinale vero vbi
agit de coloribus rhetoricis dicit. Verba per antitheton
reſpondent vltima primis. Sunt daniel noe iob caſtus
rhetorq; maritus. vide in antitheta.

Antitheta ſm Greciſimum ſit: quādo p̄ma ſente
tia cōtrariat alteri: vt in primis duo
bus verſibus Boety. Larmina qui quondaz ſtudio flo
rente peregi. Slibilis heu meſtos cogoz inire modos.
appellat' a quibſdam antithetiſis. Est autē antitheta p̄tra
ria poſitio vel locutio. z dicit ab anti qd est p̄tra: z theſis
qd est poſitio. ſ. vbi cōtraria p̄trarys opponunt: qñ p̄tra
ria ſnie oppoſitio. Pap. vō dicit. Antitheton vbi cōtraria
p̄trarys opponunt: z pulchritudinē ſnie reddunt: vt Sni
gida pugnabāt calidis: bumentia ſiccis. Antitheta grece
cōtrapoſita latine vt contra malū bonū. Per infamiā
bonā famā: oppoſitiones ſunt: qñ cōtra thetā litterā. vñ
vt patuit: Pap. manifeſte diſtinguit inter antitheton et
antitheta. Nec etiam dicitur ſyndiaſmos.

Hypalage ponit ab Iſido. ſub ſcemate. ſz in do
ctrinali qd e in colorib' rhetoricis. z
ſit ſm Iſido. quotiēs p̄ ſriu vba itelligunt: vt date cla
ſibus ventos: cū ecōtrario claſſes ventis: z nō vētos claſ
ſibus demus. Itē perflauit fiſtola buccas. Itē in Hiero
mia. Mittamus lignū in panē eius. i. panē in ligno: hoc e
xp̄z in crucē. Et dicit ab hypa qd est mutatio: z logos qd
est ſermo: quaſi mutatio ſermonis: vel dicit ab hypos qd
est ſub: z aleon qd est alienuz: z logos qd est ſermo: quaſi
alienat' ſermo: z reducit ad metaphorā reciproca: z ſit
cauſa metri vel ornatus. De hoc etiā infra dicā vbi dter
minabo de antiptofi. Hypalage vō ſm Du. est cōuerſio
caſuū vel ſtructionū: vel qñq; toti' ſnie. Nec de ſcema
te z eius ſpēbus dicta ſunt. Amodo de tropo videamus.

guria
tuz d
tropu
tropo
trāſlat
dicit
tudine
Locu
ad inte
labore
exerci
terius
diffici
vſu tr
ſeptē
ſpēs. ſ
noma
Dypo
ronp
Itē b
frāſi
mos.
radi
be at
prece
ceat
ſit q
ſecce
aurig
algi.
trāſl
toze.
bit.
mue
de m
boie
vt p
bit.
tinet
ips p
ne. z
uita
Ab
eni
atri
aial
tur.
aut
tem
Nō
dā
tegi
nis
uit.
cor
in i

Sequitur nunc ultra de tropis.

Tropus est dictio trāslata a propria significatiōe ad propria similitudinē ornat⁹ necessitatīe cā. Tropos grece latine modus locutiōis interpretat⁹. et dī tropos cōuersio: qz talis modus loquēdi cōuertit significatiōes et orōnes: et ppter hoc differt ab alijs figuris.

Metaplasmus enim rīdet barbarismo: qui est vitii dictionis. Scema soloecismo qui est vitii orōnis. Sed tropus improprietatē sine est excusans. Et notandū qz in tropo tria sunt cōsiderāda. s. res trāslata: et res ad quam fit trāslatio: et similitudo eaz: vt cū ponit⁹ agnus pro hoīe. vt. n. dicit Arist. in. 6. Topic. Dēs. n. trāsserētes fm aliquā similitudinē trāsserūt. Et scias qz vt dicit Aug. in li. de ci. dei. 20. Locutiōes tropice pphetis et pphético more miscent⁹. vt ad intellectū spūalē intētio sobria cū quodā scō et salubri labore pueniat. Pigritia vō corpalis vel inerudite atqz in exercitate tarditas mētis p̄tēta lre superficie nihil putat iterius requirēdū. et vt vult Jsi. et y. i. oīum tropoz nomia difficillimū est annotare: s. ex oībus Donatus tredecim vsui tradēda scripsit. Sciēdūz tñ qz allegoria diuidit⁹ in septē spēs. hyperbaton in. 5. omoensis vō in. 3. et sic sūt. 28. spēs. s. metaphora: catacref: metalensis: metonomia: antonomasia: epitheton: synodoche: onomatopeia: perifrasis. Hyperbaton cuius. 5. sunt spēs. s. hystorologia. vel hysteronproteron: anastrophe: parēthesis: themesis: syncreffis. Itē hypbole. Itē allegoria cui⁹. 7. sunt spēs. s. ironia: antifrasis: enigma: carientismos: paroemia: sarcosmos: antimos. Itē omoensis cui⁹ spēs sunt. 3. s. bycon: parabola: paradigma. De p̄dictis p ordinem videamus.

Metaphora est rex vborūqz translatio. Et vt dicit Jsi. loquens de metaphoris: be atqz alie tropice locutiōes ad ea q̄ intelligēda sunt: p̄pterea figuratis amictib⁹ obtegunt⁹: vt sensū legētis exerceat⁹: et ne nuda atqz in promptu posita vilescāt. Nec aut fit q̄tuor modis. s. ab aiali ad aiale. Tiphī aurigā celeres fecere carine. Vīc nāqz trāslatio fit iter duo aialia. s. iter aurigā et gubernatores. Tiphis. n. gubernator fuerat nauis algi. Auriga vō p̄prie dīr q̄libet regens currū. Scit itaqz trāslationē iter duo aialia dū aurigā posuit pro gubernatore. Nam vt Donat⁹ subdit et auriga et gubernator aiaz hnt. Itē fm Bedā fit h̄ p̄mus modus cum dīr. Quare fremuerūt gētes. et Dñs qui eripuit me de manib⁹ leonis: et de manib⁹ vrsi. et Si sūpsero pēnas meas añ lucē. Nam et hoies et bestie et volucres aiam hnt. Ab inaiali ad inaiale: vt Pelagus tenere rates. nā et pelagus et rates aiam nō hnt. In hoc aut facta est trāslatio: qz cū pelagus p̄prie retinere et circūdare rates siue nates intelligat⁹: nunc rates ipz pelagus tenere dīr. Itē cū dīr. Aperi portas tuas libane. et Qui pambulat⁹ semitas maris. Trāslatio. n. est a ciuitate ad montē: et a terra ad mare: quoz nullū aiam hz. Ab aiali ad inaiale: vt Exiecat⁹ est vertex carmeli. hoies enī et mōtes v̄ticē hnt. Itē atblātis cinctū assidue nubib⁹ atris. Pinifex caput v̄to quassat⁹ et imbri. Nāz vt hoies aiales sunt: ita mons nō hz aiam cui mēbra hoīs ascribūtur. Caput enim humerus et h̄ mēbra hoīs sunt. Virgil. aut h̄ trāstulit a re aiali ad inaiale caput. i. ab hoīe ad mōtem. Ab inaiali ad aiale: vt auferā a vobis cor lapideum. Nō. n. lapis s. hō p̄prie cor et aiam hz. Vīc tropus s. Bedā et ad deū fit multifarie: vt Sub ymbra alaz tuaz p̄tege me. A feris: vt Dñs de syon rugiet. A mēbris humanis: vt Quis mēsus est pugillo aq̄s: et celos palmo pōderauit. Ab hoīe iterioz: vt ibi. Inueni dauid filiū iesse vīz s. cor meū. A motib⁹ humane mētis: vt Tūc loquef ad eos in ira sua. et penitet me fecisse hoīem. et Zelat⁹ sūz syon 3e

lo magno. et multa h̄. A rebus insensibilib⁹: vt Ecce ego strideo sup vos sic stridet plaustrū onustū feno. Qui videlicet tropus in cōi locutiōe vsitatissim⁹ est: vt cū dicim⁹. Fluctuare segetes: gemmare vites: floridā iuuetutē. Scire et debemus. vt dicit Donat⁹ eē metaphoras: alias reciprocas: alias ptis vni⁹: vt Naues volāt: segetes fluctuāt: vel vites gemmāt. Hoc aut dicit qz videlicet qdā metaphora sunt cōes: vt Tiphin aurigā sceleres fecere carine. vel naues volāt: qz quēadmodū in nauī auriga dici pōt: ita in curru cōiter gubernator. vel naues volat: qz sic dici pōt. Naues volāt. ita cōiter dici pōt. Aues natāt. Quedaz vō nō sunt cōes siue reciproce: s. vni⁹ ptis: vt si dicā. Verticē mōtis. nō enī pōt p vertice dici cacumē hoīs. sic dixit. Verticē mōtis: vel vites gemmāt. nō enī pōt dici. Sēme vitet: vel segetes fluctuāt. nō. n. iuicē pōt dici. Unde segetāt. Jfido. et dicit qz metaphora aut ptis vnius est: vt fluctuare segetes. nō. n. pōt dici. Segetare fluctus. Aut anti-stropha. i. reciproca: vt Remigiū alaz. Nā et ale nauis: et alaz remigia dīr. Hoc et dicit Dug. Et dī metaphora a meta qd est trans vel de v̄l iuxta: et phoros qd est ferre: inde hec metaphora. i. similitudo vel alicui⁹ rei vel v̄bi vsurpata trāslatio. vñ et a Tullio tropus iste vocat⁹ trāslatio. Et vt dicit Aug. in metaphoricis locutiōib⁹ sensus lralis est: et nō quē faciūt v̄ba: s. ppter quē v̄ba fiūt. Itē scias qz nā vniuscuiuscūqz rei ex diuersitate cōponit⁹. et iō i sacro eloquio p rem quālibet licite diuersa figurant⁹: sicut plenius dicam in quinta parte in leo.

Catacreffis est vsurpatio alieni nominis: cū proprium deest: vt cuz parricidam dicimus qui occidit fratrem. et piscinam que pisces nō habet. Nec enim nisi extrinsecus sumerent suum vocabulū nō haberēt dicit Donatus. Beda vō sic dicit. Catacreffis est abusio noīs aut verbi ad significādā rem q̄ propria appellatione deficit: vt Pones veteres vectes i quatuor angulis mense p singulos pedes. et sextum sagum in frōte tecti duplices. et ibi: Lōfringet cornua arcuū et labiū calicis et repandi laby. Nec a metaphora differt eo qz illa vocabulū habētū largit⁹ aliud: hec qz nō habet propriū alieno v̄titur. Pedes quippe et frons et labiū et cornua hominuz tñ sunt et aiantū: nō etiā rerū insensibilū: q̄ noīa si p̄fatis rebus nō iposuisset scriptura qd p̄prie his diceret nō b̄fet. Ad hūc tropū ptinet qd scriptū est. Est aut hierosolymis p̄batica piscina. a piscib⁹. n. vocabulū accepit aq̄: q̄ neqz p̄p̄ piscis: s. ad lauādas vt asserūt hostias collecta ē. vñ et p̄baticē cognomē sortita est. Et dī catacreffis a cata qd ē ab: et cresffis qd est vsus: q̄si abusio noīs. Nec figura excusat acirologiam. et hic trop⁹ vocat⁹ a Tullio abusio.

Metalensis est dictio gradatim p̄gēs ad id qd ostēdit: et ab eo qd p̄cedit: id quod sequit⁹ insinuās: vt labores fructuum tuoz māducabis. Labores. n. posuit pro his q̄ laborādo acgrunt hoies fm Bedā. Vel metalensis est distinctio gradatim p̄gēs ad id qd ostēdit. s. de cā venire ad causatū per multa media: vt Post aliquot mea regna vidēs mirabar aristas. Vīc enī gradatim pergīt dictio vel distinctio ad id qd ostēdit: qz p̄ aristas segetes per segetes estates: p̄ estates ānos intelligere debemus. Ergo post aliquot aristas: post aliquot annos. Virgilius itelligi voluit: qd igit fit per multa media differt a metaphora: que licet p̄cedat ab animalī ad animalium: vel econuerfio: facit tamen hoc sine medio. Excusat aut hec figura acirologiā et cacephaton. Et dicit a meta quod est trans: et lensis qd est sumptio: quasi transumptio: qz significatū vnius transumit⁹ ad significatū alterius: vel dicit⁹ a meta qd est ad: et lensis quod est sumptio: inde metalēsis quasi assumptio: qz vnum post aliud sumitur. et vocat⁹ a Tullio gradatio.

Metonymia est veluti quāda trāsnōiatio. Vni⁹ multe sūt spēs. Aut. n. orinēs po-
niē p rēto: vt Theatra plaudūt: effūdite hydrias. i. vinū
vel aquā q̄ est in hydrys. Itē Prata mugit. i. boues qui
sunt in prato. vel hierusalē q̄ occidit pphetas. vel Nunc
pateras libate ioui. i. vinū rētū in pateris. i. vasis illis.
Aut rētū pro rēto: vt Dimitte arcā ire r aspicias: vt
habet in p Regū. Nō. n. vt dicit Beda arca: s3 plaustruz
quo rēnebat arca: vel boues ire poterāt. Itē Vna coro-
nat. i. ciphos implēt vsq; ad summū vino. Aut iuētoz pro
iuuēto: vt Sine cerere r libero friget venus. exēplū ē Te-
rētū in comedia. Ceres fm poetas dī fuisse dea r iuētrix
frumētū. r liber iuētoz vini. Per istos ḡ iuētozes signifi-
cant iuētiōes siue iuēta. Per venerē itelligit cōcubit⁹:
vt sit sensus. Sine cerere r libero friget venus. i. sine pa-
ne r vino deficit voluptas. Itē Vulcanus mittit sagittas
i. ignis. Aut ecōuerso: iuētū p iuētozē: vt Vinum p̄ca-
mur. i. libez vini iuētozē. Itē pro efficiēte effect⁹: vt Sri-
gus pigrū. i. efficiēs pigritiā. r Timor pallidus. i. faciēs
pallorē. Aut ecōuerso effect⁹ pro efficiēte: vt Spumantia
frena. i. equ⁹. Sit et cuz mā poniē pro mātō: vt Accinct⁹
ferro. i. gladio. Uel rēqns p aīcedēte: vt pallet. i. timet.
Et dī a meta qd̄ est de: r onoma qd̄ est noiatio vel nomē:
q̄si denoiatio: qz vnū pro alio noiāt. vñ r h trop⁹ a Tullio
vocat denoiatio. Uel dī a meta qd̄ est trans: r onoma no-
mē: q̄si trāspōitio nois. Hug. enī dīc sic. Metonymia cō-
ponit a meta p̄pōne greca qd̄ est trans: r onoma nomē. r
dī hec metonymia metonomie qd̄a figura. s. transforma-
tio ab vna significatōe ad aliā. r fit multis modis. Cū rri-
nēs poniē p rēto: vt ecōuerso. Uel cū iuētoz p iuēto. vel
ecōuerso. vñ cū efficiēs p effectū: vt ecōuerso. vel cū p̄fes-
soz p p̄fessōe: vt ecōuerso. vñ cū mā p mātō. vel ecōuer-
so. vel cū id qd̄ fit poniē pro eo pro quo fit: vel ecōuerso.

Antonomasia est significatio vice p̄p̄riū noiā
posita ex accidētib⁹: videlz p̄-
p̄riā significās p̄sonā. Et fit triplr. Ab aīo: vt magnanīm⁹
i. eneas. Supbus. i. diabolus vel diabolic⁹. vel vt dīc Be-
da ab aīo: vt Nunqd tu p̄cussisti supbū. A corpe: vt Spu-
rius altitudis sex cubitoz r palmo. Ab elatōe at aī diabo-
lus. A q̄ritate corpis significat golias gigas. Extrinsic⁹:
vt Infelix puer. i. troilus. Et hoc fit plib⁹ modis. Naz fm
Beda in p̄les spēs diuidit. Sit. n. vñ a gñe: vt Nunqd oī-
bus vobis dabit filius isai agros. i. nobilis. Uel a loco: vt
Auctor secte nazareoz. i. paulus. Uel ab actu. vt Qui tra-
didit illū dedit eis signuz. s. iudas scarioth. Uel ab euētū:
vt discipulus quē diligebat iesus. i. ioānes. Per hunc tro-
pū ipe dñs iesus x̄ps aliqñ designat a gñe: vt Osanna fi-
lio dauid. A loco. Qui sedes sup cherubin manifestare.
Ab actu: vt peccauī: qd̄ faciā tibi o custos hoīuz. Sit ḡ an-
tonomasia cū cōe alicui appropria: vt p aplm paulū: p p̄-
phetā dauid: p virginē Mariā: p vrbē romaz itelligam⁹.
vñ fm Hug. antonomasia est qñ illud nomen qd̄ est cōe
plurib⁹ appropat alicui: In doctrinali sic dī. Antonomasia
solet excellētia dici. Si nomē p̄p̄riū taceas ponēs ge-
nerale. r dī ab anti qd̄ ē rtra: r noma qd̄ ē nomē: r thesis
qd̄ est positio: q̄si rria r impropa positio nois p noie. vel
dī ab anti qd̄ est p̄re: r onoma qd̄ est noiatio: q̄si p̄cellens
noiatio. vel dī ab anti qd̄ est cōtra: r onoma qd̄ est nomē:
r vsi qd̄ est eq̄le: q̄si cōtra equalitatē nois.

Epitheton est p̄posita dictio p̄p̄rio noi fm Do-
natū. Sit enī epitheton cū adiectiuū
noi p̄p̄o supponit: vt Dilect⁹ deo r hoīb⁹ moyses. r Misere-
rator r misericors dñs. r iustus loth oppressus. Sit autez
trib⁹ modis epitheton. Ab aīo. sic Sapiēs plato. A corpe.
sic Magnus gigas. Extrinsic⁹: sic diues heros. Et hec q̄
exterius sumunt diuidunt in plures spēs. Descēdūt enī

a loco: ab actu: ab euētū. Grecismus plane dicit. Si p̄p̄rie
p̄p̄riū dicas epitheton h est: vt alb⁹ cignus: coruus niger:
nox humida. vel qñ p̄p̄etas itelligit in substātiuo: vt vo-
uid fidelis. deus iustus. fames pallida. virtus vera. Et ita
adiectiuū p̄p̄rie adycif substantiuo. In doctrinali sic dī.
Siet epitheton si dicas tristia bella. r dī ab epī qd̄ est su-
pra: r theton vel thesis qd̄ ē positio: q̄si p̄p̄a adiectiuū sup-
positio. r differt ab anthonomasia: qz anthonomasia pro
vice nois ponit: vt vrbz pro roma: apls p paulo. Epitheto-
ton nūq̄ est sine noie. Uide etiam in q̄rta pte in suo loco.

Synodoche est significatio plenī intellect⁹ cor-
par: cū plus minusue p̄nūciat: aut
enī totū a pte ostēdit: vt. Uerbū caro factū est. r Erasmus
in nauī vniuerse aīe cētū septuagintasex. Dic enī minus
dicēs plus significat: aut ecōtra a toto pte: vt Propter pa-
rasceuen iudeoz: qz iuxta erat: in monumētū posuerūt il-
lum: r tulerūt dñm meū: r nescio vbi posuerūt eum: dñm
dicit: cū solū dñi corpus quereret. Plus enī dicēs minus
significat. Qd̄ tractās Hreg. dicit in homel. Notādū iux-
ta historiā q̄ mulier nō ait: Tulerūt corp⁹ dñi mei: s3 tulle-
rūt dñz meū. Usus nāq; sacri eloqi ē: vt aut aliqñ ex pte
totū: aliqñ vō ex toto pte significet. Ex pte enī totū signi-
ficat: sicut de iacob filijs scriptū est. Quia descēdit iacob
in egypto in aīab⁹ septuaginta. Neq; enī sine corporibus
aīe descēdebāt: s3 p solaz aīaz tot⁹ hō significat: qz ex pte
totū exprimit. Et solū dñicū corp⁹ in monumento iacuo-
rat: r maria nō dñm: s3 sublatū corp⁹ dñi q̄rebat: videlicz
ex toto designās pte. Hug. vō dicit q̄ synodoche est qd̄a
figura: cū qd̄ p̄tis est attribuit toti: r ecōuerso. Et est etiaz
quidā color rhetoric⁹: r appellat apud latinos intellectio
r est intellectio toti⁹ per pte: vel p̄tis p totū: vel vni⁹ per
plura: vel pluriū p vnū cognitio: r dī synodoche a syn qd̄
ē con r odoche qd̄ ē captio vel expectatio: qz p intellectū
p̄tis capif r expectat itellec⁹ totius: r ecōuerso. Memi-
nisse aut debem⁹ vt dicit Donat⁹: cū sit a pte totū: ab in-
signiori parte faciēdum est. De synodoche etiā infra dīcā
cum agam de allotheca: in capitulo de synthesi.

Onomatopeia est nomē de sono factū vel fi-
ctū: vt stridor porte. Coru⁹ a
crocitādo. Et silr p̄p̄rietates aīaliū. vt rugit⁹ leonis: r ba-
latus ouis. Tintinnabulū a tintin. Et notādū q̄ nomē fi-
ctū: aliqñ est nomē ipsi⁹ soni: vt tinnit⁹: q̄ est nomē soni⁹
auris. aliqñ est nomē habētū sonū: vt tarantara. r dīc-
tur ab onoma qd̄ est nomen: r thesis qd̄ est positio: r poio
qd̄ est fingo: q̄si positio ficti nois. r accipit hic nomē lar-
ge pro qlibet parte oratiōis. Et scias q̄ onomatopeia ali-
qñ ita large sumit q̄ ē cōprehēdit vbi p̄firmationē siue
tropuz q̄ dicitur rematopeia fm Hug. Uide plenius de
hoc suo loco infra in quinta parte.

Periphrasis est circūlocutio q̄ fit duplr. Aut or-
nande rei cā. s. pulchre plongando
nām. Unī Virg. Et iam p̄ma nouo spargebat lumine ter-
ras Titani croceum linquēs auroza cubile. q̄si dicat. Jā
lucebat: aut dies ortus erat. Itē Paulus ad Corint. Sci-
mus q̄ si terrestris dom⁹ nostra hui⁹ habitationis dissol-
uat: qz edificationē ex deo habem⁹ domū nō manufactā
eternā in celis. Aut causa vitāde feditatis: vt Placidūq;
petiuit iugis infusus gremio. Itē ad Roma. ait Ap̄lus.
Semine earū mutauerūt nālē vsūm in euz vsūm qui est
p̄nām. Silr aut r masculi in masculos turpitudinē ope-
rantes rē. Itē iste soluit tributū ventris. Quotiēs igī bo-
nestam rem honestiorē per circūlocutionē facere volu-
mus periphrasis dicit. vt auras vitales carpit. i. viuūt. Silr
cum turpē rem per circūlocutionē verboz honestamus
periphrasis ē vt patuit. Unī in doctrinali dicit. Periphrasis
circūloquiū de iure vocat: cū verbis curas attollere rem

tibi gratā. Aut in re turpi verbis nō turpib⁹ vti. et ut dicit
Dug. peri qd est circū pponit cū frasis qd est locutio: ide
perifrasis. i. circūlocutio. cū vna res plurib⁹ vbis significa
tur et describit. et in rhetorica iste modus loquēdi dicitur circū
locutio. Et scias qd perifrasis q̄ fit in orōne differt ab an
tonomasia et epitheton q̄ fiunt in dictiōe. Itē hec oblique
ordinant ad laudē vel vituperiū: illa vō directe.

Iperbaton est quedā trāscensio vboꝝ ordinez
turbās. Cuius gñq; sunt spēs. s. iste
rologia vel isteronproterō: anastrophe: parēthesis: theme
sis: syncrexis. et dicitur ab iper qd est supra et baton qd est mā:
q̄si trāscēdens loquēdi mām. et excusat pleonasmō. vel
fm Dug. dicitur vel cōponit ab iper qd est sup: et batin qd est
gradus: et inde hec iperbaton. i. longa et supergrediens cō
structionis vel sententie trāscensio. s. cum verbum aut
sententia ordine commutatur.

Isterologia vel isteronproteron est snie cū ver
bis ordo mutatus: vt *Torrere pa
rant flāmis et frāgere saxo.* Qd sic itelligas. Isterologia ē
mutatus ordo snie cū vbis: vt in p̄dicto exēplo. *Torrere
parat et.* Primo enim solet in mola frāgi triticū: et postea
torreri. i. flāmis coqui. Ergo et sensus et vba p̄fundunt. Itē
Virgilius. *Moziatur et in arma ruamus.* Itēz *Nutrit et
peperit.* Itē et vomit et potat. Itē psalm⁹. *Dic accipiet bñ
dictionē a dño: et misericordiā a deo salutari suo.* Nam vt
dicit Beda. Prius dñs miserādo iustificat impiū: et sic be
nedicēdo ornat iustū. Dñ aut isterologia ab ister qd est vl
timus: et logos qd est fmo: q̄si fmo vltimus. s. p̄posterus.
Vel dicitur ab isteron qd est post: et logos qd est fmo: inde iste
rologia. i. p̄posterus fmo. Sed isteronproteron dicitur ab iste
ron qd est ordo: p̄terō qd est p̄posteratio q̄si ordo p̄poste
rus. vel dicitur ab ister qd est vltimus: et p̄thos qd est primus:
quasi pro vltimo primū. et pro primo vltimum. Isteron
proteron est sentētia ordine mutata. s. cōuersio recte snie.
Isteron enim interpretat̄ videre: proteron conuersio: vt
dicit Dug. Uide in isterologia.

Anastrophe est verboꝝ tm̄ ordo p̄posterus: vt
Italiā cōtra pro cōtra italiā.
Quotienscūq; sensu integro permanēte verba tm̄ mutā
tur anastrophe dicitur. vt *Italiāz cōtra.* Debit. n. dicit. *Lō
tra italiā:* eo qd p̄positio semp debet p̄poni. Sicut in iob.
Quāobrez ego deprecabor dñm: pro ob quā rem. vñ do
ctrinale. Dictio si subsit cum sit p̄cedere digna: Sicut ana
strophe sic surgit mare littoꝝ cōtra. Et dicitur ab ana qd ē
sursum: et tropbos qd est cōuersio: q̄si recti ordinis cōuer
sio. vel ab ana qd est re: et strophos qd est missio: q̄si retro
missio: qz qd deberet p̄poni retromittit. Vel dicitur ab ana
qd est re: et strophos qd est ouersio: inde anastrophe: idest
retro conuersio. Uide in suo loco

Parentthesis est iterposita rōcinatio diuerse
snie: vt *Eneas: neq; enī patrius
cōsistere mētem Passus amor: rapidū ad naues p̄mittit
achate.* fm Donatū. Quoties snia inchoat: eiq; interponi
tur q̄libet ratiocinatio parentthesis ē: vt in p̄dicto exēplo
Debit enim dicere. *Eneas rapidū achate p̄mittit ad na
ues: et sic demū subiūgere.* Neq; enī patrius amor passus
est cōsistere mētem. Item ap̄lus ad Galathas. *Cum vidis
sent grām que data est mihi: qui enim operat⁹ est petro in
apostolatu operatus est et mihi inter gētes: iacob⁹ cephas
et ioānes dexterās dederūt mihi et barnabe societatis.* Ut
parēthesis ē sentētie iterpositio: qua ex medio remota:
integer sermo perdurat: vt *Dy ceptis: nam vos mutastis
et illas: aspirate meis: et dicitur a para quod est inter: et the
sis quod positio: quasi iterpositio.*

Themesis est vnus cōpositi aut simplicis verbi
sectio vna dictiōe vel pluribus iterie

etis: vt *Septem subiecta trioni.* Hoc compositus nomen
septētrion diuidit: et interponit vna dictio. s. subiecta: vt
Septēz subiecta trioni: pro eo qd ē subta septētrioni. Vñ
Doctrinale. Dat themesis binas i partes dictio secta. Est
bozee regio septem subiecta trioni. Itēz. *Saxo cere com
minuit brum: pro cerebrum.* Et diuidit hoc simplex ver
bum. s. cerebrum: et dictio vna interponit. s. cōminuit. Itē
Masili portabāt iuuenes ad littoꝝ tanas. *Dic simplex
verbum diuidit. s. masilitanas. i. masilie populus: que est
vrbs gallica diuidit: et plures dictiōes interponunt. s. por
tabant iuuenes ad littoꝝ.* Hec tropi spēs vt dicit Beda
nō facile in scripturis sanctis que ex hebreo vel greco ser
mone trāslate sūt pōt iueniri. et est h̄s. Hiero. que genuit
solyms dauidica ples. Hoc ē hierosolyms. Et dicitur theme
sis a themos qd est diuisio vel sectio. Diuidit enī siue se
cat vna dictio ab alia p̄ ea q̄ iterponunt. Vel dicitur a teneo
tenes: et hec memeris qd est diuisio. q̄si tenēs diuisiōe.

Syncrexis est iperbaton ex omni parte cōfusio:
vt *Tris notbus arreptas in saxa latē
tia torquet.* Saxa vocant itali medys q̄ in fluctib⁹ aras.
Est enim ordo. *Tris. s. nates arreptas: notbus. i. ventus.
in saxa torquet: que saxa in medys fluctibus latētia itali
vocāt aras fm Donatum.* Item. *Nos virtute lauat q̄ la
bem lachrymis ornat.* Et est ordo. *Ille qui lauat labem
lachrymis ornat nos virtute.* Et dicitur a syn qd est con: et cre
sis qd est fusio: quasi cōfusio. Vel dicitur a syn qd est con: et cha
os cōfusio. Ibi enim ordo sentētie verborūq; simul cōfun
dit: et qz fit in permutatione ordinis duarum dictionum:
et vtraq; excusat cacephaton.

Iperbole est dictio fidem excedens augēdi mi
nuēdiue causa. Augēdi: vt *Iste est ni
ue cādidior: aquilis velocior: leonibus fortior.* Minuēdi
ue: vt *Terrebit te sonitus folij volantis. et Denigrata est
super carbones facies eoz.* et *Iste est tardior testudine.*
Vñ Doctrinale. *Trāscensus veri manifestus iperbole
fiet: et dicitur ab iper quod est supra: et bole quod est sententia
vel fides: quasi supra sentētiā vel fidem: et excusat tapi
nosim.* Hic tropus vocat̄ a Tullio suplatio: et cōtrariatur
huic tropo liptote: de qua infra dicam.

Allegoria est trop⁹ quo signat̄ aliud q̄ dicitur: vt
Est iam tēpus equū firmantiū solue
re colla. Virgilius enī cum de hoc diceret: nō vere dice
bat soluēda fere colla equoz: sed carmē finiendū signi
ficabat. Itē in euāgelio Joan. 4. *Leuate oculos vestros
et videte regiones: qz albe sunt iam ad messem.* Hoc est i
telligite: qz populi iam parati sunt ad credēdū. Et vocat̄
hic tropus a Tullio permutatio: et dicitur ab alleon qd est
alienus: et logos qd est sermo: vel goze qd est dicere. vnde
allegoria. i. alieniloquiū: cū aliud sonat et aliud intelligit:
p̄cipue oppositū. et iō allegoria differt a metaphora: vbi
licet aliud: non tamen signatur oppositum. De hoc requi
re infra in quinta parte in suo loco. Item infra post antis
mos. Huius multe sunt species. ex quib⁹ eminent septēz
. s. ironia: antifrasis: enigma: carientismos: paroemia: sar
cosmos: antisimos.

Ironia est tropus p̄trium qd conat̄ ondes. i. trop⁹
ondens id p̄trium qd conat̄. i. vult: vt i li.
Regū. *Clamate voce maiori.* De⁹ enī baal forsitā loquit̄
vel in diuersorio est: aut dormit vt excitef. *Hac nisi gra
uitas pnūciationis iuuerit p̄fiteri videbit qd negare cō
tēdit fm Donatū.* Dug. enim dicit. Ironia est snia pronū
ciationi trium h̄is intellectū. s. sic laudans vt vitupera
re intelligat. et dicitur ab iron qd est trium: et onomia nomē: qz
facit pnūciationē triam intellectui. vel dicitur ab iron qd est
eleuatio. debet enim fieri cū quadā eleuatiōe vocis: vñ a
Tullio vocat̄ exclamatio. et fm quosdā quādociūq; eisdē

verbis aliquid negare possumus et confirmare ironia potest dici. et differt ab antifraſi: vt in antifraſis dicam.

Antifraſis est vnus vbi ironia: vt bellū hoc est minime bonuz. Lucus qz nō luceat Parca qz minime parcat. Manes q̄si mites cū sint terribiles. De istis Grecismus dicit. Lucus et officiū bellū libitinaq; parca. Ista p antifraſim dñr noia qnq;. Beda dicit q̄ h antifraſis est. Amice ad qd venisti. Scdm Dug. vō antifraſis est fmo ecōtrario itelligēdus. et dñr ab anti qd ē contra et fraſis qd est locutio: vt Lucus: qz luce caret. Et differt ab ironia: qz ironia pñciatiōe sola etiā idicat qd vult intelligi. vt cum dñr homini male agēti. Qd bonū est facis. Sed antifraſis nō voce pñciatis signat trium: sed trāvbis suis quoz origo tria est. Doctrinale dicit. Antifraſis sermo signans contraria dicto.

Enigma est obscura snia p occultā similitudinez rerū: vt Mater me genuit. eadem mox gignit ex me. Lum signat aquā in glaciem cōcrescere: et eandem rursus effluere. Vñ doctrinale. Patrē pgenies occidit matris in alio. Mater me genuit eadē mox gignit ex me. Quā mater genuit generauit filia matrem. Itē de comedēte exiit cib⁹: et de forti dulcedo. Signat ex ore leonis fauū mellis extractum. vel pēne colūbe de argēte: et posteriora dorsū eius in spē auri: cum significet eloquia scripture spūalis diuino lumine plena. Sensus enim ei⁹ interiorē maior celestis sapiētie grā refulgentē: vel certe vite sancte ecclesie pñtem virtutū pēnis gaudētem: futuram autē q̄ in celis est eternā cum dño claritate fruiturā. Et dñr ab e. qd est extra: et nigmos qd est liquidū. i. extra intelligibilitatē. Uel dñr ab en qd est in. et nigma qd est imago: ide enigma. i. snia in imagine: hoc est in obscuritate posita. Et differt fm Iſi. ab allegoria: qz allegoria sub re alia aliud significat: et sic est gemina. Enigma vō tm sensuz bz obscurū p quasdam imagines obumbratū. Papi. vō dicit. Enigma questio obscura q̄ difficile intelligi nisi aperiā. Uide in quinta parte in suo loco.

Carientismos est tropus quo dure dicta gratius siue miti⁹ pferunt: vt cū interrogātibz nobis an aliqs nos quesierit: rñdet bona fortuna. Ex quo datur intelligi neminē nos q̄sisse. Item Nōne pro rachel seruiui tibi quare: imposuisti mihi lyaz. Uno enim leuissimo impositiōis vbo iniuriā quam patiebatur: grauissimā rem tēperātius loquēs significauit. Itē de filio sacerdotis dñr. Iste est de genere aaron vel consobrinus fratris clerici. et dñr a caris qd est grā: et mos moris: q̄si grātiōsus mos. vel dñr ab antos qd est flos: et mos. i. virtus: inde antismos. i. tropus floride et vrbane virtutis.

Paroemia est accōmodatū rebus tpibusq; puerbiū. Reb⁹: vt Aduersus stimulum calcitra. i. supbis resiste: Tpibus: vt Lupus est in fabula. i. tace. Serf quoq; q̄ hō si a lupo p̄s videat amittit loquelā. vñ Lupus est in fabula dñr cuz aliqs in media locutiōe tacer. Et vt dicūt aliqui nāles lupus est aial venenosum: et inficit aerē. Aer vō infect⁹ veniēs ad hoīem ipsius arterias ingredi: vñ loquelā aufert. Sed si hō p̄s videt lupū nāliter p̄fortat: et ideo nō inficit. Itē fm Bedas canis reuersus ad suū vomitū: et sus lota in volutabro luti: et Nū saul iter p̄phas. quoz vno cū quēlibet post actā penitētiā ad vitia relabi: altero vō tūc vtimur: cuz idocuz quēlibet officiū docēdi assumere: vel aliud qd artis qd non didicit sibi met vsurpare viderimus. Dic tropus adeo late pz: vt liber salomonis: quē nos fm hebreos parabolā dicimus. apud grecos ex eo nomie accepit paroemiaz. i. puerbioz. Et fm Dug. Para cōponit cū emum qd est modulatio: et dñr hec paroemia. i. rebus vel tpib⁹ accōmodatū puerbiū: vbi grā. Voluit aliqs nocere alicui et

lesus est ab eo potest dici. Aduersus stimulum calces vel calcitras. vel potest dici. Aduersus stimulum calces: dum signat aduersis resistendum. Sicut quoties vtimur. puerbio in rpe commodo et apto paroemia est. Verbi gratia. Loquebaris de alio quo talia aliquid que sibi displiceret si audiret: et ille veniens subito dicit. Lupus est in fabula. Uel dñr paroemia a para quod est iuxta: et omon quod est deductio vel modulatio: quod si iuxta modulationem vel deductionem: quod tacet dum narrat.

Sarcosmos est plena odio vel hostilis irrisio auxiliante modo dicendi signata: vt Alios saluos fecit: seipz nō potest saluū facere. Si rex israel est descēdat nūc de cruce et credimus ei. Itē Dēs quos percussisti gladio mortui sunt. cum hoc dñr alicui qui neminē gladio percussit. Duic tria antismos. et dñr sarcosmos a sarcos quod est caro: et ismos quod est diuisio: quasi carnalis diuisio. i. hostilis. Uel dñr a sarcon quod est corrosio: et mos moris: quasi mos corrosiu⁹. Uel dicitur a sarcos quod est caro: et mos moris: quasi carneus mos. i. mala et amara irrisio que pugit vsq; ad carnem.

Antismos est tropus multiplex numeroseq; virtutis. Nam antismos putat dictum esse quod simplicitate caret rustica: et faceta satis vrbane expolitum est: vt Qui bauium nō odit amet tua carmina mei. Atq; idem iungat vulpes et mulgeat hircos. Quod exponēs Iſido. dicit. Qui bauium non odit prope na ei cōtingat vt diligat meuius. Suerūt autē meuius et bauius pessimi et emuli Virgili. Qui ergo bos diligit. dicit Virgi. in bucco. sugillādo faciat que cōtra naturam sunt. iungat vulpes ad aratrū: et mulgeat hircos. Itē antismos est cū dicit. Mulier oī sagitte apiet faretrā: quasi dicat. Qui virge virili aperiet vuluā. Itē. Fili mulieris vltro viri rapientis. i. fili meretricis: dixit saul ionathe. Itēz Ap̄ls. Utinā et abscindant q̄ vos conturbāt. Et dicit antismos ab antos quod est flos: et mos. i. vltus vel sentētia: inde antismos. i. tropus floride et vrbane virtutis vel sententie. Et est antismos tria figura de sarcosmos. i. vrbane sine iracūdia: vt Qui bauium nō odit et. vt dicit Dug. Et fm Papi. dicit antismos. et fm Dug. in vno loco dñr etiā antismos sicut: ita qz s. est scda lra. In alio loco dicit antismos: ita qz n. est secunda lra. et multi hoc dicunt. Antismos fm quosdā dñr dicit: ita qz s. sit secūda lra: et ē idē qd antismos. Uide supra immediate in antismos.

Nota hic qz sicut dicit Beda allegoria aliqui factis: aliqui vbiis tñmō fit: aliqui factis simul et verbis. Factis sicut dñr ad Gala. Quā abraam duos filios habuit vnū de ancilla: vnū de libera: qz sunt duo testamēta. Verbis autē solūmō: vt Egrediet virga de radice iesse: et flos de radice ei⁹ ascendet. Quo significat de stirpe dauid per mariā virginē dñm saluatozē fuisse nasciturum. Aliquū factis sicut et verbis vna eadēq; res allegorice significat. Factis qdem: vt Vendiderūt ioseph in egyptum ismaelitis triginta argenteis. Verbis vō: vt Appēderūt mercedē meā triginta argēteis. Itē factis: vt Erat dauid rufus et pulcer aspectu: et vnxit eū samuel in medio fratru suoz. Verbis: vt Dilect⁹ meus candidus et rubicundus: electus ex milibus. Qd vtrūq; significat mystice medietatem dei et hominū: decorum qdem sapientia et virtute: sed fuisse sanguinis effusione roseum: eūq; vnctuz a deo patre: et oleo letitie pre consortib⁹ suis. Itē allegoria vbi sine operibus aliqui historica rem: aliqui tipica: aliqui tropologica. i. moralē rem. aliqui anagoge. hoc est sensuz ad superiora ducētē figurate denūciat. Per allegoriā nāq; res historica figurat: cū factura p̄moz sex siue septē dierū totidē seculi hui⁹ cōparat etatibus. Per vbu historia: dum hoc quod dicit Jacob patriarcha. Latulus leonis Iuda ad pdā ascendisti fili mi et. De regno autē victoris dauid

aliquid intelligit. Per vbi spualis de xpo siue ecclesia sensus elicit: cu idem fmo patriarche de dnica passione et resurrectione fideliter accipit. Allegoria facti tropologiam: hoc est moralē pfectionez designat: vt Tunica polaris et polimira: quā iacob patriarcha filio suo ioseph fecit varia rum virtutū grām: quā deus pater vsq; ad terminū vite nostre induit et pcepit et donauit insinuat. Allegoria vbi eadem mox pfectionē designat: vt Sint lūbi vestri pincti et lucerne ardētes i manib; vestris. Et allegoria facti anagogicū: hoc est ad supiora ducētem sensuz expmit: vt Ser primus ab adā enoch trāslat; de mūdo: sublatum future britudinis: q̄ britudo post opa bona seculi h;: qd sex etati bus peragi;: electis in fine suat; figurate dsignat. Allegoria vbi eadē vice celestia gaudia demōstrat: vt Ubi cūq; fuerit corp; illuc gregabunt et agle: qz vbi mediator dei et hoium est corpe: ibi nimiz et nunc subleuate ad oculos ai.: et celebrata glia resurrectionis: colligunt corpa scōp;. Nonunq; aut in vna eadēq; re vel vbo historia: sil et my sticus de xpo vel ecclesia sensus: et tropologia: et anagoge figuratim itimat;: vt Tēplū dñi iuxta historiā dom; quā fecit salomon. Iuxta allegoriam corp; dominicū: de quo ait. Soluite tēplū hoc et in trib; dieb; excitabo illud. Siue ecclesia ei; cui dñ. Tēpluz enī dei sc̄m est qd estis vos. Siue p tropologā q̄libet fidelis. qbus dñ. An nescitis qz corpa vestra tēplū sunt spūsc̄ti q̄ in vobis est. Per anagoge supne gaudia māfionis: cui suspirabat q̄ ait. Beati qui habitāt in domo tua dñe in secula seculoz laudabunt te. Sili mō qd dñ. Lauda hierusalē dñm: lauda deū tuū sy on. Quā dfortauit seras portaz tuaz bñdixit filijs tuis in te. De ciuib; terrene hierusalē: de ecclesia xpi: de aia quo; q̄ electa: et de patria celesti: iuxta historiā: iuxta allegoriā: iuxta tropologā: iuxta anagoge recte accipi pōt. Iuxta al legoriā de ecclesia xpi dicim; sequētes exēplū Gregorij: q̄ in moralib; ea q̄ de xpo siue ecclesia p figurā dicta siue facta interpretant;: allegoriā pprie nūcupare solet.

Omoensis est minus note rei p similitudine eius que magis est nota demōstratio. et i terptat; similitudo. Alij dicūt omozēsis: q̄si rei vni; notitia. et dñ ab omos qd est vnū: et ensis qd est noticia. Dui; sunt tres spēs: icon: parabola: paradigma. i. imago: cōparatio exēplū. Et scias qz quotiēs p rei note similitudine intelligi mus re quā min; notā habem; omoensis ē. Sit aut sic pō peius testat; aut a reb; notis: aut a rebus incognitis: aut a reb; imparib;. Et he sunt tres spēs q̄s annectit Donat;.

Omozensis interpretat; similitudo p quā min; note rei p similitudinē eius q̄ magis est nota pandit; demōstratio fmo Dug. Et est idē qd omoensis: de qua immediate supra dictum est.

Icon est psonaz inter se vel eoz q̄ psonis accidunt cōparatio: vt Vidimus gliam eius gliam q̄si vnigeniti a p̄re. Itē. Neq; nubēt; neq; nubent; neq; ducēt; vxores: neq; enim vltra mori poterūt: eāles enīz angelis sunt vt dicit Beda. Du. vō dicit. Icon onis. fe. ge. et hec icona nie. fe. ge. et hec icona ne. i. imago vlt signū. Et ē icon in ter se vel eoz que psonis accidunt cōparatio. i. cum figuram rei ex simili genere conamur exprimere. Et dicit; ab icon quod est imago vel signum.

Parabola est rex grē dissimiliuz cōparatio: vt Simile est regnū celoꝝ grano syna pis. Itē sic moyses exaltauit serpentē in deserto: ita exal tari oportet filiū hoīs. Itē. Exyt qui seminat seminare se mē suū. Et vt dicit Dug. para. i. iuxta cōponit; cū bole qd est snia: ide parabola. i. similitudo siue cōparatio ex dissimili bus reb;: sic est cū Lucanus cōparat cesarē leoni: non ex suo s; ex alio genere similitudinē faciēs. Et dñ parabola q̄ si iuxta sniam. Nō enim ipsa est snia que sonat; sed iuxta

sniam: vnde parabolicus ca. cum. i. similitudinarius ria. riū. Uide de hoc in suo loco.

Paradigma est ppositio vel enarratio exem pli hortātis aut deterrētis. Dōz tātis: vt Deitas hō erat filius nobis. passibilis: et ofone oza uit vt nō plueret sup terrā et nō pluit. Itē in euāgelio. Re spicite volatilia celi: qm nō serūt; neq; metūt; neq; congre gāt in horrea: et pater vester celestis pascit ea. Deterrētis: vt In illa hora q̄ fuerit in tecto et vasa eius in domo non dscēdat tollere illa: et q̄ in agro silr nō redeat retro. De mores estote vxoris loth fmo Beda. Et vt dicit Dug. para digma cōponit; a para qd est iuxta: et digma qd ē dignitas: vel nomē decus laus et glia. et dñ hoc paradigma matris. i. ppositio exēpli. vel exēplū dicti vel facti alic; ex fili vel dissimili grē ueniēs ei quā pponim; rei: vt Tā fortiter peryt apud hyponē scipio q̄ vtice cato. Vel paradigma fmo alios dñ a para qd est iuxta: et digma snia: q̄si iuxta sen tētiā rei onfio: et sic differt ab allegoria. Et qz omoensis et ē paradigma dñ similitudo qdā: iō dicit Jsi. agēs de para digmate qz similitudo fit trib; modis. q̄nq; a pari ad parez. q̄nq; a maiozi ad min;. q̄nq; ecōuerso a minozi ad mai;. Dec de scemate et tropis a Donato positis dicta sufficiāt. Nūc de colorib; rhetoricis: et de qbusdā figuris q̄ non ponunt; a Donato vel p̄ris. cū figuris locutiōis: sunt tñ i ho noze in theologia. et p̄nt reduci ad scemata vel tropos: mi xtim videamus. Colozes enīz liciti sunt sermones: et mul ti colozes ueniūt cū figuris locutionis.

De coloribus rhetoricis.

Colozes autem rheto

rici: et figure p̄dicte de qbus h̄ intendū mus sunt sexagintadue. i. adiunctum. agnominatio: antimetabola: antipofora: antitheta: antitheton: ātropospatos: apofiopefis: apostrophe: articulus: bra ciologia: catatipofis: climax: cōplexio: cōcordia: condupli catio: diunctio: d̄tētio: d̄rium: d̄uersio: correctio: diaforofis: diasirtos: diffinitō: dubitatio: ebasis: emphasis: endiadis: epidiocesia: epilogus: epimone: ethiopeia in suo loco est: embasis: euphonia: euphemismos: exalage: exclamatio: fātaffa: gragatio: ipalage: ipofora: lepos: litote: occupatio: oliopomenon: omopasia: omophofis: pizātia: precisio: pro fonesis: profopopeia: prothefeo sparalāge: ratiocinatio: re petitio: sententia: synthefis: somothopheia: subiectio: tra ductio: transitio: tropologia.

Adiunctum vel adiunctio est qm res p̄bēdit; et nō iterponit; vbi; sed p̄us aut in fine locat;: vt Extinguit spēm siue morbus siue senectus. Itē morbo vel senio forme decus euacuatur.

Agnominatio fit qm dictōes plures iungunt; in p̄ncipio aut in fine syllabe: sensu tñ dissimiles: vt Curia curarū genitrix nutrixq; ma loz. Inuictis victos inhonestis equat honestos. Dic coloz uenit cū qdā specie scematis q̄ dicit; paronomasia.

Antimetabola est mutatio sermonis cū snia: vt Nō vt edas viuas: s; edas vt viuere possis. vñ doctrinale. Lū vbi; vtit antimetabo la sensuz. Nō vt edas viuas: sed edas vt viuere possis. Et dicit; ab anti qd est d; et meta qd est trās: et bole qd est snia q̄si trāslata cum d̄rietate vboꝝ snia. et reducit; ad tropuz q̄ dñ metaphora. Vel vt dicit Dug. antimetabola ē cōuer sio vboꝝ q̄ ordine mutato d̄riū efficit sensum: vt Nō vt edā vitio: s; vt viuā edo. et declinat; hec antimetabola le. vel hec antimetabole antimetaboles.

Antipofora q̄ a grecismo ponit; sub scemate est r̄fisso tacite obiectiōi scā: vt Nihil

mibi rescribas attū ipse veni. Et dicitur ab anti quod est: et foros quod est fari vel dicere: id est antiposita quasi dicitur illud quod posset obijci. vnde doctrinale. Rūdes ad ea tibi que sunt obijcienda. Das antiposita cum non tibi obijciat. Vel dicitur ab anti et foros quod est ferre: quasi ferre obiectioi rationem.

Antitheta est quedam figura de qua supra dixi in ca. de scemate quasi in fine.

Antitheton est quedam figura de qua supra dictus est in ca. de scemate quasi in fine.

Antropospatos est humana passio: quoniam quod est hominis attribuit deo: ut deus irascitur: gaudet. vnde psalmus. Domine ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua. Et dicitur ab antropos quod est homo: et passio vel patos quod est passio: quasi humana passio. Et ponitur in doctrinali inter colores: vbi sic dicit. Si que sunt hominis assignantur deitati. Antropospatos est sic sepe dei legis iram. Dicitur etiam antropospatos quoniam e converso quod est dei attribuit homini: ut fulminare: tonare: nungere: pluere.

Aposiopesis est validus defectus orationis. Unde prout in mino. ponit exemplum Terentij in Eunuchis. Ego ne illam: quam illi: quam me: quam me non. Deest cuiusque constructio plene orationis. Ego ne illam digner aduentu meo: quam illi proposuit mihi: quam me spreuit: quam me non suscipit heri: et dicitur ab apo quod est defectus: et versus quod est eque siue suba: et passio quod est passio: quasi eque defectus vel subalis passio: vel a poio is. quod est fingere: quasi fictio eque defectus. Vnde secundum Papam. aposiopesis est cum id quod dicitur videbatur silentio itercipimur: ut Quos ego: sed motus prestat componere fluctus: suspensa locutio. Et ut dicit Alexander differunt ethiopes et aposiopesis: quoniam in ethiopes certum est quod subintelligi queat: ut hec secum. Deest enim loquebat. Sed in aposiopesis multis modis potest fieri suppletio: ut Si introibunt in regem meam: suppleri potest mixta erit: vel non credat mihi vel alio modo. Et sunt huius defectus in penis et in primis in theologia ad notandum quod pene reproborum et prima bonorum sunt inenarrabilia. Isa. Secretum meum mihi: secretum meum mihi: ve mihi.

Apostrophe est conversio locutionis ad aliquam personam: ut Domini est salus et super populum tuum benedictio tua. Et dicitur ad apos quod est retro vel aliud: et tropos quod est conversio quasi conversio ad aliud. et convenit cum tropologia de qua infra dicitur.

Articulus est verborum dispositio sine coniunctione: ut Solus inermis inops inglorius vnde redisti. Vel quoniam clausule sine cessatione absque intervallo distinguuntur. et iste est color rhetoricus quasi idem cum scemate quod dicitur asyncheton vel dialiton.

Barciologia ponitur a Grecismo sub scemate: et fit cum plura sub paucis verbis comprehenduntur: ut Urit amor paridem: nupta rapit: armat atrides. Ultro pugnat: fit machina: troia cremat. Et dicitur a bracos quod est breue: et logos quod est sermo: quasi sermo breuis. Vel barciologia secundum Dug. id est quod breuiloquium. id est breuis dictio: ut venimur: vidimus: placuit: exemplum est Papie.

Catatiposis que ponitur a Grecismo sub scemate fit quoniam aliquid iuxta sui formam describitur vel figuratur sub nomine patris vel matris vel alterius rei. ut caluus. crispus: ventrosus: sopheronicus: ferroni: socratem describunt hec omnia solum. Et dicitur a cata quod est iuxta: et tipus quod est figura vel forma: quasi alicuius descriptio iuxta sui formam vel figuram.

Climax que ponitur a Grecismo sub scemate fit cum de uno verbo in verbis fit gradatio: ut Mars videt hanc: visatque cupit: potiturque cupita. Vel ut dicitur Papam. climax gradatio cum a quo superior sensus terminatur inferior incipit: ut est illud. Ex innocentia nascitur dignitas: ex dignitate bonorum: ex bonorum imperium. Hanc figuram nonnulli cathe-

na vocatur: quod scema est. et convenit hec figura cum illo colore qui dicitur gradatio. et dicitur a clima quod est gradatio.

Complexio fit ex eo quod eadem dictio in principis plurius clausularum repetitur: et altera circa finem earum: ut Benedicite angeli domini domino: benedicite celi domino. Item quis testamētum vestrum transtulit: Hieronymus. Quis trium linguarum peritus siue expertus fuit: Hieronymus. Quis hereses destruxit: Hieronymus. Et dicitur a complexor complecteris. quoniam complectitur conversionem et repetitionem: qui sunt duo per se colores.

Concordia est quoniam fines medietati versus conveniunt et concordant: ut per in versibus Leoninis. Fac tibi fortunam: festines frangere lunam. Et contra fatum faciet te cura beatum.

Conduplicatio est geminatio dictionis vel dictionum vel orationis ad laudem vel vituperium alie: et non sicut locum: quoniam fit in principio vel medio vel fine: ut Tu ne preces gladio crudelis nate necasti: Tu ne preces nungid: mors preces mors tua nungid: Et convenit cum quodam scemate quod dicitur anadiplosis: et est cum epanalepsi

Coniunctio vel coniunctum est cum due clausule clauduntur sub uno verbo posito in medio. ut Aut etas forme decus atterit aut valitudo. id est infirmitas: et convenit cum zeumate.

Contentio fit quoniam tres res orationis perficitur: ut In luctu rides: inter convivia luges. Urbem rure cupis: laudas bona ruris in urbe. Mane peto lectum: dimitto vespere tectum.

Contrarium fit: ex quo animus ex diversis rebus efficitur certus: ut Qui sibi non parcat quomodo mihi vel tibi parcat: Qui sua divulgat probra: credis quod tua celet: An cedas soli quem cum socio superasti: quasi dicat non: et convenit cum scemate: quod dicitur in antitheton.

Conversio est quoniam eadem dictio in fine clausularum repetitur: ut Qui vitium spernis te spernis frivola spernis.

Correctio est quoniam tollitur quod prius dictum est: et quod magis idoneum videtur apponitur: ut Summi nus oblitus decoris: quin immo dedecoris: ex quo dico: amans: imo veracius amens. Et convenit hic color cum figura que dicitur epidiocesis: de qua infra dicam.

Diaforosis est dubitatio: ut Eloquar an fileas. Et dicitur a dia quod est duo: et foros quod est locutio: inde diaforosis id est duplex locutio.

Diasirtos est figura locutionis in theologia familiaris: quando aliqua vox vel dictio ad duo trahitur: ut Nequando rapiat ut leo animam meam. s. ille qui est ut leo: vel leo non rapiat.

Difinitio est brevis demonstratio rei per orationem sanctam proprias rei amplectens proprietates: ut Prodigus est quasi vitio retinenda profundus. Largus quod sumptum facit ex ratione liberet. Parcus quod retinet quicquid deposcitur usus. Qui retinet cupide quod res deposcit avarus. Prodigus ut largo sic distat parcus avaro.

Dubitatio fit cum aliquid ostendit dubium se esse: et ignorat quid sit potius eligendum. ut Tu quod es ignoro: quo te quoque nomine dicam Nescio: si dicam spurcissime: non erit equum. Si scelus appellare minus est: de formior an sis Nequior ignoro: nunc hoc mihi: nunc placet aliud.

Ebasis est euagatio preter maius. et dicitur ab e. quod est extra: et basis quod est fundamentum: quasi extra maius que est fundamentum: cum secundum maius ingrediuntur sermones. Vnde doctrinale. Extra maius describens: vana vagatur auctor. et hanc plures ebasim dixere figuram. Quidam dicunt eubasis per eu diphthongum. Et est eubasis bona digressio sicut sepe auctores faciunt quoniam relicta materia digressiones fac-

ciunt. Et dicitur ab eu quod est bonum: et basis quod est vado siue gradior: inde eubasis. i. bona digressio.

Emphasis que ponitur a Grecismo sub tropo est expressio loquendi: et fit cum volentes exprmere aliquod accidens vtimur nomine substantiuo pro adiectiuo significante illud accidens ad maiorem expressionem: vt si ponatur scelus pro scelerato: virtus pro virtuoso. Thobias. Nubere virtuti virtus letatur. et dicitur ab eu quod est in: et phasis locutio vel expressio: quasi expressa locutio secundum quosdam. Dug. vo dicit. Emphasis. i. expressio. quasi quaedam figura loquendi. scilicet cum volumus abundantiam et expressionem alicuius accidentis in aliquo notare: solemus illud appellare nomine accidentis: vt Dauus est ipsius scelus. vbi emphaticus ca. cum. et hinc emphatice aduerbium: vt Emphatice loquitur iste. i. expresse. scilicet tali figura. et emphatico casu. i. emphatice loqui. Et nota quod emphaticus quandoque dicitur audax et increpator: quia taliter est expresse loqui.

Endiadis que ponitur a grecismo sub scemate est cum duo adiunguntur substantiuo: et alterum resoluitur in adiectiuum: vt Arma virumq; cano. i. armatum virum. vbi Grecis. Endiadis fiet resolutio in mobile fixo. Et hanc doctrinale fit etiam e converso: vt Armatum virum. i. arma et virum. et ita est duplex endiadis. scilicet distincta et coniuncta. Et dicitur ab eu quod est in: et dia quod est duo: et dis quod est inseparabilis propositio et nota resolutionis: quasi duorum in vnum resolutio. Pap. vo dicit. Endiadis est figura cum duo diuersa nomina in vna conuenientia coniunguntur: vt ipertem et perdam pro impertem pde.

Epidioecesis que ponitur a grecis. sub scemate fit cum supradictum in meliorem partem corrigitur: vt iste est certus amans: imo certior imo certissimus. Et dicitur ab epi quod est supra: et dian quod est clausura: et scesis quod est cesura. et dicitur correctio in rhetorica.

Epilogus sicut ponitur a grecismo sub scemate. et est supradictorum replicatio. et dicitur ab epi quod est supra: et logos quod est sermo: et est idem quod reuolutio. secundum enim Dug. ab epi et logos dicitur huiusmodi epilogus. i. suplocutio alicui rei: vel breuis recapitulatio predictorum: et proprie in fine causarum in medio iudicij vel extrema parte libri. Et inde hoc epilogium gyl. idez. Et epilogo gas. i. epilogum facere: breuiter recapitulare. et est adiectiuum.

Epimone est tropus in theologia quasi dictio repetita ad maiorem certitudinem vel desiderij depressionem. vt Amen amen dico vobis. et reducitur ad epizenismum. et dicitur ab epi quod est supra: et monos vnum: quasi vniuersalis dictionis supraposita repetitio. Vbi Grecis. Epimone fit si vox sit crebro repetita. Alij dicunt quod epimone fit quasi dictio non tota repetita: sed principium et finis variata. Et hoc ostendit exemplum doctrinalis: vt Expectans expectaui diem: canens canebat: laudans laudabo. et dicitur ab epi quod est supra: et monon quod est repetere: quasi superioris repetitio.

Eubasis est bona digressio. De hoc etiam supra dixi in eubasis ibi require.

Euphonia est pulchra locutio: vt merides pro medidies. et secundum quosdam fit duplax. vt quasi littera transponitur: vt nobiscum pro cum nobis. vel scribitur et non perferitur: vt circueo circumamicta: propter malam consonantiam: et dicitur ab eu quod est bonum: et phonos quod est sonus: quasi bona sonoritas vel bonus sonus. vbi euphonicus ca. cum. i. bene sonans: et excusat cacophoniam secundum doctrinale. Cum re tices que turpe sonant euphonia habent.

Euphemismos est bona verbi pro verbo mutatio: vt Exultabit lingua mea iustitiam tuam: id est exultando pronuntiabit. Et dicitur ab eu quod est bonum: et phemismos: quod est mutatio: quasi bona mutatio. De hoc sic dicit doctri. Euphemismos erit pro verbo ponere verbum. Exultat domini vos

cem mea lingua superni.

Exalage est mutatio quasi pro numero plurali singularis ponitur secundum Papi. De hoc etiam dicatur infra quasi determinabo de aliotheca in ca. de syntbesi. in fine. et dicitur ab ex quod est extra: et aleon quod est alienum: et logos quod est sermo: quasi extraneus et alienus sermo.

Exclamatio est cum frequenter clamatur: vt O quatis: o quibus: o quibus es viduata: Et auenit cum profonessu: de quo dicam infra.

Fantasia secundum Grecis. est sub tropo: et interpretatur ficta locutio: cum quod est aiatu attribuitur inaiato: vt Seges loquitur. et conuenit cum somotopeia. Vnde etiam in suo loco.

Gradatio fit cum de precedenti voce subsequens formatur quasi per gradum vocum: vt Quid leuius fumo vel flama: flama. Quid flamine: ventus. Quid vento: mulier. Quid muliere: nihil. Et Grecis. dicitur hic. Quacumque videt cupit: et quacumque cupiuit allicit: allectam vitiat: prodit vitiatam. et conuenit hic color: cum figura que dicitur climax. Conuenit etiam cum tropo qui dicitur metalensis.

Ipalage continetur sub scemate. vbi etiam de ea dixi in ca. de scemate quasi in fine.

Iposofora est obiectio que potest fieri ab aduersario. et dicitur ab ipos quod est sub: et foros quod est fero. i. dico. inde iposofora. i. subdictio vel obiectio ab aduersario facta.

Lepos interpretatur urbanitas. et fit quasi vniuersalis vel ad vnum fit locutio pluraliter: vt nostis bone presul. Vbi doctri. Dicitur esse lepos sermo directus ad vnum Utens plurali velut hic. nostis bone presul.

Litote interpretatur minime dicens et plus signans: vt non nouus imo vetus: iste non est insipiens sed sapiens: genus et species non videntur simpliciter dici: imo multipliciter. Et munera non spernas: sed libenter suscipias: vel e converso cum plus dicitur et minus signatur: vt dicitur Pap. et vt ait doctrinale. Siet sub ea firmado negatio bina. et sic secundum eum litote fit cum due negationes vna faciunt affirmationem: vt Sedeo necnon et scribo. et dicitur a litos quod est dissolutio: quia due partes resoluuntur in vna. et est propria litote cuidam tropo qui dicitur iperbole.

Occupatio fit quasi dicimus nos proterire aut nescire aut nolle dicere hec que maxime dicimus hoc modo. Quid referam quatis tua sit maculata iuuentus flagitius. Et Grecis. ait. Occupat hic color cum quod transire parabat. Nec transit pretereo cedens periuria furta rapinas. Tedia forte dare si vobis ista referrem.

Aliopomenon est sub paucis verbis multorum comprehensio: vt hic. Uris amor paridem: vel hic: Mors mala: mors inter malus actus: mors foris versus. Tumba puella puer lazarus ista notant. Et dicitur ab olon quod est rotum vel multum: et pomenon quod est coniunctio: quasi multorum breuiter verbis adiectio.

Omopasia est attributio proprietatis vnius alteri: vt Lingua mea meditabitur iustitiam tuam. Lingue enim est loqui: et cordis meditari. vnde quod est cordis attribuitur lingue. et dicitur ab omos quod est vnum: et pasia quod est passio: quasi vnitum passio et attributio.

Omophosis est expositio ignoti per eque vel magis ignotum: vt quid est palmito tas: pretaxo taxas. Vel quando per grecum exponitur latinum: vt quid est homo: antropos: quid est currere: vecte. Et dicitur ab omos quod est simile: et phosis quod est expositio: quasi per simile expositio. et reducitur ad omozem sim: que est notificatio vnam rem per aliam.

Disantia est questio cui nō potest vna voce respōderi: vt qua geremus bellum: que auxiliā nobis parata erunt: quis erit qui subuenire velit: cum tam acerbē socios tractauerimus: Et vocatur a Tullio hec figura interrogatio.

Precisio est cum dictis quibusdā qđ cōceptum est relinquit in audiētium iudicio. Vñ Grecif. Lōcipe cōceptuz ceta precisio fiet. Ut te nō equū certamen ponere mecum. Nunqd ego recolo: qđ tu fecisti: sed dicere nolo. Uel precisio fit cum aliquis verba in aīo concepit: et loquendo interrumpit.

Profonesis fm Grecif. sub scemate est cuz aliquis clamando deum letitiaz vel indignationem exprimit: vt O deus in quantis animus versat amātis. Et dicitur a poros quod est ad et fonos qđ est sonus: quasi se habens ad sonum. i. exclamationem: qz hic color dicitur exclamatione.

Profopopeia fit quando inanimatus loquitur ad animatum: vt Qui modo nasonis fueramus quinq; libelli. Uel quādo inanimatum ad inanimatum. vt Terra loquitur fontibus et marib;. Uel fit tot modis vt metaphora. Et dicitur a profos qđ est persona: et poio is quod est fingo: quasi sermo factus a ficta persona. Uel dicitur a profon quod est persona: et poio qđ est fingo: qđ dicitio noue psonae: et reducit ad metaphora: cum fiat qñq; qđ irrōnale loquitur rōnali: vt Nobis testudo locuta est. et hec figura sepe inuenit in theologia. Vñ Dam. Nouit scriptura et profopopeia. i. psonaz fictione vti: vt de inaiatis sicut de aiatis loqui: sicut illud. Mare vidit et fugit. Dug. vō sic dicit. Poio cōponit cum psona qđ est psona: et dī hec profopopeia peie. i. psonae cōfictio vel cōfirmatio: vt cum res nō loquēs introducitur loquēs: vt ego celus tegeo oīa: et ego terra calcor ab omnib;. In doctrinali dicitur. Personaz nouam formans dat p profopopeiam.

Protheseosparalange fit quādo vna ppositio ponitur pro alia. Uide in suo loco in qnta parte.

Ratiocinatio fit quando aliquis a seipso querit rationem: et postea ipse dicit: vt diues auar; eget: qre: nō cōpetit vltus. Tangere parta timet: cur: ne minuatur aceruus.

Repetitio fit ex eo qđ eadem dicitio in principio plurium clausulaz repetitur: vt Laudate dominuz de celis: laudate eum in excelsis etc. Et vide qualiter differunt repetitio: conuersio: cōplexio: et conuenit cum scemate qđ dicitur anafora.

Sententia in rhetorica idem est qđ prouerbum cum preponit aliquid ad breuitatez alicuius moralis instructionis: et ponit consecutio: vt fm grecif. Cui satis est qđ hz satis illū stat habere. Cui nihil est qđ hz satis stat illū egere. Ergo facit virtus nō copia sufficiētem. Et nō paupras sed mētis hiatus egētē. i. auaritia. Silr h. Dic liber est qui vitus nō est seruus. Du. vō dicit. A sentio tis dī hec sentētia tie. iudiciū vel litis decisio: vel firma et idubitata rñsio: vel aiaduersio: vel sensus vel intellectus. Itē snia qđā color rhetoricus dī. s. breuis oīo aliqd mortalitatis gnāliter pprehēdēs: vt Obsequiū amicos: veritas odiū parit. Et a snia dī sentētiosus sa. sū. sentētys plenus. et compaf. Et fm Grego. snia simplr dicta in bona parte accipiūt. Et vt dicit Ili. snia est determinata acceptio alterius partis cōtradictionis.

Sineptesis hz doctrinale fit duplr. Uno modo est accidētis mutatio pcpue numeri in numez: vt Unica facta fuit mulier que sūt mō mulse. sed iste modus nō est multū in vsu. Alio modo est mu-

tatio de secūda psona ad tertiā: vt Nobis parce de' nōs lauēt iste reatus. vñ versus. Dicunt bīne spēs syneptesis esse. Et differt hic modus a tropologia: qz ibi fit transitus ecōuerso de tertia psona ad secundam: vt Dñi est salus: et sup populū tuū benedictio tua. Et dicit a syn qđ est con: et thesis positio: quasi simul positio.

Somotopeia ponit a Grecif. sub tropo: et cōuenit cum fantasia. et est somotopeia cum res incorporea reducit ad loquēdum: vt cū dī deus vel angelus loqui. Et dī a soma quod est corp; et poio qđ est fingo: inde somotopeia. i. figmentum corporis. Uel dicit a soma quod est corpus: et thesis quod est positio: et poio is: quasi ficti nominis positio. Subiectio in suo est in quinta parte.

Traductio fit cū aliqd nom p suos cāus variat: et uenit cū quodā scemate qđ appellat poliptoton. Vñ Grecif. Misce p casus vocē traductio fiet: vt Si nihil in vita iocūdius est tibi vita: Indecorem vitam perages virtute relicta. Uel etiā fit in psonātia: vt Cur illam curas que multas dat tibi curas.

Transitio est color per quem cōtinuamus dicta dicēdis: vt Audistis quālem se p̄buit iste parenti: Nūc qualis ipse fuit parens audite vicissim. Item dicto de noīe dicēdum est de verbo: vel fit qñ breuiter oñdī dicitur: et postea quid sit dicēdum.

Tropologia fm Grecif. sub scemate est conuersio ad aliquem per secūdam personam: vt Dñi est salus et super populū tuū benedictio tua. et dicitur a tropos quod est conuersio: et logos qđ est sermo: quasi sermonis prius habitū conuersio. et est eadem cum apostropha. Dug. enim dicit qđ tropologia ē ex cusatio vel sensus spiritualis vel moralis et figuratiua intelligentia vel locutio: vel emendatio vite. Et inde tropologicus ca. cum. et tropologicē aduerbium: et tropologicō cas. et tropologizo zas. tropologicē loqui. Pap. autem sic dicit: Tropologia moralis instructio ad instructionem et correptionem mox siue apertis siue figuratis sermonibus plata. Amodo de allotheca put est figura pstructionis fm qđ de ea determinat Priscianus videamus. Posset hic competētē dici de septem regulis cicony: et de spēs distinctionis. s. comate: colo. periodo. sed post allothecam de eis dicemus.

Allotheca est improprietas constructiōis ex eo qđ dictiones in eo posite pstruunt in diuersitate accidentium: vt Ego sortes lego. vel recipiūt aliam cōstructibilitatez quā hēant a natura: vt sortes est albus pedem. et dicit ab allon quod est alienum: et thesis quod est positio vel theca: inde allotheca. i. aliena et diuersa positio accidentis vel accidentium: quod scema dicit a Donato: et in lexeos et in dianeos diuiditur ab eodem. Dic nota qđ figura est licentiosa improprietas vsu auctoritate vel cōmoditate plata. et fm hoc aliquādo est tolerabilis et extēdenda: aliqñ tolerabilis et nō extēdenda. Tolerabilis et extēdēda est illa que plus habet rationis qđ vity: quia vsu et cōmoditate probatur: sicut euocatio et conceptio. Tolerabilis vō et nō extēdēda est illa que habet plus vity qđ rationis: qđ tm auctoritate pbat sicut antiptosis et paragoge. Spēs allothecae fm Prif. sunt gng. s. prolensis: silensis: zeuma: syntthesis: et antiptosis. De singulis per ordinem videamus.

Prolensis est presumptio rerum explicandarum ordinem secularum: vt Aquile volauerunt: hec ab oriente: illa vero ab occidente et dicitur a pro qđ est pre: et lensis qđ est sumprio: ide plēsis qđ presumptio. C Spēs plēsis vt vult Prif. i. p mino. sūt tres. Prima qđ hz fieri p solos rectos: de qua talis dat regula.

Quia fit diuisio p solos rectos pponendus e ntus pluralis
 cu3 vbo: 7 diuidetia debet sequi sine vbo: tu3 singulariter
 tu3 pluralr: vt hoies sunt: hic bonus: ille malus. vel hoies
 sunt: hi boni: illi mali. **¶** Ex pdictis p3 q hec est incogrua
 diuisio. Oculi alter dexter: alter sinister. vel hoies hic est
 bonus ille malus: nisi forte excuset p antiptosim: ita q il-
 le ntus pcedes ponat p gto: qm diuidetia no pcedut ver-
 buz a quo ille ntus regat: 7 respectu cui fiat diuisio: quuz
 ois diuisio habeat fieri respectu vbi vel attributi. Scda
 diuisio h3 fieri p rectos 7 obliquos: cuius regula talis est.
 Quoties fit diuisio p rectos 7 obliquos: anteponedus est
 gtus pluralis vel singularis nois collectiui sine vbo: 7 po-
 stea debet sequi diuidetia cu3 vbo ta singulariter q plu-
 raliter: vt hoiez hic e bon: ille malus. vel hoiez: hi sut bo-
 ni: illi mali. vel romane getis: alij sunt fortes: alij debiles.
 Tertia diuisio h3 fieri p singulos obliquos: 7 tuc d3 ppo-
 ni obliquus cu3 participio 7 trāstione: 7 diuidetia
 respectu illius subsequi p obliquu: vt aquilaru volatium
 huius ab oriēte: illius ab occidēte filis est celeritas: 7 pot
 fieri p obliquos casus: vt aqlis volatibus: huic reliquitur
 oriēs: illi occidēs: aqlas volātes: hac dimisit oriēs: illā oc-
 cidēs. aqlis volatib: hac gaudet oriēs: ista occidens. Pot
 tū diuisim sumi p gtu: 7 diuidetia per alios obliquos: vt
 aqlarū volatū: huic relinqt oriēs: illi occidēs: 7 in abltō
 filr. **¶** S3 qrit: quā iproprietatē opet plensis. Ad hō di-
 cunt qdā q ordinē pposterū: qz illi noiatiui postponunt
 suo vbo. s. hec vel illa quū dicif. Aquile volauerūt: hec ab
 oriēte: illa ab occidēte. Sed eadē rōne hic est plēsis: me-
 cu3: tecu3: secuz: quū potius sit ibi anastrophe. **¶** Ad hoc
 dicim q ibi est multiplex figura quū dicif: aqlē volauē-
 runt: hec ab oriēte: illa ab occidente. Nā ex eo q noiatiui
 singularis numeri respiciūt plurale e ibi allotheca nume-
 roz. ex eo q pposterant suo vbo est ibi anastrophe: qz tū
 sunt ibi tres attributiōes: vna pluralis: 7 due singulares
 ibi est zeuma: sed ppter modum diuidendi ibi est prolen-
 sis. vñ nō credim q plensis p se sumpta sit figura 7 stru-
 ctionis: sed qz de facili nō ptingit in sermōe sine figura cō-
 structiōis. Ideo ponit a p. ris. inter spēs allothece. Quidā
 tū dicūt q in qtu dissimilia reddunt vbo mediāte diui-
 sione est ibi figura 7 structiōis: sed in qtu e ibi facultas q
 dam venuste iterptatiōis de toto ad partes: ita q partes
 diuidētes postponant quū nālī sint pōzes. Est enī ibi fi-
 gura locutiōis: 7 hec fit qnqz iplicite: vt alter in alteri⁹ ia-
 ctates iumia vultus. Itē Uana locuti sunt vnusqz ad p-
 ximū suū. qnqz explicite: vt in supradicto exēplo: aqlē vo-
 lauerūt: 7c. **¶** Nota q si diuictio interponat nō bñ dī: vt
 aqlē volauerūt: hec ab oriēte: hec ab occidēte: qz termina-
 tiones q sequunt partim suppositū 7 partiz appositū non
 sunt copulabiles alicui voci. **¶** Querit et de hoc qd dicit
 p. ris. in mino. q q. nō ponat in 7 structiōibus diuisiuis: qz
 cōueniēter dī. Dominū q legunt: hic est sortes: ille plato.
¶ Ad hoc dico q q. nō ponit in locutiōibus diuisiuis: ita
 q sit alterū diuidētū hac de cā: qz dictio diuidēs venit ī
 locutiōe p parte diuisi: sed hoc relatiuū q. refert totū sup-
 positū sui antī. **¶** Itē qrit de hoc qd dicit p. ris. qñ fit di-
 uisio p rectos 7 obliquos anteponedus e gtus pluralis vl
 gtus singularis nois collectiui: qz Aristo. talē ponit diui-
 sionē. Quātītatis: aliud p. tinuū: aliud discretū. nec tū iste
 gtus quātītatis est gtus pluralis: nec gtus singularis no-
 minis collectiui. Ad hoc dico q talis diuisio e icōueniēs
 fm p. ris. excusat tū moze p. hi talis diuisio: qz Aristo. ibi
 dez intēdit diuidere quātītātē: fm q est yle gen⁹ rerū nō
 coartatū ad numerū vel ad genus. Et iō vsus est diuidē-
 tibus in neutro genere: qz magis aptū erat tali diuisiōni.
¶ Querit et de hoc qd dicit p. ris. qñ diuisio p solos obli-
 quos necesse e vti p. cipio 7 trāstionē facit. **¶** Cōtra: cōue-

niēter dī: aqlarū q volāt hui⁹ ab oriēte: illi⁹ ab occidente
 filis est celeritas: 7 in tali diuisiōne nō e participiū. Ad hō
 dicūt qdā q necesse est vti participiō. i. vtile: quia diuisio
 semp d3 fieri respectu alicuius attributi: nō tū semp e ibi
 participiū: vt in pdicto exēplo. Nos vō dicim q semp ne-
 cesse e vti p. cipio vel suppletioe illi⁹ ppter vehemētes
 itrastionē: q e iter ipsuz 7 diuisuz: respectu cui⁹ deniden-
 tia subsequunt: si tū fiat diuisio aliqñ: ita q nō sit ibi p. ti-
 cipiū: vel suppletio illi⁹: vt duoz hoiez vnū videt sortes:
 aliu3 videt plato. Dico q vel erit ibi eclipsis participy:
 vel erit simplex partitio: nō diuisio nomināda. **¶** Item
 querit an diuisio possit fieri p vocatiuuz: Dico q nō: qñ
 vocatiuus nullū recipit attributuz respectu cuius possit
 fieri diuisio: sed perfectā per se facit orationem.

Nota hic q ntus q apponit verbo substatiuo nō
 tenet cōcordare cū vbo substatiuo ī nu-
 mero: nec in psona: qz nō supponit ei. vñ bene dicif. **Suz**
 homo: sum hoies. vnde lucanus. Cesar erat oia. Verūm
 aliquādo cōcordat cū sequēti 7 nō pcedēti per silensim
 vel anastrophe eo q intelligitur ante: vt Rixē amatiū
 reintegratio amoris est. 7 Quidius. Vestes quas geritis
 sordida lana fuit. 7 p. beta. Testimonia tua meditatio
 mea est. 7 Arma vnus gladius est. 7 Nuptie vnuz cōnu-
 bium est. Et scias q in h3 locutionibus ntus supponens
 d3 pcedere hoc verbum est: 7 ei imediate iungi. Si autē
 sequeretur ntus ille post verbū incongrue diceretur. vñ
 nō pcedimus h3 latinitates. Testimonia tua est medita-
 tio mea. vel Arma est vnus gladius vel Meditatio testi-
 monia tua est. vel Unus gladius arma est.

Sylensis est dissimiliū clausulaz p vnū vbu con-
 glutinata pceptio. Et dī a syn qd e con. 7
 lensis qd e sūptio vel captio: ide sylensis. i. pceptio. Sit at
 conceptio quatuor modis: per genera: numeros: perso-
 nas: 7 casus.

Conceptio genez est dictionū diuersoz genez
 sub adiectiuis pluralis nūeri cōsocia-
 tio: ita q vna cadat in p. p. riatē alterius. Et nota q ma-
 sculinū cōcipit 7 p. cipit. femininū p. cipit: s3 nō p. cipit: neu-
 trum p. cipit 7 nō cōcipit. Nā masculinū p. cipit femininū
 7 cōcipit a neutro: vt Vir 7 mulier sunt albi. Vir 7 māci-
 pia sunt alba. Femininū cōcipit a masculino 7 neutro: s3
 nō cōcipit nisi auctoritate sue rei. vñ Lucanus. Leges 7
 plebiscita sunt coacte. hic enī femininū cōcipit neutruz:
 qd sustinendū est sed nō extendendū. Neutrū enī concipit
 masculinū 7 femininuz: sed nō cōcipit: qz cōfusum est
 ad vtrūqz. cām queremus infra. **¶** Conceptio numerorum
 est dictionum diuersorum numerorum sub dictione plura-
 lis numeri associata. Et est sciendum q singularis concipit
 singularē per equiparantiaz: vt Sortes 7 plato legūt
 pluralis concipit singularē: vt Hoies 7 asinus currunt
 singularis nunqz cōcipit pluralem.

Conceptio psonaz est dictionū diuersaz pso-
 naz sub dictioe plalis nūeri socia-
 tio: ita q vna cadat in p. p. riatē alteri⁹. vñ sciēdū est q
 pma psona cōcipit scdam 7 tertiā sub vbo pluralis nume-
 ri 7 pme psonē: qz vt dī in doctrinali. Cōcipiens sile sibi
 vult verbū retinere. vt Ego 7 tu legim⁹. Ego 7 plato dis-
 putam⁹. Secūda concipit aliā scdam 7 tertiā: vt Tu 7 tu
 legitis. dirigēdo sermonez ad diuersos: vt Tu 7 plato le-
 gitis. Tertia cōcipit aliā tertiā sine figura: p solā equipa-
 rantia: vt Sortes a plato legunt. In conceptione autem
 casuū attendendū est q ntus cōcipit ablatiuū mediante
 hac prepositioe cū: vt Sortes cū platone currit. Et e no-
 tandū q in oī cōceptione dictio cōcipiens 7 cōcepta pnt
 indifferenter pcedere: preterqz in pceptione psonaz: vbi
 psona cōcipiens semp est preponenda: quia cōtrariuz cō-

honoris iueniat in euāgello: vt Pater tuus et ego dolētes querebam te. Uoluit enī btā vgo maria honorare spōsus suū pponēdo eū: vt exēplū daret vxorib⁹ honorādi viros suos. Sit etiā cōceptio psonarū sil' et castuz mediāte pponēne cū. s; nimis ipropē: vt mecū sortes legim⁹. i. ego et sor. legimus. Tecū sor. legitis. i. tu et sortes legitis. vñ Uirg. Diuellimur ide Iphitus et pelias mecū. Itē est cōceptio realis et cōceptio vocalis. Cōceptio realis ē vbi res diuersaz psonaruz sub vbo pluralis numeri sociant: vt nos legim⁹. Cōceptio vocalis ē: q̄ ptinet ad voces diuersoz generum vel numeroz: vel psonarū: vt dictū ē. ¶ Et sciēdū q̄ vbi est cōceptio vocalis: ibi est et realis: sed nō pueritur.

Sed queritur quō resoluat p nomen plurale positū cōceptiue: vt nos legim⁹. Utrū dicat ego et tu: vel ego et ille. Ad hoc dicim⁹ q̄ tale p nomen d; resolui in suū singulare et aliā dictionē: q̄ careat discretiōe gn̄is: numeri: et psonē: vt quodā mō. euageē ad icertū gen⁹: numerū et psonā: et talis dictionis defect⁹ est apud latinos. significat q̄ hoc p nomen nos rē loquētē i psonali p p̄tate p̄me psonē: s; alias in nulla determinata psonali p p̄tate. ¶ Itē quū dī. Mecū sortes legim⁹: solz queri an ille abltus significet ablatiue: an noiatiue: et vtz copulef illi ntō mediāte pponē. Ad hoc dicim⁹ q̄ et ablatiue significat: s; noiatiue supponit. Reducit enī ad suppositionē noiatiui mediāte illa pponē: nō p copulationē sed p quādā associationē. ¶ Dic nota q̄ masculinū et fe. sunt eque pncipalia q̄tū ad nām: s; nō eque potētia: quia masculinū est agēs: et femi. patiens in ope gn̄atiōis. Et ideo masculinū in ope pponit feminino tanq̄ digni⁹: et i perat ei tanq̄ debilioz: vñ cōcipit ipsuz: vt vir et mulier sunt albi. ¶ Itē scias q̄ quū dicit vir et mancipiū diligūt se: ibi hoc p nomen se. ē neutri ge. qz neutriū cōcipit masculi. et silr Mulier et mācipiū vidēt se. hoc p nomen se. est neutri ge. qz neutriū cōcipit se. ¶ Querit hic q̄re neutriū vincat masculinū et femininū in officio adiectiui siue in cōceptione: quū illa sint digniora q̄ neutriū. adiectiua. n. in neutro genere substātiuant: vt albus currit. Ad hō dico sequēs magistrū Bñ. q̄ iō illa nō trahunt ad iproprietatē: qz digniora sunt et neutriū trahit: qm̄ est idigni⁹. vel pōt dici q̄ ma. et fe. sunt genera rei: s; p neutriū habet res generis: potentior aut est res q̄ accidēs rei: et ideo neutriū vicit illa duo in officio substātiui: et in cōceptione generuz. Et ob hoc d; exponi p generale nomē cuius nām in se bz: vt albus currit. i. res alba. Itē masculinū et femi. sunt magis finita et coartata apud nām q̄ neutriū. et iō neutriū est aptius gn̄alitati q̄ illa: et est potēti⁹ ad trahēdū: vt dicat. Uir et mācipiū sunt alba. silr Mulier et mācipiū sunt nigra. ¶ Querit et solet an ista sit cōgrua. Et alb⁹ et alba est ciuis: ita videtur qz itelligit geminari ppter cōiunctionē: vt si dicat. Et alb⁹ est ciuis et alba est ciuis. q̄ cōgrue dicit: et albus et alba ē ciuis. ¶ S; illa duo adiectiua restringūt illū terminū ciuis semel positū: et faciūt repugnātiā in suppositione illi⁹ ergo locutio illa reddi⁹ incōgrua. ¶ Ad hoc dico q̄ ē cōgrua: qz substātiū itelligit geminari: et sic q̄tū ad vnuz supponēs venit tm̄ p marib⁹: sed q̄tū ad alterū venit tm̄ p feminis. ¶ Querit etiā q̄re duo substātiua diuersoz generū possūt recipere adiectiū vni⁹ generis: vt vir et mulier sunt albi. Et nō adiectiua diuersoz generū possunt recipere substātiū vnus generis: qz male dī. Ciues sunt albi et nigre. ¶ Ad hoc dicim⁹ q̄ substātiua veniūt cōceptiue vñ adiectiū cadit in p p̄tate vni⁹ eoz q̄tū ad gen⁹. S; adiectiua habētia discreta genera: volunt restringere quā adiūgunē substātiuo cōis ge. eo q̄ forme est p p̄tate imutare. vñ si substātiū semel itelligat respectu diuersoz generū: locutio ē icōgrua ppter repugnātiā: vt ciues sūt albi et nigre: at si itelligat geminari nulla ē ibi repugnātiā.

vnde cōgrue dicit: Et albi et nigre sunt ciues. Inuenit tñ apud Quidiū. Est specus exesus structura pumicis asper Non homini facilis non adeunda fere.

Sciēdū est hic q̄ vnitas addita vnitati facit pluralitatem. vñ vbu plurale d; seg: vt Sortes et plato legūt. Pōt tñ agrue dici. sortes et plato legit. sic illō Carthago mariusq; tulit. S; itelligit diuisis tāq̄ sint due qz vbu reddi⁹ zeumatice vtriq; ntō. i. sortes legit et plato legit. Si aut cōiunctio pponat et iterponat duob⁹ noiatiuis singularis numeri: vbu eius p p̄tate reddi⁹ singulare: qd di-tributio cōiunctionis facit: vt Et sortes et plato legit. et sic male dicit. Et sortes et plato legūt: sicut male dicit. Sortes legūt: et ita dicit multi. At nos dicim⁹ q̄ vtraq; est cōgrua: et sortes et plato legit. et sortes et plato legūt: qz vbu p̄t respicere hūc terminū et sortes et plato distributiue. et sic d; itelligi in singulari numero sequi: qz reddi⁹ singulariter vtriq; ntō. Pōt et eudē respicere collectiue: et hoc mō ē accipiēdū pluralr. Nō tñ segt q̄ sit dicēdū. sor. legūt: qz collectiōe pmissa: postea distributio ē agrue faciēda hoc mō. Et sor. et plato legūt. i. ipsi legūt: ita qz sor. legit et plato legit. Eodē mō cōcedimus. Et ego et tu legim⁹. i. nos legimus: ita qz vterq;. vnde Puf. ait. Et Agamēnonis fili⁹ et menelai filia sociati sunt. silr et ego et appolloni⁹ scribim⁹ et certe oēs autores eēt reprehēdēdi nisi tales locutiōes reciperent: qz frequēter his vtunt. Si aut singularis nūe rus et plalis cōiunctiōe interposita copulent: d; eis reddi vbu plale: vt hō et asini currūt. Pōt tñ alia cōsideratione vbu reddi pōzi ntō: vt itelligat vbum zeumatice reddi: et sic erit illa locutio plēs. Et fm hoc cōgrue dī. Domies et asinus currit. i. boies currūt et asin⁹ currit. vñ Qui. Oēs byliades totaq; troia dabit. Idē dicim⁹ in psonis: qz pōt agrue per zeuma dici. Ego et tu legis: vel tu et ego lego: vel ego et sortes legit: et d; inter tales ntōs: tūc fieri qdā disti-ctio: ad ostēdendū q̄ due locutiōes itelligant cōiungi. Tales aut locutiones ab arte sunt: et sepe in autorib⁹ iue-niunt. vnde Horati⁹. Tu quid ego et pplus mecū deside-ret audi. i. qd ego desideres: et qd pplus desideret. Si aut cōiunctio pponat et iterponat ntis diuersoz nūeroz vñ diuersaz psonaz: dicit qdā q̄ nō pōt seg aliqd vbum: qz oporteret illud esse duoz nūeroz vel duaz psonaz: et sic iudicant istas agruas. Et hō et asini currūt: et ego et tu legimus. Nec ego: nec tu scribim⁹: nec hō nec asini currunt. Cā. n. icōgruitatis est cōiunctio pmissa: qz illa requirit q̄ verbū reddat vtriq;. Nos vō iudicam⁹ eas cōgruas: et se-pe vtunt eis autores. vñ ita iuenit in Puf. Nec vos qui nec illi referunt estis. Dicim⁹ ergo q̄ cōgruētissime segt verbū plurale: qd p̄tate reddendū est collectiue: postea di-uisim cōgruitate seruata: vt et homo et asini currūt. i. ipsi currunt: ita qz hō currit et asini currūt. similiter. Nec ego nec socy mei p̄ficiam⁹. i. nos nō p̄ficiam⁹: ita qz nec ego p̄-ficio nec ipsi p̄ficiūt. Et pōt esse in talibus zeuma: et tunc verbū p̄tate numero vel psonē tenet. vnde cōcedimus. Nec ego nec socy mei p̄ficiunt: nec socy mei. nec ego p̄-ficio. Qui tales locutiones condēnant: nimiū sunt acuti: destruunt enī artem et omnes autores.

Querit et an cōgrue dicat. Sortes et plo currit et legūt: cū diuisim pcedam⁹. Sortes et plato legūt: sortes et plato currit. Dicim⁹ q̄ icongrua ē p p̄tate repugnātiā: qz verbū aliter respicit illos ntōs cōiunctim: et aliter diuisim. Tñ iuenit apud Horatiuz. Ambulat acer fulci⁹ et casiri⁹ male rauci. Ecce duo nti pfundunt p p̄tate cōceptōez et zeuma: qd auctoritati ascribim⁹ et nō arti: qz nō pcedim⁹ q̄ bñ dicat. Petrus et ioānes discipuli platonis legit. Inuenit et Acriū. S. Respondēs aut petrus et apls dixerūt. vbi tñ est appositio: bñ pōt esse numeroz confu-sio: vt ciuitas pise est pulcra. et Animal boues sine frans

de moriunt: sicut p appositionē possūt pstrui dictiōes di-
uersarū psonarū: vlt diuersoz generū trāsitiue: vt ego sor-
tes curro: vel ego ipse disputo: ⁊ ego ille q curro disputo.
silt Liuitas mediolanū ē fortis. Mācipiū berta ē fidele.
Liber decreta ē magn: liber topica ē difficilis. Pōt g di-
ci liber topicoz vel decretoz itrásitiue: sic ciuitas bono-
nia: ⁊ vrbs ianua: ⁊ tñ posset dici: Liuitas bononie: ⁊ vrbs
ianue. i. vrbs q est ianua: sed hoc nō multū aliqb placet:
q̄nis iueniaf apud Virg. dicētē. Urbemq̄ pataui. i. vrbs
q vocat̄ pataui: q̄ mō dicitur padua. Quedā tñ sunt ma-
gis regrentia gtrū: vt psona epi. Substātia socratis. ⁊ tñ
posset dici. Persona eps ē honesta: sic ptās petrus ē bona
⁊ suba socrates est corporea. Dñ enī noia partē ⁊ totū di-
uersimode possūt notare. Nota hic q̄ donat⁹ diuidit
allothecā put est spēs pstructionis i tres spēs. s. in plensiz
sylēsis: ⁊ zeuma. P̄is. vero i gnqz spēs. s. i plensiz: sylēsis:
zeuma: antiptosis: ⁊ synthesim. Alij vō dicūt q̄ allotheca
put ē figura pstructionis stricte loquendo diuidit̄ in tres
spēs p̄is. s. i sylēsis: ātiptosis: ⁊ synthesiz. Scōz vō do-
natū oēs spēs allothece q̄ excusat̄ viciū pstructionis cōpre-
hēdunt̄ sub sylēsi: ⁊ hō p̄ donatū dicētē: hō scema. i. sylē-
sis late p̄ ⁊ fieri solz non solū p ptes ofonis: s̄ p accidētia
ptiū ofonis. vñ oēs solocismī q̄ fiūt i poemate siue more
sapiētū excusant̄ p hō scema: ⁊ p̄ istos ōz dicere q̄ zeuma
⁊ plensiz sint figure locutiōis pprie ⁊ p se loquēdo: ⁊ fm
p̄is. ⁊ fm donatū. Sc̄z hoc sic obyciē: Nec opinio vi-
dēt̄ d̄dicere p̄is. q̄ diuidit allothecā in gnqz spēs. put est
figura pstructionis: ⁊ magri cōiter dicūt q̄ figure q̄ variāt
accidētia sūt gnqz. Ad hoc dico sequēs magrūz Bñ. q̄
plensiz p se sūpta nō ē figura pstructionis: sed qz de facili
nō ptingit in sermone sine figura pstructionis. Jō ponit̄ a
p̄is. inter spēs allothece: vt supra dixi in plensiz. silt zeu-
ma semp est figura locutiōis: ⁊ rñdet colorib⁹ rhetoricis:
q̄ appellanē adiūctū vel p̄iūctū. P̄is. aut̄ ideo ponit̄ zeu-
ma iter figuras cōstructionis: qz semp fit cū allotheca nu-
merozum vel personarū.

Zeuma est tertia pars allothece fm p̄is. ⁊ iterpta-
tur adiūctio. Et sic describit̄ a donato. Zeu-
ma est vni⁹ vbi cōclusio diuersis clausulis apte p̄iūcta. ⁊
h̄z fieri trib⁹ modis fm Jsi. s. a supiozi cū vbi p̄mittit̄: vt
legit sortes ⁊ plato. A medio qñ iterponit̄: vt Debrei sūt
⁊ ego. Ab inferiori qñ vbi supponit̄: vt Tu qd ego ⁊ p̄is
mecū desideret audi: Beda sic dic̄. Zeuma. i. cōclusio dñ
figura qñ multa pcedētia: aut vno vbo: aut vna snia p̄clu-
dunt̄ vbo. vt apls ait. Dis amaritudo: ⁊ ira: ⁊ indignatio: ⁊
clamor: ⁊ blasphemia tollat̄ a vobis. Snia: vt Qui Igredi
tur sine macula ⁊ opaf iustitiā: q loquit̄ veritatē in corde
de suo: ⁊c. Ad vltimū ita cōcludit. Qui facit hoc nō cōmo-
uebit̄ in eternū. Alexāder aut̄ dicit q̄ zeuma est qñ idēz
verbū vel adiectiuū ad diuersa p̄inet ita q̄ cū vno p̄stru-
itur iproprie: vt cū dicit̄. Dic illius arma: hic illius curr⁹
fuit. Et p̄struit̄ iste ntūs pluralis arma cū hoc vbo fuit i-
proprie. Si aut̄ diceret̄. Dic currus illi⁹: hic illi⁹ arma fu-
it: nō eēt tolerabilis locutio. Silt hic ē zeuma. Et appolo-
nius scribit ⁊ ego: ⁊ p̄struit̄ hoc p̄nomē ego qd ē p̄me p̄so-
ne cū hoc vbo tertie p̄sone scribit̄. Et q̄rit̄ vtz h̄ sit zeuma
Quid nisi secrete leserunt p̄billida silue: ⁊ rñdet̄ q̄ nō: qz
nunq̄ est zeuma sine quadā distributiōe vel adiūctione:
sed reducim⁹ p̄dictū exēplū ad cōcidētiā ad illā. s. spēs q̄
sub alyz spēs nō p̄tinet̄. s. sub synthesi siue sub allotheca. ⁊
hoc nomē qd p̄struit̄ cū hoc vbo leserūt p̄pter multipli-
citatē quā h̄z cū it̄rogatione. Quidā tñ dicūt q̄ qd p̄-
nit̄ aduerbialr: vt qd. i. i quo leserūt p̄billida silue: nisi qz
erat secrete: sed qd prius dictū est verius credo. Et Breg.
in moral. Sepe simili latinitate vrit̄. Sit aut̄ zeuma p
cōiunctionē copulatiuā: vt sortes legit ⁊ plato. p aduersa

tiuā: vt vos estis mūdi s̄z nō oēs. p distiūctiuā: vt fortes le-
git vel plato. vel p aduerbiū cōparādi q̄: vt ego lego me-
lius q̄ tu. vel p aduerbiū similitudinis: vt iste legit sic ego:
⁊ p hāc dictionē nisi: vt nullus hō legit nisi ego. silt p hāc.
dictionē nec: vt Nec socy mei nec ego lego. Queritur
vtrū zeuma sit figura pstructionis: sic p̄is. vidēt̄ velle.
Ad hoc dicūt qdā q̄ zeumatis due sunt spēs: q̄rū vna cō-
tinet̄ sub figura cōstructionis: vt appolonius scribit ⁊ ego.
Alia sub figura locutiōis: vt scribit Virgil. ⁊ mulier. Doc-
tñ dicim⁹ q̄ zeuma semp ē figura locutiōis: ⁊ respōdet co-
lorib⁹ rhetoricis q̄ appellanē adiūctū vel p̄iūctū. P̄is. s.
aut̄ iō ponit̄ zeuma iter figuras cōstructionis: qz semp fit
cū allotheca numeroz vel psonarū. Nota hic diligen-
ter q̄ p̄z nām zeumatis vbi ⁊ adiectiuū semp debēt red-
di p̄ximiozi ntō. vñ pueniēter dñ. Ego ⁊ tu legis: vel tu ⁊
ego lego. Vir ⁊ mlier ē alba: vlt mulier ⁊ vir ē alb⁹. Mōta
vtilia p̄inētia ad zeūa supra dixi vbi d̄termiaui de sylēsi.

Antiptosis est quarta spēs allothece fm p̄is. s.
sub qua cōtinet̄ antithesis. Est autē
antiptosis positio vni⁹ casus p altero: vt sermonē quem
audistis nō est meus. ⁊ In cōuertēdo dñs captiuitatē sy-
on. Et dicit̄ antiptosis ab anti quod est cōtra: ⁊ ptotos qd
est casus: inde antiptosis. i. tria positio casus vni⁹ p alte-
ro. Et hec figura in autorib⁹ ē excusabilis aliq̄ rōne susti-
nēda: tñ qz vt dic̄ qdā poeta. Si fuit errādū causas h̄z er-
ror honestas: s̄z nō est penit⁹ extēdēda. Antiptosis aut̄ cō-
tinet̄ sub se ipalage: q̄ est casuū pmutatio: ⁊ p̄z hoc p̄tinet̄
sub figura locutiōis. Ipalage aut̄ dñ ab ipo qd est trans: ⁊
alage qd ē mutatio. vñ ipalage. i. trāsmutatio. Sit at̄ qñqz
in re tñ. vt Diere. ii. Mittam⁹ lignū in panē ei⁹. i. panē i
lignū: hoc ē xpm in crucē. Qñqz in voce ⁊ in re. vt Mal⁹
sapor edit ora. i. ora edūt malū saporem. De ipalage ē su-
pra dixi in ca. de scemate: in fine. Querit̄ q̄ sit cā excusās
vitiū cū dñ. Sermonē quē audistis nō ē me⁹. ⁊ Unctōez
quā accepistis eo maneat in vobis. ⁊ Virg. Urbē quā sta-
tuo v̄ra est. Nō. n. ibi vidēt̄ eē necessitas vel cōmoditas
aliq̄. Ad hoc dicim⁹ q̄ imediata adiunctio relatiui ⁊ an-
tecedētis est cā pp multiplicationes ipsi⁹ relatiui ⁊ an-
cedētis. vñ icōgrue diceret̄. Sermonē nō est me⁹: quē au-
distis. Si vō q̄rat̄ vtrū possit in alyz casib⁹ tolerari: dicit̄
mus q̄ sic si imediate iungeret̄ relatiuū ⁊ an̄s: vt Ser-
moni cui itēdis nō est me⁹. hec latinitas tolerari posset si
aucte haberet̄. Et vt dicit̄ Alexāder cuz dñ. Sermonem
quē audistis nō est me⁹. hec dictio fmōnē in pte accusati-
ue ⁊ in pte noiatue tenet̄. accusatiue fm q̄ respicit hoc
vbi audistis. noiatue fm q̄ p̄struit̄ cū hoc vbo est.

Synthesis vel synthosis est gnta spēs allothece
fm p̄is. sub q̄ p̄prehēdunt̄ oēs alie
spēs allothece. s. euocatio: appositio: synodoche. allothe-
ca: genēz: nūeroz: tēpoz: psonaz: modoz: ⁊ singloz acci-
dētū: ex qb⁹ ipropetas surgit. Et dñ a syn qd est con. ⁊ the-
sis qd est positio: ide synthesis: q̄si nālez positionez.

Euocatio est dictionum diuersarum intrāsitiua
adiunctio: ita q̄ vna trahat̄ ad impro-
prietatem alterius: vt Ego priscianus lego. Euocant aut̄
p̄noia p̄me ⁊ scōe p̄sone: vt ego priscianus lego: tu priscia-
nus legis: ⁊ verba substātiua ⁊ vocatiua: vt priscian⁹ suz:
priscianus vocoz. Accidentalīa vero euocare nō p̄nt per-
se: nisi hoc nomē q̄: vt q̄ lego disputo. vel p̄icipiū vel no-
mē adiectiuū vel ēt aliud nomē pueniētis significatiōis:
vt sedeo iudex: vide i sedeo des. Un̄ hic nota q̄ ntūs ter-
tie p̄sone pōt iungi cū vbo p̄me ⁊ scōe p̄sone: ex pte suppo-
siti in q̄tuoz locis absqz p̄noie ibi posito: in qb⁹ est euoca-
tio. Per adiectiuū: vt celer curro: p̄ nomen relatiuū: vt q̄
lego disputo. p̄ p̄icipiū: vt Legēs pficio. ⁊ p̄ vnum p̄no-
men epithematicon. i. appositiuū trium psonarū: vt Ipse

lego: ipse legis: ipse legit. **C** Itē pnoia deriuata ab his p-
noib' ego & tu pnt reuocare hoc relatiuū q. rōne gti pmiti
ni in eis itellecti. **M**ens fili' q lego disputat: n' filius qui
legim' disputat: tuus fili' .i. tui q legis disputat: vester fili
us qui legitis disputat: vester fili' q legitis dormit. De h'
etiā supra dixi in tertia parte in ca. de possessiuis. **C** Itē
scias q cū dī: habeo volūtate comedendi solus: iste ntus
solus euocat ab hoc vbo habeo: mediante hoc gerūdiuo
comedēdi: & struif cū hoc vbo habeo p regimē: cū gerū
dio tñ p determinationē. silr si dico. **H**abeo volūtate eun
di solus: & ita de p'libus. **C** Itē nō sicut nomē substanti
uuz recipit adiectiuū: vt bon' hō. ita hoc vbu' suz: vt sum
bon': & sum' boni: ita q nullū aliud substātiuū est ibi ne
cessariū: & hoc in pma & scōa psona: sed nō in tertia. vñ pōt
dici. **E**go ptās suz bon': ita q adiectiuū respiciat vbu' tñ
rōne suppositi p' significati: s; in tertia psona male dī. **P**o
testas ē bon'. qz vbu' tertiē psonē nō hz in se suppositū fi
nitū. **S**z scire volo q euocationū: alia ē figura: alia nō
figura. **F**igura ē illa q fit ex pte suppositi. **N**ō figura: q fit
post vbu' qz vbu' nō tenet sequēti ntō p'formari i nūero v'
p'pōa. vñ pueniēter dī. **E**go sū tu: & tu es ego: v' suz ille. silr
Ego nō suz tu: vel tu nō es ego. **I**tē euocationū alia respe
ctiua: alia absoluta. **R**espectiua ē illa que fit habitō respe
ctu ad psonā vbi. vñ pōt dici. **S**apiens lego: ita q hoc no
mē sapiēs euocet ab hoc vbo lego. **A**bsoluta ē q fit nō ha
bitō respectu ad p' significatiōē vbi: & fm hoc male dicit
Pris. scribo. **I**tē euocationū: alia cōfusa alia discreta: alia
media. **C**ōfusa ē illa: qñ nomē distributiū euocat: vt qsqz
ex hoc saxo mecū p'sistere pōt. nā pnomē sic positū p'fuse
d'mōstrat scōaz psonā: ita q nō hāc v' illā. **D**iscreta ē illa:
qñ p'p'riū nomē euocat: vt ego sortes lego. **C**ōis siue me
dia ē: qñ euocat nomē appellatiū sine distributione: vt
ego magr disputo. **S**cias ē q cū dī: **U**olo eē bon' fm
quosdā: hoc adiectiuū bon' euocat ab hoc vbo eē: qd esse
nō pōt: qz ifinitiu' caret psona. **A**ly dicūt q partiz ab hoc
vbo eē: & partiz ab hoc vbo volo. **A**ly dicūt cū qb' ego: q
euocat ab hoc vbo volo: mediāte ifinitiuo: ad cui' deter
minationē venit. **N**ā sic dicim'. oia vba pme & scōe psonē
euocat adiectiua: nec ois euocatio ē mediata. vide i qnta
pte i futurus. **E**t vt dīc' **A**lexā. noia euocata remanēt i su
is psonalitatib'. aliogn hec eēt icōgrua. **E**go suz hō q cur
rit. **D**ī euocatio ab euoco cas. vel p'z quosdā dī ab e. qd est
extra & voco cas: qsi extra p'p'riā significatiōē vocatio.
Appositio put hic sumit: ē imediata & it'asitiua
adiūctio duoz substātiuoꝝ: ita q mi
nus cōe determinet magis cōe: vt aial hō currit. **A**diecti
uo enī p'z opinionē magri **B**n. nō pōt fieri appositio ppter
sui debilitatē. vñ male dī. **A**lb' colorat' currit. **S**it aut ap
positio qñq; cā restrigēdi suppositionē: vt aial hō currit.
Qñq; cā tollēdi equocationē: vt **L**anna flui' currit. qñ
q; cā determinādi q'litatē: vt iste hō currit. qñq; cā discre
tionis: vt ego ipse: tu ipse. qñq; cā expmēdi nāz gnīs. vt
Quid metnere boues aial: sine fraude dolisue. **E**t est
notādū q vbiq; fit appositio: vbu' adiectiuū & relatiuū
debēt reddi dictiōi cui fit appositio & nō apponēti: vt ciui
tas athene q oli studio floruit i laudāda: & citas mediola
nū est magna. De h' ēt supra dixi i ca. de sylēsi: siue cōce
ptione qsi i fine. **S**z qrit q sit cā figure cū dī. **A**ial hō
currit. si dicat q imediata adiūctio illoꝝ substātiuoꝝ. **C**ō
tra. q si ponat ibi mediū erit p'p'ia vt dicat: aial & hō currit
& h' ē falsuz: qñ ps & totū copulari nō debēt. **A**d h' dī
co q illa duo substātiua p'tinēt ad idē: & iō nō d'z poni iter
illa coplatia iūctio: v' alia q sit nota diuersitatis. **S**i vō
ponat iter illa tale mediū qd sit cōueniēs bñ cessat figur
ra vt dicā: aial ens hō currit: vel aial qd ē hō currit. **I**tem
videt q aduerbia faciāt appositionē: vt sortes ē bic int':

vel sor. legit valde bñ. vel sor. legit aliq'r nō. **A**d h' dī
cimus q nō ē ibi appositio: nisi sumat appositio large: ita
q nō sit figura: s; vtrūq; illoꝝ aduerbioꝝ p se modificat
vbu'. **S**ic. n. adiectiua pp sui debilitatē nō recipiūt apposi
tionē: ita nec aduerbia cuz sint adiectiua verboꝝ.

Synodoche est assignatio toti' ad pte: & p'ris ad
totū. hui' spēs sūt qtuoz: qru' due
faciūt figurā p'structionis: & alie due figurā locutionis. **P**
spēs ē: qñ id qd ē p'ris attribuit toti cū regimie accusatiui:
vt sor. ē alb' pedē. **2** spēs ē qñ id qd ē toti' attribuit par
ti cū regimie accusatiui: vt ista puella ē clara gen'. **3** spēs
cū ē qñ id qd ē p'ris attribuit toti sine regimie accusati
ui: vt sor. ē crispus. **4** spēs ē: qñ id qd est toti' attribuit
parti sine regimie accusatiui: vt bon' aius vxoris ē mibi
nupt'. **D**ic sciēdū ē q oē nō adiectiuū dnotās aliquā
spālē p'petatē pōt regere actm denotatē pte siue totū: vt
sor. ē albus pedē. sor. ē lōbardus gētē. v' bononiēsis patri
am. **E**t p h' p'z q male dī. **S**ortes ē aliq'lis pedē: & sor. est
albus aliqd: qz gnālitās ipedit synodochen. **E**t idē pōt fie
ri p ablatiuū: vt sor. est albus pedibus: sed tūc nō est ibi fi
gura cōstructionis. **I**tē per synodoche vba maxime passi
ua regunt actm: s; eozū actiua non regant duos diuersos
actōs. vt iste trūcat' nares. i. hz trūcatas nares. & **I**ste ra
di' barbā. **S**ilr vba neutra & absoluta regūt actm p syno
dochen: vt iste dolet vētrē. **Q**uerit' d h' qd dīc' **P**ris. q bñ
dī. **S**ortes ē alb' colorē: qñ ē ibi repugnātia: qz h' nomē
alb' alr dī de sorte: & alr de colore. **A**d hoc dico q s; alr
de vno: alr de altero dicat. **P**cedit tñ p'p' apertā resolonē
quā ponit **P**ris. vt sortes est alb' colorē. i. hñs albū color
rez. **D**e synodoche etiā supra dixi in ca. de tropo.

Sit etiam allotheca nūeroꝝ & psonaz sine euo
catiōe & pceptōe in multis locis. vt **Ju**
bilate deo ois terra. **I**tē **A**lter alteri' onera portate. **I**tez
aperite aliqs. **I**tez **U**indicte qsqz fauete sue. & in multis
alys locis vbi ē discōueniētia nūeroꝝ & psonaz: nec pōt
reduci ad aliquā spēs pmissaz. **I**tē scias q qñq; nūerus
p nūero ponit ita q ē ibi figura locutiōis: vt **J**oseph accu
savit fratres de crimie pessimo. i. frēm. **I**tē **A**rmato mili
te cōplēt. i. armatis militib'. & talis figura vocat' exalage
de q supra dixi in ca. de colorib' r'betozicis. **I**tē p figuraz
p'structionis ponit qñq; nūer' p nūero: vt p'plus currūt. i.
currit. & **P**ars in frustra secāt. i. secat: & p'pls hic labys me
honorat: cor aut eoz lōge ē a me. i. ei'. & **L**atilina repudia
bat seruitia magna copia cui'. i. quoz. **P**reterea fit allo
theca geneꝝ: vt triste lup' stabul'. & p'neste sub ipsa. **Q**ñq;
eidē substātiuo reddunt eadez adiectiua diuersoꝝ gene
rū: vt apud **Q**uidiū. **E**st specus exesus structura pumicis
asper. **N**ō hoi facilis nō adeūda fere. **Q**ñq; fit cā disceri
nēdi sexū vt anser erat cuidā p'cioso germine seta. **Q**ñq;
fit cā antiq'itatis: vt **M**ultus murmur erat in p'plo. **Q**ñq;
in relatiuis: vt **S**emini tuo q ē xps. & hec oia p'tinent sub
figura p'structionis. **D**e hoc ēt supra dixi in tertia pte in ca.
de collectiuis noib'. **U**trū aut possit dici. **U**nū sūt: sicut
p'pls sūt: arma est: thebe ē: supra in tertia pte determinatū
ē in ca. de noib' p'plexiuis. **I**tē fit allotheca tēpoꝝ qñq; i
locutiōe qñq; in p'structione. **T**ūc fit i locutiōe qñ tps p tpe
ponit vt ille regit curr' nō decē in ānis. i. rexit. **I**n p'stru
ctōe fit cū dictiō vni' t'pis venit ad terminatōez alterius
t'pis: vt añq; abraā fieret ego suz. & illud. **D**at veniā sōnū
qz dies cras nato cesare fest'. i. dabit. **I**tem fit allotheca
modoꝝ: qñ mod' p mō ponit: vt ire p'ibat. & **N**ō furtuz
facies: p facito. & **M**iserere mei de' p miserearis. **S**ilr
qñ vbu' significat cōfuse: vt iste ieiunat in qdragesima: &
iste equ' bñ currit. **E**t vt breuiter pcludā ois alienatio ac
cidentiū officij vel significatiōis dī allotheca fm **P**ris.
Et hec de illa & suis speciebus sufficiat nos dixisse.

Nunc anteq̄ ad quitā partē accedamus ponamus hic regulas ciconij: et tres regulas distinctio- nis. s. coma: colū: et periodū. Scias q̄ q̄ sic dicit augu. in. 3. de doc. xp̄iana. Liconi⁹ q̄ donatista fuit septē regulas edī dit: q̄rū pmā ponit de dño: et ei⁹ corpe. scđam de dñi cor- pore bipartito. tertiā de pmissis et lege. q̄rtā de sp̄e et gñe. q̄ntā de tp̄ib⁹. sextā de recapitulatiōe. septimā de diabo- lo et ei⁹ corpe. Que q̄dē cōsiderata sic ab illa apiunt: nō pa- ruz adinuāt ad penetrāda q̄ tecta sūt diuinoꝝ elogoz.

Prima de dño et eius corpe est: in qua sciētes ali- quādo capitis et corpis iesu xp̄i et ecclesie vnā psonā nobis itimari. neq̄ enī frustra dictū ē fidelib⁹ ergo semē abrahe estis cū vnū sit semen abrahe quod est xp̄us: nō hesitemus qm̄ a capite ad corpus: vel a corpore trāsīt ad caput: et tñ nō recediť ab vna eadēq̄ persona.

Secunda regula ē de dñi corpe bipartito: qđ q̄des ita nō debuit appellari. Non. n. reuera dñi corpe ē qđ cū illo nō erit ī eternū: s; dicēdū fuit de do- mini corpe vō atq; p̄mixto: aut vō atq; similato. vť aliqd aliud: q; nō solū in eternū. verū ē nūc hypocrite nō in il- lo eē dicēdi sūt: q̄uis ī ei⁹ eē nūc videant̄ ecclia. vñ pote- rat ista regla et sic appellari: vt diceret̄ de p̄mixta ecclia.

Tertia regula est de pmissis et lege: q̄ alio mō dici pōt de sp̄u et littera: vel de gratia et mādato

Quarta regula ē de sp̄e et genere. sic enīz eā vocat: volēs intelligi sp̄em. s. patrē. genus autēz totū: cuius est ea pars quā nuncupat sp̄em: sicut vnaque; ciuitas pars est vtiq; vniuersitatis gentiū: hāc ille vo- cat sp̄em. genus autē oēs gentes.

Quintam regulā ponit quā de tp̄ibus appellat: q̄ regula plerūq; inueniri vel conyici pōset latens in scripturis sacris quātitas tēpoz. Duob⁹ autē modis vigere dicit hanc regulā: aut tropo synodo- che: aut legitimis numeris. Tropo synodoche: aut a par- te totū: aut a toto partē facit itelligi hoc modo locutiōis: quo significat̄ a parte totū illa de dñi resurrectiōe soluit̄ q̄stio. Pars enī nouissima diei: quo passus est nisi p̄ toto die accipiat̄. adiūcta ēt nocte p̄terita: et nox in cui⁹ p̄te vl- tima resurrexerit nisi tot⁹ dies accipiat̄. adiūcto ēt die il- lucefcete. s. dñico nō p̄nt eē tres dies et tres noctes: qđ se ī corde terre pdixit eē futurū. Legitimos autē nūeros dic̄ quos eminētius diuina scriptura cōmendat: sic septenariū: vel denariū: vel duodenariū: et q̄cūq; alij sūt: quos legēdo studiosi libēter agnoscut̄. plerūq; enī numeri hō pro vni- uerso tpe ponunt̄: sic septies ī die laudabo te. nihil ē aliud qđ semp laus eius in ore meo. tantūde valēt: et cuz multi- plicatur siue p̄ denariū sic septuagita et septingēti. vñ p̄nt septuaginta anni hieremie p̄ vniuerso tpe gnāliter acci- pi: quo est apud alienos ecclesia: siue p̄ seip̄os sicut deces per decē sunt cētū: et duodecim p̄ duodecim sunt centum quadraginta q̄tuoz. Quo numero significatur vniuersi- tas sanctorū in Apoc. vñ apparet nō solas tēpoz questio- nes istis numeris esse soluēdas: sed latius patere signifi- cationes eoz et in multa p̄serpere. neq; enī numerus iste in Apoc. ad tpa pertinet: sed ad hoīes.

Sextam regulā recapitulatiōē vocat in obscuri- tate scripturarū: satis vigilāter inuēta. si- cut enim dicunt̄ quedā quasi sequātur in ordine tempo- ris vel reruz cōtinuatione narrent̄: quū ad pp̄ria que p̄ter- missa fuerūt latēter narratiō reuocetur. qđ nisi ex hac re- gula itelligat̄: erratur.

Septima ciconij regula est eadēq; postrea de dia- bolo et eius corpore. Est enīz ipse caput impioꝝ: qui sunt eius quodā mō corpus ituri cum illo in supplicium ignis eterni: sicut xp̄us caput ecclesie que est eius corpus futurū cuz illo in regno et gloria sempiterna.

sicut ergo in p̄ma regula quā vocat de dño et ei⁹ corpore vigilādū ē: vt itelligat̄ quū de vna eadēq; p̄sōa scriptura loquat̄: quid cōueniat capiti: quid corpore: et ita in ista no- uissima aliqñ in diabolū dicit̄: qđ nō in ipso sit: sed potius in eius corpore p̄scit agnosci: qđ locū h; nō solū ī eis q̄ ma- nifestissime foris sunt: sed in eis etiaz qui cuz ad ipsuz p̄ti- neant: tamen ad tēpus miscētur ecclesie: donec vnusq; de hac vita exeat: vel a frumēto palea vētilabro vltimo separeť. ¶ De aut oēs regule excepta vna que vocat̄ de pmissis: et lege aliud ex alio faciūt itelligi: qđ est pp̄rium tropice locutiōis: qđ lati⁹ p̄z q̄ vt possint mihi: vel ab ali- quo vniuersa cōphēdi. Nā vbiq; aliqd d̄r vult vt ali- ud intelligatur: et si nomen ipsius tropi in loquendi arte n̄ inuenit̄. tropica locutio ē q̄ cū fit vbi fieri solet: sine labo- re sequit̄ itellecť. Quū vō vbi nō solet laborat̄ vt itelli- gat̄ ab alijs magis ab alijs min⁹: sic magis minusue dona dei sūt īgenys hoīuz: vel adiutoria attribuunt̄. Proinde sic ī vbiis pp̄rijs vbi res vt dicūt̄ itelligēde sūt: sic ī trās- latis q̄ faciūt tropicas locutiōes: vbi aliud ex alio itelligen- dum est. ¶ Dic etiā nota qđ sicut dicit Hieronym⁹. iō p̄- phete vix intelligunt̄: q; personas: et numeros: et tēpora su- bito cōmutāt: et de qualibet re transeunt ad alias. P̄redi- cte regule in his versib⁹ breuiter cōtinent̄. Regula p̄ma caput vnū cū corpore iungit. Corde de vō loquit̄ mixtaq; scđa. Tertia describit: qđ lex quid gratia possit. Quarta genus sp̄ez: partē totūq; resoluit. Tempora maiora gng; variatq; minora. Sexta refert iteruz q̄ p̄mo facta fuere. Septima serpentis caput mēbzq; reflectit.

Nunc de distinctiōe et eius sp̄ibus videam⁹. Distin- ctio est clausule vni⁹ integrū mēbzū dictiōis debita ordinatiōe cōtexens: et sentētiā anēxu dubitatiō- nis expediens. Et hō tres sunt species. s. dependens: con- stans: et finitiua. i. coma: colū: et periodus.

Coma est punctū cuz virgula sursum ducta quan- do nec sententia nec cōstructio est perfecta et talis distinctio dicitur suspensiuā.

Colū est punctū sine vlla virgula: qñ videlicet cōstructio est p̄fecta: sed adhuc pendet itē- tio dictatoris: et talis distinctio vocat̄ media siue cōstans.

Periodus ē p̄ctū cuz v̄gula deorsū ducta: qñ nec cōstructio nec snia p̄s depēder: et talis distinctio vocat̄ finitiua. De his trib⁹ distinctiōib⁹ fa- miliare tradiť hoc exēplū. Lū iter vtutes charitas obti- neat p̄ncipatū: ecce coma: nō ē sine ipa vtutū certa posses- sio: ecce colū: in q̄ ē oīuz illaz posita certitudo: ecce perio- dus. Notādū qđ vñ coma p̄ se stare nō pōt. Colū vō fit vt si dicā: p̄ exhibitionē opeꝝ p̄fecta dilectio d̄m̄rať. s; ḡ ex vno vbo clausula p̄textat̄ monoculū vocabit̄: s; ad mo- dū periodi est p̄ctāda: vt paup̄tas bñ cōposita p̄ diuitijs cōputat̄. Alij. n. dicūt qđ coma ē: qñ nec p̄fecta ē cōstructio nec snia: et fit ibi punct⁹ rotūd⁹ et flexus. Colū est vel colū fit vbi est p̄fecta cōstructio: sed nō p̄fecta snia: et sic ibi pun- ctus eleuatus est. Period⁹ vō est: qñ p̄fecta est cōstructio et p̄fecta snia: et ibi fit vsus: verbi gra Isa. i. Qđ si nolueri- tis: et me ad iracundiaz puocaueritis: ecce coma. gladius deuorauit vos. ecce colū: qđ cōstat ex duob⁹ co- matibus: q; os dñi locutū est. Ecce terminat̄ snia: et fit pe- riodus in fine versus. et dicit̄ a peri qđ est circū: et oda qđ est cantus. quasi circularis cantus vel a peri qđ est circū: et oda qđ est via: q; in fine versus perfecta est via locutio- nis. Duguitio vero dicit qđ colū et coma sunt duo colo- res rhetorici: et est colū nomē notum. Colū enī dicunt greci: et interpretat̄ mēbzū. Et est colū in rhetorica p̄cta- ta. platio alicuius orōnis per maiores decisōes. i. p̄ clau- sulas q̄sdā cōstantes ex duab⁹ dictiōibus vel plurib⁹: vt Mibi nocuisti: tibi nō profuisti: oibus displicuisti, vnde

inuenit colu. i. p. cisus sensus vel snia lōga. Loma iterptat articulo: r dr coma tis. in rhetorica punctata platio alic' orōnis p miores dēciōes: vt voce. vultu. gestu. acrimōia. inimicos pterruiſti. vide ēt in suo loco in periodus.

Jam dīna potētia auxiliāte supra dētermiāuim' de q̄tūō p̄ticul' p̄ncipalib' h' op̄is. Nūc restat vt d̄ gnta pte q̄ ē d̄ orthographia. p̄sodia: significatōe: origie: r etymologia q̄rūdā dictionū: q̄ frēq̄nter iueniūt i biblia in dictis scōz r poetaz p̄z penuriā nre scie: ac tenuitatez igeny ad vtilitatē nraz r socioz aliq̄ differam'. Sumit' at alr h' etymologia q̄ supra i tertia pte: sic patebit cū de ea in suo loco determinabit'. In hac aut gnta pte pcedā vbiq̄ p̄m ordinē alphabetica q̄ ex tali ordie defacili haberi poterit orthographia cuiuslibz hic posite dictōis: vt verbi grā. itēdo tractare de amo r bibo: p̄s tractabo de amo q̄ de bibo: qz a. est p̄ma lra in amo: r b. est p̄ma lra in bibo: r a. est an b. in alphabeto. Itē tractare volo de abeo r adeo: p̄mo tractabo de abeo abis. q̄ de adeo adis. qz b. est scda lra in abeo. r d. est scda lra in adeo: r b. ē an d. Itēz determinare volo de amat' r de amor: p̄s determinabo de amat' q̄ de amor. qz a. est tertia lra in amat': r o. ē tertia lra in amor: r a. est an o. Itē agere volo de ipudēs r i. pudens: an agā de ipudēs q̄ de ipudēs: qz r. est q̄rta lra in ipudēs: r u. est q̄rta in ipudens: r r. est an u. Itēz agere itēdo de iustitia r de iust' p̄s agā de iustitia q̄ de iust': qz i. est gnta lra in iustitia: r u. ē gnta lra in iust': r i. ē an u.

Itē sup determinare itēdo de polisyntheton r de polissen' n': p̄s determinabo de polisyntheton q̄ de polissen': qz est sexta lra in polisyntheton: r s. est sexta lra in polissen' r i. est an s. Et ita a sili itelligas de oib' alyz dictōib' in hac pte positis ex q̄buscūq̄ lris p̄stant: qz semp est ibi ordiatio p̄m ordinē alphabeti: vt opinor. Sed vide in polissenus s. est gnta lra. r ēt sexta vt dixi: qz geminat' ibi ē vñ p̄z in hac gnta pte geminatio lre accipit' p̄ duplici lra r sic ex hoc ordine liquet q̄n. l. m. n. r. s. vel alia q̄cūq̄ lra in dictōe debeat geminari: r q̄n nō. ¶ Ut aut qd querit' exemplo aio lectoris occurrat quotienscūq̄ p̄ma lra vel scda dictōis mutabit'. p̄maz lram dictōis faciā de lazuro r rubrica. Dunc aut ordinē cū magno labore r ardēt studio adinueni nō tñ ego: sed gratia dei mecū. Obsecro ergo te lector ne tantū labore nostrū r ordinē velut quid rude cōtēnas. Nā vt dicit beatus Hieronym' in prologo libri Regū. In tabernaculo dei offert vnusquisq̄ qd potest. Aly aurū r argentū r lapides preciosos. Aly byssum r purpurā r coccū offerūt r hiacynctū. Nobiscuz bñ agit' si obtulerim' pelles r caprarū pilos: r tñ aplūs cōtētibilia nra magis necessaria iudicat. vñ tota illa tabernaculi pulchritudo: r p̄ singulas spēs ecclie p̄ntis future: qz distinctio pellib' regit': r cilius ardorēq̄ solis: r iniuriā ibziū ea q̄ viliora sūt p̄hibēt. ¶ Rubrice isti' gntē p̄tis sūt i q̄busdā q̄ternis p̄ se sepatiz: r sūt correcte ibi q̄tū ad orthographiā p̄z alphabetū: r ēt q̄tū ad accētū aliq̄n.

¶ Registrum quarte partis precedentis.

Numerus chartarum.		Numerus chartarum.		Numerus chartarum.		Numerus chartarum.	
Abusio	50	Lariētismos	51	Epanalensis	48	Oliopomenon	52
Acrologia	47	Latacreſis	49	Epizensis	48	Omoetelenton	49
Adiunctum	52	Lathesyntheton	47	Epitheton.	50	Omoensis	51
Aferesis	47	Latatiposis	52	Eubasis	52	Omoeproton	48
Agnominatio	51	Lircūlocutio: idest p̄		Euphomismos	52	Ompasia	52
Allegoria	50	rifraſis.		Euphonia	52	Ompobosis	53
Allegoria quotiens fit	51	Llimax	52	Euocatio	54	Omozensis	51
Allotbeca	53	Lolum	56	Exalage	52	Onomatopeia	50
Allotbeca quot mo- dis fit	55	Loma	56	Exclamatio	52	Parabola	51
Amphibologia	47	Lomplexio	52	Extasis	47	Paradigma	51
Anadiplosis	48	Lōceptio genez	53	Fantasia	52	Paragoge	47
Anaphora	48	Lōceptio p̄sonaz	53	Gradatio	52	Paronomasia	48
Anastrophe	50	Lconcordia	52	Icon	51	Paranomeon	48
Antifraſis	51	Lconduplicatio	52	Intellectio: idest sy- nodoche.		Parentthesis	50
Antimetabola	51	Lconiunctio	52	Interrogatio: idest pifantia		Paraoemia	51
Antipophora	52	Lcontentio	52	Ipalage	49	Perifraſis	50
Antiptosis	54	Lcontrarium	52	Iperbaron	50	Periodus	56
Antitheta	49	Lconuerſio	52	Iperbole	50	Perisologia	47
Antitheton	49	Lcorrectio	52	Iperfora	52	Pifantia	53
Antithesis	48	Ldiaforosis	52	Ipozora	52	Pleonasmus	47
Antismos	51	Ldialiton	49	Ipozensis	48	Poliptoton	49
Antonomasia	50	Ldiasirtos	52	Irinos	49	Polisyntheton	49
Antropospatos	52	Ldieresis	48	Ironia	50	Precisio	53
Appanalensis	44	Ldiffinitio	52	Isterologia	50	Prolensis	48
Apposiopeſis	52	Ldistinctio	56	Isteronprotheron		Profonensis	53
Appocopa	47	Ldubitatio	52	idest isterologia		Protopopeia	53
Appositio	55	Lebasis	52	Lepos	52	Prothesis	48
Apostrophe	52	Lēclipsis	47	Litote	52	Protheospalāge	53
Articulus	52	Lēlipsis	48	Macrologia	47	Ratiocinatio	53
Asyntheton	49	Lēmpbaſis	52	Metaphora	49	Remotopeia. i. onomatopeia	
Barciologia	52	Lēndiadis	52	Metaleſis	49	Repetitio	53
Lacepharon	47	Lēnigma	51	Metaplasmus	47	Sarcosmos	51
Lacophonā .i. cace- pbaton		Lēpentheſis	47	Metathesis	48	Scēſſonomaton	48
		Lēpidioceſis	52	Metonomia	50	Sententia	53
		Lēpilogus	52	Occupatio	52	Synalimpha	48
		Lēpimone	52				

Alma interpretat virgo
abscō-
dita vel abscōsio virginittatis sicut dicit
in itēptationib⁹. Hieronym⁹ vō dicit q
aalma significat abscōditā vginē z secre
tam. De hoc dicā in virgo.

Aaron itēptat mōs fortis vel mons
fortitudinis siue mōtanus: vt dī in itēptatiōib⁹. Dug.
vero dicit. Aaron itēptatur mōs fortitudinis: qz thuri
bulū aureū accipiēs inter mortuos z viuos stetit: z rui
nam mortis quasi quidā mons fortis exclusit.

A

ante

B

Ab prepositio oib⁹ in cōpositione preponit litteris absq
c. vel q. vel. r. vt supra pleni⁹ dixi in pma parte ca. de b.
vnde versus. Ab si cōponis elementa queqz sequuntur.
L. q. r. tñ simul be tres excipiuntur.

Abact⁹ cta. ctū. i. fugat⁹: dispfus: sepat⁹: z dī ab abigo. gis.

Abacuc: luctator fortis: vel luctator rigidus seu cōplexās:
eos: aut susceptio eoz itēptat: f3 aut Hiero. abacuc p
pbeta āplexās itēptat: q vel ex eo q amabilis dñi fuit
vocat āplexio: vel qz i certamē cū dño deo gredif: am
plexātis. i. luctātis fortif vocabulū. Nullū. n. tā audaci
voce ausus ē deū ad disceptationē iustitie puocare z di
cere ei. Cur i reb⁹ hūanis z mūdi istius pōpa tāta rerū

Abacus. ab abax cis. quod itēptat de⁹ verfer inigtas:
cez deriuat h abacus ci. qñ decuplatio: qz in abaco sunt
decē arcus sese decuplātes. in pmo ē vnitas: in scdo de
narius: in tertio cētenarius. Est etiā abacus vel abax vir
ga geometrie: vel tabula quā habēt phi vbi figuras in
pulvere supposito faciūt: que alio noīe dicit pinax cis.
Abax ēt vel abacus dī supior pars capitelli. i. saxū qdrā
gulū qd sup colūnas ponit. z ēt qlibet mēsa marmorea
sic dī: z est maf. ge. abacus: z cor. pe. vide in abax.

Ab alieno nas. cōponitur ex ab z alieno nas. Isa. i. Abalie
nati sunt retrosum. i. alieni facti sunt.

Ab amita te. soroz au: ex ab z amita componitur.

Ab arim mōs in quo obyt moyses: vt habēt Deutro. 32.

Abatis. batis qd est quedā mēsurā: cōponit cū ad: z abla
ta. dicit bic z bec abatis ideclinabile p oēs casus. i. qui
vel q cū bato diuidit auenā: vel aliud f3 Dug. vel aba
tis cōponit ab assistens z batis dtō plali. vñ dicit magr
Bñ. pluralia cū singularib⁹ cōponit: vt asecretis: aca
liculis: arespōsis: abatis: acōmētarijs. hec. n. cōponit ab
assistēs: z ab illis dariuis. z noia sūt officioz: tñ ideclina
bilis. vel possunt cōponi ab a. ppositiōe latina z pdictoz
abltis: vt asecretis ab hoc abltō secretis: qm ab ipsis se
cretis q ei cōmittunt dicit aliqs asecretis. Sill⁹ abatis
cōponi pōt ab a. z batis: qz ab ipsis batis siue mēsuris q
ei cōmittunt: vel qs exercet dicit aliqs abatis. z idē pōt
de alyz pdictis z sūbus iudicari: z cor. penul. abatis.

Abax cis. itēptatur decē. vide in abacus: z cor. a. ante x.
nāliter. vñ dicit Prif. in. 6. lib. vbi agit de terminatiōib⁹
septuaginta octo tertie declinatiōis: qz in ax. cor. definit
abax cis. qd tñ z bic abacus ci. frequēter inuenit: vt su
pra habes in tertia parte vbi agit de tertia declinatio
ne: sic p3 q abax in genitiuo cor. penul. vt ostendi in se
cunda parte vbi egi de desinētibus in x.

Abbasyrū nomē pī itēptat. Ro. 8. z accētuaē in fine.

Abbas ab abba pī dī bic abbas batis: monachoz pater.

Abbatia. ab abbas batis. dī h⁹ abbatia batie. p ecclia vbi
est abbas. z aliqñ largi⁹ accipit p collectiōe oīuz ecclia
rum: que sunt sub aliquo abbate: z pro ista dignitate.

Abbatissa se. monacharū mī vñ dīa. z dī ab abbas batis.

Abdenago indeclinabile itēptatur seruiens taceo: idē
z aarias: z accentuatur in fine.

Abdias itēptatur seruus dñi: qz legatus missus ad gē

tes predicauit que pphetali digna sunt ministerio z ser
uitute: z inde seruus domini dicitur.

Abdicatiuus. ab ab dico cas. dicit abdicatiuus ua. uū. i. ne
gatiuus ua. uū. quod cōponit: vt sup abdicatiuus. i. sup
negatiuus. vñ sup abdicatiua dicit negatio que additur
negationi: z nihil cooperat plusqz precedēs: vt in vulga
ri solet dici. Ego nō habeo nihil: qd nō plus valet qz si di
ceretur: ego nihil habeo.

Ab dico cas. caui. care. catū. cōponit ex ab z dico cas: z est
abdicare: denegare: separare: remouere: absentare. Cor.
4. Abdicamus occulta de decoris. z corri. di. Quidi. epi.
Quē fugit z factis abdicat ille suis. Alias etiā significa
tiones h3 ab dico que cōtinent in his versibus. Abdicat
expellit remouetqz: resultat z addit. Denegat: absentat
ac inhibere notat.

Abdicatozius ry. locus habilis ad abditū: z deriuatur ab
ab dico ab dicas.

Abditus ab dita abditū penul. cor. i. abscōditus: remotus
ab abdo abdis. i. Regū. 13. Abscōderūt se in speluncis z
in abditis.

Abdo dis. didi. abditū. i. abscondere: remouere: ex ab z do
das componitur.

Abdomen grece pinguedo carnis fm Pap. Dug. vō dicit
abdomē grece pinguedo porci. z abusive oīum carniuz
vel f3 eundē: omentū cōponit cū abdo dis. z dī hoc ab
domen minis. qñ abditū omētū. i. pinguedo q est in vē
tre porci vel porce: q z sumē dī. Juuenalis. Atqz bonam
tenere placant abdomine porce. z pdu. o.

Abduco cis. xi. ctū. ex ab z duco cis. penul. pdu. z est abdu
cere separe: absentare ab aliquo. Abducit qz ad rē ibo
nestā: pducit ad studiū: deducit ad honorez. Debre. 13.
Doctrinis varijs z peregrinis nolite abduci.

Abel itēptat luct⁹: vel pauor: sen vanitas: aut miserabil:

Abeo abis. abiui. abire. ex ab z eo is. Psal. Beatus vir qui
nō abyt in via impiorum. i. nō iuit. Inuenitur etiam ha
beo habes: sed tunc aspiretur.

Abestis intestina bestiarum aspiciens.

Abesus sa. suz. penul. pdu. i. circūquaqz comestus z corro
sus z componit ex am qd est circū: z esus sa. sum.

Abgrego gas. gaui. gare. i. dissociare: ex ab et grego gas. qd
non est in vsu. z cor. gre.

Abia idecliabile accētuaē i fine. vñ de vita abia. Si at de
clineē abia abie: vñ abias abie: tūc nō acuiē i vltima: pe
nultima tñ sp. pdu. z itēptat abia pī dñs: vel pī fuit.

Abiectus. ab abycio cis. deriuat abiectus cta. ctū. i. pul
iactus: vilis vel cōtemptus. z cōparat: vt abiectioz tissi
mus. vnde abiecte ti⁹. sime. aduer. z bec abiectio onis. i.
procul iactio vel vilitas vel contemptus.

Abiecula le. penul. cor. dimi. i. parua abies. z est ibi i. voca
lis z est quinqz syllabarum abiecula.

Abiegn⁹. ab abies dī abiegn⁹ gna. gnū. penul. pdu. z abie
n⁹ na. nū. in eodē sensu f3 quosdā. i. de abiete. vñ Prif. i.
.z. maio. vbi agit de formis possessiuoz qñ i pñ dīc: z fe
re oia ad māz ptinētia e. breuē añ us. hñt: vt plūbe⁹: stā
ne⁹. Inueniunt. n. pauca sine e. vt qrn⁹: colurn⁹: abiegn⁹
oleagin⁹. In fine ēt pdicti scōi libri dīc sic. Snus quoqz
vel gna. vel gnū. terminātia lōgā hñt vocalē penul. vt a
sto. stagnū: a malo malign⁹ abiegn⁹ pelignus. Itē inuenit
abienus sine. g. vñ Prif. i. z. li. vbi agit de formatiōe pos
sessiuoz desinentiū in nus dicit. Inuenit aut in gbusdā
a. longa añ nus. vt roman⁹: in alyz e. lōga: vt terren⁹: ab
enus alien⁹: vidēs qz Prif. dīc abiegn⁹ p g. in duob⁹ lo
cis in vno vō loco dīc abienus sine g. Sed pōt dici q ab
abies descēdit abiegn⁹ p g. sed abien⁹ sine g. in alia ponit
tur significatōe: z est nomē patriū fm quosdā. vel dīc q
abiegn⁹ p g. descēdit ab abies fm Prif. z q dicit abien⁹

per vnū n. & sine g. logē. Prif. fz ātiquoz opionē. Quidā tñ dicūt q̄ abiegn⁹ & abien⁹ idē significāt: vt dixi in p̄ncipio. vñ & in. 3. li. Regū ca. 5. & 6. inenif. De lignis abiegnis vel abienis legi p̄t. cōior tñ littera ē abiegnis p̄ g. Abiens p̄ticipiū de abeo abis facit ḡtñ abeūtis: sicut iens euntis: p̄teries p̄tereuntis: sicut dicā in eo is plenius.

Abiens in abiegnus exponitur.

Abies abietis fe. ge. arbor q̄dā ē dicta ab abeo abis: qz cito & lōge sursum abeat: & ī excellus p̄mineat: & cor. e. añ t. vt abietis. Est autē & abies exps terreni humoris: ac p̄inde habilis & leuis est: cādozē hz & sine nodo ē: & plana: & odorifera: & venenosis aialibus inimica est fm̄ Jfido.

Abietarius ry. i. carpentarius qui de abiete operatur: & est ibi i. vocalis: & dicitur ab abies.

Abigeatus ab abiges gis. dicitur. vide in abigetis.

Abiges gis. i. fur iumētoz & pecoz: eo q̄ ip̄a abigat alioz sū vt p̄petēti⁹ ea furari possit. & d̄r ab abigo ḡ. & cor. i. añ g.

Abigē. ab abigo gis. d̄r h̄ abigē ḡ. idē q̄d abactor: & abigēs gis. i. fur iumētoz & pecoz: eo q̄d ip̄a alioz sū abigat: vt p̄petēti⁹ ea furari possit. vñ h̄ abigeat⁹ tus. i. i. tale fur tū. & d̄r ē abigeat⁹ ip̄a terrefactio pecoz. & abigeus q̄ ea terrefacit: vt cū vga: vel cū mātello: vt alio mō fz Dug. D̄r ē abigeus fz Papi. q̄ seducit sūū alienus vel pecus.

Abigo gis. egi. actū. i. fugat & sepat: ex ab & ago gis. & ē abigere pec⁹ a tecto i pascua ager. Jniger vō ē pec⁹ a pastu i tectū agere: & cor. penl. abigo gis. sic ābigo. i. dubito. vñ Hecif. Qd̄ rēoues abigis dubitasq; qd̄ ābigit eē. Sen. .15. Descēderūtq; vt volucres sup̄ cadauera: & abigebat

Abycio cis. ieci. iectū. cōponit̄ ex ab & iacio (cas abzaā. cis. & mutat̄ a. i. i. & sic scribit̄ p̄ geminū i. & ē abycere lōge iacere: reycere: vilipēdere. & fm̄ Papi. abycere & p̄ycere sic distiguunt̄: qz qd̄ i despectiōe & neglecto ē hoc abycif. qd̄ vō foris est penit⁹ a salute & ab aptitudine alienus hoc p̄ycif: & cor. pe. abycio cis. iacio enī iacis. cor. p̄mā.

Abimelech iterptat̄ pater meus rex: vel p̄ris mei regnū.

Abitesto. i. sine testō: aduer. vt iste mortu⁹ ē abitesto. i. sine testamēto: & p̄ponit̄ ex ab & itestat⁹ itestata itestatū.

Abyssus abyssī fe. ge. ē p̄funditas aq̄rū ipenetrabilis vel spelūca aq̄rū latitātū. vñ fōtes & flumia p̄cedūt. i. pelagus. & d̄r abyssus q̄si adipsus eo q̄ oēs aque ad ipsaz reuertunt̄ tanq̄ ad matrē: vel q̄si abuisus. i. absq; visu: qz eius altitudo cerni nō p̄t. vñ p̄fūditas scripturarū d̄r abyssus. vt abyssus d̄r quasi sine bysso. i. sine cādoze fm̄

Abitio onis. fe. ge. i. recessio: ab abeo abis. (quosdam.

Abiuratio onis fe. ge. est rei credite abnegatio: sicut infra dicitur in inficior inficiaris.

Ablactatio. ab. ablacto ctas d̄r ablactat⁹ ta. tū. ide p̄ formationē: h̄c ablactatio onis. i. a lacte remotio. & vt dic̄ maḡ i h̄storis triplex ē ablactatio. p̄a ē a lacte māmē q̄ fit i 3o āno. 2a a lacte infantie q̄ fit in 7o anno. 3a a lacte pueritie q̄ fit i duodecimo āno: & sic amouet̄ puer a nutrice & a pe. Ablacto ctas. ctavi. ctatū. cōponit̄ (dagogo & a tutore. ex ab & lacto ctas: & ē ablactare a lacte extrahere vel remouere: segregare. Et vt dic̄ Hecifm⁹. Ablactat puerū quē m̄ ad vbera portat. Ut lac sugat ab his: ablactat eū remouēdo. i. li. Regū. ca. i. Et mane donec ablactas eū.

Ablatiū. ab aufero aufers d̄r ablat⁹ ta. tū. & h̄ abltūs tui. p̄ quodā casu q̄ p̄pre ē auferētū: & ablatiū uā. uū. q̄ au

Abligoginis. fe. ge. i. prodigalitas: deuastatio. & (fert. deriuatur ab abligurio: & pdu. ri.

Abligurio ris. riui. rire. ritū. ex ab & ligurio ris. p̄ponit̄: & ē obligurire absumere: deuastare: & est neutru: & pdu. gu.

Ablucinatiō onis. fe. ge. i. lucis alienatio & absentatio. & deriuat̄ ab ablucino nas. qd̄ cōponit̄ ex ab & lucino nas.

Abluo abluis lui. ablutū: ex ab & luo luis cōponit̄: & ē abluere lauare: purgare: sordes & lues remouere: vel p̄sume

re abluēdo. vnde ablutus ta. tū. penul. produ. de hoc ē require in luo luis.

Ablutes ablutū pluralis numeri sunt loca cenosa & aqua plena: que & ablutia ablutioz dicunt̄: & dicunt̄ sic ab abluendo per p̄trariū: quia minime sunt abluta.

Abluuio onis. fe. ge. mundatio sordium fm̄ Papi. & dicit̄ ab abluo abluis.

Abnepos potis. mas. ge. est filius p̄nepotis dicit̄: qz seiūgitur a nepote. est enī iter illū & nepotē p̄nepos fz Papi. & Abnormis in norma exponit̄. (cor. penl. abnepos.

Abnuo is. nui. nutū. ex ab & nuō is. & ē abnuet̄: recusar̄: d̄dicere: p̄hibere: & ē actiū. 3. Re. zo. ca. Misit. n. ad me p̄ vxozib⁹ meis & filijs p̄ argēto & auro & nō abnui.

Aboleo les. leui. vel abolui letū. vel litū: ex ab & oleo les. p̄pōit̄: & ē abolere idē qd̄ delere: & ide abolit⁹ ta. tū. & hec abolitio onis. & cor. p̄mā oleo les. vñ abolet penul. cor.

Abolitus ta. tū. penl. cor. i. deletus: destructus: ab aboleo les. dicit̄: & a ḡto aboliti: addita o. fit abolitio. i. deletio. Ro. 4. Exinanita est fides: abolita est promissio.

Abolla le. genus vestis senatorie: & dicitur sic quasi abulla eo q̄ vndiq; sit bullata & geminata.

Abominoz naris. nat. sū p̄ponit̄ ex ab & ominoz naris. qd̄ est auguroz. & ē abomiari abhorreere: aliqd̄ cū execratōe repellere: execrari: detestari: vel malū oē ip̄recari. vñ h̄ abominiū ny. i. execratio: & h̄ abomiariū liber vbi abominatiōes scribebant̄: & cor. mi abomioz: & est verbū deponēs. Ro. 2. Qui abomiariis idola sacrilegiū facis.

Aborigines penl. cor. ex ab & origo cōponit̄. & declinat̄ p̄liter he aborigines aboriginū: qd̄ & i singulari d̄r h̄ aborigo aboriginis: & sūt aborigines sup̄flui frutices q̄ nō nālūter: s; vitiose in arborib⁹ & cāpis oriunt̄: & dicunt̄ aborigines q̄si seozsū ab origine: nō qz nō hēat originē: s; qz nō nālē. Jtē ex eisdē p̄ponit̄: & d̄r hic & hec aborigines hui⁹ aborigis. i. rustic⁹ agrestis ignobilis. vñ Salusti⁹. Lūq; his aborigines gen⁹ hoīuz agreste. & d̄r aborigines quasi seozsuz ab origine: nō qz oīo careant origine: s; qz eoz ori go ignozat̄. Nā vt dicit̄ Doza. in p̄mo li. epi. Met vixit male q̄ natus moriensq; sefellit. Nō. n. scribunt̄ genealogie rusticoz nec tradunt̄ memorie: sicut genealogie nobilium: & inde aborigineus nea. nū.

Abortioz reris. vel aboziris abortus sum: ex ab & orioz cōponitur. vide in orioz retro.

Abortio tis. tiui. ire. titū. i. abortiū facere: & d̄riuat̄ ab abortus ta. tū. Job. 21. Bos eoz cōcepit & nō abortiuit.

Abortiū uā. uū. i. nō suo vel nō recte tpe ort⁹: & d̄riuat̄ ab abozioz riris. & substātine d̄r hoc abortiū tiui. qd̄ abortitur. Job. 3. Aut sic abortiū absconditū nō subsisterē.

Abortus ta. tū. d̄r ab abozioz riris. & dicit̄ abort⁹ nō qz nō oriat̄: sed qz aboziat̄: qui. i. naturaliter nō est ortus.

Abza abze ancilla libera. & dicit̄ abza q̄si abara: qz ab aruz seruū liberū faciebat fm̄ Dug. & nō dz accētuari in fine. Judith. x. Imposuit itaq; abze sue ascopam vini.

Abzā cōponit̄ ab abba qd̄ est pater. & rā qd̄ ē excelsus. vñ abzā quasi abarā. i. p̄ excelsus: & addita est ei a littera & dicitus est abzaā qd̄ sonat p̄ multarū & subaudit̄ gētū.

Sen. 17. Nec vltra vocabit̄ nomē tuū abzā: sed appella beris abzaaz: qz p̄ez multaz gētū p̄stitui te. vel vt alij volunt abzaaz p̄mū dicit̄ est abzā. i. pater vidēs populū: i. israeliticū tñ: dicitus est postea abzaā qd̄ interpretatur pater multaz gentiū: qd̄ erat adhuc p̄ fidē futurā gētū nō habet̄ in noie: sed subaudit̄ & accētuaē in fine abzaaz siue abzaā: & caret aspiratōe vtrobiz. vide in ur.

Abrenūcio as. auī. atum p̄ponit̄ ex ab & renūcio as. & est abrenūciare a se renūciādo remouere: renuere: postponere despiciere: & in eodē sensu cōstruit̄ cum dātiuo & accusatiuo: & scribitur per c. sicut nūcio as.

Abrogo gas penul. cor. ex ab et rogo gas: sed arrogo p duo r componitur ex ad et rogo rogas. De hoc infra dicam in rogo gas. et est abrogare delere: destruere: ex toto legem subvertere et denegare.

Abrotanū. ni. herba est virtutē habēs calidā: q̄si affrotanuz ab affrodita quod est venus.

Abrotaniū ny. ab affros qd̄ ē spuma d̄r hec abrotaniū ny fe. ge. nomē mulieris: q̄si affrodoniū. i. venuscula: et est i posituz causa adulationis f̄z Dug. et est grecū fm̄ Pap. Et interpretatur amplexib⁹ apta.

Abs p̄positio in q̄busdā p ab cū dictiōib⁹ a c. icipiētibus p̄pōit: vt abscedo: abscedo: abscido. Et scias q̄ a ab abs fere eādē significatōis vim h̄nt. De hoc dixi supra i p̄ria parte: i tractatu de syllaba: in ca. de b.

Absolon interpretatur pax patris per antifrasi: quia bellum gessit contra patrem.

Abscedo dis. scessuz. i. aliquo cedere et absentari: et componitur ex abs et cedo dis. cessi.

Abscidit si p̄ponat ex ab et scindo dis. cor. pe. sic scidit p̄mā et ē p̄teritū: et declinat abscondo dis. scidi. scissum. Si vō p̄ponat a cedo dis. et abs p̄pone pdu. penl. i p̄iti et i p̄teri to: et declinat abscondo dis. di. disti. scissuz. p vnū. s. in sup.

Abscido dis. di. scissū. penl. pdu. i. icidere: discidere separare cedere. et p̄pōit ab abs et cedo dis. cecidi cessuz: vñ ab scissus sa. suz. p vnū s. penul. pdu.

Abscindo dis. scidi. scindere. abscessuz. p duo s. i sup. p̄pōit ex ab et scindo dis. et est abscondere ab vno in aliud scindere: vnde abscessus. sa. sum.

Abscessus fla. suz. p geminū fl. vide i abscondo.

Abscessus sa. sum. pdu. penul. p vnū s. i. icissus. abscondo. dis. Dan. z. Donec abscessus ē de mōte lapis sine manib⁹.

Abscondo dis. di. vñ didi. dere. abscessuz vñ absconditū idē ē qd̄ occultare. et p̄pōit ab abs et cōdo dis. et h̄z duplex p̄teritum et duplex supinum. vnde abscessus sa. sum: et absconditus. ta. tum. penulti. cor.

Absens. sensus p̄ponit cū ab: et d̄r h̄ et h̄ et h̄ absens tis: qd̄ n̄ ē subz alicui corporeo sensui q̄tūcūq; sit p̄pe: vñ absens d̄r q̄si a sensib⁹ remot⁹: vñ abn̄ter aduerb. et h̄ absentia tie: et absento ras. i. amouere: abns facere. vñ absentane⁹ nea. neū. q se sp absentat. p̄d̄t ēt d̄riuari ab absuz abes.

Absentio tis. sens. tire: et ēt absentior tiris. i eodē sensu iue nit. i. dissentire: et p̄ponit ex ab et sentio tis.

Absida de. grecū: et interpretat lucida. i. lat⁹ edificij: vñ triuia eo q̄ lumine accepto p arcū resplēdeat et lumē faciat.

Absinthiū thy. grecū ē: et ē amara herba f̄z Pap. et scias q̄ t remanet i suo sono: cū t seq̄t aspiratio sic i corinthios.

Absis dis. fe. ge. idē ē qd̄ absida. Itē absis d̄r p̄ncipiū exaltatōis planete i suo circulo. i. illa ps circuli i q̄ planeta i cipit eleuari: vñ absis vñ assis d̄r illa ps circuli i q̄ plane ta adeo distat a sole q̄ apli⁹ distare nō p̄t.

Absynthē. thib. gēma est nigra et pōderosa que calefacta igni septē diebus calorem tenet.

Absolut⁹ ab absoluo. is. qd̄ ē a vīclo: vñ ipedito absolute re vñ liberare: d̄r absolut⁹ ta. tū. vñ et qdā noīa d̄r ab soluta. qz p se d̄cā dāt itelligi q̄qd̄ eis p̄ueniēter p̄t addi vt d̄s me⁹ rō. Et qdā v̄ba d̄r absoluta. i. nō trāsitua: vñ absoluta. i. n̄ discretiua rei ad rē i sua significatōe: vñ absoluta. i. p̄fecta: q̄ n̄ d̄ficiūt i aliquo sui mō. Et absolutū. i. n̄ relatiū. i. n̄ resp̄cū alic⁹ d̄c̄m. Et p̄p̄at absolutior. tissim⁹. vñ absolute ti⁹. tissime. aduerb. Et p̄p̄it i absolut⁹ ta. tū.

Absono nas. sono nas. p̄pōit cū ab: et d̄r absono nas. nui. nitū. i. discordare: vñ absonāter. i. discordāter. et h̄ absonātia. i. discordātia vñ discordia. Abson⁹ na. nū. i. dissidēs et discordās: vñ nō p̄sonās: sic absonātia sepe p̄it p nō sonātia. et cor. absono nas h̄c syllabā so.

Abson⁹ na. nū. corripit. so. i. absono nas. vide.

Absorpt⁹ ta tū. i. enacuat⁹ vñ valde sorpt⁹ i. sorbeo bes vi de Proch. absorpti sūt iūcti petre iudices eoz.

Abstemi⁹. Temetuz p̄pōit cū abstineo nes: et d̄r abstemi⁹ mia. miū. i. abstinēs sobri⁹. et d̄r abstemi⁹ q̄si abstinens a temeto siue vino: licz ḡnalr abstemi⁹ dicat abstinēs.

Abstinetia tie. format ab abstineti addita a: et accipit t sō nū d̄ c. et ē abstinetia q̄nq; vitiū q̄nq; v̄t. Vñ Hre. i. pasto. Admonēdi sūt abstinetes: vt nouerit. qz tūc placētez do abstinetiā offerūt: cū ea q̄ sibi d̄ alimētis detrahūt idigētib⁹ largiūt. Nō. n. deo. s̄z sibi metipsi q̄sq; ieiunat si ea q̄ v̄etri ad tps subtrahit n̄ paupib⁹ tribuit: s̄z v̄etri postmo dū offerēda custodit. Et Jsi. di. Qui cibis abstinet et mala agūt d̄mōes imitat⁹: q̄b⁹ nō ē esca: s̄z negtia spadest.

Abstineo nes. nui. stētū. lōge ab aliquo tenere. et p̄ponit ex ab p̄pone: et teneo nes e mutato i. i. et p̄struit q̄nq; cū actō et abtō cū p̄pone vñ sine p̄pone: et ē idē sensus: vt abstieo me v̄io vñ v̄io: vñ abstinēs tis. p̄ncipiū et nom. et tē p̄p̄at abstinēs tior. sim⁹. et cor. sti. abstieo es. et s̄l̄r abstinēs tis.

Abstraho his. traxi. tractū. p̄pōit ex ab et traho his: et ē abstrahere in aliam partēz trahere: lacerare: abscondere: et cor. tra: et aspiratur ho.

Abstrudo dis. truss. suz. p̄pōit ex abs et trudo dis: et ē v̄bū actiū: et pdu. tru. et ē abstrudere icludere abscondere.

Abstuz abes abfui absens affutur⁹ ex ab et sum: et est abesse lōge eē ibi: vñ a sensu corporeo distare: s̄z deesse ē idē qd̄ abesse vñ deficere. Dō p̄pe abest. s̄z vinū deest: abest qd̄ alibi ē deest qd̄ d̄fic: et nō habet sic diē Dug. Grecif. vō dicit sic. Ede deest q̄squā q nō ē: nec fuit ante. At q̄ abest ede quia non est: sed fuit ante.

Abūdo das. dau. dare. datū. p̄pōit ex ab et vndo das. qd̄ n̄ ē i v̄st: vñ abūd⁹. da. dū. et abūdās: et ide abūde et abūdā ter aduer. Et vide q̄ qdam dicūt abūdare deriuari de habeo bes. et ita dicūt abūdare: et abūd⁹ debere aspirari i p̄ma syl. qd̄ oī caret rōe et vitate: vt diē Dug. Doc ēt diē P̄rif. q̄ v̄t i. s. li. Abvnda d̄r vndo das abūdo iundo: sic p̄z q̄ caret aspiratōe: cū nō possit aspirari. qz nulla p̄positio aspirat fm̄ P̄rif. Et scias q̄ abūdare abūdat⁹ abundabit et huiusmodi pdu. da. vñ abūdo p̄pōit ex ab vnda de. Itē d̄r abūdāter ab abūdās tis.

Abusio onis. fe. ge. d̄r ab abutor teris. et fit trib⁹ modis. s̄ p̄ vsum: vt mado tibi q̄litates q̄si salutes: p̄ nām: vt cuz mulier parit vitulū: et p̄ nois ethymologiā vel p̄p̄tatē: vt a. est syllaba. Et abusio d̄r poetica licētia: vt cū aliqd̄ sit contra hoc quod deberet.

Abusue. i. improprie quod ab vsu recedit aduerbiū qualitatis scōm Papiam.

Abusus sus. sui. i. puerus vsus: vel p̄ rōnē vsus. et pdu. penul. et potest adiectiue declinari abusus sa. sum. et descendit ab abutor teris.

Abutor teris. abusus sum. abuti. i. male vti: vel peruerse vti: et contra rationē: et pdu. u. et cōponitur ex ab et vtor vteris: inde abusus.

A ante C

Acaliculis ideclina. i. pincerna. et p̄ponit ab a. et calix scōm Dug. vel p̄pōit ab assistēs et calicul⁹ d̄tō plurali: vñ acalicul⁹ q̄ vel q̄ assistit caliculis: sicut pincerna. Caliculus ē dimi. de calix: vel componit ab a et caliculis abtō plurali sicut supra tetigi in abbatis.

Acaris. a. p̄ponit cū caris: qd̄ ē grā: et d̄r h̄ et h̄ acaris ridis. i. non gratiofus: q̄si sine grā imemor b̄nficioz: et cor. ca. Eccle. 20. Dō acaris q̄si sine fabula yana vñ noua. L̄ra aut Rabani h̄z h̄o igrat⁹ q̄si acaris.

Accāto tas. tau. tare. i. itez vel iuxta cantare: et componit ex ad et canto tas: et mutat d. in. c.

Accedo dis. cessi. cessuz. cedere. i. ad aliq̄e cedere. et p̄pōit ex ad et cedo dis. cessi. et mutatur d. in. c. et pdu. ce. et ex vñ

prepositionis exigit accusatiuū: vt accedo illū. i. cedo ad illū: vsus tñ aliquoz h3 vt dicat Accedo ad illū i quo si ne dubio ē supfluitas pponis: vñ i appōne vel i ppositōe.

Accelero ras. rauri. ratū. vñ neu. pōit ex ad r celero ras. r mutat d. i. c. r est accelerare festinare: r cor. le. Sen. is. Accelerera tria sata simille omisce farine.

Accendo dis. sum. vñ actiuū: r pponit ex ad r cādeo des. r mutatur d. in c.

Accento tas. frequētatiuū hui' vbi accino nis. vel pōt eē i eodez sensu in quo accentuo uas.

Accentus tus. tui. maf. ge. ab accino nis. dñ. vñ accētuo as. i. accentuatim pferre. De hoc plenius dixi supra in pncipio secunde partis.

Acceptio. ab accepti gō addita o. format h' acceptio hui' nis. Dic nota q' acceptio psonaz magnū pctm ē. Ad cui' itelligētiā nota q' psonaz acceptio ē cū aliqd psona attribuit pp pportōez dignitatis ipi'. vñ p'fiderare o3 q' dignitas psona pōt attēdi dupliciter. vno? simpliciter r p3 se: r sic maioris dignitatis ē ille q' magis abūdat i spiritalib' grē donis. Alio mō p ppatōez ad bonū cōe. Cōtingit. n. qñq3 q' ille q' ē min' scūs r min' sciēs: pōt magis pferre ad bonū cōe. v3. pp potētiā vñ idustriā secularē: vñ pp aliqd h3. r q' dispēsatores spūaliū pncipali' ordinātur ad vtilitatē cōez: fm illd Apli ad Cor. Unicuiq3 dat manifestatio spūs ad vtilitatē. Jō qñq3 absq3 acceptiōe psoaz i spūaliū dispēsatores: illi q' sūt simplr min' bōi meliorib' pferūt. Sic ēt r dñs grās gratis datas qñz pcedit min' bonis. Jtē scias q' circa p'anguineos plati distinguē dū ē. q' qñz sūt min' boni: r simplr p respectū ad bonū cōe. r sic si digniorib' pferāt ē pctm psonaz acceptiōis i dispēsatores spūaliū: quoz p'lat' ecclīastic' nō ē dñs vt possit eas dare p libito: s3 vt dispēsator: fm illud Apli. i. ad Cor. 4. a. Sic nos existimet bō vt mīstros xpī: r dispēsatores misterioz dei. Qñz vō p'anguinei plati ecclīastici sūt eq' digni vt aly: r sic licite pōt absq3 psonaz acceptiōne p'latos p'anguineos suos pferre. q' saltē i hoc peminēt. q' de ipis magis p'fidere pōt: vt vnanimiter secū ne gocia ecclesie tractēt. Et tñ b' pp scādalu dimittēdū si ex h' aliq' exēplū sumerēt ēt pp dignitatē bona ecclesie p'anguineis idignis vādi. Jtē p3 iura suffic eligere bonū: n' at regit' q' aliqs eligat meliorē. Qd sic itelligit. q' qñz tū ad h' q' electio ipugnari nō possit i foro iudiciali: suffic eligere bonū: nec op3 eligere meliorē. q' sic ois electio posset h'fe calūniā. S3 qñtū ad p'fciāz eligētis nece ē eligere meliorē: vñ simplr: vñ i ppatōe ad bonū cōe. Jtē bō i iudicio d3 paupi subuenire: p3 illud Eccl. 4. i iudicādo esto pupillis misericors: hoc tñ itellige qñtum pōt fieri sine lesione iustitie. Alioqñ h3 locus illud qd dñ Exo. 24. Paupis quoq3 nō misereberis i iudicio.

Accepto tas. ab accipio pis. deriuat' accept'. ta. tū. nomē. i. carus: placit' acceptabilis: r ide accepto tas. vñ actiuū. i. appciari vel facere acceptū. Jtē accepto tas. pōt eē vñ bñ frequē. de accipio pis. acceptu. u. i o. fit accepto tas. i. frequēter accipere. Inuenit' ēt accepto abltūs d' accept' aduerbialr posit': vñ nō d3 accētuari i fine Ro. 4. Cui des accepto fert iustitiā sine opib'.

Accersio sis. stui. dñiat' ab accerso sis. Actiuū. x. Accersi symonem quendam qui cognominatur petrus. De hoc require infra in accio cis.

Accerso sis. require in accio cis.

Accido dis. di. caret sup. r pōit ex ad r cado dis. mutata d. in c. r cor. ci. r ē accidere idez qd euenire: vñ accēs tis. p eo qd ē suba. Et scias q' accidit malū: euenit casu: obtingit sorte: p'igit scō. pōt ēt pponi accido dis. ex ad. r cedo dis. r tē pdu. ci. r ē accidere valde: vñ iuxta cedere.

Accio cis. ex ad. r cieo cis. pponit. Vide i accio cis.

Accingo gis. cinyi. xi. i ctū. accictū: ex ad r cingo gis. mutato d. i. c. r ē accigere valde cigere: ppare: adoznare. Et nota q' accigimur bellaturi: p'cigimur ituri: succigimur mstraturi. vñ vsus. Ad pugna cict': p'e p'git: subq3 mīstrat.

Accino nis. ni. centū. ex ad. r cano nis. mutato d. i. c. r a. i. r ē accinere iuxta vñ itez: vñ p'corditer canere: r cor. ci.

Accio cis. cieo. vñ cio. pōit cū ad. r dñ accio cis. ciui. ciui. i. appellare: aduocare. S3 atiq' i tali p'pōne solebāt mutare d. p'pōnis i r. dicētes aruolare: aruenit': arcire: s3 nō dicim' aduolare: aduenire: accire: mutātes i p'pōne d. i. c. sequēte c. Sic g' dñ accio cis. p3 modernos: arcio cis. p' atiquos. r i eodē sensu. r ab vtroq3 istoz d'scēdit vñ d'fideratiuū i so. vt ab arcio atiquo d'beret dici arcesso sis. s3 q' arcesso sis. d'scēdit ab arceo ces. iō cā d'rie mutatiō ē p'mū s. i. r. i eo q' d'scēdit ab arcio atiquo: r dñ arcesso sis. Jtē ab accio moderno d'scēdit accessio sis. s3 q' ab accedo dis. cessi. silr d'scēdit accessio sis. iō cā d'rie i eo q' venit ab accio mutatiō ē p'mū s. i. r. r dñ accerso sis. Inuenit' g' arcesso ab arcio: arcesso ab arceo: accerso ab accio: accessio ab accedo. Inuenit' adhuc aliud vñ d'fideratiuū ab accerso d'scēdēs: r ē q' rte p'ugatois: r i eadē significatiōe cū eo: r h3 r. i. anpenl. syl. s. accerso sis. Unde in Act. aploz. c. io. Uade r accersi symonē quendā: r vide q' p'dcā d'fideratiua sūt tertie p'ugatois: r hñt p'terita r sup. ad modū q' rte. ita dñ Dug. p'rif. ēt i p' maio. dñ. Antigissimi frequē ar. p ad. ponebāt: vñ oñdñ recte dici ab arceo vbo qd nō accio dicim' qd est ex ad. r cio. p'positū.

Accipio pis. Lapiro pis. pponit cū ad. r mutato d. i. c. r a. i. dñ accipio pis. epi. ptū. p geminū c. r iueit' accipio pis. in plūb' significatiōib'. Nā accipere. i. recipe: r accipe. i. attdire: r accipe. i. pascere. Unde Virgi. Illos porticib' r' accipiebat i aplis. i. pascebat. Jtē accipe. i. rape. Unde Paul. z. ad Cor. Sustinetis si q'svos i seruitutē redigit: sigs accipit: vnde h' accipiter tris. auis. q' accipit. i. rapit. Et nota dñiaz. Accipim' ab alio: sumim' ipi. Jtē sumim' p nos: accipim' a nolēte: tollim' a volēte: eripim' vi. auferim' qd dedim'. Jtē auferim' iuiri: r q' qd dedimus adimim' vi. assumimus vsu.

Accipiter. accipio pis. idē qd rape i vna significatiōe. vñ h' accipiter tris. p qdā aue. s. p3 quosdā sparuiro vñ falcōe vñ asture. q' accipit. i. rapit p3 Dug. Pap. vō dñ accipiter auis i vngulis armata ab accipiēdo d'cā: q' sibi capiat: r ab alyz rapiat. iō vocat' accipiter. i. raptor: r scribit' p duo c. r cor. pi. vbiq3. Quid' de arte. Odim' accipitres: q' sp' viuit i armis. Et vt dñ Ambro. i herame. 6. gn to die accipitres ferūt dirā i eo aduersus p'pos fer' h'fe iclementiā. Nā vbi eos aduerterit tentare volat' p'mordia: e nidis eyciūt suis: p'tinuoq3 elimināt: r si morant' ppulsant p'enis atq3 p'cipitāt: vberāt alis: cogūt audere q' trepidāt nec eis postea deferūt mun' alimonie. Quid mirū cū si rape assueti nutrire fastidiūt. cōsiderem' ad h' eos eē generatos: vt ēt aues ad cauēdū formido exerceat: nec p'f' sim cura relaxēt: s3 picla a p'donib' declināda p'piciāt. Deide cū his nā qdā p'dicādī mun' ioleuerit: magis a tenera etate pullos suos istituere vidēt ad p'dā: q' pass' abdicare p'pēdys. Cauēt ne i tenera etate piguescāt ne soluant' delitys: ne marcescāt ocio: ne discāt cibū magis expectare q' q'rere: ne nature sue deponāt vigoz: ēt' r' m' tūt studia nutriēdi: vt i vsus rapiēdi audere p'pellāt.

Acclio as. au. atū. pōit ex ad. r clino nas. r mutat d. i. c. r ē accliare ad se: vñ ad aliō flectere: vñ h' r h' acclinis: r b' ne. r acclin'. na. nū. i eodē sēsu. r pdu. cli. vñ i auroza dñ. debebāt bacul' acclinia corpa viri. i. flexa siue icurruata. r ab acclio as. dñiat' h' accliatoriū ry. loc' i q' accliari r regescere possum': vñ sup qd accliat' vt c'citra vñ pliniar

Accola le. cōis ge. dñ ab accolo lis. r sunt accole aduētū

sed permanētes sicut aduene. et cor.co. Et dicitur Pap. Ac-
colo signat mltā. Dicitur n. accola finitū: vicinū ppinquū ci-
uis alienū affinis cultor loci in quo nō ē natū cultor alienū.
Quidā vō dicit. Accola nō ppriā ppriā collit icola terrā.
Accolo lis. lni. cultū ex ad. et colo mutato d. i. c. et accollere
assidue vel valde colere: habitare: arare.
Accōmodo das. dau. dare. ex ad et cōmodo das. pponit: et
mutatur d. in c. et est accōmodare: ad cōmodū et similem
vsus dare prestare vel aptare apte collocare: et cor. mo. et
scribitur per geminum m.
Accubo bas. bani. batū. et accūbo bis. bui. bitū. et ē accuba-
re toto corpe accūbere cubito: et ppe i comestioe. ide ac-
cubās tis. Nūe. et 4. Accubans dormiuit vt leo. Et com-
ponitur accubo ex ad. et cubo bas. d. mutata in c. et cor.
cu. Vide de hoc in cumbo bis.
Accuratis ta. tū. in accuro ras. vide.
Accuro ras. rai. ratū. ex ad. et curo ras. d. mutato i. c. pōit
et ē accurare diligēter et curialr curare: vñ accuratū ta. tū.
diligēter pcurat: vñ accurate aduerb. vt Iste accipit il-
lū accurate. i. diligēter studiose curialr. Et nota qd accu-
ratū s3 qd ē nomē dī tā p eo qd pcurat: q3 p eo qd pcurat.
Et ē vñ actiuū curo ras. et pdu. hāc syllabā cu.
Accurso fas. vñ frequē. i. frequēter accurrere: et forma ab
cursu sup. de accuro u. mutata in o.
Accuso fas. faui. Luso fas. nō ē i vsu: s3 pōit vt accuso fas.
i. iculpare: vñ bis ferire. Qui. n. aliquē accusat frequēter
cudit vt ad malā famā trahat: vñ frequēter conat vt ille
ad custōes ducaat. et ide accusatū ta. tū. et ab accusati addi-
ta o. fit accusatio. Itē scias qd icuso idē ē qd accuso. Dicit
tū i bō qd accusare ē i crimie: vñ scō. icusare vñ bis. Itē icu-
sam maiores nobis. Qd at dī accusare vñ icusare: qd ad-
causare: vñ icausare. i. ad. vel i cās trahere: quā qd appel-
lat: rthymo. ē: nō pō. et pdu. cu.
Aceo acēs nō ē i vsu: et deriuat ab acuo is: et ē acere acetū
fieri. et vinū acer. i. acetū fit: et cor. a.
Acephali. ab a. qd est sine et cephas dicti sūt acephali qdaz
beretici: vñ acephalite qd sine capite. qz actor eoz nō in-
ueniat: et qd cūqz icerte snie isistit acephalus dī. Itē oēs
beretici et oēs mali pnt dici acephali. i. sine capite xpo
yhu: qd ē caput nř. cui nos mēbra sum. Itē caplz vñ col-
legiū carēs capite vñ rectore pōt dici acephali. vñ de in-
stitutionib⁹ nostris dī qd caplm habeat magistrum no-
uum vel antiquū ne acephalum iudicet. i. sine capite. et
declinatur acephalus. la. lum.
Acer. ab acuo is. dī h acer h acris et h acre i duab⁹ signifi-
cationsib⁹. i. fortis vñ amar. Acer ē i vna q3 forma dī ve-
get⁹ munit⁹. i. fortis et crudelis: asper: aiosus. et ppat acer
acrior accerrimus. vñ acriter acri. cerrime. et h acritas
tis. i. fortitudo vñ amaritudo. et h acritudo nis. et h acre
do dinis. p eodē. i. amaritudo. et ppe dī d pomis et d silv
b⁹ reb⁹. Itē ab acer acris acre: dī h acer ceris. p qdā ar-
bore. acer adiectiuū pōit: vt qdacer: pacer: abo p valde
acer. Et scias qd acer adiectiuū pdu. p. s3 acer substāti-
uū eā cor. vñ vsus. Dī arbor acer. vir fortis et iprob⁹ acer.
Acerat⁹ ta. tum. deriuat ab acer acris: et dicitur acera-
tus sordidus instar acris.
Acerb⁹ ba. buz. imaturus. et deriuat ab acer acris acre. Et
ppat acerbior bissim⁹: vñ h acerbitas tis: et acerbo bas.
qd nō est i vsu: s3 pponit: vt ex verbo acer. i. vnas acer
bas colligere. et cor. acerb⁹ pma licz deriuat ab acer pdu
cete pmas. Unde Dora. in pmo epi. Occupabat obscuri
speciem taciturnus acerb⁹.
Acerm⁹ na. nū. i. de acere: ab acer ris. deriuat.
Acero ras. non est i vsu: s3 pponit: vt exacero ras. i. acere
purgare: et deriuat ab acero acerat⁹. ta. tuz. et ab exacero
ras. exacerat⁹. ta. tum. et cor. ce.

Aceronicus qui nulli communicat.
Acerra re. fe. ge. i. vas i quo repōit thus. et deriuat ab acer-
ris. p arboze: eo qd de acere fieri soleat.
Aceruo uas. in aceruus vide.
Aceru⁹ ui. maf. ge. i. cumulus ide aceruulus li. dimi. et acer-
uosus sa. suz. et aceruuo uas. vñ actiuū. i. cumulare. et ide
vñ balia et aceruati aduerb. i. cumulatū et glomeratū. Et cō-
pōit coaceruo uas. exaceruo as. et dī aceru⁹ ab acer adie-
ctiuo. Dicitur i epi. Nō dom⁹ et fūd⁹ n eris aceru⁹ et auri.
Acesco scis. i. icipe acere siue acetuz fieri: et ē icho. de aceo-
ces. et pponit cū ex. et dī exacesco scis. et cor. a. Dora. in p
epi. Syncerū nisi vas. qd id fundis acescit.
Acetabulū li. dī ab acetū ti. et dī acetabulū vas aceto ple-
nū vñ ad recipiēdū acetū paratū: qd et h acetoriū dī. et dī
acetabulū qd acetiferū: qz ferat acetū: et appēdit duode-
cim dragmas. i. qrtā partē emine.
Acetū. ab aceo cea. dī h acetū ti. penul. cor. et dī acetū qd
acutū vñ qd aqtū. Unū. n. aq mixtū cito i hūc sapore re-
digū. vñ dī accidū qd agdū: vñ acerulū li. dimi. et cor. p
mā acetū. Aurora. Debreē gētis mētē signat aceti.
Achademia mie. penul. cor. villa i q Plato studuit: vñ de
achademic⁹ ca. cū. i. platonice: vel et philosophice.
Achadeon velū maximū et i media nauī pstitutū.
Achaia ie. puicia grece triū ē syl. s3 neitate metri aliqñ i
ueniat qtuor syl. apud poetas: et est ibi i. duplex psonas.
Et scias qd y. greca semp ē vocalis.
Achates tis. gen⁹ ē lapidis quē siqs portauerit erit gōstus
sic fuit Eneas q eū portabat i vagia. vñ et dicit⁹ ē achates
fuisse armiger et comes enee vñ aliū de dī fuisse comes il-
li. Achos. n. grece cura dī latie. ide achates dī fuisse co-
mes enee. qz cura et sollicitudo sp cōitāt reges et magna-
tes. ita dicit Dug. et pdu. penl. In doctri. Que fiūt i tes so-
Achei q et achiui dicti sūt ab acheio (ciabis sic achates.
filio iouis: a quo dī achaiā: et pdu. penul.
Acheldemac iterptat ager sanguis. Achel. i. ager. emac. i.
sanguis: vñ i Acti. c. i. dī. Ita vt appellaret ager ille lin-
gua eoz acheldemac. i. ager sanguis: et accētua i fine.
Acheron. ab a. qd ē sine. et chere qd ē salue vel gaude ppo-
nit. h acheron ris. palus ifernalis. qz nulla salus nulluz
gaudiū i iferno ē: s3 ppetu⁹ horroz et dolor inhabitat fm
Dug. vel fm Pap. dī acherōta: qd pponit ab a qd ē sine
et cherōta qd ē gaudiū. Dūc seqt Grece. dicēs. Quod si
ne letitia nomē trahit hec acherōta.
Achila le. fe. ge. penul. cor. qdā loc⁹ ē de quo h li. Regum
p capi. z6. Ecce dauid abscondit⁹ est i colle achile.
Achilles ab a. qd ē sine et chile qd ē labiū: et pōit h achil-
les lis. qz grossa habuit labia. et h achille⁹ lei. p eodez: et ē
diphthog⁹ eu i ntō: et ita ntūs ē trissyllab⁹. gtūs vō tetrasy-
lab⁹. qz ei i gtō ibi diphthog⁹ nō ē. et achille⁹ lea. leū. penul.
pdu. possessiuū. et ide ē achille⁹ penul. pdu. ppo eu muta-
to i e. dicim⁹ achilles. a quo mutato ntō dī i vtō achille
vel achilles. Et silr ptingit i bis noib⁹ vlyxes: aiatēs et si-
milib⁹ et dī istoz sepe ponunt p gtis: vt achilli vlyxi p
achillis vlyxis: et ex eo qd iuenit achille vlyxe i vtō: vo-
luerūt qdā dēcinare h achillus li. vlyx⁹ xi. qd sine dubio
falsuz ē: vt dicit Dug. et cor. pma achilles. vñ de Qui. d ar-
te: Dextora donauit pamo pce mor⁹ achilles.
Achille⁹ penul. pdu. i achiles exponit.
Achiui vñ achei dī qdā greci ab acheo filio iouis: et pdu
cit penl. Unū boza. i p epi. Quicqd delyrāt reges plectūt
achiui. Delyrāt itellige. i. delyrādo cōmittūt.
Acholithi grece ceterofary dī latie a dportadis cereis qñ
legēdū ē euāgelīū vñ sacrificiū offerēdū: nō ad fugādas
tenebras cū sol tē rutiler: s3 ad signū letitie dīfandū: vt
i b tipo luis corpal illa lux oñdat: d quo seuāgelio legif.
Erat lux ver a que illuminat omnem hominem veniens
b z

tem in hunc mundum. Uide in ordo.
Accidia. accis grece cura latine: ide bec accidia. i. tristitia. molestia: anxietas vlt' tediū: vñ h' accidiola le. dimi. r. ac- cidiosus sa. suz. i. molest' tristis anxius. r. accidior aris. i. tristari: anxari vel h're tediū: vlt' idignari.
Acid' ab acetū d' acid' da. dū. penl. cor. i. amarū vt acetū d' acidū quasi aquidū. r. parat' acidior sim': vñ h' aci- ditas tatis. i. amaritudo. Dicūtur. n. dentes acidi. i. stupe facti. Eccl. i. 4. Nō acide feras.
Aciecula le. dimi. parua acies. r. cor. cu.
Acies ei. fe. g. d' ab actio is. r. significat tria. Nā acies ē fer- ri sūmitas. Itē acies oclor' acumē. Itē acies exercit' eo q' armat' erat ad bellū acutis armis: vñ vsus. Est acies oculi ferri belliq; caterua.
Acinatis ab acuo is. d' h' acinatis ligua medoz gladi' mi- litaris valde acut': r. acinatis d' illa mā ferri. f. acinatiū
Acinariū. ab acin' d' hoc acinariū ry. gros. (cor. penl. se vlt' cortices yuaz q' post exp'ionē pyciunt'.
Acin' ni. mas. ge. i. botr'. f. granellū illud qd ē i grano yue: r. d' ab acetū ti. qz hz saporē acetū: r. cor. penul. vñ grecis. Tu dicas acinū qd in yua cernis acutū.
Acirologia ē ipropria dictio: vt supra dixi i q'rtā pte. ca. de vitys annexis barbarismo r. soloecismo.
Acilius ab a. r. cliuis pponit' h' r. h' acilius. r. h' ne. r. acili' ua. uū. i. eodē sēsu. i. icliat' pcuru': vñ h' aciliuitas: r. pduē
Acomētarys nomē ideclina. cōis ge. q' vices re. (cli. gis agebat: cui' iudicio leges scribebant': vñ d' acōmen- tarys scriptoz gestoz t'pis. Et scias q' iuenit' cōmētari': a cui' d' o' plali vlt' abltō. f. cōmētarys p'pōit' acōmētarys Regre supra p' sile i abbatis. Reg. 4. c. is. Sobna scri- ba r. ioabe fili' asaph acōmētarys.
Acredo inis. fe. ge. amaritudo: r. ppe d' de pomis r. silib' reb'. Uide in acer. r. pdu. cre.
Acredla le. qdā modica auis q' alr d' lucinia. r. d' ab acre adiectio. d' hac dic' Li. Et matutios exercet acredla cāt'
Acrimōia nie. d' ab acer adiectiuo. r. ē acrimōia ppe auste- ritas i vltu vlt' acrimōia. i. yiuacitas: aiostitas: aspitas: for- titudo: vñ acrimoniosus sa. sū. fortis r. stās asper. r. ppat'
Acris in acer exponitur.
Acroceraunia nioz. montes fulminati: r. pponit' ab acros qd est mōs: r. ceraunia. Uide i ceraunia.
Acronic' ab a qd est sine: r. cronon qd ē tps d' acronic' ca. cū. penl. cor. q' si sine tpe: vñ i astrologia acronic' or' d' ille qñ aliq' stella p' diamet'z soli opposita orit' sole occi-
Acros grece latine d' mons. (dēte.
Acten' i. hucusq; vsq; nūc pponit' ex ac aduerbio: r. ten' r. caret aspiratōe. r. cor. penl. Quādo at sūt due ptes aspi- rat': r. acuit' te. r. de h' supra dixi i scōa pte vbi egi de ac- cētū aduerbioz in ca. de tenus.
Actio onis. fe. ge. ab ago gis d' r. est actio idē qd ductio: vlt' opatio. Itēz fm iuristas actio est iuris prosecutio in iu- dicio quod sibi debetur.
Actito tas. penul. cor. i. frequēter actare vñ fre. r. forma' ab vlti. sup. de acto tas. f. actatu a. i. i. r. u. i. o. mutatis.
Actiūcula le. fe. ge. penul. cor. dimi. parua actio.
Actiu' ab actus ta. tū. d' actiu' ua. uū. vt actiua vita q' p' s- stit in actu r. ope: r. ē vñ actiuū qd signat actū trāseūtē i rē rōnalē. Et scias q' sic vita rēplatiua p'sistit pncipali- ter in optimo contēplabili. ita vita actiua in optimo agi- bili. Uide in vita.
Acto tas. i. frequēter agere: vñ frequē. r. forma' ab vlt. sup. de ago. f. actu u. mutato in o.
Actoz tozis. i. defensor patron' causidic' aduocat' factor: r. oz. i. rix. fac: vt actrix cis. fe. ge. r. forma' actor ab vlt. sup. de ago gis. f. ab actu u. mutata i oz. Et scias q' h' actor qñ ē p'pū nomē: r. grecū cor. penul. gri: vt actor tozis. sicut

hector oris. castor oris. s3 qñ ē appellatiuū r. latinū pdu- penul. gri: sic vult' p'ris. i. 6. li. vñ vsus. Actoris in spolyo vt' actoris habet. Pap. et dic. actor tozis. p'prium penl. cor. sicut huiusmodi greca.
Actuari' ria. riū. i. res q' ē i actu: d'riuat' ab act' tus. Et scias q' actualis est q' acta facit. S3 actuari' d' diuersis acti- bus p'occupat'. Itē ab actus dicit' bec actuaria ric. na- uis que velo r. remis simul agit'.
Act' ab ago. gis. d'riuat' h' act' tus. tui. i. opatio vel opus vnde h' r. h' actualis. r. h' le. i. res q' ē i actu. Inuenit' et actus acta actum mobiliter.
Acule' ab acus d' hic acule' lei: p' quodā tormēto ad sili- tudinē acus: r' p' illo quo stimulat' boues. r. nō seruat acu- leus dimi. genus sui p'imitiuū.
Acumē minis. ne. ge. i. acutio ab acuo is. r. pdu. cu.
Acuo is. ui. utū. vñ actiuū tertie iugatiōis p' facere acu- tuz: ide v'balia. Et p'ponit' ex acuo is: coacuo is. p'acuo is. Acuo simplex r. p'positū actiuū ē: r. cor. p'mā.
Acupedi' dy. mas. ge. i. velox: r. p'ponit' cū acuo r. pede qua- si acutis pedibus currens
Acupicta re. vestis acu itexta vlt' ornata vlt' picta: eadē ifri- gia inuēta est: vnde r. artifices illi' vestis frigidēs dicun- tur. r. scribitur per cta.
Acus cus. cui. fe. ge. d' ab acuo is. qz acuta ē: vlt' ab acumie qz nihil pene ē nisi acumē. d' ē h' ac' aceris purgamē- tū tritici. Uñ Grecis. Paruula pūgit ac' gallinis spargit' ac'. r. cor. ce. ac' aceris: r. desinūt abltūs r. dtūs p'ales d' acus ac' acui: in ubus vt acub'.
Acutela le. penul. pdu. fe. ge. i. acumē ab acuo is.
Acutim aduerbiū. i. acute ab acuo is: r. pdu. cu.
Acutio nis. fe. ge. i. actio vlt' passio acuedi ab acuo is d'.
Acutor tozis. hō q' acuit' ide oz i rix h' acutrix fe. ge. femia q' acuit. r. d' acutor ab acuo is. r. pdu. cu.
Acut' tus. i. acutio ab acuo is. r. et adiectiue declinat' acut' ta. tū. tā p'icipiū q' nomē: r. pdu. cu. Qui. epif. Quā ma- nib' clipeos: r. acute cuspidis bastā.

A ante D

Ad p'pō sequētib' his nouē lris i p'pōne mutat d. i illas. f. c. f. g. l. n. p. r. s. t. vñ vsus. Cor. fla. grans. le. nis. pir. ra. sal. ta. ad sibi mutat: tollit' ide tñ si seg' r' s'ona postis. Sic pleni' dixi supra i p'ma pte vbi egi de syllaba i cap'lo de d.
Adagonista incitator certator.
Adā ade accētua' i fine: r. itē p'rat' hō vlt' i ren': vlt' terra ru- bra: qz ex terra scā ē caro illi': r. d' ab adamayt d' i gen. 3. Scm ē oē tps qd vixit adā nōgēti trigēta āni: r. mortu' ē. Et vt d' Sap. io. Dūc dñs eduxit a d'lecto suo. An adā potuerit peccare venialiter i p' statu habes i veniale. U- de i liber ra. rū. Itē i vir. Itē i mōstro stras.
Adama bebraice latine dom' vel terra.
Adamas ātis. mas. ge. lapis icessibil' ferro vel alia mā nisi bircio sanguie recēti aspergat': nec ynq; calefcit: vñ r. gre- ca itē p'ratōe nomē idomita vis accepit: q' si sine doma- tiōe: r. caret adamas n. i recto: r. cor. a. s3 i obliq; retiet n. sic gigas gātis. elephas phātis. Uide i corripio i fine.
Adar. i. mēsis marty: r. acuit' i fine.
Adaugmatis. ge. neu. i. augmētū ab augeo ges. d'riuat'.
Adbreuio as. ex ad. r. breuio as. p'ponit'.
Addico cis. ex ad. r. dico cis. pdu. penul. vnde addict' ta. tū. regre in dico dicit'.
Addict' tra. ctū. d'putat'. r. script'. ascript'. destiat'. Doza. Nulli' addict' intrat in vba magri: r. scribit' p' ct. r. d'ri- uat' ab addico cis: s3 addit' ab addo dis sine c. scribit'.
Adisco scis. disci. scitū. i. valde disco ex ad. r. disco scis. p'p- nit': r. cor. penul. p'teriti r. supini.
Addit' ta. tū. penl. cor. i. adiuct' appositus ab addo dis. tū. d'fcēdit macha. i. ca. 3. Et additi sūt ad eos exercitus.

Ade
de
pr
Ade
Ade
qu
vo
Ade
pi
p
ve
est
Ade
Ade
Ec
Adb
de
Adic
iec
na
lite
ni
Adig
r
Adu
a. i
oz
Adin
mi
Adip
d
Adip
ap
Adi
gr
cre
riū
Adi
sup
Adi
ab
Adi
ua
tu
ad
Adn
ad
ar
lia
Adn
D
Adn
m
m
ar
Adn
vi
tū
ac
et
Ad
re
fu
li
U

Adedo dis. dit. v'l adedo des. adest. i. iuxta vel valde corro dere: vel edere: et ponitur ab ad. et edo dis: vel edo est. et produ. e. adedo dis.

Adempta. tu. i. sublat. ab adimo mis. emi. emptu. Adeo aduer. penl. cor. Un' Grecis. dic adeo tm dicas adeo quoq; certe. Affirmatiue quoq; dicas et q̄titatiue. Pap. vo dic. Adeo valde iratu p̄te rea certe.

Adeps dipis. maf. ge. i. piguedo ponit ex ad et epulum. qz piguedo epulis solet addi. et cor. i. an p. Et scias qz adeps ppe est pinguedo iterioz. Pinguedo. n. sup carne aruia vel lardus dr. Que vo carni est annexa p̄prie pinguedo est. que autem in intestinis adeps.

Adeptic' ca. cu. penul. cor. qd facile acqrit. Adept' ta. tu. i. assuet' acqrit' ab adipiscor sceris. adept' suz Eccl. 4.6. Qua gloriā adept' e' i tolledo man' suas.

Adhibeo bes. bui. bitu. ex ad. et habeo bes. et adhibere ad dere: adiungere: apponere: dare.

Adiectiu' ua. uu. qd adycit' et deriuat' ab adycio cis. vñ ad iectiuua noia dñr q̄ adyciut' substatiuis: et hinc adiectiuo uas. i. adiectiuu facere v'l adiectie p̄ere. Et scias: qz na' liter noia adiectia i nullo casu dñficiut. et pan' d' b' tñ ple ni' supra dixi i tertia pte i tractatu de sp̄b' noium.

Adigo gis. penul. cor. adegi adactu. i. ad alia pte reducere. et ponit ex ad et ago gis a. mutata in i.

Adycio cis. ieci. iectiu. i. adiungere: ex ad et iacio cis. mutata a. i. i. et sic scribit' p geminu i. Quidi' i. 3. li. de arte. Adycit ornatus proxima queq; dies.

Adimo mis. emi. emptum. adimere. i. auferre. ex ad et emo mis. mutata e. in i. cor.

Adipat' ab adeps deriuat' adipat' ta. tu. penl. pdu. i. adipe dit' et ipignat'. et h' adipatu ti. qdlibet eduliu adipe ipi.

Adipiculus li. dimi. penul. cor. i. pu' adeps. (guatu. Adipiscor sceris. eptus suz. pisci. idest. acquirere: et ex ad. et apiscor: ponit mutata a. in i.

Adit' t'. tui. et h' aditu ti. penl. cor. et dñt. Na' adit' e' itroit' gradatio v'l oportunitas v'l aggressio. S; aditu e' loc' se cret' iuxta altare: vñ dabat' respōsa: et dr ab adeudo p̄ riu. qz minie licebat alicui adire locu illu nisi sumo poti

Adiuctu v'l adiuctio e' qda color rhexozic': d' quo (fici. supra dixi i q̄rta pte. i ca. de colorib' rhexozicis.

Adiuto tas. penul. pdu. frequenter iuuare: vbu fre. et forma' ab adiuto vltimo sup. de adiuto uas. u. mutata i o.

Adiuuo uas. iuuu. iuuu. iuuare. i. auxiliu dare: ex ad. et iuuu uas: vñ h' adiutoziū ry. et hoc adiuuametu ti. et h' adiut' tus. tui. et adiuto tas. frequen. Adiuuo p̄pōit' cu co. et fit co adiuuu uas. penl. cor. et scias qz iueit' apd atiqs adiuuau

Adminiculor. miniculu v'l miniculor ponit cu (atus. ad. et dr. h' adminiculu li. i. auxiliu. et adminiculor laris. i. auxiliare administrare. vñ adminiculatozi' ria. riu. auxi liatozius. et cor. cu. adminiculor.

Administratozi' ria. riu. q administrat: ab administro as. Debre. i. Des sut administratozi sp̄s.

Admiroz raris. rat' suz. ex ad et miroz: et e' admirari valde mirari vel cupere. Et nota qz admiramur vtutes: mira mur opa. Inuenit' et ammiroz p duo m. s; tuc ponit ex am. p̄pōne: et miroz: et pdu. mi.

Admissari' ria. riu. i. apt' ad admittenduz: ab admitto tis. vñ fortes et bonos equos admissarios vocam'. qz admit tui ad coitu iter arma. Itē emissari' p eode iuenitur admissum: p̄ctm̄ itermisum: ex admitto tis. et adiectiue etiā declinat' admissus. sa. sum.

Admitto tis. misi. missum. ex ad et mitto tis: et est admitte re peccare: vñ h' admissum. i. p̄ctm̄: et admittere. i. accipe sumere: et admittere. i. ex laxat'. et cu qda velocitate et agi litate equu vttere v'l ducere: vñ admissus sa. suz. i. velox. Un' Qui. Nil nocet admissio subdere calcar equo. Inue

nif et amitto ex am et mitto: et scribit' tuc p duo m.

Admodu. i. valde aduerbiu penl. cor. P̄ris. i. plogo mino' Qua ne'cariā admodu ad auctoz expōne oiu diligētif sime debem' igrere. Et nota qz p̄pō cuz casuali loco ad uerby reperitur: vt admodum amodo.

Admoneo nes. ui. nitu. vbu actiuu: ex ad et moneo: et corri pit mo. Que sit dñia iter mōeo et admōeo: regre i mōeo.

Adoleo les. leui v'l lui. ltu. v'l olitu. ex ad et oleo les. et e' ado lere: cremare: p̄burere: icedere. Itē adolere. i. crescere. et ide adolesco scis. ichoa. et cor. o. Uide i oleo oles.

Adolescēs tis. nomē cois ge. deriuat' ab adolesco scis. vbo i choa. ab adoleo les. et p̄pā adolescētioz tissim': vñ ado lescēter ti'. tissime. aduer. et h' adolescētia tie. et adolescētulus la. lu. et h' adolescētulus li. dimi. et h' adolescētla le. et e' adolescētia a gndecio āno: vsq; ad vigesimū octauuz et dr adolescētia q̄si ad gignēdu apta et adlra. vide i etas.

Adonai nomē dei hebreu iteptat' dñs: et accētua' in fine. Et fm Dug. dr ab adon qd e' suauitas.

Adonis ab adon qd e' suauitas. dr h' adonis onis. v'l nidis. amasi' veneris: et e' maf. ge. et pdu. o. Qui. Metamor. io. Abstinet et sumo celo p̄fer' adonis. S; adonidis cor. ni. et f; Dug. fac' gñm adōis v'l adōidis. Pap. at dic. Adonis qñ grecu adōidos fac': qñ latinu adonidis. Adonis ama si' fuit veneris: que gētiles āniuersario solebat plāgere: sic ipa plāxit. De quo p̄p̄ha ysraelitas increpat Ecceh. 8.

Mulieres plāgētes adonidē. P̄ris. i. 6. dic. In is. desine tia greca si i gto greco p̄sonatē habuerit añ os. o. i. i. puer tūt et faciūt gñm latinu: vt eupolis eupolidis: adōis ado nidis: do: is dozidis: eucaris eucaridis vel eucaridos.

Adoptio onis. fe. ge. et dr h' adoptatio: et per syncopam ado ptio. Uide in adopto.

Adopto tas. tau. tare. i. desiderare v'l nutrire v'l eligere et accipe loco filij: vñ h' adoptatio nis. et p syncopā h' ado ptio nis. dñderiu v'l affiliatio i filiu acceptio: vñ adopti u' ua. uu. loco filij accept'. Et nota qz adoptio e' extranee p̄sone i filiu v'l nepotē v'l deiceps assumptio legitia. Itē scias qz xps nullo' dicēd' e' fili' dei adoptiue. qz ei p̄petit ex nā sua f; quā eēntialr a p̄re nascit'. D; n. ius i heredi tate p̄ma. qz oia q̄ h; p̄ sua sūt: vt dr Jo. 16. vñ h' ius nō acqrit' ei p grāz adueniētē: vt dici possit adoptiu'.

Adoz. ab adozo ras. deriuat' hoc adoz idecli. s. qdā genus ānone v'l frumēti vñ fiebat panis imolatiti' que g imo labat deū adorabat: vñ adoze' rea. eū. et adoz' ria. riu. et h' adozia glia v'l bona fama. et h' adozea rec. dea frumē ti: v'l qda vestis triūphalis. Quare at adoz sit indecli. su pra dixi i tertia pte: i tractatu vboz. pap. post pncipiū.

Adordioz ris. valde v'l iuxta ordiri: ide adozsus p̄cipiū et ponit ex ad. et ordioz. f; Dug. Pap. vero dic. Adordioz adozsus facit. i. alloqui vel icipere.

Adoze' rea. reū. i. adoz exponit supra. Adozioz reris. vel riris. adoz' i. valde vel iuxta oziri: vel i uadere: aggredi ex ad et ozioz fm Dug. Pap. vo dic. Ado rioz cōmune fuit antig' vñ adoztus est. i. nouiter vel su bito natus. Inuenitur et adozio.

Adozius ria. rium. in adoz est. Adozsus sa. suz. i. icēpt' vel allocut' p̄cipiuz de adordioz Adoz' ta. tu. p̄cipiū de adozioz. vide i adozioz.

Ad p̄is penul. pdu. iuenit' p in p̄nti. et sunt due partes po site pro vna: sicut dicit Dug.

Adgesco scis. Quieo ges ponit cu ad. et dr adgeo es. eui. etū. i. assentire: vñ adgesco scis. qd fm Dug. opinionē est ichoa. P̄ris. videt' dñu dicere.

Adgn. i. potius fm Papiam.

Adgro ris. siui. sitū. ex ad. et qro ris. et mutat' ae diphthog' i i. lōgā. Et e' adgrere ad se q̄rere lucrari.

Adriastia stic. i. soz. Uide i adria drie

Adria adriavel adros grece petra latine: ide h' adria drie. mare quoddam eo q' sit magis petrosus: q' alia maria: vñ Quidi' tristiū. Serpētē medys adria vidit aquis: vñ de adriaticis ca. cū. i. petrosus: 7 hec adriastia stie. i. soz quia semper alicui videtur dura.

Adscio scis. p. d. 7 sine d. ascio ē dī. vide in scio.

Aduena ne. cōis ge. penul. cor. q' aliūde venit alienigena. 7 dī ab aduenio. Itē ab aduenio dī aduēticius cia. ciuz. 7 aduētus tus. tui. Que autē differentia sit inter iquilinus aduenā 7 icolam. require infra in iquilinus.

Aduentinus. ab aduēt' dicit' hic aduētinus ni. quidā mōs in roma dictus sic ab aduentu auium de tiberi illuc aduenientium. 7 ibi confidentium.

Adueto tas. i. frequēter aduēire: 7 forma' ab vlti. supi. de aduenio nis. f. aduētū u. mutata in o. fit aduento tas.

Aduerbiū by. ex ad 7 vbu: 7 dī aduerbiū q' si aduerbū. i. v' bo adherēs. v' bo adiūctū: v' iuxta v' bū positū. vñ h' 7 b' aduerbialis 7 b' le. Vide i fine 3' ptis. i. ca. de abuerby.

Aduersor. ex ad. 7 vso fas. 7 ponit' aduersor aris. i. eē v' fieri aduersū: vñ aduersus sa. suz. i. dī: opposit': malus: ifelix. Et 7 paf: vñ h' aduersitas tatis. 7 aduersari' ria. riū. 7 aduersus v' aduersuz ponit' p aduerbio q' litatis v' loci vt aduersus v' aduersuz illū. Et ponit' idifferēter. 7 proprie tñ aduerbū te: aduersari'. Aduersus te imittor: 7 cōstruif aduersor cū dō: vt iste aduersat' illi. i. dīc' 7 quadit cōstruif ē q' cū actō: vt aduersamini vitia. i. respuite.

Aduersus sa. sum. in aduersor vide.

Aduerto tis. ti. aduersuz ex ad. 7 verto tis. 7 est aduertere

vertere ad aliquid: vel perpendere: intelligere.

Adulator toxis. ma. ge. q' blādif. 7 dī ab aduloz laris. 7 toz. i. trix. fit h' adulatrix cis. mulier q' adulaf: 7 pdu. la.

Adulatorculus li. penul. cor. dimi. paruus adulator.

Aduloz laris. v' bū deponi. 7 ponit' ex ad 7 aula: au diphtōgo mutata in u. lōgā. Et ē adulari assentiēdo blandiri: q' so lēt facere maxime aulici. vñ v' sus. Aula dom' regis verbum componit aduloz vel est compositum ex a. 7 dulos q' est seruus: eo q' seruorum sit adulari.

Adulter. ab aduloz aris. deriuat' h' adulter teri. vñ h' adultera re. Et q' q' ponit' adiectiue adulter ra. riū. 7 dī adulter: q' si alienū violās thoz: v' alienū vtez terēs v' adulter q' si adalter. i. ad alteri' v' xozē accedēs. 7 ē etymol. nō 7 pō. Et ide adulterin' na. nū. q' nat' ē de adulterio. 7 hoc adulteriū ry. illa praua actio. i. lesio alieni coniugy. 7 ē adulterium in nupta stupruz in virgine vel moniali: incestus in parente vel vidua. Vide in raptus.

Adultero ras. rauī. dī ab adulter: 7 est neutz. vñ adultera sco scis. inchoati. 7 adulteroz raris deponēs. i. adulteriū cōmittere. vñ adulteratoz trix. adulteratio: vel adulteratoz raris. rium. 7 ponitur etiaz quandoq' adulterare pro corrumpere ad malum vertere.

Adultus ta. tū. i. cremat' vel excretus ab adoleo les.

A ante E

Aer aeris. mas. ge. dī ab a. q' ē sine 7 cris q' est lis: q' si sine lite p' dī. qz oimoda lis v' toz 7 fulminū fit i aere. vel iō dī sine lite. qz facile 7 sine lite cedit feriēti: 7 faē actūs singularis numeri aerem vel aera: vide hoc in terra.

Aeriani heretici ab aere dicti. Di vetāt p defunctis sacrificium offerri secundum Papiam.

Aerin'. ab aer dī aerin'. na. nuz. penul. pdu. Et aerius. ria. riū. v' ruz possessiuū. dicit' etiā aerius q' q' altus.

Aeripes. aer 7 ponit' cū pes. 7 dī h' 7 b' 7 b' aeripes dī. i. ae reos pedes hīs. i. veloces. ita q' in aere videat' sustētari 7 figi: nō in terra. 7 corripit penul. tā in recto q' in obliq.

Aeri' ria. riū. in aerin' vide. Dicit' ēt aereus rea. reū: s'z vide qz aereus pōt deriuari ab ere: 7 tūc ae est diphtōg' ta: cita: vñ dicit' Pāp. Aereus. rea. reū. i. de ere existens.

Aeromātia penul. pdu. 7 posituz ab aer 7 mātia q' ē diu natio. 7 ē aeromātia diuination q' fit in aere 7 ide aeromā tius tia. tiū. 7 aeromātic' ca. cū. Quidā dicūt 7 aeriman tia p. i. i. tertia syl. Et dīc' Uarro: q' tuoz eē g'na dinationis. i. terrā: aquā: ignē: aerē. Dinc geomātia: idromātia: ae romātia: piromātia dicim'. Vide ēt de hoc i geometria

A ante F

Afatin. i. abūde largi' aduerbiū itētiū. 7 cor. fa. 7 dicit' ab afatos fm Pāp. 7 scribit' p n. 7 vñ f. 7 acuiē in sine. In uenif ēt affatim penul. acuta. 7 scribit' p m. 7 geminū f. 7 nō acuiē vltima: 7 dī ab affat' ra. tuz. lz regulari' eēt affa tuatiz: 7 tñ valet q' tū facūde: vñ in Grecif. dī. Si dicas afatin tibi significabit abūde. Si dicas affatim fecūde significabis. Est affatos pmi caput. affatusq' secundū.

Afer vñ fuit ex posteris abrae de cetura a quo africa di cta q' gētē illā denicit 7 inhabitauit: 7 dī africa q' si aprica qz fuit apta 7 exposita celo v' soli: v' dī sic q' si sine frigo re: vñ afer afric' 7 african': s'z vt dīc' Pāp. Afrū dicim' ci uē: africū v' tū a meridie flātē v' sus africā. africanū ne gociatozē. 7 scribit' p vñ f. 7 pdu. p mā vt vlt mag' Bñ. Uñ i auroza dī. Rex egypte tu': ac africa rex tu' 7 rex.

Aferesis ex a. 7 fares diuifio: v' aferesis ab auferēdo p u. subtractio lre v' syl. in pncipio dictiois. 7 ide auferesat' ta. tū. 7 aufereso fas. auferesiz facere. De auferesi pleni' supra dixi in q' rta parte in tractatu de metaplasmo.

Afereso fas. penul. cor. in auferesis vide.

Affabilis ab affoz faris. q' ē allog deriuat' h' 7 b' affabilis. 7 b' le. penul. cor. i. facilis 7 suavis ad fanduz. 7 7 paf: vñ hec affabilitas tatis. facilis suauitas loquendi: componi tur: vt inaffabilis 7 inaffabilitas.

Affatin p geminū f. 7 ponit' ex ad. 7 fatin q' ē abūdāter vñ affatin. i. valde abūdāter v' assidue. ita dīc' Dug. S'z dic vt supra dictū est in afatin: q' afatin. i. abūde deriuat' ab afatos greco q' pōt scribi p f. vel p ph. 7 cor. p mā: 7 sic p vñ f. scribitur q' est tra Dug. corripit etiā fa. vt volūt P'rif. 7 Pāp. S'z affatim scribitur per geminum f. 7 per m. in sine. 7 produ. penul. i. facunde.

Affect'. ab afficio cis. dī h' affect' ct'. ctui. i. affectio. 7 affe cto ctas. v' bū frequē. i. frequēter afficere: vel deriuat' ab affectus. Et est affectare cupere: v' poti' q' cupimus ad affectū vel volūtate nostrā dare. Nā ppe dicit' affectare q' caret affectu. 7 ab affect' affectuosus sa. sum. i. plenus affectu. Et 7 paf. vñ affectuose si'. sissime. aduer. 7 b' af fectuositas tatis. fm Dug. vō dīc' sic. Affect' participiuz lacerat' macerat'. Nomē vō q' rte declinatiōis ge. mas. volūtas animi. Itē affect' actio v' passio desiderii vo lūtas. vñ affectio desiderii dilectio maceratio. Itē affe ct'. i. finis vel itētiū. Uñ Ambro. Affect' tu' nomen opi tuo ipōit. Et ē regula g'nalr vā i bonis opib': s'z i mal' illa excipiūt q' p se mala sūt. Oia ig' boīs opa fm itētiōez 7 cām iudicātur bona v' mala. Exceptis his q' p se mala sūt. i. q' sine puaricatōe fieri nequeūt. Vide in psciētia.

Afficio cis. feci. sectuz. ex ad 7 facio cis. mutata d. in f. 7 est afficere: tormētare i formare cupere. vnde versus. Affi cit informat punit cupit: hec tria signat. vel fm Papias affici est iniurijs grauari macerari.

Affligo gis. xi. ctū. i. valde fligere ex ad. 7 fligo gis. mutata d. i f. 7 pdu. flī. Thob. Dāc afflige fauet. h' famulare ne

Affluo is. xi. ctū. v' affluxū ex ad. 7 fluo is. mutata (cat. d. i f. 7 est affluere largiter abūdare. Propheta. Diuitie si affluāt nolitecor apponere: vnde affluēs entis. parti cipium: vnde affluēter. 7 hec affluentia tie. i. abūdātia. 7 affluus flua. fluum: idest abūdans.

Affozis aduer. loci penul. cor. significat de loco 7 in loco. 7 componitur ex ad 7 fozis mutato d. in f.

Affurcillo las. laui. ex ad 7 furcillo las. mutato d. i f. 7 ē af

furcillare valde: vñ iuxta vñ aliqd suspēdere vñ cūtere.
Afaltites est locus in dee vbi nihil mergi potest quod ha-
 bet animam quasi sine flatu. i. sine vita.
Aforism^o qñsi apozism^o sermo brevis itegz sensum rei p-
 posite scribēs: sic dicit^r a poris q̄ sunt apertiones parue: z
 subtilia foramina corporis: vñ sudor emanat: z etiā afo-
 risini foramina sunt in naui vñ remi emittuntur. Item
 liber quidā in physica sic dicit^r. z scribit^r per vnū f.
Afor^ori. mas. ge. penul. cor. qdā pisciculus q̄ pp̄ exiguitatez
 bamo capi nō pōt: vñ z sic dī. qz bamo ferri non possit. z
 dicitur ab a qd̄ est sine. z foros quod est ferre.
Africa ce. penul. cor. per vnum f. vide supra in afer.
Afrodita te. ab afros qd̄ est spuma dī b^o afrodita te. i. ven^o
 Unde Martianus capella. Omnes vero illecebres cir-
 ca sensus cunctos apposuit afrodita.
Afronitū ti. i. spuma nitri: ab afros dī: z pdu. penul. Unde
 qdā. Rustic^o eniz nescit quid greco nomine dicat. Spu-
 ma vocor nitri grecis z afronitum est.
Afros grece spuma dicitur latine.

A ante G

Agab^o bi. qdā pp̄ba: de quo habet Act. zi. z cor. penul. vñ
 in auroza dī. Agab^o ecce famē pdixit in vrbe futurā.
Agamus mi. mas. ge. i. sine vxore: ab a qd̄ est sine z gomōs
 vxoz vel nuptie. z cor. ga.
Agapa pe. vel agape pes. pei. i. labor alien^o dilectio vel cha-
 ritas: vel orationum communio vel elemosyna rogata:
 vnde agapitus: idest dilectus.
Agapeta te. fe. ge. penul. pdu. ancilla dei q̄ pro xpo nubere
 noluit: vt dicit Dug. Papias. sic dicit. Agapeta vel aga-
 peres. i. lenocinator. z q̄ cū feminis illicite p̄uersatur.
Agareni penul. pdu. dicit^r sunt p̄seliti z aduene ab agar q̄
 iterptat^r cōuersa vel aduena. Sicut. n. egyptia aduena cō-
 plexui abrae causa generādi data q̄ post p̄ceptū angelo
 icrepate conuersa est ad sarā. Di ismaelite dicunt^r: z cor.
 rupto nomine dicuntur saraceni. Uide in ismael.
Agaso pp̄rie dicit^r q̄ curat iumēta qñsi agēs somarius: qñqz
 tamen agaso dicitur domesticus minister asinorum. ita
 dicit Dugo. z produ. penulti. Unde Grecismus. Est asi-
 norum pastor agaso boumqz bubulcus.
Ageverbū. i. dic. fac. icipe. Age aduerbiū hortātis. fm Pa-
 piā. Et scias qz age z agite non discernūt numerū quādo
 sunt aduerbia: sed idifferēter dicit^r agite vni z pluribus:
 z age similiter. sicut supra probaui in tertia parte. in tra-
 ctatu de numero nominis quasi in principio.
Agea agee. via in naui per quā citator ad remisges accedit:
 vnde Ennius. Multa foro ponens: ageaqz longa replet^r
 z dicitur ab ago agis. Item agea ageorum pluraliter. i.
 victime que pro rebus agendis offerebantur.
Agelaster dicitur qui nunquam ridet.
Agellarius ry. i. rusticus ab ager dictus.
Ager gri. mas. ge. dicit^r ab ago agis. z diuidit^r ager a Virgi.
 qdrifariā. est. n. ager sationalis q̄ est aptus seminibus: z
 est p̄ficiuus q̄ est aptus vitib^o z arboribus: z ager pascu^o
 qui est aptus pascuis: z est ager floridus vel florens qui
 est aptus floribus producendis. Et iccirco quia bis qua-
 tuoz modis agitur in agro dictus est ager ab ago agis. z
 apte eo qz in eo aliquid agatur.
Agerculus li. dimi. paruus ager penul. cor.
Aggarrio ris. riui. ritū. ex ad. z gario. ris. mutato d. i. g. z est
 aggarrire valde vel iuxta garrire: vñ cū garriēte garrire.
Agger ris. mas. ge. dī ab aggero ris. z ē agger cumulus ter-
 re sursum eleuate. z ēt cuiuslibet rei coaceruatio potest
 dici agger: vñ agger dicitur media strate eminentia coa-
 ceruatis lapidibus strata ab aggero. i. a coaceruatiōe la-
 pidum dicta: quam histozici viam militarem vel ferra-
 tam dicunt. Et hinc aggerosus sa. sum. idest cumulosus.

z scribitur per geminum g. z cor. penul. in obliquis.
Aggero ras. raii. dī ab agger eris. z ē aggerare: accumula-
 re: augmētare. Et p̄pōit: vt aggero ras. penl. cor. i. valde
 aggerare. z exaggerati. i. valde cumulatiz: augmētatim.
 Dicitur etiā exaggero: idest aggrauo: vt iste exaggerat
 factum illius: idest aggrauat. Uide in suo loco infra.
Aggeroris. aggesti aggestum. i. adunare. accumulare. z cō-
 ponitur ex ad z gero ris. z mutatur d. in g. z cor. ge.
Aggestus. ab agerro ris. dicit^r hic aggestus tuis. tui. i. cumu-
 lus adunatio. z ide aggestim. i. accumulatum adunatum
 z. Mach. iz. Aggestim vndiqz habens cineres.
Agge^o gei. penl. pdu. festiu^o z let^o iterptat^r. Destructū. n.
 tēplū reedificādū p̄phetat. z post luctū captiuitatis re-
 gressiōis p̄dicat letitiā: ita dīc Dugu. Dyeronym^o ēt in
 epistola ad Paulinū sic dicit ca. 7. Agge^o festiu^o z letus
 q̄ seminavit in lachrymis: vt in gaudio meteret: z d̄stru-
 ctum tēplū edificat: deūqz patre iducit loquētem.
Aggredior eris. gressus suz. ex ad. z gradior: z mutat^r d. i. g.
 z a. anpenul. in e. z est aggredi assilire: iuadere: arripere.
Agrego gas. gavi. gare. ex ad. z grego gas: vel grex gregis
 mutata d. in g. idest accumulare.
Agil. ab ago agis. deriuat^r h^o z b^o agil. z b^o le. Et p̄pat^r agilis
 agilior. agillim^o. vñ agiler agilius. agillime: z bec agili-
 tas tatis. z scribit^r agillim^o per geminum l. formatur. n.
 ab agilis remota is. z addita limus. Uide etiā in dos.
Agina ne. dicitur ab ago gis. z est agina foramen in quo se-
 trutina vertit: z agina dicit^r festinantia: vnde agino nas.
 i. festinare vel fugari negociari: z produ. gi.
Aginator tozis. i. actor vel mercator qui rez suam agiler
 agit. z dicitur ab ago agis: z produ. na.
Agiographia phie. i. sancta scriptrua: ab agios quod est san-
 ctus. z graphia quod est scriptura.
Agiograph^o. ab agiographia dī h^o z b^o agiograph^o phi. i. scā
 scribēs. z pōt d̄clari adiectie agiograph^o pha. phi. penl.
 cor. Die. i. plo. Reg. Terti^o ordo agiographiā possidet.
Agios grece latine dī scūs. z vt vlt Dug. dī ab a. qd̄ ē sine
 z ge. qd̄ est terra. ide dicit^r agios. i. sine terra. qñsi celeste:
Agito tas. a scda p̄sona de ago agis. extracta s. z addita to.
 fit agito tas. frequētatiū. i. frequēter agere. vñ vbalia. Et.
 p̄pōit: vt exagitto tas. i. cōmouere turbare. Coagito tas.
 sil^o agitare vel cumulare: cōmouere: vel repellere. Sub-
 agito tas. qd̄ z subigito tas. dī. i. subt^o agere vñ subducere
Uñ Tereti^o in tertia comedia. Dec qdem p̄tumelia est
 amicum ad te recipe. z eius amicaz subagitare. z cor. gi.
Dora. in epi. Non te semper iops agitet: vxetqz cupido.
Agmen minis. neu. ge. i. turba nomē collectiuū. z dicit^r fm
Rabanū ab ago agis. qz vbi agmē est ibi frequēs actio
 exerces. Uel fm Jsi. dī ab agēdo. i. eūdo fm qz in longi-
 tudine directum est: sicut exit a portis: alias abusue.
Agnatus ta. tum. mobiliter. z hic agnatus ti. z bec agnata
 te. substantiue: z pdu. penul. Uide in cognatus.
Agnellus agnelli. diminutiū. i. paruus agn^o. z bec agnel-
 la agnelle similiter diminutiū.
Agnes etis. z b^o agna ne: vñ grece pōt d̄clari b^o agne hui^o
 agnes. z tūc accētua^r i fine. z iterptat^r agnes casta: vñ mī
 vñ martyr: fz Pāp. z dī ab agnos grece: qd̄ ē piū latie. qz
 pia z mitis extitit vñ dī ab agnoscedo. qz viā vitatis agno
Agnomē nis. neu. ge. nomē qd̄ ipōit alicui ab enētū. (uir.
 vñ z dī agnomē qñsi ab enētū nomē vel agnomē qñsi ad
 nomē. qz post nomē p̄p̄riū d̄bz poni. vñ agnomino nas.
 i. agnomine vocare. vel agnomē iponere. z pdu. gno.
Agnominatio est qdam color rhetozic^o. de quo dixi supra
 in quarta parte vbi egi de coloribus rhetozicis.
Agnosco scis. noui. agnitum valde vel iuxta noscere. z cō-
 ponitur ex ad. z nosco. z mutatur d. in g. vel g. est ibi per
 prothesim. z tunc abycitur d.

- Agnus agni** dicitur ab agnos quod est pius. vel ab agnoscendo. quia per ceteris animalibus matrem agnoscit: ut et si in magno grege errauerit balatu recognoscit voces parentis. Pastor errat in discretione ouium: agniculus in agnitione matris nescit errare: unde agnus na. num. et agnellus li. dimi. et hec agna agne. unde hec agnella le. diminutiuum.
- Ago agis egi actum.** id est ducere vel facere in utraque significatio ne est actiuum. et proponitur cum ad. et fit adigo gis adegi adactum in aliam partem reducere. Item cum ab. ut abigo gis. id est fugare: separare. Item cum am. et fit abigo gis. b. interposita. id est dubitare. Item cum con. et fit cogo cogis coegi coactum. Item cum circum. et fit circumago gis. ubi m. debet scribi: sed non profertur. Item cum de. et fit dego gis. id est viuere. Item cum ex. et fit exigo gis. id est exactum. Item cum in. et fit inigo gis. id est in partem. Item cum p. et fit pdigo gis. id est vastare dilapidare. Et cum p. et fit pagis pegi peractum. id est perficere. Et cum re. et fit redigo gis. Et cum sub. et fit subigo gis. Et cum sat. vel satis. et dicitur satago gis. id est satis ago. id est festino percuro: omnia pago. Et cum trans. et fit transigo gis. id est ultra agere: vel litem decidere. Et nota quod ago actiuum est. et omnia composita ab eo propter ambigo et dego: et satago que sunt neutra. Item omnia composita ab ago faciunt preteritum in egi: et supinum in actum: propter dego quod caret supino: ambigo et satago non habent supinum in usu. Item scias quod ago quod proponitur si resultet dictio dissyllaba ex toto: a syllaba remouetur ut cogo: dego: pgo. Si autem dictio sit trissyllaba: a vtriusque i. cor. ut adigo: abigo: redigo: transigo: sed tamen seruatur pago et satago. et cor. penult. ago. Hora. in epist. Nam tua res agit paries cum proximo ardet. agit intelligit. id est ducit vel gubernat.
- Agolus** li. masculini generis. id est baculus pastoralis ab agendo pecora dicitur ab ago agis dicitur: et cor. go.
- Agon.** ab ago agis dicitur hic agon agonis. id est certamen: pugna. et dicitur agon quasi sine angulo. quia in loco rotundo agones fiebant. Theodolus. Excedit laudes hominum qui primos agones Instituit fieri sub vertice montis olympi. Et accentuatur agon in fine.
- Agonia** nie. id est quod agon: vel agonia. id est vigor: fiducia. uel ctima vel hostia. et acuius penult. et dicitur ab agon.
- Agonista** ste. communis generis. dicitur ab agon: et est agonista qui vel que est in agone: id est pugil: certator.
- Agonisticus** ca. cum. penult. cor. id est victoriosus vel bellicosus. et dicitur ab agon vel ab agonista. August. super psalmos. et certe inquit. Reddetis rationem quare monachos agonisticos appelletis.
- Agonitheta** penult. cor. acuta communis generis. qui vel que est in agone: id est pugil secundus Dug. Papias vero dicit. Agonitheta preli actor qui preest certantibus.
- Agonizeta** te. ab agon dicitur hic agonizeta. id est victor. unde agonizo gas. id est certare verbum neutrum. fm Dug. Papi. vero dicit agonizor gas. id est certare. et produ. ce. agonizeta.
- Agonomus** mi. masculini generis. ab ago agis: id est princeps: quasi per actionem nominatus et diuulgatus. Et ut dicit Dug. videtur esse compositum ab ago et nomen.
- Agrammatus:** id est illiteratus: ab a quod est sine: et grammaton quod est littera.
- Agrarius** ab ager dicitur agrarius. id est riuus. et hoc agrarium ry. illud quod pro agro vel de agro datur vel suscipitur in precium: unde hec agraria rie. id est lex data de agro: vel precium quod pro agro suscipitur. Eccl. 38. Cum opario agrario de omni ope tracta.
- Agredula.** ab ager dicitur hec agredula agredule parua rana que in agris inuenitur. et cor. du.
- Agrestis.** Ab ager dicitur hic et hec agrestis. et hoc agreste. Quia enim agreste dicitur quasi stans in agro ethymologia est: non compositio.
- Agricola** le. communis generis. penult. cor. id est rusticus: agrum colens. Et ut dicit Papi. fit compositio ex actio et nominatio.
- Agricolanus** ni. penult. produ. masculini generis. id est agriculator: et componitur ex ager et colonus.
- Agricolus** tois. masculini generis. ab ager et cultor componitur.
- Agrimonia** agrimonie feminini generis. herba quedam que precipue abundat in agris. et dicitur ab ager.
- Agrifagite** ideo dicuntur. quia solum ferarum carnes edant: ab agrion: quod greci vocant ferum: vel ab ager agri. et fagin quod est comedere. Di ciclopes dicuntur vel monoculi. quia vnum habere oculum in media fronte ad modum cicli dicuntur. hos india gignit. et produ. hanc syllabam gi.
- Agrion** vel agrios grece latine ferum agreste.
- Agripenus** ni. masculini generis. ab ager et pena: et secundum Isidorum agripenni sunt agri illi qui non plene sunt agri.
- Agrippa** pe. per geminum p. est quod cum labore matris edit sicut per pedes: non per caput: ab agros quod est tractus: et pes. quia in partu primo loco pedes emittit. Virgilius eneid. 8. Parte alia ventis: et dis agrippa secundis. Dicitur est etiam quidam herodes agrippa. Unde in Aurora dicitur. Tertius herodes rex est agrippa vocatus: ut dicam in herodes.
- Agros** grece latine dicitur tractus.
- Agula** le. fe. generis. penult. cor. id est lena quasi agens gulam.
- Aio** ais ait. id est dico: et est quarta coniugationis. quia facit imperatiuum in i. ut ai: in quo verbo semper i. est duplex consonans sequente vocali: unde aio aiunt duarum syllabarum sunt. Hora. in epist. Seruus habes precium lozis non vteris aio. Sed sequente consonante vocalis est ut ais ait. est autem defectiuum. quia non inuenitur totum in usu. Et scias quod ais producit is: sicut et audis Item ainus producit penultimam sicut audim. Sed inquam corripit penultimam. Est. n. inquis inquis inquit verbum defectiuum tertie coniugationis. unde versus. Tertia vult inquit: quartaque sumit ait. De hoc etiam supra dixi in tertio parte ubi egi de preteritis tertie coniugationis in principio.

A ante L

- Ala** ale per vnum l. dicitur ab alo alis: quia sub ea pullos alit auis.
- Ale** etiam dicuntur milites. quia sicut gallina alis protegit pullos: sic milites suis clipeis cooperiunt et protegunt pedites.
- Ala** etiam est pars pilosa sub brachijs: que etiam dicitur ascella quia ex eis brachia cillant. id est mouentur: unde versus. Euolat et pugnat humeris supponit ala. Et scias quod ala ale producit primam: sed alo alis eam corripit. unde versus. Quidnam pignus alio dedale concidet alis. Quidam de arte. Non auis vtiliter viscatis effugit alis. Vide in turma.
- Alabastrites** ab ala dicitur alabastrites tis. lapis candidus et interinctus varijs coloribus. unde hoc alabastrum vas vnguentarium inde factum: quod incorrupta seruat vnguenta. Luce. 7. Alabastrum vnguenti. et dicitur alabastrum vnguenti vas siue pixis de alabaastro que continet vnguentum. et corripit primam: siue a. in antepenult. Et scribitur sine b. in penult. unde in auroza dicitur. Illic vnguentum fundens franges alabastrum. Item alexander. Mar moris est species vnguenta tenens alabastrum.
- Alabastrum** stri. per r. in vltima syllaba vas quoddam vnguentarium est. Vide in alabastrites.
- Alabrum** ab ala dicitur hoc alabrum bri. id est illud in quo fila vertuntur. Unde quidam. Vertit hoc alabro quicquid net femina fuso. Et nota quod filum a colo ducitur in fustum de fuso in alabrum: hinc in girgilus. deinde in glomicelum. hinc in pannum: postea in telam.
- Alacer** cris cre. penult. cor. id est bilaris: velox argutus letus. et declinatur hic alacer hec alacris et hoc alacre secundum modernos. Inuenitur autem hic et hec alacer vel alacris in vtraque significatio nominis. et dicitur alacer quasi alager a velocitate.
- Alacrimonia** nie. fe. generis. id est alacritas: letitia: gaudium: velocitas secundum Papiam.
- Alani** dicuntur quidam populi habitantes iuxta lanum fluium sicut alemanni dicuntur habitantes iuxta lemanum fluium.

Alapa pe. i. colaphus: unde alapo pas. i. alapas dare: vbi actiuum et cor. la.
 Alapizo zas. verbu actiuu. i. alapas dare dicitur ab alapa pe.
 Alapus pi. est ille qui alapas patiendo acquirit victus.
 Alaris b' alaris fe. ge. i. turma egrat: ab ala le. dr: et pdu. la.
 Alar' ta. tu. g. hz alas: penul. pdu. ab ala ale dicitur.
 Alba be. quedam ciuitas eo qd alba scropha fuit ibi iueta: et dr ab alb' ba. bu. Itē alba be. vestis sacerdotalis linea et stricta que camisia dr et podoris: et talaris: et subucula fm pap. vñ versus. Dicitur vbi alba: vestis presbyter alba.
 Albane narū. sūt nucea q diu seruatae sunt albe ab alb' ba. bu. Itē ab alb' dr h' albania nie. regio oriētalis. inde albane dicuntur hoies illi' regionis ppter albos capillos.
 Albedo dinis. in albor alboris vide.
 Albeo bes. bui. i. albu esse vl fieri vbum neu. et dr ab albo bas et cōponit vt coalbeo bes. Inde coalbesco scis.
 Albesco scis vbu inchoa. i. incipio albere ab albeo bes. dr.
 Albices cie. i. albedo: et dicitur ab albus. et est fe. ge.
 Albico cas. penl. cor. i. parū albere. et dicitur ab albeo bes: fz Du. p. is. dicitur ab albo bas albico cas. et pōt dicitur ap partiuū: vt albico. i. appareo albere: et formatur ab albo bas. o mutata in i. core. et addita co.
 Albidus ab albeo vl alb' dr albid' da. dū. i. alb': et ppa albidus dicitur. dissim'. vñ albide di'. dissim'. et h' albiditas tatis. et albedo das. penl. cor. vbu actiuu. i. album facere.
 Albiolus li. in albus est et cor. penul.
 Albo bas: verbu actiuu. i. albu facere. et cōponit cū de. et fit dealbo bas. verbum actiuum. inde verbalia.
 Albor bozis. ab albus ba. bu. dicitur hec albedo dinis: et hic albor bozis. pro eodem: et producit bo.
 Albugo: ab albus dicitur hec albugo ginis. i. glaucitas oculo rū et albedo oculoꝝ. Et est albugo subtilis mēbrana visus impediens vl tenuis pellis et pdu. bu. vñ in Aurora dicitur. Conturbās oculos albugo figurat hebreos.
 Albula le. ab albus ba. bu. dr h' albula le. qdaz fluius pp colore aq: q mō dr tiberis a tiberio rege in eo submerso.
 Albumē nis. ge. neu. i. albedo oui ab alb' ba. bu. et pdu. bu.
 Alburnus na. nū. est albus. et dicitur ab albeo bes. vel albus. Itē hic alburnus ni. dr quidā mons eo qd albeat.
 Alb' ab albeo bes. dr alb' ba. bu. et ppa albior biffimus. et hic hec alu' ni. p vetre qst alb': et h' albo indeclinabile p li'. et pcpue vbi noia scōꝝ scribunt. Vñ h' albiolus li. di. minn. Juue. Lui' et albiolus lanā piguerat art'. et h' albū bi. iuēnī p albedine. Et dicitur pap. Albū cādidū: fz albū nā: cādidū fit studio. vñ vsus. Albū nā facit: ē res cādida
 Alce grece: latine virtus siue fortitudo. (cura.
 Alceus cei. penul. pdu. quidā poeta fortis q inuētiā scripsit. Dicitur in epla ad paulinū ca. 7. Pindarus et alceus.
 Alchimus mi. ppiū nomē cuiusdā viri cor. penul. Aurora Alchimus ex aaron descendens stirpe sacerdos.
 Alcides. alce interpretat fortitudo siue virt': a quo et idos qd est forma dicitur hic alcides. i. fortis et formosus. vl ab alceo auo. et produ. ci.
 Alcion onis. pelagi volucris dicta qsi a les ocean: qz i hyeme i stagnis oceani nidos facit: q excubāte ferē pelagus flātib' vētis p̄tinua septē dierū trāquillitate putrescere rei' fetib' educādis obsequiū ipsa rerū; nā p̄bere. Vel dr sic ab alcioe vxore ceicis: q dolore viri sui mutata est in auē illā: fz poetaz fabulas: et cor. penl. vñ Qui. epi. Alciōes sole memores ceicis amari. et cor. penl. alcioes. De hac dicitur Jsi. ethy. z. Alcion pelagi volucris dicta: qsi ales cianea: eo q i hyeme i stagnis oceani nidos facit: pullosqz educit. et vt dicit Ambro. i. exameron. Tātā grāz minuscula auis diuinit' idultā hz: vt hos qtuordecim dies nautici vel naute p̄sumpte serenitatis obseruēt quos et alcioni' das vocāt qd' nullos mor' pcellose tēpestat' horrescāt.

Alea alee qdā ludus vl instrū quo ludif: ab alea quodaz milite q in troiano bello vltro ludū inuenit. fz Du. pap. vñ dicitur. alea tabula lusoria dicta a quodā q hūc ludū inuenit: et scribit p vñ l. et pdu. primā. Thobias. Alea fortune sortes examinat aurum. vide in elemosyna.
 Aleariuz ry. ge. neu. locus vbi alee reponuntur vel vbi luditur: et dicitur ab alea alee.
 Aleator tozis mas. ge. qui perfectus est in ludo alearum: et dicitur ab alea: et produ. penul.
 Aleatoziū ry. ab alea dr h' aleatoziū ry. loc' i quo ludif cū aleis. Et ide aleatozi' ria. riū qd p̄tiet ad aleas: vl q cūz
 Aleo onis q assidue ludit cū eis: et dr ab alea. (eis ludit.
 Aleola le. penul. cor. dimi. parua alea.
 Alers tis. doctus quasi alienus ab arte per contrarium.
 Ales itis. cōis ge. p̄aue vl p̄veloci dr ab ala qz alis alta cōscēdat. Alites si aduersa nūciant in hibe dicunt: qsi in hibeant. i. p̄hibeāt et vetent. si p̄spera nūciant dicunt p̄petes: qz oēs aues volātes p̄iora petant: et cor. li. vñ in Aurora dr. Electif ad collū caput alitis: vt qsi corpus. p̄p̄aue etiam sumit in hymno quū dr. ales diei nuncius.
 Alga ab algeo ges. dr h' alga ge. h' qd p̄c mare: vl herba maria: qz frigida ē: vñ et mare dr algosū eo qd algā a se p̄ucit. vl pōt alga dici ab alligo as. qz pedes vl man' alligat.
 Algenia nie. i. dolor algid' ab algeo dr: qz facit algere. (gat.
 Algeo ges. si. sum. i. frigere verbum neutrum. vñ algesco scis. verbu inchoatiuum. et vtrūqz componit cum ex: et dicitur exalgeo ges: et inde exalgesco.
 Algidus ab algus dr algidus da. dū. penl. cor. i. frigidus: et comparat algidior dissimulus: et ab algidi gō: addita tas. fit hec algiditas tatis. i. frigiditas.
 Algor oris. mas. ge. i. frigus ab algeo ges. et produ. go.
 Algosus sa. sum. i. frigidus ab algus dicitur.
 Aligus gus. gui. mas. ge. i. frigus ab algeo ges.
 Alia lie. mas. ge. nomen fluuij per vñ l. sed quāqz cā metri interponitur aliud: et dicitur allia lie.
 Alias. ab ali' lia. li. dr alias. i. in alio tpe aduerbiū t̄pis. vl alias. i. i alio loco aduerbiū loci. vl alias. i. aliter: et tunc ē aduerbiū q̄litas. Sen. zo. Alias aut et vere soroz mea ē et accentuat in fine ad differentiā huius nois alias.
 Alibi aduer. locale et significat i loco et p̄pōit ab ali' et ibi.
 Alibum dicitur eo qd in eo liberant. i. voluunt fila vel liberantur. i. voluunt: idem qd alabrum.
 Alicubi aduer. locale. et significat in loco: et cōponit ab ali' us et vbi interposita c. cā euphonic: deberet. n. dici aliubi. Et vt dicit pap. alicubi. i. vsquam in alio loco.
 Alicui hz accentū sup hāc syllabā li. in h' dō alicui q apō metricos accipit p̄ trissyllabo. vñ accēt' deberet eē sup primā syllabā: sed respicim' in accentu modulationem p̄saicā q accipit illū dñm p̄ tetrasyllabo: et iō pōit ibi accentus super hanc syllabam li. tanqz esset antepenul.
 Alicunde aduer. loci. in aliunde vide.
 Alienigena ne. ge. cōis penul. cor. i. de alia patria natus: et componitur ab alienus et genitus.
 Alienus ab aliis dr alienus na. nū. i. extraneus. vñ alieno nas. verbum actiuu. i. alienum facere penul. produ.
 Aliet' ti. merill': ab alo alis dr: vl vt dicit pap. Aliet' silis agle vl maior: et pdu. penl. vñ i Aurora dr. Obriet exiguas aliet' corpe vires. itē Qui. metamoz. Et mō fact' auis
 Alimen minis. neu. ge. i. nutrimētū: (fuluis aliet' in alis. ab alo alis. et cor. penl. tam in ntō qz in obliquis.
 Alimētū: ab alimē vl alo alis h' alimētū ti. et h' alimonia nie p̄ eodē. s. qd h' ad alēdū. vñ plr bi alimōes nū. i. nutrimētū.
 Alimonia nie. in alimentum exponitur. (tritozes.
 Alio aduerbiū loci: ab aliis dr: et acuit in fine ad differentiā huius ablatiui alio. inuenit etiā quāqz in datiuo alio. Matth. 8. Et alio yade: et vadit.

Aliogn. i. alr aduer. q̄litateū r̄ p̄oif ab ali? r̄ qn f̄z Du. Pap. v̄o dic̄. Aliogn q̄ si min? q̄ si non: v̄l aliter si alio feceris r̄iunctio r̄onalis v̄l collectiua: ita dicit Pap. r̄ bñ. Doza. i. s. f̄monū. Q̄d mech? ferz aut ficari? aut aliogn. Aliozsum aduer. loci signat ad locū. i. versus ad aliā partē r̄ componit ab alio aduerbio r̄ versus vel ozsum. **Alipes** pedis. penl. cor. tā in ntō q̄ i obligs. i. velox q̄si hñs alas in pede r̄ est cōis ge. r̄ componit ab ala r̄ pes. **Aliptes**: ab alo alis. dicit hic aliptes tis. plagaz curator: qz eas fomentis alit. i. curat. vñ iuuenalis. Gramaticus rbe tor: geometer: pictor: aliptes. **Aliquādiu** cōponit ab aliquātū: r̄ diu f̄z Du. i. aliquātisp. **Aliquando**. alius componit cū quando r̄ fit aliquādo aduerbium r̄pis: r̄ acuit li. licet penul. sit longa. **Aliquātisp**. aliquantis ablatiu? de aliquant? cōponit cū p r̄ dicit aliquantis per. i. aliquātulū f̄m Du. Pap. v̄o dicit. Aliquātisp. i. aliquādiu: p aliquātulū r̄pis. **Aliquantulus** la. lū. dimi. de aliquātus. vide in aliquant? **Aliquātus**: alius cōponit cū quātus r̄ fit aliquant? ta. tuz vñ aliquantulus la. lū. dimi. r̄ aliquantulū aduerbium. **Aliqd**: alius cōponit cuz qz r̄ fit aliqs aliq̄ aliqd v̄l aliqd r̄ scribit p d. aliqd: cui? ablatiu? .i. aliquo ponit aduerbi aliter: r̄ significat ad locū f̄m Dug. vel f̄m antiquos aliquo est aduerbiū loci: r̄ accentuat in fine. **Aliquozsum**. aliquo aduerbiū componit cū versus vel ozsum r̄ fit aliquozsum. i. versus aliquā partem. **Aliqd** ē ois ge. ideclabile: r̄ tm̄ pl̄r declinat r̄ p̄oif ex ali **Aliquotiens** aduerbiū numeri in aliquot of. Cus r̄ quod. **Aliquot** ta. tū. cor. penl. qz quot? a quo p̄oif cor. p̄mā. vñ in Grecis. of. Si gras quot? iste venit nūerū tibi signat. Quot? .i. cū quot focys. Si quot? iste sedet a me tunc ozdo notat. i. p̄m? v̄l scōs. Et scias qz ps aliquota alicui? totū of ei? ps itegra: vñ ptes aliquote de sex sūt: vñ duo tria: r̄ ē numer? p̄fect? qz ptes ei? aliquote sūt eq̄les toti. **Alit?** ab alo alis of alit? tus. tui. i. alitio siue nutrimētū. Et alit? q̄nq; p̄oif p spū vel spiratiōe vt dicit Dug. vñ qdā. **Alitus** est flatus: alitus nutritus habet. Et sic halitus p flatu pdu. primā sicut halo halas: sed alitus. i. nutrit? corripit primam: sicut r̄ alo is. it. **Aliunde** p̄ponit ab aliis r̄ vnde r̄ q̄nq; interponit c. r̄ fit alicunde pro eodē r̄ signat aliunde r̄ alicūde de loco: vt alicunde. i. de aliqua parte. **Ali?** alia aliō nomē ad aliqd r̄ abnegatiuū: r̄ p̄t dici d̄ plib? q̄ de duob?: quū alter nō dicat nisi de duob? f̄z Du. vñ i Grecismo of. De mltis pprie p̄m? dices aliisq; S; p̄i oz ac alter dic̄ concordare duob?. Et differt ali? a ceteris. Nā alij dñr ex alio nūero s; ceteri ex eodē. Et scias qz ali? i ntō cor. penl. s; i ḡtō eā pdu. Deberet. n. ḡtūs supra re ntr̄i i vna syllaba. vñ qd̄ amisit i syllabis recupauit i epib?: sic̄ alteri? qd̄ duab? syllabis supat ntr̄i: r̄ cor. pen. r̄ sic qd̄ abūdauit i syllabis amisit i r̄pib?. vñ dic̄ P̄ris. in iz. li. Ali? ali? aly. cui? ḡtūs qz par i syllabis ē ntō pdu. sp penul. quū alteri? ecōtra: qz duab? vincit syllabis suum ntr̄i: sp cor. penul. alteri? alteri. Et in. 6. li. dic̄. Sciēdū qz in us. terminatiū ḡtūs pdu. penul. nisi licētia poetica eā corripiat excepto alter alteri?: qd̄ iō magis correptā hūit penl. qz duab? syllabis vincit ḡtūs ntr̄i qd̄ iḡt creuit syllabis h? et minuit r̄pib?. Itē vt dic̄ P̄ris. i. iz. li. Inuenit̄ alter p̄ alteri: r̄ sole p̄ soli. inuenit̄ etiā f̄z scōe declinatio nis regulā ḡtō aly alie. of alio alie: sicut̄ alter. vñ i euāge. Matth. ca. 7. Dico alio veni r̄ venit. Et scias qz aliud scribit p d. sic̄ r̄ qd̄: qz i d. ista duo inueniunt̄ neu. ge. aliō r̄ qd̄. itē dic̄ P̄ris. i. 7. li. Cui p̄ monosyllaba accipiunt̄ metri ci r̄ huic. Ois. n. ḡtūs i ius. desinēs vna syllaba vult supra suū ofm vt alteri? alteri: illi? illi. Ali? quoq; p̄ duas i. debuit eē ḡtūs cā ofi ḡ est aly: sed v̄l biat? cā v̄l qz inter

duas vocales i. vocal eē nō poterat. Dñs aut̄ loco cōfo nātis eā accipi p̄hibebat quā ipse duplicat vocalē: r̄ credo ofie cā ne ali v̄bū infinitiuū eē putaret. Itē pleriq; recusauerūt cū frequēti vsu p̄ferre: r̄ cor. p̄mā ali?. Et scias qz vt dicit P̄ris. in. 15. li. Aliter. ab eo qd̄ ē h̄ alis hu ius alis huic ali p̄ ali? ali? aly. addita ter. f̄z analogiā p̄ferē. Dic nota qz in dñis aliud in neu. ge. dicit eēntiā s; ali? in mas. respicit p̄sonā. vñ p̄ est ali? a filio s; nō aliō Nā sicut dic̄ Aug. Una ē p̄ris r̄ filij r̄ spūsc̄i eēntia: quā greci omouision vocāt: in q̄ nō est aliud p̄: aliō fili?: aliō spūsc̄i. Quāuis p̄sonaliter ali? sit p̄: alius filius: ali? spūsc̄i. Itē Aug. Arri? dixit. Aliō ē p̄ aliō fili?: recte diceret si diceret ali? est nō aliud. Qñ. n. dicit aliud: con tradicit ei a quo audit. Ego r̄ pater vnum sumus. **Allatum** est supinum de affero affers: sed ablatuz est supinum de aufero aufers. **Allec** pisciculus ad liquorem salsamentorum idoneus. **Allecto** ctas. i. frequenter allicere frequē. est de allicio. **Allego** gas. ui. p̄oif ex ad r̄ lego legas. r̄ mutat̄ d. i. l. Et i de allegās tis. ois ge. p̄icipiū r̄ pdu. penul. Sap. is. Et p̄ icēfuz de p̄cationē allegās restitit ire. r̄ ē allegat̄ remitte re v̄l affirmare: v̄l rōes ad fulcimētū sue p̄tis iducef. vñ allegat̄ iōes dñr affirmat̄es r̄ rōes ad cōfirmādū aliqd̄ **Allegoria** rie. primā h; pōne pductā. vñ qdā. Cinducte. Allegoria canit secreta: pabola celat. Tñ aliqñ subtrahitur vñ l. r̄ cor. primā. vñ p̄biolog?. Est aut̄ xps p̄sber alegorice dicit. Et scias qz sacra scriptura q̄ttuoz modis pōt exponi. i. historice: allegorice: anagogice: tropologice. Distoria docet factū. Tropologia faciēda. Allegoria credēdū. Anagogia appetēdū. vñ vsus. Lra gesta docet. qd̄ credas allegoria. Moral qd̄ agas: quo tēdas anagogia. Dec patēt in hac dictiōe hierusalē. Distorice. n. ē nomē ciuitat; cuiusdā. Tropologice ē tipus aīe fidelis. Allegorice figura ecclesie militantis. Anagogice tipū gerit ecclesie triūphātis. De allegoria etiā supra dixi i q̄r ta pte in tractatu de tropis. Pap. sic dicit. Allegoria mysteriū silitudo: vt templū dñi qd̄ fecit salomō. Juxta h̄ storiam. Juxta tropologiā: ecclesiā. iuxta allegoriā v̄l tipicū sēlū cor? dñi. iuxta anagogiā supnā p̄riā. Sicut̄ hier̄ ipfaz ciuitatez: r̄ hoies: ecclām: aīam: r̄ p̄riā celestē signi **Alleluia** of ab allelu. qd̄ ē laus. r̄ ia qd̄ ē nomē dei. C̄ficat. f̄m qz ē inuisibilis. vñ alleluia. i. laus dei f̄m Dug. Pap. v̄o sic dicit. Alleluia hebraice latine laudate dñm. itez dic̄ Pap. Ja apud hebreos nomē dñi tm̄ p̄oif: qd̄ ē nouissima syllaba sonat de alleluia. vñ p̄z qz tam Dug. qz Pap. vult qz i. sit p̄sonās in hac syllaba ia. r̄ sic alleluia ē q̄ttuoz syllabaz. Est aut̄ ideclinabile alleluia: r̄ dz acui in fine: sic̄ ofāna: qz aut̄ of al. i. altissim?: le. i. leuat̄ i cruce lu. i. lugebāt apli. ia. i. iā surrexit dñs. ethymologia qd̄az est. Nota hic qz sic̄ dicit Aug. in. 4. li. de doctrina xp̄iana. Hebraea v̄ba nō interpretata sepe inuenim? in sacris libris sic̄ amen alleluia: r̄ racha: r̄ ofanna: r̄ siqua sūt alia quoz partim pp̄ sciōz auctoritatē q̄uis interpretari possent seruata est antiq̄tas sicut sunt amen: alleluia. Partim. n. in aliā linguā trāfferri non potuisse dicunt: sicut alia q̄ posuim?. sunt. n. qdā verba ceterarū linguarū: que in vsuz alteri? lingue p̄ interpretationē trāsire nō p̄nt: r̄ h? maxie interiectionib? accidit q̄ v̄ba motū animi signāt potius q̄ snie r̄cepte vllā p̄ticulā. Nā r̄ h? duo talia eē p̄hibent. Dicūt. n. racha idignātis eē vocē: ofāna letātis. **Allenio** as. ui. ex ad r̄ leuio as. r̄ mutat̄ d. i. l. vid̄ i leuio as. **Allibeico** scis. Nota qz atiq dicebāt lubz r̄ lubesco p̄ libz r̄ libesco. vñ r̄ nos vtimur cōposito allubeo: r̄ allubesco i. obedire v̄l ofentire. Et inde h? allubescencia tie v̄l allubētia tie. i. obediētia v̄l ofensus: r̄ in eodē sensu inuenit̄ allibeo bes. vel allibet: r̄ allibesco: r̄ cor. li. sicut libet.

Attic
in l.
Allido
pdu
rene
Alligo
li. vñ
p̄bet
Alli
per
Alliū
ra nō
do.
nobi
Allod
ita v
um
Allop
r̄ ois
stint
Cer
Allon
Allop
rie. v
ab o
pass
Alloq
log
vt a
Allot
acci
cast
stru
allo
qu
Allu
sent
Allub
Allu
ci v
tra
Allu
r̄ e
Di
Allu
abl
In
Allu
ca
Allu
r̄
tia.
Allu
ic
lu
dit
p
vñ
Allu
bñ
vt
in
Aln
tr
fa
Aln

Afficio cis. afflexi affectum: ex ad et licio licis: et mutatur d. in l. vide in licio cis. et cor. li.
Allido dis. allisi. sum. i. ledere ad aliqd. ex ad et ledo dis. et pdu. li. et mutat d. i. l. et ae diphrong in. i. psal. Beatus q tenebit et allidet paruulos suos ad petram.
Alligo gas. ex ad et ligo. gas. coponit: et mutat d. in l. et cor. li. vñ Birria. Quelibet imodic^o alligat erit amor. Propheta. Qui sanat contritos corde et alligat contritiones eoz.
Allisus sa. sum. ab allido: et producit li. Osee. io. Matre super filijs allisa. i. lesa.
Alliū ly. dictū s3 Pap. eo q oleat. cui^o odorē venenata ferā nō sustinet: leo et pard^o fugiūt. vñ allia qsi olida ab olēdo. Persi^o. Sustaueris alli p ally. Nume. ii. In mentes nobis veniūt cucumeres: et pepōes porriq: et cepe et allia.
Allodiū dy. dicit hereditas quā vendere vñ donare possū ita vt mea ppria s3m Du. Grecism^o sic dicit. Dicit allodiū fundus fundum maris vnum.
Allophilius. allon. interpretat alienū: et coponit cū philos et dicit hic allophilius. i. alienigena sicut philisteus: palestinus vide in palestini: et cor. penul. vñ in Aurora dicit. Cerne q allophilius hostibus ille datur.
Allon interp: etatur alienum.
Allopatia. ab alon. alienū et pate passio dicit hec allopatia. vñ grece b^o allopatate pates allopatē. i. aliena passio q ab alio infertur s3 Dug. Pap. vñ ita dicit. Allopatia tie. passio sub alio in alium transiens.
Alloquor ris. ex ad et loquor qris mutata d. i. l. Et ē alloqui loq ad aliū. vñ ex vi. ppōnis struit cū actio rei rōnalis: vt alloquor ad te. i. loquor ad te. et cor. lo. vide in loquor.
Allotheca ce. dī ab alon. et thesis positio. i. diuersa positio accidētis vel accidentiū vt quū casus vñ psona ponit p casu vñ psona: vñ quū diuersi casus vel diuerse psonae cōstruunt itrastruere: et silia s3m Dug. Grecism^o aut dicit allotheca genus nescit numeros neq casus. De b^o et requirere supra in q̄rta pte vbi egi de allotheca s3m Prif.
Allubescencia vel allubentia tie. fe. ge. i. obedientia vel cōsensus. vide in allibesco scis.
Allubesco scis. i. obedire vel cōsentire. vide in allibesco.
Allucino nas. a luce dī lucio nas. i. suadet vñ luciare qsi luci viciare: et pōit cū ad et mutata d. i. l. et dī allucio nas. iuxta luciare: ide b^o luciatio qsi iuxta lucē appropinq̄tio: et
Alludo dis. ex ad et ludo mutato d. in l. (cor. ci. allucino. et ē alludere illudere vñ psonare pgruere concordare: vt Dic alludit ad historiā. et pducit. lu. vide in ludo dis. si.
Alluo luis. lui. tū. ex ad et luo luis mutata d. i. l. et ē alludere abluere delauare: vñ poti^o paulatī alluendo augmētare. Inuenit ēt qnq; alluere p cōsuptōe aq̄rū: vide i luo luis.
Allutes ab alluo lui. he allutes allutius et b^o allutia orū. loca cenosa. i. ceno plena vbi fluiū^o alluēdo dimittit cenū: Alluio: ab alluo luis dī hec alluio onis: (et putredinē. et b^o alluies uiei. i. alluuiū vñ aquositas: aquarū inūdanā. iob. i. 4. Alluione paulatim terra consumitur.
Alluuiū luuy. ge. neu. dī ab alluo aluis. Et ē alluuiū latēs icremētū qd fit quū fluiū^o ex vna pte addit ripe. vñ h al luit^o uy. dī ager quē paulatim fluiū^o alluēdo i agruz redit. inuenit tñ qnq; alluere p cōsuptōe aquarū et alluuiū p cōsuptōe riparū ex ags. Et b^o id qz quātum fluiū^o ex vna parte addit tñ ex alia demit et corrodit.
Allux cis. pdu. penl. sic pollux ci. vñ qdā: Allux et pollux bñ declianē i uis. et rō ē: qz bz u. nāliter lōgā añ x. i rctō vt. s. ondi in scda pte: vbi egi de accētū noiuz definetiū in x. et vt dī Grecif. Est manuū pollex s3 dicaē pedis al
Alm^o: ab alo alis. dī alm^o ma. mū. i. scūs pulcer nu (lux. triens s3m Raba. Pap. etiaz sic dicit. Alm^o ma. mū. i. sanctus pulcer excelsus ab alendo etiam deriuat.
Alnia mons est apud smirnam,

Alnus: ab alo. alis. deriuat hec aln^o nī. quedā arbor eo q amne alaē. vñ hoc alnerū ti. locus vbi crescunt alni.
Alo alis alui. altū. vñ alitū. vñ duplicia vbalia h altoz et alitoz. h^o alitrix et alitrix: et h^o alitio et altio. et h^o alt^o tus. tui. et alit^o tus. tui. idez est qd alitio. Alo coponit: vt coalo lis. qd est scde coniugationis. inuenit et coaleo. inde coalesco. scis. ichoatiū: et cor. primā alo. Sed halo las. cam pdu. vñ vsus. Nutrio curtat alo. pdu. spūs halo. itē in Aurora dī. Claudos mendicos victi pietatis alebat.
Aloe fe. ge. arbor suauissimi odoris cui^o lignū vice timia matū in altaribus adoleē: et inde hec aloes alois p quodam vnguento amarissimo inde facto vel specie.
Alopicia cie. ē fluoz capilloz circūscriptis pilis fuluis eris qlitatē bñtib^o: sic dicta a similitudine aial vulpecule quam greci alopiciā vocāt. vñ alopiciosus sa. sū. i. calu^o: et acuit penl. vñ qdā. Masculis in tibia semp manet alopicia.
Alpha p^o lra apd grecos: et deriuat ab aleph hebreca lra: et pōit p pn^o: Apoc. i. ca. Ego sum alpha et o. pncipiū et finis.
Alphabetum. alpha componitur cum beta secunda littera: et dicitur hoc alphabetum ti. i. abedarium.
Alpin^o na. nū. penl. pdu. in alpi^o exūs. et dī ab alpis pis. Alpis ab alpus: et dicit hic alpis huius alpis. sed raro inuenitur in singulari numero: et dicunt alpes quasi alta petētes. i. montes vel qsi altipedes: et nō est cōpositio. Et est tractū a lingua galloz qui alpes altos montes vocant.
Alsi alsisti. i. frigni preteritum est de algeo ges.
Alsoz ab algeo ges. alsi qd ē frigere. vñ descēdūt vbalia: s3 nō sūt in vsu hic alsoz sozis. et also onis. que ē res verbi.
Altare. altus componit cum ara: et dicitur hoc altare hui^o altaris quasi alta vel altozum ara. Et hoc altarium ry. pro eodem et hoc altar altaris. i. altare.
Altariolum li. dimi. paruū altarium vel altare: et cor. penl.
Alter ra. rū. nomē idiuiduū: et facit grūz alteri^o penl. cor. qz supat ntm duab^o syllabis. vñ qd creuit i syllabis minuit in tpib^o sicut supra pbauit in alyz. inuenit etiā apd anti quos alteri altere alteri in grō: et in dō altero altere altero: sic alio i dō. i. i. i. Sup hoc filijs vestris narrate: et filij vestri filijs suis: et filij eozuz generationi altere.
Alterco cas. caui. vñ altercoz aris. i. certare litigare: et dī ab alter: et pōit vtrūq; vt coalterco cas. et coaltercoz coal
Alteritas: ab alter alteri^o alteri addita tas. fit (tercaris. alteritas tis. i. vicissitudo.
Alternus: ab alter dicit alternus na. nū. i. vicissitudinari^o. vnde alterne et alternatim aduerbia. i. vicissitudinarie: et alterno nas. verbū actiuū. i. mutare vñ alternatim aliqd dicere vel facere et etiam pro dissociare inuenitur.
Altero ras. rai. verbū actiuū dicitur ab alter: et est alterare variare facere alterū. vnde alteratus ta. tum. i. variatus: et potest esse nomen simpliciter deriuatus ab alter.
Alteruter. alter pponit cū vter: et fit alteruter tra. truz. grō alterutri^o. i. iste: vel ille: vterq; ambo. inde alterutrū aduerbiū. i. mutuū. vñ in epla sancti iacobi dicit. Confitemini alterut^o peccata v̄ra. inuenit etiā alterutrim aduerbiū in eodez sensu. Quare aut alteruter nō declinet ex vtraq; parte: sed tñ in fine quū cōponat ex duob^o re ctis integris. Dixi supra in tertia parte in tractatu de cōposita figura nois: vbi egi de cōpositiōe integrozum.
Altrigradus da. dū. penul. cor. i. alte gradiens: vñ qui est in alto gradu: ab altus componitur et gradus vel gradioz.
Altilis ab alo. alis. dicit hic et hec altilis: et hoc le. i. res q ad hoc alitur vt pinguior fiat: et vt occidat vt porci et volucres domestici. et dicit qnq; substatiue hec altilis qnq; hoc altile. vnde i Marti. Tauri mei et altilia mea occisa sunt s3m Dug. Pap. aut dicit. Altilia volatilia saginata studio. et Prif. dicit. Altilia saginata dicim^o ab eo qd est alere: altilia quasi alitilia vocamus et cor. penl. altillis

gwa... d. 22
 w. on. a. 251
 παλη και w.
 ετς τελος -

vñ in Brecif. dñ. Omñ filuaruz: solet altitudo esse domoz.
Altiloqu q̄. quñ. penl. cor. q̄ alta loquif. ab alt⁹ ⁊ loquoz.
Altio onis. i. alitio. vide in alo.
Altisonas nantis. i. altū vel ex alto sonans: ⁊ cōponif ex al-
tus ⁊ sonans vel sono nas: ⁊ cor. fo.
Altisonus na. nū. penl. cor. i. alte sonans ⁊ cōponif ab alt⁹
⁊ sono sonas.
Altithronū ni. alt⁹ cōponif cuꝝ thronus: ⁊ fit hoc altithro
nū ni. i. sedes regia. Et inde dñ altithron⁹ ni. qui sedet in
illa sede: ⁊ cor. thio.
Altitonās. altus cōponif cū tono nas. ⁊ dicit h⁹ ⁊ hec ⁊ hoc
altitonans tis. qui a lte tonat: est. n. deus altitonans ⁊ tri-
nitas sancta: ⁊ verbū: ⁊ aer: ⁊ celū. Et substantiue pōt di-
ci hic altitonans deus.
Alto tas. deriuat ab altus ta. tū. sed nō est in vsu: ⁊ cōponif
inde ex alto tas. i. in altū extollere: ⁊ ialto tas. p eodeꝝ. a
quib⁹ verbalia sñm Dug. Pap. vñ dicit. Alto tas. nutritio:
vel altum facio subleuo.
Altrinfecus. ab alter dñ altrinfecus penl. cor. i. alter: ⁊ altri
sec⁹. i. ecōtrario vtrinꝝ. vñ Prudēt⁹ in hymno. Rñdet
ille altrinfec⁹. vñ sñm Pap. altrinfec⁹ dextra leuaq; altrū
Señ. is. dñ. Et vtrasq; ptes ꝑtra se altrinfecus posuit.
Altriplex cis. pen. cor. q̄ vñ q̄ ē aio duplex. ⁊ cōponif ab altera
⁊ plica s; Dug. vñ s; Pap. altriplex vñ duplex dolosus. ⁊
Altrix cis. fe. ge. i. altrix. vide i alo alis. (cor. tri.)
Alt⁹ ta. tū. h; tres significatōes. Alt⁹. i. subtil: vt alta scia ē
i isto. i. subtil: ⁊ alt⁹. i. pfūdus. quersim. n. i. reciproce alt⁹
pōit p pfūd⁹: ⁊ pfūd⁹ p alt⁹. ⁊ cōponif altior altissim⁹: in
de hec altitudo. Itē iuenit alt⁹ p nutrit⁹: ⁊ tūc descēdit
ab alo alis alitū vñ altū. ⁊ dicit Pap. Altū sup⁹ ⁊ inferi⁹ dñ
ad vtrūq; altū p̄tinet. altū nāq; celū dicim⁹: ⁊ altū mare.
Alucare ab alueus dñ hoc alucare ris. vñ alucariū ry. vas i
quo apes delitescunt.
Alueolus li. penul. cor. mas. ge. dimi. i. puus alue⁹. Daniel.
i4. Intriuerat panes in alueolo. vide in alueus.
Alue⁹ uei. mas. ge. dñ ab alu⁹ alui. ⁊ ē alue⁹ vter fluiuz.
vñ hic alue⁹ dñ qdā vas factū ad modū aluei fluiuz in
quo lauāf: pedes ⁊ olera: ⁊ carnes. vñ alueol⁹ li. dimi. tā
aluei fluiuz q̄ aluei vasis. Daniel. i4. Intriuerat panes
Alumē ab alo alis. dñ h⁹ alumē minis. vñ dñ (in alueolo.
a lumine. eo q̄ ceteris colorib⁹ p̄beat lumen vel alimen-
tū: ⁊ pdu. lu. Pap. dicit. Alumē a lumine dñ eo q̄ lumen
prestāt coloribus tingendis: ⁊ cor. mi. in obliquis.
Alumnatus ta. tū. i. nutritus: ⁊ dñ ab alumnus: ⁊ scribit s̄
ne p. ⁊ est m. ⁊ n. eiusdem syllabe.
Alūnus: ab alo alis dñ h⁹ alūn⁹ ni. q̄ nutrit vel q̄ nutrit. vñ
versus. Est ⁊ qui nutrit ⁊ qui nutrit alūnus.
Aluta: ab alo alis dñ h⁹ aluta te. pellis q̄ candidata dñ vul
gariter cordouane q̄ alit pedes. vñ iuuenal. Appositas
Anigre lunā subtraxit alute. ⁊ inde h⁹ alutari⁹ ry. i. pellipa
rius q̄ vñ q̄ opat pelles candidatas vel tinctas: vel q̄ eas
candidat. i. serenat vel tingit.
Aluulus li. dimi. penul. cor. i. paruus aluus.
Aluus. ab aluo aluis dñ h⁹ aluus hui⁹ alui fe. ge. q̄si albus: ⁊
est aluus q̄ cibū recipit ⁊ purgari solet. vñ ⁊ sic dñ q̄ lua-
tur. i. purget. Ex ipsa. n. sordes stercoꝝ fluunt: ⁊ differt a
ventre ⁊ ytero. vide in venter.

A ante M

Am prepositio semp in cōpositione iuenit. Sed an p n. est
cōiunctio q̄ in cōpositiōe nō iuenit sicut dixi supra in pri-
ma pte in ca. de syllaba vbi determinauit de m.
Ama ame. fe. ge. sñm Jñ. dñ ab amo amas. q̄ mltū amat q̄
⁊ strix dñ a strigēdo: ⁊ ē auis nocturna. vide de h⁹ i strix.
Amabilis: ab amo amas. dñ h⁹ ⁊ h⁹ amabil⁹ ⁊ h⁹ le. vñ ama
biliter aduer. ⁊ cōponif inamabiliter aduerbiuz.
Amabo interiectio blandientis: ab amo amas dicit.

Amadrias. amans participiū cōponif cū dñas: ⁊ est arbor
⁊ fit hec amadrias dñadis. amadriades dec sunt arbor
quasi amantes dñades.
Amamen. ab amo as. dñ amamē minis. ⁊ h⁹ amamentum
amamenti p eodē. i. amatio: ⁊ pdu. penul. amēu.
Amādo das ex a. ⁊ mādo das. i. extra lōge mādare ⁊ absen
tare. Et i eodē sēsu iuenit amēdo das: vide i mādo das.
Amanitis tidis. fe. ge. s; amanitis ē mas. ge. vñ. it. Reg. ca.
i4. d; dicit naamā amanitis: nō amanites. ⁊ pdu. penul.
amanitis. De h⁹ dixi supra in tertia pte in tractatu d̄ spe-
ciebus nominū vbi egi de patronomicis.
Amans tis. ois ge. p̄icipiū de amo amas: ⁊ cōponif cū actō
sicut ⁊ suū verbū. Quñq; ē nomē: ⁊ tūc cōponif cuꝝ gto. vñ
Prif. Amans illū p̄icipiū est: amans illius nomen est. ⁊
cōponif sñm q̄ nomen: amans tior. tissimus.
Amaracus: ab amarus dñ h⁹ amaracus ci. quedā herba vñ
amaracus qdā puer q̄ dū deferret vnguenta ⁊ cecidisset
mortuus est: ⁊ mutatus in florē sui nois s; fabulas poe-
taz: ⁊ ita a noie illius dñ herba amaracus ⁊ flos ⁊ vngue-
tū qd̄ inde fit hoc amaracus dicit.
Amareo res dicit ab amarus: ⁊ est amareo amarus s; vñ
fio: vnde amaresco.
Amarico: ab amarus amarico cas. verbū actiuū. i. amarus
facere vel defatigare: vnde verbalia.
Amozicosus sa. sum. i. plenus amoz: ab amarus dicit.
Amarus. ab a qd̄ est sine ⁊ mare p̄trariū dñ amar⁹ ra. rū
⁊ cōponif amarioz. rissim⁹. vñ h⁹ amaritudo dinis. amarus
cōponif vt pamarus q̄ amarus ambo pvalde amarus.
Amasa se. ē p̄riū nomē viri de quo dñ Regū. i7. Amasā
vñ cōstituit Absolon ⁊ ioab sup exercitū: ⁊ cor. penl. vnde
in Aurora dñ: p̄mittes amase rex militie dominatum.
Amasco scis. verbum inchoatiuum. i. incipio amare.
Amasio onis. mas. ge. idem est quod amasius.
Amastolus li. dimi. penul. cor. paruus amasius.
Amasiunculus li. dimi. paruus amasius penul. cor.
Amasi⁹ ab amo as. dñ h⁹ amasi⁹ sy. q̄ itēpate amat vñ q̄ itē
pate amat. ⁊ ē amasi⁹ luxurie amic⁹: hōestatis inimic⁹:
a quo amasiol⁹ li. dimi. ⁊ h⁹ amasia: ⁊ amasiola le. dimi.
Dicit etiam hic amasio onis idem quod amasius. Et in
de hic amasiunculus dicit paruus amasio.
Amathi interpretat veritas: ⁊ accentuatur in fine.
Amatozculus li. dimi. paruus amatoz penul. cor.
Amantricula le. dimi. parua amatrix.
Amaturio ris. verbū meditatiuū. i. meditoz amare: ⁊ for
matur ab yltimo supino d̄ amo as. i. amatu addita rio: ⁊
corri. u. ante r. sicut ⁊ parturio. ris.
Amatus: ab amo amas dicitur amatus tus. tui. i. amatio:
⁊ mobiliter amatus ta. tum.
Amazones dicit ab a. ⁊ mazon qd̄ ē māma q̄si sine māma
i. dextra quā inurebāt ne impediret eas in sagittando ⁊
eas nudabant. ⁊ h⁹ etiā faciebāt de sinistra ne clipe⁹ im-
pediret. Edeꝝ dicte sunt vñimāme: be sine viris viuūt
⁊ cor. penul. amazones. Virgi. Enei. ii. Pullant ⁊ pictis
bellant amazones armis. Et scias q̄ vt dicit Jñdo. ethy.
s. Tria sūt genera cōsuetudinū: sicut scythaz: vbi femie
⁊ viri in pugnā eunt: amazonū vbi sole femine. Roma-
noꝝ aliarumq; gentium vbi soli mares.
Ambactus cta. ctū. i. circūact⁹ sicut solet esse quisquis du
bitat. ab ambigo gis. dicitur.
Ambages gis. dubia locutio ab ambigo gis. ⁊ pdu. penl.
Ambago ginis. dubia locutio ab ābigo gis. pdu. penul. in
Ambagularis: vide in aruambale. (nominatiuo.)
Ambi. i. serui ab ambiendo. i. circūeundo dicit.
Ambidēs ab ābo ⁊ bidēs ouis cōponif h⁹ ābidēs dētis. i. ouis
hñs in superiori parte dentē vñ ⁊ aliū in inferiori parte.
Ambidexter: ab ambo ⁊ dextra cōponitur h⁹ ambidexter

teri: il
vt hab
Ambifa
bus a
Ambig
posita
rñ di
Ambig
am
ambi
Ambilo
qua. q
biloq
Ambio
⁊ cōp
tata i
Ambit
tas: ⁊
pie h
ambi
lari: i
ma
qd̄ ta
Ambit
bono
no: ⁊
te cir
Ambo
p̄rib
nis: ⁊
Ambo
ficat
diuic
s; nō
plur
ābol
mod
quē
Amb
cun
Amb
cro
scit i
ta. ⁊
a lū
ore
lecc
vbi
Amb
bro
bē
ml
Amb
dic
nec
gul
Amb
qu
An
syn
syn
ba
id
Am
bu
pe

ter: ille q vtracq manu vtrif pro dextera sicut fuit Roth
 vt habetur in libro iudicium.
Ambifaria aduerbium discretiuum. i. ex ambabus parti-
 bus ab ambo componitur.
Ambigo gis. Ago coponit cu am: et fit ambigo gis. b inter-
 posita. i. dubitare: et cor. bi. et facit pteritum ambegi. Antig
 ni dixerunt ambigui supinum non est in frequenti vsu.
Ambigu ab abages dicitur abigu? gua. guu. i. dubi? et ppa? sic
 ambigu? magis abigu? istum? . et. vñ h? abiguitas tatis. et
 ambiguosus sa. su. i. dubitabilis vñ plenus ambagibus.
Ambiloquus. ambo coponit cu loquens et fit ambiloquus
 qua. quu. i. bilinguis q nunc h?: nunc illud affirmat. vñ am-
 biloquium quu. talis locutio: et cor. lo.
Ambio bis. biui. bitu. circudare: et cupere: et pprie honore:
 et coponit ab am et eo et iterponit b. ca euphonic: et e mu-
 tata in i. vide in eo is.
Ambitio. ab abio dicitur h? abitio onis. i. circudatio vñ cupidi-
 tas: et maxie honoris. vñ abitiosus sa. su. i. cupidus et pro-
 prie honoris: et ppa?. vñ h? abitiositas. i. cupiditas: et hec
 ambitio ei. p eode. et qz ambitiosoz est blandiri et adu-
 lari: io qñqz ambitio ponit p adulatione: et blanditis. et for-
 ma? ambitio ab hoc gto ambitu addita o. vñ p t. scribit:
 qd tamen accipit sonum de c.
Ambit tus. ge. mas. i. circuit? et abit? . i. cupiditas: et pprie
 honoris: et dicitur ab abio bis. et cor. bi. i. vñ bali: s3 et pduc? isupi-
 no: et i pncipio abit? ta. tu. Qui. i. p metamoz. Iussit et abi-
 te circudare littoza terre. Lucan? i. i. Letal? abit? vrbis
Ambo onis. mas. ge. i. pulpitu vbi ex abab? . i. circuit?
 ptibus sunt gradus ab apbi qñ apbo: et ide dicitur amo amo-
 nis. Itē ambo nis. i. gradus. vñ ambulo las.
Ambo ab apbo greco qd egpollet huic ppoi apbi qd signi-
 ficat circū. Et nota q abo diuidit et colligit: colligit et no
 diuidit. vñ vere possū dicere. Isti duo ferūt huc lapidē:
 s3 nō abo ferūt huc lapidē nisi vterqz ferat. Et declinat
 pluralr. Di abo be abe h? abo: gto aboz abaz aboz: dto
 abob? abab? abob? . et. Et sic qdā ad modū pme qdā ad
 modū scōe qdā ad modū tertie declinatōis. Et scias q
 qñ ē distributiū caret vtō: s3 qñ ē collectiū h3 vñ. vi
Ambra bre. fe. ge. spēs quedā valde cara: et di- (de i duo,
 cun? ab ambrosia ambrosie.
Ambro. ab ambrosia dicitur h? abro onis. i. leccator. s. idez qd lu-
 cro māduc? ardelio ganeo: s3 interest. Ambro dicitur ille q bñ
 scit iudicare de sapore ciboz: et libēter gustat bñ saporā-
 ta. Lucro dicitur ille q gulose et imūde oia deuorat. sic dicit?
 a lues qd ē sordes: vñ a lura qd ē vtris. Māduc? dicitur ille q
 ore biās turpis māducatur. Ardelio ab ardeo q ardēs ē in
 leccacitate. Ganeo q morat i tabnis: qz ganeuz ē tabna
 vbi fit leccacitas. Inde ganea leccacitas. vñ ganeo talis
Ambrosin . ab ambro qd est leccator dicitur am- (leccator.
 bronin? na. nū. vñ qdā cū vellet aliū redarguere ait. Tu
 bēs lurconinā buccā: et abronina labia volēs signare q
 mlitū et turpiter comedebat et libēter de bene saporatis.
Ambrosia sic. fe. ge. quedā herba pdulcis saporis: diuina
 dicta eo q ide pascant eg deoz. vñ et ambrosia dicitur qñqz
 nectar vel cibus deoz. vñ ambrosius sia. suz. i. dulcis vñ
 gulosus: et tunc ab ambro dicitur.
Ambubata: ab abo et balneū ppoi h? abubata femina fre-
 quēs circa balnea: qñ abies balnea. vñ Doza. i. smōib?:
 Ambubataz collegia pharmacopole. vñ abuba lingua
 syroz dicitur tibia vñ symphonia: ide abubata. i. tibicina vel
 symphōistica. vñ abubata ē ppositū ex abo et baia: si qdē
 baia loc? erat amenissim? quē leccatores frequētābāt.
 ide abubate qñ frequētātes et abietes locū. i. leccatrices.
Ambulacrū cri. penl. nāliter cor. dicitur ab abulo las. et est am-
 bulacrū loc? ad spaciādū spaciosus: qd etiā p porticu re-
 perit. vel fm pap. Ambulacrū est spaciū ambulandi.

Ambulatoziū ry. ge. neu. loc? aptus ad ambulandū: et dicitur
 uatur ab ambulo las.
Ambulo las vñ neutz. Et pot deriuari ambo onis: qd ē
 gradus: vñ vñ balia. Ambulo coponit vt deambulo. i. d lo-
 co ad locū spaciādo ābulare. vñ vñ balia. Obambulo las.
 i. circūambulari vel qd meli? ē p spaciari. vñ Qui. meta-
 moz. z. In teneris formosus obābulat herbis. pambu-
 lo las. vñ vñ balia. Coponit quoqz vt pambulo las: coam-
 bulo las. et hinc vñ balia: et reambulo. i. redire remeare.
Ambulus penul. cor. ab ambulo las. dicitur ambulus la. lum.
 penul. cor. qd et substantiue pot poni p cursoze qui causa
 festinationis legatur.
Amburbale balis. vel amburbium by. sacrificium qd cir-
 cuit ciuitatē. vide in aruambale.
Amella. Della. i. fluui? coponit cuz a qd est iuxta: et dicitur
 bec amella le. quedā arbor que iuxta mellā fluuiuz cre-
 scit cui? flos dicitur hic amellus. vñ Virgili? in Georg. Est eti-
 am flos in pratis cui nomen amello.
Amen. i. fere: vel fideliter: vel sic fiat: et est hebreū. Quare
 nō sit interpretatū dictū est supra in alleluia. et est coposi-
 tum fm Dug. ab a et mene: qd est defectus qñ sine defe-
 ctu: sed potius videt ethymologia qz copositio. et accen-
 tuat in fine et scribit p n. in fine: sed amem verbus p m.
Amendo das. vide in amando das.
Ameniu ny. neu. ge. i. locus pulcer et delectabilis: et etiam
 pro amenitate ponit: et dicitur ab amenus na. nū.
Amēs. mens coponit cū a qd est sine: et dicitur h? et h? et h? amēs-
 tis. fatu? qñ sine mēte. et coponit amētior tissim?. vñ amē-
 ter tius. sine. aduer. et h? amētia tie. et amēto tas. i. insanī-
 re: vñ poti? insanū facere fm Du. Grecism? vñ dicit. Nil
 mētis retinēs hō secū dicit amens. Et vt dicit pap. Amē-
 tia ppetuū: dementia vñ tpale est vitiū.
Amentia tie. in amens videt: et forma? ab hoc dto a menti
 addita a. et accipit t. sonum de c.
Amētū ti. neu. ge. corrigia ligata in medio haste. vñ amētū
 dicitur qñ a medio ligatū vñ qñ medie haste aptatū. vñ amē-
 to tas. amēto aliqd pucer? s3 Du. pap. vñ dicit. amētū di-
 ctū quo media hasta ligat vt iaculet i hostes vinculū ē.
Amen ab amo fm Uar. amenus na. nū. Sic. n. dicit Dug.
 amenū eo q solū amorē pster: et ad se amādū alliciat. vñ
 dicitur amenū qñ amuniū. i. sine munio. i. sine fructu. Dele-
 ctatōez. n. solū pfer: et coponit amenior sim?. vñ h? amēni-
 tas tis. et h? amenitudo nis. iocunditas delectatio. Ame-
 nus coponit vt iamen?. Ab amen? dicitur ameneo neas. et pdu-
 penl. vñ Aurora dicitur. Tal? amena ordo domū qz flore ro-
 saz. pap. Amena loca dicta: qz amorē pstat: iucūda: vñ
Amerist sti. lapis pcciosus vñ de duodecim. vñ hec (dia.
 ameristina ne. vestis eiusdē coloris dicitur: et cor. penl. s3 pa-
 pi. et magis bñ. vñ qdā. Lausidicū vñ dicit: ameristina que
 nit illis. s3 aut regulas pñ. videt pduceda na. siue ac-
 cuēda maxie in psa. et hoc cōius retinet ab auctozibus.
Amiaton lapis dicitur a veterib?: qz si ex ipso fuerit pterra
 ignē resistat: et igni imposita non ardeat: sed splendore
 accepto nitescat. et est tertia lra i. in papia.
Amicalis ab amic? dicitur h? et hec amical? et hoc le: et hic et hec
 amicalis et hoc bile. qd pot eē ab amicor caris. vñ amica-
 biliter aduer. et hec amicalitas tatis. i. amicitia.
Amicio. ab amic? dicitur amicio cis. ui. amictū vñ actiuū. i. co-
 opit vñ adiūget vñ ligat: qz q aicū sibi sociat eū coopit p-
 tegit et dedit. vñ Qui. i. 5. metamoz. Ille q ablat? fuluis
 amicis i alis. Die. 43. Sic amicis pastor pallio suo. ami-
 cio coponit vt circūamicio cis. vñ circūamict?. itē coācio
 cis. s3 tracta n. Et scias q iuenit aicior nom? ppatiuū de
 amic?: et iterpoit ei syllaba qñz cā dicit: vt dicit i amic?
Amicor: ab amic? dicitur amico cas. vñ actiuū et amicor ris.
 vñ deponēs in diuersis significationib?: vt amico illi

tibi. i. facio illū amicū tibi: et amicos tibi. i. suz amic⁹ tibi.
Amictuo. ab amicio cis. amictu. dñ amictuo ctuas. frequē.
 vnde verbalia. et cōponit: vt circūamictuo as. dicit tñ et
 circūamictuo tas. per syncopam.
Amict⁹ ab amicio cis. amict⁹ cta. ctū. i. coopt⁹: et h̄ amict⁹
 ctus. ctui. et h̄ amictoziiū ry. ambo p quolibz vestimēto.
Amiculū ab amicio. cis. dñ h̄ amiculū li. mitragial. vñ est
 amiculū lineū palliū meretricū. Doc. n. in adulterio de
 phēse idueban̄: vt ī tali amiculo poti⁹ q̄ ī stola pollue-
 rēt pudicitia. et erat oli signū meretricie vest: s̄ nūc ē ho
Amic⁹. ab amo as. deriuat h̄ amic⁹ ci. q̄st amo. (nestatis.
 ris custos: vñ dñ amic⁹ ab barno. i. catena charitas: et adie-
 ctive amic⁹ ca. cū. et opaf vt amicioz cissim⁹. Cui⁹ cōpati-
 uū posuit plaut⁹ ī penulo. Nihil inqt ē hoīuz amico opoz
 tuno amici⁹. et ide amice ci⁹. cissime. aduer. et h̄ amicitia.
 Et nota q̄ ī opatiuo amicioz iterpōit h̄ syllaba ci. q̄sq̄
 ad ofiā p̄me p̄sone h̄ vbi amicioz ciris. Et dñ amicitioz:
 et pdu. pen. amic⁹. S̄ amicio cis. cor. mi. vñ vsus. Si nu-
 dos amicis scis poteris amicis. Et scias q̄ s̄z Ambrosiū
 amic⁹ ē alter ego. Et q̄dā sapiēs dicit. Alter ego nisi sis. nō
 es mihi ver⁹ amic⁹. Ni mihi sis vt ego nō eris alter ego.
Amigdala nomē grecū ē: q̄ latine nux lōga dñ. Nāc aly nu-
 culā vocat. i. minorē nucē. et nota q̄ iuenit h̄ amigdala
 le. et h̄ amigdal⁹ li. et h̄ amigdalū li. p fructu: et inde ami-
 gdalin⁹ na. nū. penl. pdu. Gene. 30. Tollēs ḡ Jacob vir-
 gas populeas virides et amigdalinas. Et ē m. scda lra et
 g. est q̄rta s̄z Pap. in amigdala: et cor. penl. vñ q̄dā. Po-
 pulus est arbor vt amigdalus has parit estas.
Amilari⁹. lapis est vocatus q̄ vbi est posit⁹ miliariū osten-
 dit viantib⁹: ab a et miliariū qz miliario aptat.
Amistides lapis est quē q̄ secuz gestauerit inebriari nō po-
 terit: sicut dicit Dug.
Amita te. soroz patris quasi alia mater dicta cor. mi. et veri-
 uatur ab amo.
Amitto tis. si. sū. i. pdo: ex a et mitto: sed admitto p d. aliō si-
 gnificat vt. s̄. dixi: et cōponit ex ad et mitto. Itē inuenit
 amitto p duo m. ex am ppositioe et mitto sicut admiroz
 ex ad et miroz: et amiroz ex am. et miroz dicit.
Amman per duplex m. scribit et proferit: et est propriuz no-
 men loci: et accentuat in fine.
Ammiroz raris. in admiroz est.
Amitto tis. in admitto est.
Amnēsis fe. ge. q̄libz villa circa amnē sita: et dñ ab amnis.
Amnicola le. cōis ge. penul. cor. colens amnē. et componit
 ab amnis et colens.
Amniculus li. dimi. i. paruus amnis: et cor. penul.
Amnicus ca. cū. penul. cor. i. fluuialis: ab amnis dicit.
Amnis. ab amen⁹ dñ h̄ amnis h̄ nis. i. fluui⁹: et pp ameni-
 ratē ripaz s̄z Dug. Pap. vo dicit. Amnis fluui⁹ ab ameni-
 tate dicit frōdib⁹ redimit⁹: et desinit abltūs i e. et i i. am/
Amnites gēma silis vitro sed durior. (ne vñ amni.
Amo as. uī. tū. vñ h̄ amator ris. Et amatozi⁹ ria. riū. Amo
 cōpōit vt Reamo as. i. rursuz amo: et deamo as. i. valde
 amo: et pamo p eodē: et hic vbalia. et ē actiū amo. cū su-
 is ppositis: et cor. p̄mā. S̄z barno as. p piscari et h̄ bam⁹.
 mi. pdu. vñ vsus. Damanē pisces: s̄z amanē sepe puelle.
 Unā sp amo cui⁹ non soluoz ab barno. Et differt amo a
 diligo. qz diligo ī bono: amo sumit ī malo. itez amamus
 ardēt⁹: diligim⁹ leui⁹. itez ab amo h̄ amator tozis. et h̄
 amatrix cis. et desinit abltūs in e. tñ ab hac amatrice.
Amodo. i. deiceps: pōit ab a et mō posito aduerbialr fm
 Dug. Et nota q̄ fm P̄ris. ab m. vñ v. loco cōsonātis inci-
 piētibus solet in cōpositionē pponi a vt amodo amens:
 aueho auerto: et sic de alyz cōsimilibus.
Amolior liris. amolit⁹ sū. i. remouere auertere. Luca. in. 5.
 Deu quā fortuna bumeris iā pōdes fessis amolit⁹ onus.

Amomū mi. penl. pducta neu. ge. dñ qz velut odorē cina-
 momi referat: et nascit h̄ arbor ī syria: et armenia. Apoc.
 is. et cinamomū et amomum. vñ Alexander. Qui canne
 iunctum producit amomum.
Amon fili⁹ ppli mei iterptat. Vel amon iterptat fidel
 vñ honest⁹. et fuerūt Moab et Amō filij loth: a qb⁹ moa-
 bite et amonite dicti sūt. et accentuat in fine amon.
Amonita te. penul. pdu. ab amon dñ. vide in amon.
Amor. ab amo as. dñ h̄ amor ozis. et ē amor pi⁹ filioz. iust⁹
 vxoris. crudel⁹ nāz. obscen⁹ meretricū. itez amor quū
 p̄uus ē vocat cupiditas vñ libido. quū rect⁹ ē dilectio vñ
 charitas. Et vt dicit Qui. epi. Res ē solliciti plena timoris
 amor. Et nota q̄ sic colligit ex vbis Diōysy i li. de diuis
 noib⁹. amor h̄z triplicē vim. s̄. iclinatiuā. eleuatiuā. et coor-
 diatiuā. inclinatiuā qz iclinat supiora īferiorib⁹. Eleuati-
 uā qz eleuat īferiora supiorib⁹. Coordinatiuā qz coordinat
 eq̄lia coeq̄lib⁹. Nāc at triplicē vim amor dñ efficit ī bis
 quos replet. Nā iclinat eos p hūilitatē et sui p̄tēptū. Ele-
 uat ī desideriu supnoz. Coordinat iuicē p vniformitatez
 moz. Psal. ipse. n. hitare fac vni⁹ moris ī domo. vide in
 dilectio et charitas. Dic nota q̄ amicitia se extēdit ad
 aliquē duplr. vno⁹ resp̄cū sui ipsi⁹. Et sic amicitia nūq̄ ē
 nisi ad amicū. Alio⁹ se extēdit ad aliquē resp̄cū alteri⁹ p
 sone. sic si aligs h̄z amicitia ad aliquē hoiez rōne cui⁹ di-
 liget oēs ad illū hoiez p̄tinētes. siue filios siue suos siue
 q̄litercūq̄ ei attinētes. et tāta pōt eē dilectio amici q̄ pp
 amicū a māf bi q̄ ad ipz p̄tinēt: et si nos offēdat vñ odi-
 ant: et h̄ mō amicitia charitatis se extēdit etiā ad inimi-
 cos. quos diligim⁹ ex charitate ī ordie ad deū. ad quē h̄
 p̄ncipalr amicitia charitatis. itez vt dicit Bre. Amoz dñi
 nūq̄ ē ociosus. Opaf. n. magna si ē. Si at opari renuit.
 amor nō ē. expōe magna opaf ī pposito: nō tñ sp magna
 opaf ī actu ī p̄nti vita. vide ī pfectio. Et nota q̄ h̄ tria.
 amor dilectio charitas se h̄nt ex additōe adinicē. Amoz
 .n. dicit simplicē iclinatōez affect⁹ ī amatū. vñ et q̄sq̄ pas-
 sionē dicit s̄z q̄ ē ī pte sēstiuā. et sic amor et ī irrōabilib⁹
 uenit. Dilectio at p̄suppōit electōez sic ipz nomē oñdit.
 vñ tñ rōnabiliū ē. S̄z charitas pōit q̄dā vehemētia di-
 lectōis. i. quātū dilectū sub īestimabili p̄cio h̄ s̄z q̄ res
 mlti p̄cy care dñr. Uolo et te scire q̄ amicitia addit ali-
 qd sup amorē. qz ad rōnē amoris suffic q̄ hō velit bonū
 qd cūq̄ alicui. Ad rōnē at amicitie oz q̄ aligs velit ei bo-
 nū qd vult sibi vt. s̄. velit quersari cū ipso et uenire ī ill
 q̄ maxie amat. vñ iter mltū distātia pōt eē amor. s̄z non
 amicitia. qz nō quersant s̄: qd ē p̄ziū amicitie. vñ dicit
 phs. 9. ethy. q̄ amici nō optāt amicis maxia bonoz. ne
 dissoluat amicitia. Dicit tñ aiaduerte q̄ lz de⁹ in īfimi-
 tum distet a creatura. tñ opaf in oibus. et in oib⁹ est. et iō
 pōt saluari etiā ratio amicitie inter deuz et creaturā.
Amorosus sa. sū. plen⁹ amore. ab amor ozis. dñ. et compaf
 amorosior s̄m⁹. vñ amorose sius. sissime. aduerbiuz.
Amoreus. arace⁹. asenus. et aradius. fuerūt filij chanaan
 vñ qdā ppli dicti sunt amorrei aly aracei. aly asenei. aly
 arrady. et pdu. penul. amoreus.
Amos iterptat pplus auulsus. qz ppheta missus fuit ad
 pplm israel. q̄ iā erat auulsus a deo. et acui⁹ in fine.
Amphi greca ppositio latine dñ circuz vel dubium.
Amphibologia gie. penl. acuta ē abiguitas dictōis s̄z ap̄bi-
 bologia ē abiguitas snie et p̄structōis. ab amphi: qd ē du-
 biū. et logos qd ē sermo. et bole qd ē snia. ide amphibol⁹
 la. lū. et amphibolic⁹ ca. cū. penl. cor. De h̄ supra dcm ē ī
 q̄rta pte ī ca. de vituz anexis barbarismo et soloecismo.
Amphibzac⁹ ci. penl. cor. pes p̄stās ex trib⁹ syllab. p̄ et vltia
 breuib⁹. et media lōga. et ē h̄ri aphimacro. et p̄pōit ab am-
 phi qd ē circū. et brazos qd est breue. ide amphibracus.
 pes bicide h̄is breuē syllabā in medio longā. et cor. bra.

Ampbidox ab amphi qd e circū: r doxa qd e glia cōpōit amphi dōx .i. ex vtraq; pte gliosus: r pducit do.

Ampbimacr cri. pes cōstās ex trib⁹ syllab: ex pma r vltia lōga: r media breui: r dī ab āphi qd e circū: r macros qd e lōgū. Ide amphi macr⁹ pes bicinde hīs lōgā syllabā. i medio breuē: r cor. ma. vñ vsus. Ampbimacr⁹ pma. me^a breui lōgat r imā. Amphibrac⁹ varia postulat ire via.

Ampbion: qdā citharedus pfect⁹ q r tbeban⁹ fuit. h^o etiā sic r pla alia noīa p ph interdū f3 q greca sunt: atq; p f. latina. qñq; inuenies scripta. ita dicit. Papi.

Ampbitheatz: ab amphi. qd e circū: r theatz cōponit h^o amphi theatz tri. i. theatz hīs circū quaq; spectaculū. vñ dī h loc⁹. gladiatorz circūtrit⁹. vñ dī sic: qz ex duobus theatris sit fact⁹: qñ ex vtraq; pte theatz hīs: qz āphi theatz rotūdū ē: theatz vñ ex medio āphitheatro ē: se micirclī hīs figurā f3 Du. Pāp. sic dicit: Ampbitheatz loc⁹ rotūdus ad spectaculū factus: r cor. nāliter penul.

Ampbitrites. ab amphi. qd e circū: r tero. teris. dī h āphi trites. tis. i. mare: a circūterēdo litt⁹: sic dicit. Grecif. Dic amphi tritē qui terrā circūit omnē.

Ampbo grecum est: r equipollet huic prepositiōi amphi: qd significat circū.

Amplector. plecto. p plecter cōpōit cū am. qd e circū: r dī āplector. cteris. amplex⁹ sū: vñ cōe qñ circū circa. flectē do brachia cingere. vñ cingi. vñ h amplex⁹. us. ui. r ample xim aduer. i. iūctim: r amplector. taris. frequētatiuū.

Amplifico. cas. caui. verbū actiuū penl. cor. i. amplū facio. r cōponit ab amplum r facio.

Amplitas tatis. fe. ge. i. amplitudo: r dī ab amplus ampla amplum ampli: addita tas.

Ampl⁹ pla. plū. opaf āplioz plissimus. āpla plioz. plissima. āplū plū. plissimū. vñ āple plū. plissime. aduer. r cōpōit cū p: r fit pamply: Deb. 9. Perampli⁹ r pfecti⁹ taberna culū. r declinat hic r hec pamplyoz: r hoc pamplyus.

Ampulla. āplus pla. plū. cōpōit cū bulla qd e inflatio aq r fit hec āpulla le. eo q fit āpla ad silitudiez bulle f3 quof dā: s3 meli⁹ ē vt pōat cū am. qd e circū r bulla: r puer/ sa b. in p. vt dicat ampulla qñ ambulla. i. circū circa ifla ta ad modū bulle. vñ ampullosus sa. sum. i. supbus: arro gans inflatus: r ampullos aris. i. verbis superbis iflatis r sexquipedalibus vti: r scribit per duo l.

Amputo tas. ui. ex am. r puto tas. r ē āputat ex toto. vñ dī qz scidē vñ remouere. vñ i ps. Amputa opprobriū meū qd suspicat⁹ sū: r cor. pu. Et vt dicit Dug. Vites sē putade r nō āputade: nisi forte velim⁹ vineā ex toto eradicare.

Amula le. fe. ge. fiala in silitudine vrceoli f3 Dug. Pāp. n. dicit. Amula vas vinariū quo offerit oblatio ex deuotiōe: r cor. penl. vñ de h. 3. Reg. ca. 7. Secit quoq; biraz lebe tes r scutas r amulas.

Amurca fe. ge. iferioz fex olei. r cōponit ab a r mergo gis. qz ab oleo se mergat iferius: r inde amurgosus sa. suz. r cōparat: vñ amurgositas tatis. Et scias q amurga ppe est iferioz fex. olei. sed qñq; ponit p fece alterius liquo ris: r fm quosdā dī ab amarus: qz est amara.

Amussis sis. fe. ge. p geminū s. r cōponit ab a qd est sine: r mussio fas. qd est dubito tas. Et est amussis instrumētuz plūbatū cemētarioz: qd emittit a surfū vsq; deorsū: ad ppēdēdā eqūitatē pietis. vñ r alio noīe dī ppēdiculuz a ppēdo. vel dī regula q h3 lapides i muro coequare. r sic dī qñ sine dubitatione: qz cemētariū reddit certū.

A ante A

Ana grece surfus latine. est aut interiectio deprecantis f3 Pāp. r accētuaē in fine. Ana etiā dicit re: vñ anapestus pes. metricus quasi repercussus.

Anabatrū tri. i. cortina ab ana surfū: r batin qd e gradus: qz surfū gradit: r extrēdit. vñ dicitur anabatra gradus. qz

p eos surfū gradit r ascēdit. Iuena. Lōducto pendent anabatra tigillo. i vtraq; significatōe h pt accipi f3 Du. Pāp. vñ dicit. Anabatra idē qd pulpita vñ gradus scale.

Anachozeta te. cōis ge. i. heremita qñ cor agēs ad deū icit nys r afflictōib⁹: r deriuat ab āgo gis. r f3 h^o ē nomē la tinū: vñ dī ab ana qd e surfū: r choz⁹ qñ celestē choz me te ibitās. r f3 h^o ē nomē nothū: r ide hec anachozetis. i. herem⁹ vñ vita anachozetal vñ dom⁹: r anachozeticus ca. cū. possessiuū f3 Dug. vñ fm Pāp. Anachozeta here mita reclusus q deserta petit: r solus bitat: r pdu. penl.

Anadiplosis require supra in quarta parte in ca. de scema te: r corri. penul.

Anaphora penul. cor. vide in qrtā pte ca. de scemate.

Anaglipha pboz. eminēs pictura: sic ē i frōtis picus ecclia rū: r i alys altis locis. r sūt et anaglipha vasa sculpta su pi⁹: ab ana qd e surfū: r gliphe qd e sculpe: vel sculptura qñ supiores sculpture vñ picture: vñ de anagliph⁹ pha. phū. i. sculpr⁹ r anagliphari⁹ ry. sculptoz. r cor. penl. siue scribat p f. fm latinos siue per ph. f3 grecos. vñ de vsus. Dic celaturas que grecos anaglipha dicit.

Anagoge ges. excelsus itellec⁹: vt de deo r de āgel r h^o. r dī ab ana qd e surfū: r ge. qd e terra: vñ ab ana r goge. du ctio qñ surfū ductio: vñ anagogetic⁹ ca. cū. q tractat d ce lestib⁹. vñ anagogetice aduer. Itē anagogic⁹ ca. cum. vt sensus anagogic⁹: vñ anagogice aduer. r accētuaē i fine anagoge ges. pōt et decliari h^o anagogia gie. idē qd ana goge. r acuiē i penl. vñ vt dicit Pāp. Anagoge ducēs sēsū ad supiora. Locutio ē q de pmys futuris r celesti vita futura aptis vñ mysticis fmōib⁹ disputat. vide d h^o i al.

Ananias grā dei iterptat. Itē r syrach i lingua Clegoria. chaldeā qd interpretat decor meus.

Anantie capilli a fronte dependētes: qñ antie ab ante: vel ab ana qd est surfus r ora. vel otis. qd est auris: qz super aurem dependent a fronte q supior est aure.

Anapest⁹ grece dī repercussus. greci anapesti repercussioez dī cūr: r idē sic dī: qz i eleuatōe reputeit a dactilo. ē. n. illi dī ri: r dī ab ana qd e re r pesti: qd e pcurssio r cōstat ex pri mis duab⁹ breuib⁹: r vltia lōga vt dīs: s3 dactilus cōstat ex p^a lōga r duab⁹ breuib⁹: vt carmia. vñ qdaz: Dactile duc pma: mediā breuiab r imā: Pes anapestus erit q ti

Anas anatis. auis. fe. ge. deriuat a. no. nas. (bi bella gerit. qñ ab assiduitate natādi: qz assidue natat. vñ anatinus. na. nū. r h anatin⁹ ni. p pullo anat⁹. Ex genere anatū q daz germāe dīr: qz plus ceteris nutriat: r pducūt a. an. tis. sic dixi. s. i scōa pte: vbi egi. d accētū desinētū in as.

Anastasis iuict⁹ vel resurrectio: ab ana qd e surfū: r stasis qd e stat⁹ vel stans: qñ surfū statio r erectio: r cor. penl.

Anastrophe pbes. qdā tropus est r accētuaē in fine. pōt et declinari hec anastrophā phe. r tūc penl. cor. r vltia nō acuiē. de hoc habes supra in qrtā pte in ca. de tropis.

Anastrophā. i. stomachi sensū euertens: quū qs qd accipit euomit: ab ana r stropho qd e puerisio: qz pueritū supra qd imissum est: r corri. penul.

Anates ab anus. ni. dī h^o anates tis. i. morb⁹ q solet a no. i. culo euenire: sicut rigit philisteis: r pdu. penul.

Anathema atis. ge. ne. pdu. the. r format grūs a ntō addi ta tis. sic neutra filia tertie decliatōis: r cor. penl. i grō r aspiraē media syllaba. s. the. r ē anathema idē qd dāna tio excōicatio pditio sepatio: r dī ab ana qd e surfū r the ta qd e qdā figura sic scā .s. q iprimēbat oliz i frōtib⁹ dānatoz: ide dī anathēa: qñ anatheta. i. supna maledi ctio q solet fieri p platos. vñ anathemo as. r anathema tizo zas. i. maledicer r excōicar: r sē actiua. Gala. i. Sigs vob euāgelizauerit pter id qd accepistis: anathema sit. r ad Corint. iō. Sigs nō amat dīs nrz iesuz xpz sit anathe ma maranatha. Quid sit maranatha dicem⁹ i suo loco.

Anathome. i. apertio superius incisa: ab ana sursum et thomos sectio. et accentuat in fine.

Anatinus na. nū. penul. pdu. in anas atis. vide.

Aniceps. caput cōponit cū am qd̄ ē circū: et d̄r aniceps pitis. mutata m. i. n. et oīs ge. Bernardus i cāticis sermōe. 61.

Aniceps. n. ē et caducū terrenū oē: et ē pprie aniceps res q̄ hz duo capita. vñ et āiceps d̄r hō quū dubitat: vtz d̄ duo bus vnum facere debeat: et aniceps fauoz q̄ hz se ad duo tñ. vñ gladi⁹ d̄r aniceps: qz ledit ex vtraq; pte. vñ pphe ta: Glady ancipites i māib⁹ eoz et Aplus ad Hebre. 4. Penetrabilior oī gladio ancipiti. penul. cor. r. et sine r. sic i penul. de capite nō est r. est ḡ pprie aniceps dubitās de duobus: sed dubi⁹ est in vno vel pluribus.

Ancesta vasa circumpecta et celata ab am. i. circum et cedo is et producit penultimam.

Anchille a chille qd̄ ē labz et am qd̄ ē circū cōponit h⁹ an cibile lis. scutū rotūdū qd̄ cecidit a celo: Numa sacrificā te: qz circūcirca labz et margiez hz: et tūc aspirat i media syllaba: et p̄ duo l. scribit sic chille. vñ p̄t deriuari ab an cido dis scutū rotūdū q̄si ancisū. i. circūcisus. Qui. Idēq; anchille vocat qd̄ ab oī pte rotūdū: Quaq; notus oculis angulus oīs abest. vñ d̄r ācile ab am et cedo dis q̄si ancis us. i. rotūdum: et sic nō aspirat et p̄ vñ l. scribit: sp̄ tñ pen ul. pdu. Grecis. Amq; notat circū pbat h⁹ ācile rotūdū.

Ancido dis. di. i. circūcirca corrodere: et cōponit ab am qd̄ est circū et cedo dis. di. mutata m in n. et p̄ducit ci.

Ancile lis in anchille vide.

Ancilla le componit ab am: qd̄ est circū: et cilleo les: qd̄ est mouere: qz circūcirca mouet ad seruitiū. vñ ab ana qd̄ ē furtū et cilleo qd̄ ē moueo vñ sustineo eo qz ancilla sit sustentamētū dñe: vel ab ancon qd̄ est curuū. vñ ancō d̄r apud grecos cubit⁹: qz curuat: vñ hec ancilla le. qz cur uat ad seruitiū: vñ qz sit cubitus vel sustentamētū dñe.

Ancillaris ab ancilla d̄r hic et hec ācillaris et h⁹ re. i. res an cille: vel pertinens ad ancillā: possessiuum.

Ancillo ab ancilla d̄r ancillo las. i. ministrare vñ actiuus vñ seruire: et tūc est neutrū: et in eodē sensu inuenit. ancil loz aris. vñ verbalia. Ancillo cōponit vt coancillo las.

Ancillula le. dimi. parua ancilla: et cor. penul.

Anclabris ab anclo āclas hec anclabris b̄ris. i. mēsa d̄nis officijs aptata: cui⁹ etiā vasa anclabris dicunt.

Anclicia die. i. rota bauritoria vñ sentina. et d̄r ab āclo as.

Anclo āclas clauī. vñ actiuū. i. furari vñ baurire. et ē cōpo sitū ab am et cleo cles p̄ absorbere: vñ a clepo pis. p̄ fura ri. vñ v̄balia āclator trix. tio. āclabil et āclabilr aduer. An clo p̄ponit: vt exāclo clas. silr p̄ baurire: vñ v̄balia.

Ancon grece latine curuū. vñ ancō apud grecos d̄r cubit⁹ qz curuat. et qdā ciuitas ancō onis. ab ancō greco qd̄ lati ne d̄r curuū: qz p̄cauitatē qdā hz i portu. vñ ācōites d̄r apd̄ grecos: apud nos anconitan⁹: mutata. es in a. longā addita nus.

Anconites et anconitan⁹. i. de ancona vide in ancon.

Ancoza re. d̄r ab āgo gis: vñ d̄r ab am qd̄ ē circū: et ciros qd̄ ē man⁹: ide ancoza qdā istrū nautarum ad retinēdas naues q̄si circū manuta. qz hz vndiq; vncos ad capien das arenas vñ lapides i similitudinē manuū. Itē ācoza ē qdā nota q̄ appōit i libris. et ē supior et inferior. ancoza supi or ē nota sic facta et pōit vbi res magna oīo ē. ācoza i ferior sic fit et pōit vbi aliqd̄ vilissime vel incōuenien ter denunciatum est.

Ancozo ras. i. ancozas ligare et firmare: et deriuat ab anco ra re. et cōponit ancozo cū. ex et d̄r exancozo ras. vel p̄po ni pōt ab ancoza re. et ex. et corripit. co.

Ancubā be. i. succuba subintroduca ab am qd̄ est circū: et cubo bas: et cor. cu.

Anc⁹ ancō d̄r curuū: vñ ancō d̄r cubit⁹ apd̄ grecos: qz cur

uat. vñ anc⁹ ci. dicit⁹ ē qdā rex romanus: qz brachia hūi curua. Item ab ancō curuū d̄r anc⁹ ca. cū. i. curuus qd̄ p̄ prie d̄r de eis qui hūi adunca brachia. vñ dicit⁹ ancus ca. cuz. ab ancilla le.

Andegauis fe. ge. idecli. ppriū nomē cuiusdā ciuitatis est. et cor. pe. vñ qdā. Sic ē ādegauis auū de stercoze dicta.

Andreas iterptat decor⁹ siue resplēdēs vñ viril ab ādros qd̄ ē vir: qz virilr xpo adhesit. Sūit āt decor⁹ i puravita. resplēdēs in sapiēti doctrina. virilis in p̄stati pena.

Andron: gēma argēti nitorē hz: et d̄r nomē ei eē ipositū qz aīoz ipetus vel iracūdias domare et refrenare dicit.

Androgen⁹: genet grece: latine mulier. et cōponit cū andrō vel andros qd̄ est vir: et d̄r androgenus na. nū. vir et muli er infimul. f. qz hz vtrūq; sexū. Idē de hermaphrodita: et penul. pdu. f. ge. vnde de hoc vide ibidē.

Androma tis. gēma miri coloris et odoris. vñ et nomē hz.

Andron siue ādros iterptat vir. vide de h⁹ in androgen⁹.

Androneū nei. ab ādrō d̄r: et ē loc⁹ domicily: vbi mlti viri bitāt: sic geneteū tei. d̄r loc⁹ vbi mltē mulieres pueniūt.

Anelia lie. i. pugna fe. ge. et dicit⁹ ab anelus.

Anelit⁹ tus. tui. mas. ge. penul. cor. i. icitatio spūs vñ flat⁹: et d̄r ab anel⁹. vñ dicit⁹ p̄ris. qz a. pdu. i. e. p̄ductā iuenit cō uerti: vt alit⁹ anelit⁹: vñ ab halit⁹ p̄ h anbelit⁹ f̄z quosdā.

Anellus li. diminutiū. paruus anulus.

Anelus. alo alas p̄pōit cū am vñ ana qd̄ ē furtū: et fit anel⁹ la. lū. vñ qdā vitiose aspirat e. i. anelus. i. āxi⁹. vñ hic ane lit⁹ tus. et anelus sa. suz. et āelo las. āxiari f̄z Dug. p̄ris. tñ vult qz anhelos as. aspiret: sic dictū ē supra in p̄ pte in ca. de syllaba: et sic videt cōpositū ex am et halo halas.

Anfibolus. i. vestis eq̄ villosa sicut est sclauina q̄ circūclv di: et cor. penul. etiā pōt scribi sic: amphibolus.

Anfoza re. fe. ge. penul. cor. i. p̄ca cōponit ab am: qd̄ ē circū et foros qd̄ est ferre: qz ide leuet: vt pote ex vtraq; parte manuta: hec a figura sua grece d̄r diota: qz ei⁹ geminate videant aures imitari: a dia qd̄ est duo et ota qd̄ est au ris. Anfoza pro lagena etiā sumit. vnde qz Lucas dicit anfozam: Mattheus appellauit lagenā: et pōt scribi per f et per n. vel per ph et per m.

Anfract⁹. ab anfringo gis. d̄r h anfractus ctus. ctui. i. circū fractio. Anfract⁹ etiā d̄r vie et loca aspera: et diuerticul plena et circūfractiōib⁹ et ruinis. anfract⁹ etiā d̄r fouee et p̄cauatōes. vñ anfractuofus sa. suz. et cōparat. vnde an fractuofesi⁹. sissime. aduerbiū. et hec āfractuofitas tatis.

Anfrigo gis. egi. ctū. cōpōit ex am. et frāgo gis: mutato m. in n. et a. in i. et est anfringere circūquaq; frangere.

Angaria. ab ango gis. d̄r hec angaria rie. penul. cor. i. p̄pul sio: iniusta coactio. vñ angario rias. i. p̄pellere: vñ iniuste cogere. vñ i passiōe dñi: Et angariauerūt simonē quēdā vt tolleret crucē iestu. vñ v̄balia: angariator. trix. et h an garius ry: pedellus: cōpulsor: iniustus exactor. fm Dug. p̄api. dicit. Angaria publica officia dicunt.

Angelus. ab agyos d̄r h angelus li: qd̄ latine sonat nūcius hebraice amal vel amoloth. et merito ab agyos dicunt angeli: eo qz sint sine terra et celestes. et ab angelus āgeli cus. ca. cū. possessiuū. et āgeli dicunt quidā heretici q̄ an gelos colūt. Et scias qz fm Dionysū nouē sunt ordines angeloz: et tres sunt hierarchie: in q̄libet hierarbia sunt tres ordines. In p̄ma hierarchia sūt seraphin cherubin et throni: in media sūt dñationes virtutes ptātes. in ter tia aut hierarchia sunt principatus archangeli et angeli

¶ Et vide ministros q̄ sūt sub vno rege: quidā operant imediate circa psonā regis q̄si cubiculary et assessores. et h⁹ p̄petit p̄me hierarchie respectu di. Quidā vō hūit offi cia ad regimē regni in cōinon deputati huic vel illi pro uincie: vt dñi regalis curie: et principes militie et iudices curie: et his filles sunt ordines scōe hierarchie. Quidā vō

vero
et bal
terti
mē e
per g
solū
Qui
sem
qz in
plen
ordir
do ce
sic ē
ma ci
et qz
Sic
le ord
in mu
magi
recip
lus si
opa
qz ac
scia i
p̄pat
spūs
mi et
qz p
tus q
ḡprie
foras
nē ser
sent f
cū scr
thar
isse cō
dere
dñs f
d̄r: f̄z
in p̄p
trat c
antic
in vo
Anges
ab an
Anger
strict
serpe
Ang
Angin
flat
ueni
cit. B
Angip
gipo
ca v
Angli
in. et
Ango
bū a
ptic
mēt
Ango
Angu
h et
guil

vero pponunt ad regimē alicui⁹ partis regni vt ppositi
 & balui & h̄m̄inores officiales: & his filies sunt ordines
 tertie hierarchie: vt aut dicit Gre. angeloz vocabulū no
 mē est officij: nō nāe. Nā sci illi celestis patrie spūs: sem
 per qdē sūt spūs. s; semp vocari āgeli neq̄q; p̄nt. qz tunc
 solū sūt āgeli cū p eos aliq̄ nūcian: vñ & p̄ psal. dicitur
 Qui facit angelos suos spūs: ac si apte dicat. qz eos quos
 semp h; spūs cū voluerit ēt āgelos facit. Itēz aiaduerte
 q̄ in illa sūma ciuitate q̄q; ordo ei⁹ rei cēsetur noie quā
 pleni⁹ accipit in munere: ita q̄ p̄p̄atio nō referat ad oēs
 ordines: s; ad iferiores. Ordo at angeloz dicit multitu
 do celestiu spūuz q̄ iter se in aliquo munere grē similit̄
 sic ēt in nāliū datoꝝ munere pueniūt. Sic aut in illa sū
 ma ciuitate spālia qdā singuloꝝ sūt: vt tñ sint cōia oīum
 & q̄ in se q̄q; ex pte h; hoc in alio ordine totū possidet.
 S; iccirco vno eodēq; vocabulo cōiter nō censent: vt il
 le ordo vocari puato vniuscuiusq; rei noie debeat q̄ hāc
 in munere pleni⁹ accepit. Et nota q̄ p̄tēplatio angelozū
 magis se h; p̄ modū receptiōis q̄ actōis. & iō sic luna sil
 recipit lumē a sole: & illuminat iferiora corpa: ita ēt āge
 lus sil illuminat i dīna p̄tēplatiōe. & illuminat iferiores: &
 opat̄ circa eos. Ex h̄ collige q̄ sp̄ deū āgeli p̄tēplant̄ ēt
 q̄n ad nos mittūt. vñ dicit Greg. in. z. moral. Angelozū
 scia in p̄p̄atiōe n̄re icircūscripta valde & dilatata ē: s; tñ i
 p̄p̄atiōe dīne scie circūscripta & angusta: sic & ipsi illoꝝ
 spūs p̄p̄atiōe qdē n̄roꝝ corpoꝝ spūs sūt. s; i p̄p̄atiōe sum
 mi & icircūscripti spūs corpoꝝ sunt. Mittūt igit̄ & assistūt
 qz & per hoc q̄ circūscripti sunt exeunt: & per hoc q̄ in
 tus quoq; presentes sunt nunquam recedunt: & faciem
 sp̄is sp̄ vidēt: ēt cū ad nos veniūt. qz ad nos spāli p̄ntia
 foras exeūt: & tñ ibi se vñ recesserāt p̄ internā p̄tēplatiō
 nē seruāt. Itē q̄rit ibidē Grego. quō d̄ i Job. Luz veni
 sent filij dei vt assisterēt corā dño affuit iter eos & sathan
 cū scriptū sit. Bt̄ mūdo corde q̄n ipsi deū videbūt. & sa
 than mūdo corde eē nō pōt. Et rñdet. Intuedū ē. qz affu
 isse corā dño: nō at dñm vidisse p̄hibet. venit q̄ppe vt vi
 dere nō vt videret ip̄e i p̄spectu dñi. nō at i p̄spectu ei⁹
 dñs fuit. sic cec⁹ cū i sole p̄sistit: ip̄e qdē radys solis p̄fun
 dif: s; tñ lumē nō videt quo illustrat. ita ḡ ēt iter āgelos
 in p̄spectu dñi sathan affuit. qz vis dīna q̄ itueno pene
 trat oīa: nō se vidētē imūdū spūm vidit. Vide in vbi: & i
 antichristus: & in v̄t: & in archāgelus. Itē in succuba. Itē
 in volūtas. Itē in p̄fectio. Itē in intellect⁹. Itē in seraph.
 Angēs gētis oīs ge. i. p̄strigēs: sollicitās afficiēs crucians:
 ab angō gis. & ab angens angēter aduer. i. p̄stringenter.
 Anger geris. i. spatari⁹. & dicit̄ ab āgō gis. eo q̄ angenter. i.
 stricte spatā teneat. & h̄ anger. i. cruciatoꝝ. & hic āger gen⁹
 serpētis. quia angulose & tortuose incedat. vnde versus.
 Anger angit gladios serpens est & cruciatoꝝ.
 Angina ab āgō gis d̄r hec angina ne. tumor fauciu: vel in
 flatio gutturis: vñ Macer in li. de virib⁹ herbaz. Sub
 uenit angine melli nitroq; iugate f̄m Dugu. Pap. v̄o di
 cit. Angina glādula: morbus fauciu: tubera porcorum.
 Angiportus. portus componitur cum angustus. & dicit̄ an
 giportus. tus. tui. & hoc angiportus ti. idest angusta & stri
 cta via vel angustus & strictus locus.
 Anglia anglie quedam regio se. ge. & dicitur ab en. quod ē
 in. & eleos gloria. quasi intus gloriosa. Vide in brito.
 Ango gis. xi. ctū. i. p̄strigere: sollicitare: afficere: cruciare: v̄
 bū actiuū: vñ v̄balia: s; nō s̄ i freq̄nti vsu anctū: nec act⁹
 p̄ticipiū. p̄. Re. c. i. Affligebat quoq; eaz emla ei⁹: & v̄be
 mēter angebat. & vt dicit̄ P̄rif. angō xi. p̄uauit i sup. n. ago
 Angoz ozis. maf. ge. i. āxietas ab āgō gis. (n. actū fac.
 Anguilla lc. d̄r ab āguis pp̄ silitudine quā h; cū āgue. Vñ
 h̄ & h̄ anguillaris. & hoc re. vt anguillaris cibus. & hoc an
 guillariū. ry. loc⁹ vbi anguille abūdāt. Dicit̄ etiā anguil

la scutica qua pueri vberatur: & est cib⁹ ifirm⁹ anguilla:
 iuxta illud. Caseus anguilla mortis cib⁹ ille vel illa. Nil
 bibas & rebibas & rebibedo bibas. Et vt dicit Basili⁹ in
 .9. homel. hexameron. Anguillas nō alr nisi de ceno na
 sci certissimū est: q̄re gen⁹ nec ouū nec alr aliqs part⁹ in
 staurat: s; vt diximus de limo gignēdi sortiuū originē.
 Anguillaris in anguilla vide.
 Anguin⁹ na. nū. penul. pdu. nomē possessiuū ab āguis d̄r.
 Anguipes. anguis p̄ponit̄ cum pes. & d̄r anguipes dis. oīs
 ge. i. habēs anguinos pedes: sic fuerūt gigātes: q̄ dicti sūt
 habuisse anguinos pedes: vel qz astuti erāt ad modū ser
 pētis. vel qz serpebāt in terrenis: tātum in eis p̄fidentes
 Anguis. ab angulus li. dicitur hic anguis guis. eo q̄ angu
 losus. & nunquam recte incedat. & est proprie anguis aq̄
 rum: serpens terrarum: draco tēploꝝum.
 Angularis. ab āgō gis. d̄r h̄ āgulus li. qz pietib⁹ vndiq; an
 gat: v̄l qz duos parietes i vñū p̄iugat & āgat. vñ h̄ & h̄ an
 gularis. & h̄ re. qd̄ h; duos āgulos: v̄l qd̄ ē i āgulo. & āgu
 losus sa. suz. & āgular⁹ ta. tū. qd̄ ē āgulare. Angulus p̄p̄it̄
 cū bis: & fit biāgulus la. lū. duos āgulos h̄ns: vñ biāgula
 lat⁹ ta. tū. Itē p̄p̄it̄ cū tris. & d̄r triāgulus la. lū. vñ triā
 gulat⁹ ta. tū. Itē p̄p̄it̄ cū q̄tuor p̄ta sex. & dicit̄ q̄dran
 gulus la. lū. vñ q̄drāgular⁹ ta. tū. & p̄tāngulus la. lū. atp̄
 ta qd̄ est qnq; vñ p̄tāgular⁹ ta. tū. & sexāgulus la. lū. vñ
 sexāgular⁹ ta. tū. & p̄nt̄ p̄dcā noīa p̄i substātiue vt h̄ biā
 guls figura duoz āgloꝝ: triāgulus triū āguloꝝ. & silib⁹
 Angulus li. maf. ge. penul. cor. in angularis est.
 Angustio. ab āgō gis. dicit̄ āgustus sta. stuz. i. strict⁹. Et cō
 parat̄ āgustioꝝ stissim⁹. vñ h̄ āgustia stie. āxietas: dolor.
 in plali tñ accipit̄ p̄ loco stricto. & ide āgustio as: v̄l per
 subtractionē. i. āgusto stas. v̄bū actiuū. i. strictuz facere.
 Corin. 6. nō āgustiamini in nobis: āgustiamini at̄ i v̄isce
 rib⁹ vestris. Vñ f̄m aliā l̄raz. Angustiamini & p̄ p̄p̄nem
 coāgustio as. & coangusto stas. & ab his oibus v̄balia. Et
 vt dicit̄ Grecis. angustum tēpus dicit̄: s; locus artus.
 Angusto stas. stauī in angustio as. exponitur.
 Anbelo las. penul. produ. aspiratur vt videtur velle p̄rif.
 sed anelus la. lum. non aspiratus f̄m Dug. Vide in ane
 lus supra. multi tamen aspirant anbelus.
 Anbetū ti. cum h. scribit̄: herba hortulana odorifera. in ci
 bo sumpta calefacit & stringit. & prohibet etiam sternu
 tamentum naribus opposita f̄m Pap. & pdu. penul. vñ
 de macer. a medicis calidum siccuq; referē anbetum.
 Aniciuscia. ciuz. idest inuictus. vnde Boetius dicitur est
 anicius quasi inuictus. quia vicio vinci non potuit. & di
 citur ab anicos grece quod est inuictus latine.
 Anicos. i. inuictus. & componit̄ ab a. & nicos. i. victus.
 Anicula le. dimi. penul. cor. idest parua anus.
 Aniculosus. ab an⁹ vel anicula d̄r aniculosus sa. sum. i. ani
 lis vel ridiculosus ad similitudinē verboꝝ anuum.
 Anilis ab an⁹ d̄r hic & hec anilis. & hoc le. penulti. pdu. res
 anus v̄l p̄tinēs ad anū. Thimo. prima. c. 4. Ineptas aut
 inanes fabulas deuota: vel s; aliā l̄raz. Aniles fabulas:
 vñ anilr aduer. & hec anilitas tatis. i. senectus: antiq̄tas.
 Aia me. f̄m quosdā ab alo lis. deriuat̄ eo q̄ nos alar. alq
 dicūt qd̄ componitur ab a. quod est sine. & mene sanguis
 eo q̄ sit sine sanguine. Alq dicūt aiaz esse p̄mitiuū. Nos
 v̄o dicim⁹ q̄ aia deriuat̄ ab animos grece qd̄ latine dicit̄
 tur v̄etus. qz qdā putauerūt aiam eē v̄tū. qz ore trabē
 tes acrē viuere videamur. Et ab aia hic anim⁹ mi. qd̄az
 vis aie. & in suba idē est anim⁹ aia sensus rō mēs & spūs.
 in effectū nō: nā aia dicit̄ qz viuificat & mēbra vegetat:
 anim⁹ dū sapit & vult. Vñ dicit̄ Jsi. Aia est vite. animus
 est cōsily & vigoris. sensus dū sentit. mēs est dū itelligit
 vel recolit. ratio est dū discernit. spūs est dū spirat v̄l cō
 tēplat. Et nota q̄ qdam pbabilr aiam p̄tū hominis

dicit fuisse in corpore creatā. Quicquid autē de aīa p̄mi hoīs
 estimef de alyis certissime sciendū est q̄ in corpore crea-
 tur. creādo. n. ifundit eas deus: et ifundēdo creat. Unde
 p̄pheta. Qui finxit singulatiz corda eorum. Aīa autē fm̄
 Hreg. ē imortalis: qd̄ sic p̄z. Tres ḡppe vitales spūs crea-
 uit oipotēs de⁹: vnū q̄ carne nō tegit. aliū q̄ carne tegit:
 s̄z cū carne nō moziē. tertiū q̄ carne tegit et cū carne mo-
 rit: spūs nāq̄ est q̄ carne nō tegit angeloz. spūs q̄ carne
 tegit: s̄z cuz carne nō moziē hoīum. spūs qui carne tegit
 et cū carne moziē iumētoz et oīuz aīaliū brutoz est. Dō
 itaq̄ sic i medio creat⁹ ē: cū eēt inferior angelo supior iu-
 mēto: itaq̄ h̄z cōe cū sūmo aliqd̄: et cōe cū ifimo: imorta-
 litatē. s. spūs cū āgelo: mortalitatē vō carnis cū iumēto:
 quousq̄ ad ip̄az mortalitatē carnis glia resurrectōis ab-
 sorbeat: et iherēdo spūi caro seruet i p̄petuū. qz et ipe spi-
 rit⁹ iherēdo carni seruat i deū: q̄ tñ caro nec i reprobis i-
 ter supplicia p̄fecte deficit. qz sp̄ deficiēdo subsistit: vt q̄
 spū et carne peccauerūt sp̄ eēntialr̄ viuētes: et carne et spū
 sine fine moziāt. Aliā ē rōez ponit Hreg. 4. moza. expo-
 nēs illud Job. Stetit qdā cui⁹ nō agnoscebā vultuz. bñ
 at̄ igt dcm̄ ē stetit. Oīs ḡppe creatura. qz ex nihilo facta
 ē: et p̄ semetip̄az ad nihilū rēdit: n̄ stare h̄z s̄z d̄fluere. Rō
 nal. n. creatura eo ipso quo ad ymaginē p̄ditōis ē p̄dita
 ne ad nihilū trāseat figif. Ad h̄ ē fac̄ qd̄ dicit Hre. i. i. 3. li.
 mozal. Ut bñ igt atq̄ eēnifim⁹ i eternū imitemur eter-
 nū. et magna ē nobis eternitas imitatio eternitatis. Itēz
 Aris. i. z. li. d̄ aīa dicit. S̄z v̄ h̄ aīe gen⁹ altez eē. et h̄ solū
 p̄tigit separi: sic p̄petuū a corruptibil. Itē sic dicit Bern̄.
 Nihil ē i reb⁹ qd̄ possit replere creaturā factā ad yma-
 ginē dei nisi charitas d̄i q̄ solus maior ē illa. Hre. et i. z. 7.
 mozal. dicit. aīa qz ad solū deū appetēdū facta ē: oē at̄ qd̄
 ifra appetit min⁹ ē: iure. n. n̄ suffic̄ q̄ de⁹ n̄ ē. Et dñs i euā-
 gelio Jo. ca. 4. Oīs q̄ biberit ex aq̄ hac sitiet itepz: q̄ at̄ bi-
 berit ex aq̄ quā ego dabo ei nō sitiet ieternū. Et scias q̄
 fm̄ aug. Aīa ē qdā suba rōis p̄ticipes regēdo corpi accō-
 modata. Dea autē diffō dat de aīa put ē spūs. et put aīa.
 Est. n. qdā aīa corpi regēdo accōmodata: s̄z nō sepabil. i.
 mo cū corpe corrupit. sic aīa vegetabilis i plātis: et sensu-
 bilis i brutis. iō nō ē suba qdā. i. p̄ se substans. qz nō ma-
 net si sepat: s̄z rōal aīa i se substat et sine corpe. et iō suba
 qdā. Est itepz suba qdā totā et p̄fectā et n̄ aliūde possidēs
 rōnē vt de⁹. et iō nō ē rōnis p̄ticipes: s̄z totā capiēs rōez: s̄z
 aīa rōnal nō p̄fecte nec a se nāz rōnalē ē h̄ns. et iō ē rōis
 p̄ticipes: s̄z qz itepz ē suba qdā rōnis p̄ticipes vt āgelus: s̄z
 corpi viuificādo et sensificādo nō est accōmodata. erit ḡ
 aīalis suba qdā rōnis p̄ticipes regēdo corpi accōmoda-
 ta. et rāgit ibi nā rōnal aīe duplex. s. spūalitatē fm̄ q̄ est
 spūs. et sic d̄ suba qdā rōnis p̄ticipes. Itēz viuificabilita-
 tis s̄z quā d̄ aīa: et distiguit ab āgelo. et p̄ hoc addit re-
 gēdo corpi accōmodata. Itē atrēde q̄ opio ē ari. quā
 oēs q̄si moderni sequunt: q̄ aīa vnif corpi: sic forma ma-
 terie: vn̄ aīa ē p̄ hūane nāe. et nō nā qdā p̄ se. et qz rō pris-
 triat̄ rōni p̄sone. iō aīa sepata nō pōt dici p̄sone. qz q̄uis
 separata nō sit p̄s actū: tñ h̄z nām v̄l rōnē vt sit p̄s. Ma-
 gister tñ i sentētys dicit q̄ ē p̄sōa aīa sepata: s̄z h̄ opio mō
 nō teneē. Non autē volo te ignorare q̄ q̄uis vnio aīe se-
 parate ad carnē nō possit fieri nisi p̄ v̄tutē supnālē: tñ in
 ea ē nālīs ap̄tudo ad hoc. etiā q̄ vnio nō pōt p̄pleri ni-
 si per v̄tutē supnaturalē ē ex defectu corporis: nō ex de-
 fectu aīe. vide etiā in rō. et in tradux. et in veniale. et in vo-
 lūtas. Quādo autē aīa rōnalis ifundat̄ in corpore: dicam
 in extraduce. itē vide in homo. et in origini⁹. itē de sciē-
 tia et potētia anime xp̄i dicā. in antichristus.

Aiaduersio onis. fe. ge. pena: punitio: et est gen⁹ oīum pena-
 rum. et d̄ ab animaduerto tis. fm̄ Dug. Pap. dicit. ani-
 maduersio vltio: sentētia in reū. et etiā consideratio.

Aiaduersio tis. ti. uersum. p̄pōif ex aīa v̄l anim⁹. et v̄to tis
 et iterpōif d. cā euphonie. v̄l pōt p̄poni ex anim⁹ et aduer-
 to tis. et tūc iterponif d. s̄z apocopa anim⁹. et ē aiaduerte-
 re i aīo v̄tere et p̄siderare: itelligere: cogitare. et pōif q̄s
 p̄ punire. qz aīq̄ pena irroget fm̄ q̄titatē vel qualita-
 tē peccati vertit q̄titas vel qualitas pene in animo: vel
 qz tunc vertit iudex animū ad reū puniēdū: vt p̄pēdat
 qua pena sit puniēdus: vnde hec aiaduersio onis.

Aial ab aīa d̄ h̄ aīal lis. et pdu. penl. i. ḡtō sic alia desinen-
 tia i al. filia. vn̄ h̄ et h̄ aīal et h̄ le. Lorin. z. aīal h̄ō n̄ p̄ci-
 pit ea q̄ sūt spūs dei. i. carnal bestial. vn̄ h̄ aīalitas tis. p̄-
 petas q̄ q̄s d̄ aīal. Et vt dicit Pap. aīal cōe nomē ē oīuz
 aīaz h̄ntiū dcm̄ q̄ aīe spū et moueat. aīalib⁹ at̄ adā no-

Animalis in animal exponitur. (mina d̄dit.
Aiatus ta. tum. ab aīo mas. d̄. et ē aiat⁹ habēs aīaz v̄l cor-
 datus volūtari⁹. Et vt dicit Pap. aiatū q̄qd aīam. i. vi-
 tā h̄z dicit aiatū: sic h̄ō. bos: arbor: herba. et dicit aiatus
 q̄si animo acutus. aīosus vō aīo et virib⁹ plenus.

Anime goz. i. animo vel animi equioz. **Aie**gus. i. patiens
 fm̄ Pap. Baruch. 4. Aiegor esto hierusalē. Idēz in eo-
 dem. Animequiores estore filij.

Animo mas. maui. i. aīaz dare v̄l exhortari: audacē facere
 ab aīa d̄. et p̄ponif: vt ex animo mas. i. animo mas.

Animosus sa. suz. ab anim⁹ dicit. et d̄ aīosus q̄q̄ audax:
 supb⁹: q̄q̄ fortis. Et p̄p̄at vt aīosior sissimus. et vn̄ hec
 animositas tis. fortitudo vel audacia s̄z Dugu. et vt dicit
 Pap. aiat⁹ q̄si aīo acut⁹. aīosus vō aīa et viribus plenus.

Animula le. fe. ge. dimi. parua anima. penul. cor.

Anim⁹ ab aīa d̄ h̄ anim⁹ mi. d̄q̄ vis aīe: et in suba idē est
 aīa et anim⁹. et sensus et mēs. et rō et spūs: s̄z i effectū nō: sic
 dixi i aīa. et h̄ itellige s̄z quosdā. anim⁹ p̄pōif cū equ⁹. et
 fit h̄ et h̄ eānimis. et h̄ me. vn̄ eānimiter aduer. et h̄ eā-
 nimitas tis. i. aīe eqtas. et cū vn̄. et fit h̄ et h̄ vnanimis. et
 h̄ me. vn̄ vnanimiter. et h̄ vnanimitas tis. i. animi vni-
 tas. et cū magn⁹. et fit magnanimis: vn̄ magnanimiter. et
 hec magnanimitas tis. i. aī magnitudo. et cū ex. et fit ex-
 anim⁹. i. territ⁹ mortu⁹: s̄z ex aīat⁹ p̄p̄e d̄ p̄terrefact⁹: vn̄
 exanimiter. et h̄ exanimitas. et cū pusillus. et fit pusillani-
 mis. vn̄ pusillanimiter. et h̄ pusillanimitas tis. et cū lōg⁹:
 et fit lōganimis: vn̄ lōganimif. et h̄ lōganimitas tis. et cū
 semis. et fit semianimis. i. semitiu⁹. Et sciēdū est q̄ s̄z su-
 pradice p̄tes p̄ferat̄ fm̄ tertiā d̄clinatōez. i. ueniūt tñ et
 z. vt eānim⁹. semianim⁹ ma. mū. et sic d̄ ceteris. et cor. ni.

Anitas tatis. idest vetusta senectus ab anus pro vetula di-
 citur. et corripit ni.

Anna grā dei iterp̄at. qz cū p̄us eēt sterilis. postea fecun-
 data est grā dei. De viris anne matris beate marie vir-
 ginis. et etiā de filiab⁹ suis habes in iohannes.

Annal. ab ān⁹ d̄ h̄ et h̄ ānal. et h̄ le. i. annu⁹. et h̄ ānal lis. li-
 ber i quo facta āni scribebāt s̄z Dug. et desinit abltūs i
 i. Pap. vō dicit annalis liber p̄tinēs annua acta. annales
 eoz que nostra etas nō nouit. historia que vidim⁹.

Annaria rie. fe. ge. i. lex de anno facta: et dicit ab ann⁹.

Annucito tas. cuz palpebris ānuere. sic facim⁹ designātes
 aliqd̄ cū palpebris. et p̄ponif ex ad. et nucito tas.

Annuculus. ab ān⁹ d̄ h̄ ānuculus li. pu⁹ ān⁹: sic ē ān⁹ luna-
 ris. v̄l adiectiue ānuculus la. lū. i. vni⁹ anni. Un̄ Exo. iz.
 Erit agn⁹ sine macula masculus: ānuculus. Et ē i auro-
 ra legif. Masculus annuculus q̄ foret absq̄ nota.

Annuersarium in annualis vide.

Annona ne. seges vni⁹ āni: ab ann⁹ dicit quasi ānona: eo
 q̄ in singul⁹ ānis renouet: vel secūdam. Sapiam anno-
 na est alimonia āni copiosa tractum est a tempore quo
 romani quondam ad cibos vocabantur.

Annosus. ab ān⁹ dicit ānosus sa. sum. plen⁹ annis. Et p̄p̄-
 rat̄ annosior sim⁹. vn̄ hec annositas. i. antiquitas.

Annotin^o na. nū. i. vni^o āni: ab ān^o dī. vñ Josephus i. 6. an-
naliū. Ariete cū agno ānotino i holocaustus offerebāt. r
cor. penl. cū dīnat i tin^o. r n hz t. a pmitiuo: sic homo hoz
notin^o: vt oñdi i scōa pte vbi egi de desinētib^o in inus.

Annuo is. verbum actiuum. ex ad r nuo is: r d. mutata in
n. r cor. penul. vide in nuo is.

Annual. ab ānus. h r h^o ānuat. r h^o le. i. ānu^o. r ide annualr
aduer. r h^o ānuale lis. substātiue idē qd āniuersariū: qd
pōit ab ān^o. r vto. s. dies p mortuis celebrata singul^o an-
nis. r pōt dclari substātiue. r ēt adiectiue vt āniuersaria

Annarius ria. riū. sicut annuaria officia. i. singul^o (dies.
lorum annorum: r dicitur ab annus.

Annuatim aduer. i. singulis ānis ab ānus dicitur.

Annūcius: nūcius componit cū ad. r dicit^o hic ānūcius cy.
r bec annūcia idē quod nūcius vel nūcia. r hoc annūciū
cy. id quod annūciatur. Ambro. super Egesippum. Irri
debant prophetarum annūcia: pbas omne calcabant.

Annuo is. nui. nutū. ex ad r nuo. r ē annuere assignare vl
assentire: nutū alicui facere. r ē actiuū p cedere: sed in
alys significationibus est neu. gen. Et format^o fm p̄ris.
p̄teritū a p̄ma persona p̄sentis o. in i. vt annuo annui. r
sup. a p̄terito i. mutato in tū. vt annuo annutum.

Ann^oni. mas. g. dī ab am. qd ē circū r no nas. qz voluit q̄si i
circulo. vl ab āna dea āni: vl pōt pōi ab am. qd ē circū.
r no nas. q̄si circū nās: r q̄si in circulo voluit. Ann^oāt so-
laris sic describit. Ann^o ē spaciū t̄pis quo sol ab vno pū-
cto zodiaci exiēs ad idē reuertit. Doc āt fac in trecētis
sexagintaq̄q̄ dieb^o. r sex horis. p̄hi vō vidētes q̄ ma-
xima eēt p̄fuso si ān^o n̄r p horas terminaref. s. si p̄m^o an-
nus icipet ab ortu solis: r terminaref i meridie. scdus a
meridie icipet r terminaref i occasu. tertio ab occasu ic-
peret r terminaref i media nocte. q̄rt^o a media nocte i-
cipet r terminaref i ortu solis: p̄stituerūt q̄ ille sex hore
absq̄ vlla p̄putatōe ponant trib^o annis. donec i. 4. āno
facere valeāt vnā diē q̄ bisextilis dī. qz sexto kalendas
marty bis p̄nūciaf fm quosdā. vl meli^o dī bisext^o fm
astronomos q̄si ex bisse momētoz collect^o. qd sic patere
p̄t. Sol i quolibz signo moraf. 30. dieb^o. r. 30. triētib^o ho-
raz: r triginta bisse momētoz. Triēs ē 3° ps rei. bisse cō-
tinet duas terras alicui^o totū p̄stātis ex trib^o partibus.
triginta ergo trientes horaz faciūt decē horas. r trigin-
ta bisse momētoz faciūt decē momēta. r duo pūcta: s3
m̄ultiplicatis duob^o pūctis duodecies habem^o sex horas
ex bisse momētoz collectas. r qz ex istis sex horis pue-
nit ille dies. p̄pterea dī bisextilis. Vide ēt in gntilis.

Annuto tas. auu. ex ad. r nuto tas. tauū. d. mutata i n. r ē an-
nutare anuere vl assignare. nutum alicui facere. Unde
plautus. Aly ānutat: aly annutitat. alium timet. alium
amat. Annutitare est cuz oculo annuere. r annutare cū
alio membro. r producit nu. ānuto.

Annū^o ua. uū. ab ann^o dī. i. res āni vl p̄tinēs ad annum.

Anolegiū gy. p̄ponit ab ana sursum: r legiū pulpitem: vñ
anolegiū. qz ibi supra legit. Idē est anolegiū a logos qd
est sermo. qz ibi supra sermocinamur fm Dug. Papias
vō dicit. anologium dicit^o q̄ sermo idē predicetur.

Anologia gie. penul. acuta p̄ponit ab ana qd ē rectus. r lo-
gos qd ē sermo. r dī h^o anologia gie. i. equal^o locutio regu-
laris formatio: vl silius p̄patio siue p̄portio. colligit aut
octo modis p̄patio siue p̄portio ānologie. s. q̄litate p̄pa-
tione: gñe: numero: figura: casu: extremitatib^o silius syl-
labaz. r silitudine tēpoz. vñ anologic^o ca. cū. i. regulare
fm Dug. Pāp. etiā anologia grece silius cōparatio siue
p̄portio dicitur. r est o. tertia littera in Pāpia.

Anologicus ca. cum. in anologia vide.

Anologium gy. in anologium vide.

Anomalus. noma vel nomia componit cū a. i. sine: r dicit^o

anomalus la. lū. sine lege: vel anomalus quasi anorma-
nus. i. sine regula. i. irregularis fm Dugu. Pāp. vō dicit
Anomala extra regulam: nam a sine r monos lex.

Anomia grece latine iniquitas. i. sine lege: ab a quod est si-
ne. r noma. r nomia quod est lex.

Anquina ne. funis nauis quo ad malū antēna religat. Lu-
canus. Atq̄ angna regat stabilē fortissima cursu.

Anquiromagus gen^o nauigy est: r dicit^o sic. quia celeritate
sui ancoris r reliqs istrumētis nauū vehēdis sit aptus.

Ansa se. i. auris p quā vas sustollit ab āgo gis. vñ ansat^o ra.
tū. ansaz hñs. vñ r ansatus dī vas qd tales hz ansas siue
aures. Itē ansa dī auris p quā cortina vl vestis suspēdit^o
Bre. z. moral. S3 ecce q̄stioni questionē iūgim^o: r quasi
dum ansam soluere nitimur: nodum ligamus.

Anser ab anas tis dī h āser seris. qdā auis q̄ dī occa vulga-
riter pp silitudinē anatis: vl qz hz silr frequētiā natādī
vñ āserin^o na. nū. penl. pdu. r sūt calami āseris vtiles ad
scribēdū. Un qdā. Anser ouē variat: cui potū vacca mi-
nistrat. Et ē p̄miscui ge. āser. vñ sub vna voce r vno arti-
culo p̄hēdit aialia vtriusqz sexus: vt alb^o āser tā p ma-
re q̄z pro femina: vt dixi supra in tertia parte vbi deter-
minavi de genere nominis. ca. de epicheno genere.

Ansula le. penul. cor. dimi. parua ansa.

Ante aduerbiū est. r significat locū r tēpus: antea solū tē-
pus. vñ hic r bec anterior. r hoc ri^o. suplatiuū nō habet.

Antea aduer. tempozis ab ante dicitur.

Antecenium. añ p̄ponit cū cena. r dī hoc anteceniū ny. r
h^o antecenia nie. i. merēda. s. cib^o q̄ añ cenā sumit. Me-
rēda āt q̄si vulgare ē: sic tñ dcā q̄si post meridiē edēda.

Antegradior deris. gressus. sum. i. añ ire: ex ante r gradior
r retinet a. in presenti sui simplicis: sicut r p̄gradior. di-
citur etiam p̄gradior. i. antegradior.

Antela. ab ante r telon qd ē lōgū p̄ponit h^o antela le. cin-
gulū illō qd añ pect^o eq̄ tēdit: sic postela dī illō qd poste-
ri^o tēdit sub cauda eq̄: vl dī ab ātela q̄si añ sellā. r poste-
la q̄si post sellā. Et f3 h^o p̄t dici sic qd l3 ornāmētū eq̄ añ
vl retro: vl mātica q̄ añ portat vl retro. Bre. sic dī. Est
ātela qd i pectore q̄drupedāris. Dicit^o postela qd ē a po-

Antelucan^o p̄pōit ab añ r lux. i. surgens añ (steriori.
diē vl lucē. Un p̄ponit ab añ r lucan^o. qd ē splēdor ma-
tutin^o. ide h^o anlucan^o ni. penul. pdu. i. eruptio aurore añ
lucē canēs. i. q̄si albēs. Et adiectiue anlucan^o na. nū. i. añ
lucē surgēs. Sap. ii. Et tāq̄ gutta rozis anlucani q̄ dīscē-
Anteluco cas. deriuatur ab antelucani: vel (dit in terrā.
pōt cōponi ab ante r lux lucis. r est antelucare in nocte.
vel ante lucem surgere vel vigilare.

Antemna ne. corda capitali nauī q̄ sursum dirigit velū. r dī
antemna. qz añ se hz aqs: vl dī ātemna p̄tica ex q̄ velū
depēdet: q̄si añ amnē posita: p̄terfluit. n. eā amnis. Un
Qui. tristiū. Nō tulit antemnas aura scōa meas. r vñ cō-
poni ab ante r ānis. Pāp. vō dī: antemna lignū ex trās-
uerso malipositū: p qd dēdet velū dcā: q̄si ante amnē.

Antemurale lis. g. neu. i. d̄fensio ante mur: vl p̄pōit ex an-
te r murale. Itēz r h^o p̄murale q̄si p muro fm sic val-
lū r fosse. Un Jsa. z6. Ponef i ea mur^o: r antemurale. r
mur^o p̄ter dissipat^o ē. r pdu. ra. Vide etiā i p̄murale.

Antepenultimus ma. mu. qui est in secundo loco ante pe-
nultimum. r componitur ab ante r vltimus.

Antepes pedis mas. ge. ab ante r pes. r sunt antepedes ob-
sequia amicorum: vel ipsi amici obsequentes.

Anterminus na. num. i. vicinus vel iuxta terminos possi-
tus ab ante r terminus dicitur.

Anteritas tatis se. ge. i. antiquitas ab ante dicitur.

Anterius ab ante dicitur hoc anterium ry. i. prelium ante
urbem: quod aliter anteurbanum dicitur.

Antes ab ante dī hī antes hoz antium lapides r macerie

qui claudunt vineas eo q̄ ante stant. vnde ⁊ antes dicū tur: quādoq; extremi ordines vinearum. quia ante stāt ⁊ videtur esse compositum ab ante ⁊ sto.

Antesignanus na. num. i. primipulus: vexillifer ab ante ⁊ signum vel signa. addita nus. ⁊ produ. penul.

Antestor. testor aris. ⁊ pōit cū anti qd̄ ē ⁊ ⁊ d̄ antestor sta ris. i. ⁊ testari. s. testimoniū pbibere. ⁊ ē absolutū: vt dica tur iste negat hoc fecisse. ⁊ ego antestor. Si vō dica. An testor illū: Idē ē qd̄ illū teste ⁊ dico. Ut ⁊ pōit ab añ ⁊ te stor: ⁊ d̄ antestor aris. i. añ iudices stare p̄ teste: v̄l p̄mo testari: v̄l añ iudices testes statuere. Et ē v̄bū d̄ponēs. ⁊ scribit v̄biq; p̄ te nō ti s̄z Dug. Pap. vō dic. Antestari p̄ testari v̄l añ iudicē statuere: v̄l teste v̄ti añ iudices.

Anti. idest contra.

Antibachi ab anti qd̄ ē ⁊ bachi d̄ antibachi pes d̄ri bachio. ⁊ stat. n. duab' p̄mis lōgis ⁊ tertia breui: vt natu ra. Bachi vō ⁊ stat ex p̄ma breui ⁊ duab' sequētib' lon gis: vt poete. v̄n v̄sus. Ad breuiat p̄mā: medias p̄ducit ⁊ imam Bachi. est antibachius hostis ei.

Antibibulum. bibulum pro libro componit cum anti quod est contra. ⁊ dicitur hoc antibibulum. idest pignus pro co dice mutuato datum quasi contra bibulum datum.

Antica ce. d̄ ab añ. ⁊ ē antica ostiū anteri' sic postica poste ri'. v̄n qd̄ā. Gallit anticā q̄ me nō dixerit eē. S̄z q̄n̄z an tica d̄ ps ecclie q̄ d̄ tremia. ⁊ venit ab anti p̄ tra.

Antixps. i. ⁊ xps ab anti qd̄ ē ⁊ ⁊ xps. Nasceat at vt dic' Re migi' Antixps in Babylone de tribu Dan. ⁊ cū venerit Hierosolymā cir cūcidēs se dicet iudeis. Ego sū xps vo bis p̄missus: tē ⁊ fluēt ad eū oēs iudei ⁊ reedificabūt tē plū qd̄ ē d̄structū a romāis. sedebitq; ibi dicēs se eē deū ⁊ interficiet Enoch ⁊ Delia: sic habet Apoc. ii. Erat at an tixps bastard': vt dic' Dan. Itē erit i occupācētys femi naz: ⁊ terrā diuidet gratuito vt d̄ Dan. ii. Itē p̄pe anti xpi aliq; v̄a miracula fiēt vtute demonū p̄missiōe dina: i illis tñ ad q̄ v̄t demonū se extēdit. Dñr tñ ab aplo mē dacia ex p̄te finis. qz ad decipiēdū fiēt. Dabebit at anti xps angelū bonū custodē. qz lex cōis pp̄ vnū imitari i d̄z. ⁊ i h' ei' pena iustior appebit. qz bñficia toti nāe hūa ne puia sibi n̄ subtrahēt. nec tñ oīo frustra erit ei' custo dia. qz tñ ad bonū n̄ p̄uertē: a mltis tñ mal' cessabit re tract' ab āgelo custode. hūc. n. effectū ad min' ⁊ seq' āge lus p̄ custodia q̄tūcūq; sit obstiat'. Et vt dic' Remi. at i xps simulabit se occisus. ⁊ post mortē resurrexisset. Tāta q̄ppe temeritas erit i illo dānato hoīe. vt ad deludēdos animos paruulorū imitatōe veri capitis xpi occisus se di cat: ⁊ resurrexisset post mortē. Tādē vō dñs interficiet eū spūozis sui: siue. n. dñs yhs xps interfecerit eū potētia vi ficiōis sue: siue Michael interfecerit illū: vtute dñi yhu oc cidef: nō vtute Michaelis. Occidef at sic doctores tra dūt. qz Hiero. sup Dan. h' dic'. In mōte oliueti i papiliōe ⁊ folio suo i loco: circa quē dñs ascēdit ad celos. Et sub dit Remigi'. Notādū qz nō statim veniet dñs ad iudi ciū vbi fuerit atixps interfecit: s̄z sic i li. Dan. c. iz. Intel ligim': post mōtē illi' ⁊ cedent electis ad penitēdū dies q̄dragintagnōz. Quātulūcūq; vō spaciū t̄pis sit vsqueq; dñs vēiet. penit' ignorat'. S̄z pōt q̄ri an fili' dei sciat diē iudicij: siue finē mūdi. Et v̄t q̄ n̄. qz d̄ mat. z. 4. De die at illa ⁊ hora nemo scit: neq; āgeli celoz: neq; fili' ni si solus p̄r. Itē Marci. iz. De die at illa ⁊ hora nemo scit neq; āgeli i celo: neq; fili': nisi solus p̄r. Ad h' dico q̄ fili' dei scit illā diē. qz oīa scit q̄ p̄r. qz vna ē eēntia filij ⁊ p̄ris. ⁊ vna potētia: ⁊ eadē scia. D̄r tñ nescire a nobis. qz nō fa cit nos scire: s̄z latet nos. Vñ dic' glo. Nescit fili' adopri uus. Itē nescit corp' filij i terra positus qd̄ est ecclia. vel dic' q̄ fili' nescit a se: nec ēt spūsanct' a se scit. qz nō est a se. s̄z p̄r solus scit a se ⁊ p̄ se. qz a nullo ē: s̄z fili' ē a patre p̄

gnatōez. ⁊ spūs a p̄re ⁊ filio p̄ cōem spiratōez: v̄n dic' Di lari' i glo. Mat. z. 4. Fili' ⁊ spūscūs qz nō sūt a se de die illa nesciūt a se. p̄r at qz a se ē. scit a se. sciūt. ḡ fili' ⁊ spūscūs cr' p̄ se: s̄z nesciūt a se. qz nec a se s̄r. p̄r at scit d̄ die illa a se ⁊ p̄ se. S̄z q̄rit an xps i q̄tū hō sciat. Dico q̄ aīa xpi b' scit s̄z d̄r nescire. qz corp' ei'. s. ecclia nescit. nō. n. expedit nobis diē illā scire: vt s̄z glo. Hier. sim' sp̄ icerti d̄ aduē tu iudicij. ⁊ sic quotidie viuam' q̄si alia die vel i illa die iudicādi. vt sp̄ sim' solliciti. v̄n Aug. Latet vltima dies vt obseruēt oēs. Itē glo. sup illud Act. i. Nō ē vest'z scire t̄pav' momēta ⁊c. cū nō ē hoīuz iudicij diē nosse: vt q̄ si sp̄ iudiciū expectēt. n̄ ait. nō erit: s̄z nō ē vest'z scire. no tās eos adhuc eē i firmos. ⁊ iō ad secreta nō eē idoneos. p̄z ḡ ecclia militās nescit diē iudicij. De ecclia at triū phāte pōt q̄ri an sciat. De h' dic' glo. Mat. z. 4. De die at illa ⁊ hora nemo scit: neq; āgeli celoz nisi p̄r solus. In q̄ buidā igt codicib' addit. Neq; fili'. q̄ qd̄ oīa scit cū pa tre: s̄z nō fec' hoīes scire: neq; electi āgeli quēq; scire fece rūt. qz. v̄z. nulli scōz āgeloz ⁊ cessit de' notitiā hui' diei: neq; filio. s. adopriuo. i. neq; vlli scōz hoīuz. Uide i etas

Anticipo pas. ab ante ⁊ capio componit antecapio capis. ⁊ anticipo pas. penul. correpta in eodez sensu: scilicet p̄ occupare: p̄uenire: primo capere.

Antidicomarite quidam heretici dicti sunt. qz marie vir gini contradicunt. ⁊ componit ab anti ⁊ dico ⁊ maria.

Antidotū ti. ge. neu. venenū qd̄ dat ⁊ vitā: v̄l illō qd̄ dat ⁊ venenū ab atī qd̄ ē ⁊ ⁊ datū. Pap. vō dic. Antidotū gre ce d̄r ex d̄rio datū. Cōtraria. n. d̄rys curāf v̄n p̄ medicina pōit. ⁊ cor. penl. Vñ vidocinēsis. Est ācilla dei simplex etlyna: mortis: Antidotū: venie porta: salutis iter. v̄n bic antidotarius ry. liber quidam contra vitia p̄positus.

Antif
hoc
auro
ybi
Antig
ran
Antig
tra
d̄
pbū
⁊ co
Antil
que
pon
Antil
⁊ co
Antin
ce. ⁊
egi
Antic
cau
citr
num
Antip
lōg
tra
Antip
bus
Antip
ris.
nāl
tim
vt i
Antip
pre
ē for
bip
reci
Antip
col
Antip
gdā
pa
gus
ver
Antip
p̄r
de
Antic
qua
lib
fol
Antic
Antic
ver
tas
fac
cu
Qu
Antic
clit
D
ea
pli
Antic
⁊ d

Antifraſis ſis. penul. cor. ſe. ge. contrarietas. De hoc require in quarta parte in tractatu de tropis. Utrū autem antifraſis faciat deriuationē dixi in tertia parte vbi egi de ſpeciebus nominum.

Antigonus ni. penul. cor. vnde in auroza dicitur. Maior alexander: antigonusq; minor.

Antigraphus. graphus. i. ſcriptor ꝑponit cū anti: qđ est contra. et dicitur h' antigraphus pbi. i. cancellari. q. et archigraphus dicitur. qz reſcribit lris miſſis ad om̄m ſuū. vñ h' antigraphia pbi. et hec archigraphia pbi. i. ei' dignitas. ſ. cācellaria. et cor. penul. antigraphus: ſz antigraphia acuit penul.

Antilibanus ni. penul. cor. ea pars libani vel ſup libanum que occidētale partē reſpicit: quaſi cōtra libanuz. Et cōponitur ab anti et libanus ni. ꝑo monte quodam.

Antiloquus qua. quū. qui ꝑimo loquitur ab anti et loquor et cor. lo. vnde antiloquium quū. ꝑima locutio.

Antimetabola le. penult. cor. vel antimetabole les. grece. et tūc acuitur in fine. De hoc dixi in quarta parte vbi egi de coloribus rhetoricis.

Antiochia chie. dicitur ab Antiocho ꝑre Seleuci: qui eā edificauit: a quo etiā et Seleucia alia ciuitas dicta est. Uel dicitur ſic ab anti et ocis qđ est veloc: qz cōtra veloc. i. oceanum est poſita. vnde antiochenus na. num. patrium.

Antipastus dicitur pes. qz fit ex contrarijs ſyllabis. ſ. ex breui et longa. et ex longa et breui: vt amauere. et dicitur ſic ab anti cōtra et pastos: qđ est ſpaciū. qz contrarijs ſpacijs ꝑter.

Antipater tris. penul. cor. vnde in auroza dicitur. Uir ꝑobus: antipater: idumeus cōſulit illi.

Antipetimeris ris. penl. cor. ꝑponit ab anti et petimemris. Et e' antipetimeris qđā ſpēs ceſure ꝑ quaz vocalis nālī correpta ꝑducit i ꝑncipio ſcōi pedis. et dicitur ſic. qz petimeris fit in ꝑncipio tertij pedis. hoc e' i ꝑncipio ſcōi vt i hoc vſu. **Moſ** ecce nō tardat. et iō labit hora.

Antiphona ne. i. ꝑſalmū ſonās: vñ qz ꝑ illi' canit ab vna parte chozi. alia ab altera. et dicitur ab anti qđ e' ꝑ ꝑhonoſ: qđ e' ſon'. et ſcribit ꝑ ꝑb. et ꝑ o. i. penul. ſyl. nō ꝑ a. ꝑōt e' ſcribi ꝑ ꝑ. et cor. penul. ꝑap. vñ dicit. Antiphona grece vox reciproca duobus chozis alternatim ꝑfallentibus.

Antiphora re. penult. cor. vide in quarta parte vbi egi de coloribus rhetoricis.

Antipos podis. ꝑpls ſubterrane' nos hñs pedes vt putāt qđā: ab anti qđ e' ꝑ. et pos qđ e' pes. vñ ab anti et pes pedis. ꝑap. vñ dicit. Antipedes. penul. cor. dicitur qz ꝑꝑꝑ nris veſtigis putant. Itē antipodes genus mōſtri in libya plātas verſas habent poſt crura et octenos digitos in plantis.

Antiptoſis penl. corripit. quedā figura allothece: ſub qua ꝑtinetur antitheſis. Uide ſupra in quarta parte. in capi. de allotheca ſecundum ꝑꝑſcianum.

Antiquarius. ab antiquus dicitur hic antiquarius ry. q. anti qua babz in memoria vel ſcribit. Et differt a librario. qz librarius dicitur qz noua et vetera ſcribit. Antiquarius q. ſolum vetera. Antiquarius etiam dicitur ſenex antiq'.

Antiquitas aduer. penul. cor. ab antiquus dicitur.

Antiquus qua. quum. dicitur ab anti. et eſt antiq' ſolo euo vetus ānis. Et ꝑparat' antigo: quiſſim': vñ hec antiquitas tatis. i. cui lōgitudō: et antiquo quas. i. antiquū aliqd facere vel dicere ſm Dug. ꝑap. vero dicit. Antiquare. i. euacuare aliqd ad ꝑſtinum ſtatuz reuocare **Debre. 8.** Quod autem antiquatur et ſenescit ꝑꝑe iteritum eſt.

Antifima. ſima. i. curuū ꝑꝑoſit cū anti. et dicitur h' antifima. ideclinabile talis. ſ. figura: qđ ſima ꝑ ſima. i. curuū ꝑ curuū **Dec nota** ꝑonit ad illos vſus: quoz ordo ꝑmutad' e' h' eadē nota cū ꝑucto ꝑonit i his locis vbi i eodē ſenſu duplices verſus ſunt. et dubitatur qz potius eligendus ſit.

Antifimus ca. cuz. i. vrbānus non amarus: non iracūndus. et dicitur ab antiſmos. et cor. ml.

Antiſmos quidam tropus eſt de quo dixi ſupra in quarta parte. in tractatu de tropis.

Antiſtites tis. ge. communis. i. ſacerdos quaſi ſtās ꝑ ꝑoꝑulo. qz ante ſtat et orat ꝑ ꝑlebe. et cor. ſti.

Antiſtitium ab antiſtes dicitur hoc antiſtitium ty. i. ſacerdotium vel dominium: quod et hec antiſtitia tie. dicitur.

Antiſta ſte. i. ſacerdotiſta. ab antiſtes dicitur.

Antiſto ſtas. ab antiſtes dicitur antiſto ſtas. vel antiſto as. i. excellere: ꝑreſtare: ꝑrecellere.

Antiſtrophā phe. i. ꝑꝑꝑꝑ ꝑꝑꝑꝑ ꝑꝑꝑꝑ. et e' antiſtrophā qđ finitō vſu reicipit ipz rñſozū vñ ei' medietas: ab anti et ſtrophā. De h' vide i ſtroph'. ita vñ Dug. ꝑap. vñ dicit antiſtrophā reciproca ꝑꝑꝑꝑ ꝑꝑꝑꝑ ꝑꝑꝑꝑ ꝑꝑꝑꝑ. et cor.

Antithēſis e' qđā ſpēs metaplaſmi: qđ dixi ſupra i ſtrophā qđā pte i ca. d. metaplaſmo. Et ſz Dug. Antithēſis e' ꝑꝑꝑꝑ ꝑꝑꝑꝑ: vt i duob' ꝑꝑꝑꝑ vñ ſib' **Boe.** ſz assignat ibi a qbus.

Antitheta te. quoddam ſcema: de quo (daz antitheta. dixi ſupra in quarta parte de ſcematē.

Antitheton quedam figura eſt: de qua in quarta parte in tractatu de ſcematē.

Antonomaſia ſie. quidā tropus eſt. et acuit penl. de quo ſupra in quarta parte dictū eſt in tractatu de tropis.

Antracitis lapis ꝑꝑꝑꝑ: ſic dicitur. qz ipſe ſit ignei coloris vt carbūculs: q. atrax dicitur. ſz cādida vena ꝑꝑꝑꝑ: c' ꝑꝑꝑꝑ e' ꝑꝑꝑꝑ i ignē velut iter mortuos extiguit. et e' ꝑꝑꝑꝑ ꝑꝑꝑꝑ.

Antrax carbūculs: vñ calculs. i. lapis. (ſuſus exardescit.

Antropofagi gēs aſperrima que humanis carnibus veſcitur. et ſunt ſub regiōe **Scythie**. Et componitur ab antropos qđ eſt homo: et fagin qđ eſt comedere. et cor. fa.

Antropomoꝑhite heretici ſic dicti. qz in ſimplicitate ruſtica deū hūana credūt habere mēbra ab antropos. i. homo. et moꝑhe: qđ eſt mutatio. et theos: quod eſt deus.

Antrophos. i. hō ab ana qđ eſt ſurſus. et tropos qđ eſt ꝑꝑꝑꝑ: qđ ſurſum ꝑꝑꝑꝑ et erect': vt ſuū creatorē aſpiciat cū alia aialia ꝑꝑꝑꝑ ſpectēt terrā: vñ apls nos admonens dicit. Que ſurſum ſunt qrite vbi xꝑs e' in dextera dei ſedēs: q. ſurſum ſunt ſapite: nō q. ſunt ſup terrā. ꝑap. dicit ſic. antropos quaſi anatropos. i. ſurſum verſus.

Antropoſpatos hūana paſſio qđ e' hōis attribuit deo. Uide ſupra i qđā pte i tractatu de colorib' rhetoricis.

Antꝑꝑꝑ tri. grecū e' latine ſpecu dicitur: vñ antra qđ ſi atra. i. obſcura loca ſm ꝑap. vñ in hymno **Joannis baptiſte**. Antra deſerti teneris ſub ānis ciuū turmas fugiēs petiſti.

Anubis. Nubes ꝑꝑoſit cū a qđ e' ſine. et dicitur h' anubis. i. mercuri' qđ ſi ſine nube. e' n. de' ſmonis. qz oia reuelat. et idē dicitur ciocephalus a cinos qđ e' canis. et cephas caput. qz cū canino capite depigit apud egyptios ꝑꝑ ſagacitatez. eſt .n. canis aial valde ſagax. et ꝑꝑꝑꝑ nu. ſic nubes. Uñ **Uirgili'**. **Oigenūq;** deū mōſtra: et latrator anubis ſz Dug.

Anularis ab anulus dicitur h' et hec anularis et hoc re. qđ ꝑꝑꝑꝑ ad anulu. et h' anularis ſubſtātiue ſcōs digit' a minimo: qz ibi frequēter ꝑꝑꝑꝑ anulus ꝑꝑꝑꝑ. et ſcribitur ꝑꝑ ſimplex l. et formatur a genitiuo anuli i. i. a. et addita ris.

Anularius. ab anulus dicitur. hic anularius ry. qui facit anulos. et hoc anulariū ry. locus vbi fiunt anuli.

Anulus vel an' ꝑꝑꝑꝑ dicitur hic anulus li. ꝑꝑꝑꝑ rotūditate. Uel dicitur anulus ab ano ꝑꝑꝑꝑ ꝑꝑꝑꝑ ꝑꝑꝑꝑ anulus. i. circulus. qz in ſe redeat vt anus. vñ anulat' ta. tū. i. anulū habēs. Quidā tñ dicūt qz anulus nō venit ab anus ꝑꝑꝑꝑ ꝑꝑꝑꝑ ctā cām. ſz ob aliā. **Suit. n.** ꝑꝑꝑꝑꝑꝑ olim ꝑꝑ ſi aliqs eēt homicida vñ adulter deferret ſimā i collo os ſuū ad ſimie culū tenēs. ſz qz hoc nimis erat opprobriofum fecerūt torquē rotūdū quē i dedec' deferrebāt i digitis. et tūc nobiles fecerūt illū fieri aureū vñ argēteū: qđ magis vī debat honori qđ dēdecori. et ex eo ꝑꝑꝑꝑꝑꝑ ꝑꝑꝑꝑꝑꝑ vt nobiles dēferret anulos. et iō dicūt qđā qz anulus dicitur